E;398

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தபுராணச்சுருக்கம்

திருக்கைலாசபரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்துச்

சம்பந்தசரணாலய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

இஃது

திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலயதேசிகராதீனத்துச்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத்-இராமலிங்க சுவாமிகளாலும்

சிதம்பரம்

ஸ்ரீமத் மௌனதேசிகராதீனத்துச்

செல்லப்பசுவாமிகளாலும்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்

சென்னை

1937

இதன் விலை ரூபா 1.

முருகன் துணை

கந்தபுராணச் சுருக்கத்தின்

சூசீபத்திரம்

பாடல்கள்	காண்டம்	பக்கம்
13	பாயிரம்	11
18	புராணவரலாறு	16
168	உற்பத்திகாண்டம்	21
148	அசுரகாண்டம்	49
105	மகேந்திரகாண்டம்	81
331	யுத்தகாண்டம்	99
	முதல்நாள் பானுகோபன் யுத்தம்	99
	இரண்டாநாள் சூரபன்மன் யுத்தம்	107
	மூன்றுநாள் பானுகோபன் யுத்தம்	119
	மூன்றுநாளிராத்திரி இரணியன் யுத்தம்	124
	நாலாநாள் அக்கினிமுகன் வதை	127
	மூவாயிரம் பிள்ளைகள் வதை	131
	நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன் வதை	133
	ஐந்தாநாள் பானுகோபன் வதை	135
	சிங்கமுகாசுரன் வதை	140
	சூரபன்மன் வதை	152
36	தேவகாண்டம்	163
229	தக்ஷகாண்டம்	171

இரண்டாவது

உபதேசகாண்டத்தில்

137	சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம்	206
82	அசமுகிசருக்கம்	228
11	மாயைசருக்கம்	239
23	சிவமுனிவர் முதலியோர் வரலாறு	241

☞ இதன் இறுதியில் சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கமும், அசமுகி சருக்கமும், மாயை சருக்கமும், சிவமுனிவர் முதலியோர் வரலாறும், கந்த புராணச் சுருக்கத்துக்கு இன்றியமையாதனவாய் வேண்டியிருத்தலின், அவை உபதேசகாண்டத்தினின்றும் எடுத்து ஒருங்குசேர்த்து அச்சிடப் பட்டன.

சிவசண்முகன் துணை

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்

திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற தருமபுரவாதீனத்திலே, பிரதம ஆசாரியராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்த தேசிகர் பரம்பரையில், ஆறுவது குருமூர்த்திகளா யமர்ந்த ஞானசம்பந்த தேசிகர் காலத்திலே, கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களான் மிகச்சிறப்புற்றவரும், குருலிங்க சங்கமபத்தியில் தமக்கு உயர்வு ஒப்பில்லாதவரும், தமது ஆசாரியராகிய ஞானசம்பந்த தேசிகருடைய திருவடிகளையே தமக்கு உரிய பற்றுக்கோடாகக் கொண்டமையால், சம்பந்தசரணாலயர் எனப் பெயர் பெற்றவருமாகிய சிவயோகியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்தோறும் தமக்கு உரிய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு சிவயோக சமாதியிலிருப்பர். இவர் இங்ஙனமாக;

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பல பாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், முருகக்கடவுளிடத்து மிகுந்த அன்புடையவரும், மைசூருக்கு அரசருமாகிய கர்த்தர் என்பவர் சாஸ்திரவிஷயமாகத் தமக்கு நேர்ந்த சில சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்க எண்ணங்கொண்டவராய்ப் பற்பல தேசங்களினுமுள்ள சாஸ்திர விற்பன்னர்களை அனுப்புவிக்கும்படி அவ்வத்தேசத்து அரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிருபங்கள் விடுத்தார். அவரால் விடுக்கப்பட்ட நிருபங்களில் ஒன்று இத்தருமபுரவாதீனத்தினும் வந்துசேர, அதனைக் கண்ணுற்ற குருமூர்த்திகள் தம் மாணாக்கருள்ளே முதன்மையானவரும், சிவானுபவச் செல்வருமாகிய இச்சுவாமிகளை நோக்கி, "நீ இந்நிருபநிமித்தம் மைசூருக்குப்போய் வருவாயாக" என ஆஞ்ஞாபிக்க; அச்சுவாமிகள் அவ்வாஞ்ஞையைத் தலைமேலேற்று விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் அரிதினகன்று, மைசூரையடைந்து, அரசர் சமுகத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது, அவ்வரசர் ஏனைய வித்துவான்களினும் இவரது ஆச்சிரமத்திற்கு ஏற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறி முதலியவைகளைக் கண்டு * "இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ" என்றார். அதுகேட்ட சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தை அடைந்து, "அது நானல்ல" என்று சொல்லி அதனால் அவருக்கு உண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும் அவரை நோக்கி, "மகாராசாவே! நான் சொல்லியதை ஏதோ விகற்பமாக நினைத்தீர்போலும், அண்டத்தைக்

* அதிவீரராமபாண்டியன் நிரம்ப அழகியதேசிகரைச் சுட்டி இவ்வாறு கேட்டதாகவுங் கூறுவர்.

காவல்செய்யுஞ் சக்தி உமக்கேயன்றிப் பரதேசவாசியாகிய எமக்கு ஏது? அதனால், அவ்வாறு கூறினேன்" என்றார். உடனே அரசர் முன்னைய கோபங்களெல்லாமாறி, அச்சொற்பொருளின் சுவையாகிய இன்பத்தின்மூழ்கி, மனமிகமகிழ்ந்து அச்சுவாமிகளைத் தம்மருகே ஆசனத்திருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும் நோக்கித் தமது ஐயப்பாடுகளை யறிவித்தனர். அதற்கு அவ்வித்துவான்கள் பலருங்கூறிய சமாதானங்கள் தம்மனதிற்கு ஒவ்வாமையால் சுவாமிகளை நோக்க, அவைகளுக்குச் சுவாமிகள் சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தியில் விசேடமாகத் தோற்றக்கண்டு, அவரொழிந்த வித்துவான்களை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அநுமதியின்படி அவ்விடத்திற்றானே வசிக்கும்போது, அவரால் அனுப்பப்படும் பதார்த்தங்களைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாதுகரி பிக்ஷைபண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களையும் சமயசாஸ்திரங்களையும் போதித்துவந்தனர். அதனை யுணர்ந்த அரசர், "எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநுபாவர் நமது அன்னத்தைப் புசிக்கும்படி செய்யவேண்டுமே" என்று எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிக்ஷையேற்கும் வீடுகடோறும் தமது பதார்த்தங்களையனுப்பி அவருக்குத் திருவமுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர் திலகராகிய சுவாமிகளை நோக்கி, "சுவாமீ! கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கடல்போற் பரந்துகிடக்குங் கந்தபுராணத்தை ஆன்மாக்கள் யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணர்ந்துய்யும்பொருட்டுச் சுருக்கிச் செய்துதரல் வேண்டும்" என்று கேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து, அற்புத சின்மய அதி மதுரகவியாகிய கந்தபுராணத்தைச் சுருக்கமாக நவரசத்தோடும் விருத்தயாப்பினால் 1048 - செய்யுளிற் பாடி முடித்து, அவ்வரசர் முதலாயினாரோடும் பாட்டுடைத்தலைவரது படைவீடு ஆறனுள் ஒன்றாகிய திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளுடைய சந்நிதானத்திலே அதனை அரங்கேற்றி யருளினார்.

அப்பொழுது, அரசர் உவகைகூர்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே அநேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க; அவர் அதை மறாமல் ஏற்று, "இது குருவுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும் அவ்வாறே கொடுக்க; "இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று வைத்தார். மீட்டும் அங்

னமே கொடுக்க; "இது அடியார்களுக்குப் பிரீதியாகுக" என்று வைத்தார். அதுகண்ட அரசர், "மும்முறையுந் தமக்கென்று நாங் கொடுத்ததை இவர் இங்ஙனம் செய்தனரே" என்று நினைக்கும் பொழுது சுவாமிகளுடைய அநுபவந் தெரிந்தாரிற் சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, "மகாராசாவே! இதுவரையில் இவர் தமக்கு வேண்டுமென்று யாதாயினும் நினைத்ததுண்டோ?" என்றார்கள். அதன்பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி "சுவாமீ! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் "தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அநுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்" என்றார். அதுகேட்ட அரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குத் தெரிவித்து, அக் குருமூர்த்தியின் அனுமதி பெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலம் செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், "தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் செய்யும் தொழில் என்னை?" என்று வினவ, அப்பொழுது சுவாமிகள்,

"ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்ல
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த் தொண்டர்களே."

என்னுங் கட்டளைக் கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள, அதனைக் கேட்டுணர்ந்த அரசர், "ஆண்டு வசிக்கும் அடியவர்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியவர்களை அடிமைகொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகுமோ!" என்று அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து, முன்னே அச்சுவாமிகள் குருலிங்க சங்கமங்களுக்கென்று வாங்கிவைத்த நவரத்தினங்களையும் அத்தருமபுரவாதீனத்திற்கே யனுப்பினர். அம்மட்டோ! குற்றமற்ற இலக்கணங்களையுடைய கோக்களைத் தானஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருடந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்த கபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒரு வழக்கத்தையும் உண்டாக்கினார். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்து வந்தது. அதுநிற்க; சம்பந்த சரணாலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாக யாத்திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை யடைந்து, திரிகாலத்தினுங் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் கலந்தருளினார்.

சிவசண்முகன் துணை

உபதேசகாண்டம் அருளிச்செய்த

* குகனேரியப்ப நாவலர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

தொண்டைமண்டலத்திலே, காஞ்சீபுரத்திலே, சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்தொருநூற்றிருபது வருடங்கட்குமுன்னே செங்குந்த மரபிலே, சிவானந்தமுதலியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் புத்திரப்பேறின்மையால் வருந்தி, தமது மனைவியாராகிய கற்பிற்சிறந்த அமுதாம்பிகையோடு அரிய விரதங்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டு, தமது பதியிலமர்ந்தருளிய ஏகாம்பரநாதரை வழிபட்டுவர, அக்கடவுள் ஒருநாள் சொப்பனத்திலே தோன்றி அநுக்கிரகித்தபடியே ஓர் ஆலயம் அமைத்து, குகப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்து, குகனேரி என ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அத்தீர்த்தங்கொண்டு தினமுங் கிரமமாக முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசையாதிகளை நடாத்தி வந்தனர்.

அக்காலத்திலே, அக்கடவுளுடைய திருவருளால் ஒரு சற்புத்திரர் அவதரிக்க, அப்புத்திரருக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெயரையே உரியபெயராகத் தரித்து, ஐந்தாம்வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தலும், அவர் சகலகலைகளிலுந் தேர்ச்சியுற்றவராய்த் தமது நகரத்திலுள்ள குமரகோட்டத்து அருச்சகரும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியும், அதிதெய்வீகமுற்று விளங்கியிருந்த தமது குலகுருவும் ஆகிய கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் என்பவரிடத்தே சமயதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு, தமிழிலே தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்களையும், சமஸ்கிருதத்திலே இதிகாசபுராணமுதலியவற்றையும், அவ்வவற்றிற்கு உரிய கருவி நூல்களோடு கற்று வல்லவராயினர். பின்பு விசேஷ தீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய சமயநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து அந்நூலுணர்ச்சியால் சிவபெருமான் ஒருவரே பரம்பொருள் என்னுந்

* குகனேரி என்பது கோனேரியென மருவி வழங்குகின்றது.

துணிவுதோன்ற உடனே சிவபூசை யெழுந்தருளச் செய்துகொண்டு, அச் சிவபூசையி னிடத்தும் அருள் அன்பு அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களினுஞ் சிறந்தவராய்த், தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்த மாகிய முருகக்கடவுளுக்கு நித்தியநைமித்தியங்களும் மகோற்சவமுஞ் சிறப்பாக நடத்திவருங்கால், ஒரு மகோற்சவகாலத்தில் முருகக் கடவுள் எழுந்தருளும்போது மழைபெய்யத்தொடங்க, அதுகண்ட குகனேரியப்பநாவலர்,

"கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிறையாற்
சூர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகத்திருத்தி—யூர்க்குள்விடுங்
கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த
லந்தமோ வாகண் டலா."

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, உடனே இந்திரன் ஆஞ்ஞையால் மழையொழிய, மகோற்சவத்தைச் சிறப்பாக நடாத்திக் களிகூர்ந்தனர்.

சிலநாட் சென்றபின் பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய கந்தபுராணத்தின் உட்பிரிவான சனற்குமாரசங்கிதை, சூதசங்கிதை, பிரமசங்கிதை, விட்டுணுசங்கிதை, சங்கரசங்கிதை, சூரசங்கிதை, என்னும் ஆறுசங்கிதைகளுள், சங்கரசங்கிதையினுடைய பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் ஒன்றாகிய சிவரகசிய காண்டத்தின் பிரிவெனப்படும் ஏழுகாண்டங்களிலே, முந்திய சம்பவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தக்ஷகாண்டம் என்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழிலே பாடும்படி சுப்பிரமணியக்கடவுளே "திகடசக்கரச் செம்முகமைந்துளான்" என்று அடியெடுத்துக்கொடுத்து அநுக்கிரகித்தபடியே, கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் கந்தபுராணமென்னும் பெயரினுல் பாடிமுடித்து, எஞ்சிய இவ் வுபதேசகாண்டத்தைப் பாடிமுடிக்கும்படி தமது சீடராகிய குகனேரியப்பநாவலருக்குக் கட்டளையிட, அதனைச் சிரமேற்கொண்ட நாவலர்பெருமான் முருகக்கடவுளது சந்நிதியை யடைந்து பணிந்து "எம்பெருமானே! தேவரீர் எனதாசிரியருக்கு அடியெடுத்தளித்ததுபோல் அடியேனுக்கும் அநுக்கிரகித்தால் அவராஞ்ஞைப்படி பாடிமுடிப்பேன்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனர். அத்தருணத்தே அக்கடவுளருளால் "குழவிவெண்பிறை" என்று ஓரசரீரி எழ, அதனையே முதலாகக்கொண்டு உபதேசகாண்டத்தைச் சொற்சுவை பொருட்சுவை நிரம்ப 4348-செய்யுட்

களால் பாடி முடித்து, அந்நகரத்துள்ள குமரகோட்டத்திலே சுப்பிரமணியக்கடவுள் சந்நிதியில் வேதாகம பண்டிதர்களும் புராண விற்பன்னர்களும் பிறரும் கேட்டுக் களிகூரும்படி தமதாசிரியர் முன்னிலையில் * அரங்கேற்றினர். அவ் வமையத்தில் கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் பேருவகையுற்று,

"அன்ரூழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிடுவர்
பொன்ருமைக் கேதுவாம் புந்திநினை—தோன்ற
வுகுநேரிற் ருருவென லொக்குமலால் வேறென்
குகனேரி நாவலனூற் கு."

என்று ஆசீர்வதித்தருள அமர்ந்திருந்தனர்.

இப்படியிருக்கு நாட்களி லோர்நாள் தரிசனத்தின்பொருட்டு தணிகாசலத்தை யடைந்தவழி, அங்கே சிலர் அம்பிறை என்ற பதம் மூவிடங்களில் அடுக்கிவரவும், தணிகாசலபதி பெயரும் வள்ளிநாயகி யார் சிறப்பும் அமையவும், பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல் என்னுந் துறையாக முடியவும், பின்முடுகு வெண்பாவாக ஓர் துதி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்ட, உடனே கேட்டோர் வியக்கும்படி,

"அம்பிறைக்கு மைந்துமல ரம்பிறைக்கு நொந்துமிக
வம்பிறைக்குங் கண்ணூட் கருள்புரிவாய்—நம்புதணி
கைக்கிரிக்கு ளுற்றசித்ர கச்சுடைத்த னக்குறத்தி
யைக்களித்த ணைத்தவத்த னே."

எனப் பாடி முடித்ததுமன்றி இங்ஙனமே அவ்வச் சமயங் களிற் பற்பல அற்புதப்பாக்களை அருளிச்செய்துகொண்டு, சிவானு பவச் செல்வராய் வீற்றிருந்து சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் கலந் தனர்.

---

* இவ்வாசிரியர் யாத்திரையாகத் திருச்செந்தூரையடைந்து வசிக்குங் கால், அன்பர் வேண்டுகோளின்படி அங்குமொருமுறை அரங்கேற்றின ரென்பதும் சரித்திரம்.

உ

சிவசண்முகன்றுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தபுராணச்சுருக்கம்

பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

காப்பு

பொங்கு கந்த புராணச் சுருக்கநூல்
இங்கி சைத்திட வின்பொடு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம்.

சிவபெருமான்

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரம தாகி
யேர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவமாகி
யெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்த னாதிக்
கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். 1

உமாதேவியார்

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவி யாகி
வல்வினையே னெனதாவிக் காவி யாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ் முடையா ளாகி
வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக் கொங்கைச்
சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள் செம்பொற்
காற்கமலங் * தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கிக்
கைக்கமலங் குவித்தருந் † துங் கமலந் தீர்வாம். 2

---

* தலைக்கு + அமலம் = தலைக்கமலம்.

† துங்கம் அரும் மலம் - உயர்ச்சியில்லாத மலம்.

விநாயகக்கடவுள்

மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுண்
மண்டுலக மண்டமெலாம் வளர்ந்து தானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற் றோன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணைய தாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரிய தாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர் வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற் சேர்த்த
அத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்தி சேர்வாம். 3

(இ - ள்.) மாவேலை ஆலமதை தன்னுள் அடக்கி - பெருமை தங்கிய பாற்கடலினிடத் துண்டாகிய ஆலகாலவிடத்தினைத் தமது கண்டத்து ளடங்கச்செய்து, மண்டு உலகம் அண்டம் எலாம் வளர்ந்து - நெருங்கிய உலகங்கள் அண்டங்கள் எவ்விடங்களிலும் வியாபித்து, முன் ஓர் காவேயில் உதித்த அரசில் தோன்றி - முற்காலத்திலே ஒரு மூங்கிற் புதரிலே தோன்றிய இறைவராகிய சிவபெருமானிடத்தி லவதரித்து, கடம்பு புனை குருந்தினுக்குத் துணையது ஆகி - கடப்பமாலையைத்தரித்த குழந்தையாகிய முருகக்கடவுளுக்கு மூத்தவராகி, தூவேதம் தலைகாண்டற்கு அரியது ஆகி - பரிசுத்தமாகிய வேதங்களாலும் முடியைக் காண்டற்கரிய பொருளாகி, துன்பம் உறு பிறவி எனும் துகள்சேர் வெய்யில் ஆவேனை - துன்பமிக்க பிறவியெனப்பட்ட குற்றம்பொருந்திய வெய்யிலிற் கிடந்துழலும் அடியேனை, தன் அடியாம் நிழலில் சேர்த்த அத்திதனை பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம் - தன்றிருவடியாகிய நீழலிலே சேர்த்தருளிய யானைமுகக் கடவுளுக்குப் பத்தியைச்செய்து முத்தியைச் சார்வாம். எ-று.

இச்செய்யுளில் மரப்பெயர்கள் தோன்றவுங் கூறினமையின் மா வேல் ஆல் இவைகளைத் தன்னுளடக்கி, நெருங்கிய உலகங்கள் அண்டங்க ளெவ்விடங்களினும் வளர்ந்து, இதற்கு முன்னரே மூங்கிற்புதரிலே தோன்றிய அரசினிடத்தில் முளைத்துக், கடம்பையுடைய குருந்தினுக்குத் துணையாய், விளங்கும் அத்தியெனப் பொருள்கோடலுமாம். அத்தியென் றுருவகித்த தற்கேற்ப அடியை நிழல் என்றார். அடக்கி வளர்ந்து உதித்த அரசெனவும் தோன்றி துணையதாகி அரியதாகி சேர்த்த அத்தியெனவும் கூட்டி முடிக்க. சிவலிங்கப்பெருமான் மூங்கிற்புதரிலே தோன்றியது திருநெல்வேலியென்னுந் தலத்தில். விநாயகர்துதி முதலிற்கூறி, மீட்டுங் கூறியது எற்றிற்கென்னின்? இந்நூ லிடையூறின்றி யினிது முடிய முன்னர்த் துதிசெய்து, சுவாமி அம்மையைத் துதித்துப் பின்னர், அவர்களுடைய குமாரர்களாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணிய ரிவர்களைத் துதிசெய்வது சைவசமயத்துப் பாங் காதலினென்க. தான்-அசை. அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. அத்திதனை என்பதன்கண்ணுள்ள இரண்டனுருபை நான்கனுருபாகத் திரிக்க.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்க ஞான
திமிரமகன் றளியோடு சிறந்து வாழ
மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளை வாடி
மண்ணினிடைச் சுருங்கியிட வந்த பானு
தூவடிவேற் குமரேச னடிய னேன்புன்
சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான்
பூவடியா மிருபோது மூன்று போதும்
பூசைபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்து வாழ்வாம். 4

வீரவாகுதேவர்

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும் போது
பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்கு மாபோற்
றங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மை யெண்ணிற்
றானேமுன் னெண்ணவருந் தலைமை யாளன்
பங்கமிலா நீடுலகை மூடு * மல்லின்
பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவ னானோன்
மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகு வாய
வரிசிலைக்கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல் செய்வாம். 5

சமயகுரவர்

† வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக் கூடன்
மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள் போற்றி
துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலைய தான
தோணியில்வந் தவன்பாத தூளி போற்றி
யெங்கள்பிரான் றனையிருளிற் பாவை வாசற்
கேவல்கொண்டோன் ‡ பதப்பதும விருதாள் போற்றி
புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில் வந்த
புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. 6

---

* 'அல்லின் பகைவன் அவன் பகைவன் அவன் பகைவனானோன்' என்பதற்கு, இருளினுக்குப் பகைவன் சூரியன், அவனுக்குப் பகைவன் பானுகோபன், அவனுக்குப் பகைவன் வீரவாகுதேவர் எனப் பொருள் கொள்க.

† வெங்குரு என்றது சீகாழியை. முன்னொருகாலத்து வியாழபகவான், தானே கர்த்தனென அகங்காரங்கொண்டழிந்த தன்னிலைமை பிறழச் சீகாழியை மேவிச் சிவபிரானை யர்ச்சித்துக் குருத்துவம் பெற்றாராகலின், இத்தலம் வெங்குரு எனப் பேர் பெற்றது.

‡ பதப்பதுமம்-பக்குவமுள்ள தாமரை; அஃது அன்றலர்ந்தது.

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்

கடியதிரி மலவிருளைக் கடிய ஞானக்
கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர் தங்கள்
வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்க ளெல்லா
மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித் தாழப்
படியடியர் கண்டுதொழ மண்டு சீர்த்திப்
பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானு வெண்மைப்
பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகா சன்றன்
பூங்கமல மலரடிகள் போற்றி போற்றி. 7

ஞானசம்பந்ததேசிகர்

சீரணியு நுதலின்விழி மழுமா னுகந்
திருந்துமெரி பொருந்து விடந் தெரிந்தி டாமற்
ருரணியன் பரையாள வவர்போல் வந்த
சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவ னெங்கோன்
காரணியு நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்
கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்க ணாளன்
பார்புகழுந் திருஞானசம் பந்த னெந்தை
பரமனிரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம். 8

கச்சியப்பசிவாசாரியர்

போதமுறு சூதமுனி புகன்ற காந்தப்
புகழ்க்கடலிற் படிந்ததன்கட் பொருள தான
மேதகுவண் புனலருந்தி வைய முய்ய
வெய்யதுயர்ப் பிறவியெனும் வெம்மை தீரத்
தாதவிழ்பூம் பொழிற் காஞ்சிக் குவட்டி லேறிச்
சலதியமு தினைநிகர்செந் தமிழ தான
காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்ட லான
கச்சியப்ப னிருபாத முச்சி வைப்பாம். 9

நூல் வந்தவழி

வேறு

நன்புவி யிடத்துமிக்க நைமிச வனத்து வாழுந்
துன்பில்சீர் முனிவர் கேட்பச் சூதனங் குரைத்த காந்த
மின்புறு கச்சி யப்ப னியம்பினன் றமிழா லன்னு
னன்புறு தமிழைப்போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச் சொல்கேன். 10

அவையடக்கம்

கருக்கடன் முருக்கி முத்திக் கரைதரு காந்த நூலைச்
சுருக்கவே கல்வி யில்லாத் தொண்டனேன் றுணிந்த வாறு
திருக்கில்வான் முழுது மிங்கோர் செங்கையி லடக்கு வேனென்
றுருக்கர மில்லா னெண்ணு மூக்கமே போன்ற தன்றே. 11

அத்தமுஞ் சொல்லுஞ் சொல்லு மாதிமா தாத லானு
மெத்திய வனப்பு வேலோன் வியன்கதை யுறுத லானும்
பித்தனேன் றனது பாட்டிற் பிழைகள்வந் திடினுந் தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வ ரென்னு முரத்தினு லுரைக்க லுற்றேன். 12

தனக்கிணை தானே யான சம்பந்தன் கமலை வேந்தன்
கனக்கவே யென்பா லன்பாற் கருணைவைத் திடுத லாலே
யுனற்கருங் காந்தந் தன்னை யுரைத்தனன் சுருக்கி யல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்கு நாடி லெத்தனை தூர மாமால். 13

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-14.

சிவசண்முகன் துணை

புராண வரலாறு

விரிகின்ற கடற்புன லுண் டிருண்டு மின்னி
விண்மூடி வருங்கருமைக் கொண்மூ வீறி
யெரிகின்ற வொளித்தாவ மொளிப்ப வோங்கு
மெழினந்தி வரையும்ப ரிம்பர் வாழச்
சொரிகின்ற வெள்ளமிகு பாலி சூழ்ந்த
தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச் செவ்வாய்ச்
சரிகின்ற வளைத்தளிர்க்கைம் மடவார் மேவுந்
தடமாட நெடுவீதித் தமிழ்சேர் காஞ்சி. 1

இன்னபரி சென்னவெழி லன்ன மேய
விறையாலு மெவராலு மியம்ப வொண்ணா
வந்நகரின் வளர்பெருமை சொன்னா லென்னா
லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண் முன்னாட்
* பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமட மாகிப்
புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றி வாழ்ந்த
நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென் றோது
நாமவா லயமொன்று நண்ணிற் றன்றே. 2

அனையசின கரமதனின் மதனை வென்ற
வமலனிரு கமலமல ரடிகள் போற்றிப்
புனையுநறுந் துழாய்மௌலிக் கடவு டந்த
போதனுறு போதுவளர் போத மேவு

* பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமடமாகிப் போற்றியதை,

"முன்னொரு பிரமகற் பத்திடை நாரணன் மூரிநீர்
மன்னுமந் தரமலை யாமையாய்த் தாங்கிவார் கடல்கடைந்
தின்னமு தஞ்சுரர்க் கீந்தபின் வெஞ்செருக் கெய்தியாங்
கன்னமுந் நீர்முழு துழக்கினா னுலகெலா மஞ்சவே.

அச்சநீத் தாருயி ருய்வகை யருள்சுரந் தாங்குறீஇக்
கச்சபத் தின்னுயிர் செற்றத னோட்டினைக் கதுமென
நச்சிய வெண்டலை மாலிகை நடுவுறக் கொண்டனன்
பச்சிளங் கிள்ளைபால் வீற்றிருந் தருளிய பண்ணவன்.

இப்பெரும் பிழைதவிர்ந் துய்யுமா நாரண னெம்பிரான்
ஐவப்பெனுங் காஞ்சியிற் சோதிலிங் கத்தினை வழிபடூஉ
மெய்ப்படு மன்பினா லிரந்திரந் தேத்தலும் விடைமிசைத்
துப்புறழ் செஞ்சடைத் தோன்றலங் கவனெதிர் தோன்றினான்."

என்னும் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுள்களா னுணர்க.

முனிவர்பல ரடைந்தவன்செம் பதங்க டாழ்ந்து
முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசீர்க் கானந்
தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்து வாழச்
சாற்றுகென வனையானித் தன்மை செய்வான். 3

ஒருதருப்பை யெடுத்துவளைத் தவனி மீதி
லுருட்டியிது நின்றவனத் துறைதீ ரென்ன
வருமுனிவ ரெல்லோரும் பின்ன ரேக
வதுசென்று துன்றியவோ ரடவி யூடே
மருவியவ ணின்றிடவங் கிருந்தா ரன்ன
வன * நைமி சாரணிய வனமென் றுகப்
பொருவில்புகழ் மாதவரோர் வேள்வி யாங்கே
புரிந்தமலம் பொருந்தியினி திருந்த போது. 4

சூதமுனி யீதறிந்து வரனு நேர்போய்த்
தொழுதனரங் கிழுதனலிற் றோய்ந்தா லொப்ப
மேதகுமன் புளமுருக முகமன் கூறி
வீறுதம தாச்சிரம மேவச் சேர்த்திச்
சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்று நாப்பண்
டிலங்குறவிட் டதன்மீது துகளி லாவம்
மாதவனை யினிதிருத்தி யருத்தி யோடு
வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கி னரால். 5

மற்றதுபின் பின்னனெடுஞ் சடிலச் சென்னி
மன்னியமா தவரனையான் மருங்கு வைகிப்
பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்த செவ்வாய்ப்
பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பால னான
செற்றநெடுங் கதிர்வேற்கைப் பெரியோன் காதை
சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வா யென்னக்
கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள் வெள்ளங்
கொள்ளவவ ரோடின்ன கூற லுற்றான். 6

ஒன்னலார் சோரிகுடித் தொளிருஞ் செவ்வே
லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர் கேட்போர்
முன்னெலாம் புரிந்தவினை யனைத்துந் தீர்த்து
முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றீர் மன்னோ

* நைமிசம்-சக்கரம் ஓய்ந்தவிடம்.

பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர் நீவிர்
பெருங்காத லொடுகேண்மின் பேசு கேனென்
றின்னலா னவைநவைக ளெவையும் போக்கு
மேதமில்சீர்ச் சூதமுனி யியம்ப லுற்றான். 7

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைக ளியாவு
முதன்முடிவு தடுமாற முனிவர் தேவர்
நற்காருந் தரையிருந்த மாக்க ளெல்லா
நல்லறிவு நீங்கிமய னண்ணி னரா
யற்காள கண்டனையு மறந்து வீறும்
அறமாற்றி மறமாற்ற வாற்றன் மாயோன்
விற்காமர் நெடும்புருவ வாணி கேள்வன்
விண்ணவர்சூழ் தரக்கயிலை மேவி னரால். 8

விண்ணவர்கண் மகுடமுடி தடவுஞ் செந்தாள்
விறனந்தி தேவரொடு விமலன்பா லியா
நண்ணியது புகன்றருள வேண்டு மென்ன
நம்பனெதி ரடைந்திறைஞ்சி நவிற்ற லோடுந்
தண்ணருளெம் பெருமானிங் கவரை வல்லே
தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்க பாணிக்
கண்ணன்முத லிமையவரை விடுப்ப நாதன்
கழறொழுது பணிந்தின்பங் கலந்து நின்றார். 9

நின்றபுகழ் மான்முதல்வா னவரை நோக்கி
நிமலனும தரசுபுரி நெறிக ளெல்லா
நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்ன மாயோ
னுதவுன தின்னருளி னடந்த விந்நா
ளின்றுமெமக் களித்தருள்வ தொன்றுண் டன்ன
தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந் தென்றற்
கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலை மேய
கடவுணினை மறந்துமறங் கருதி னரால். 10

நற்போத மவர்படைத்து நினது பாத
நணுகும்வகை யருள்சிறிது நல்கு வாயென்
றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச் சீர்த்தி
யருளாள னொருகலையோ டவனி மேனீ
பொற்போடு வியாதனென வுதித்து வேதப்
புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தி யாருங்

கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலே யின்பக்
கதியடையும் படிபுகறி கடிதின் மாதோ. 11

ஓங்குமறை யுணர்ந்துளந் தேறு தாறு
* முணராரு மையமகன் றுய்யு மாறு
பாங்குறுமோர் பதிற்றிரட்டிப் புராண முண்டு
பண்டுநா னந்தியொடு பகர்ந்தா மன்னோன்
றூங்குபுகழ் படைத்தசனற் குமர னென்னுந்
தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றி னானல்
வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவி மீது
மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தி யென்றான். 12

இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர் சென்னி
யிறையருள முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சி யாங்கே
கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டு நீங்கிக்
கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்த வேற்கட்
டுப்பனைய துவரதர வாணி கொங்கைச்
சுவடுபடும் புயனுதிச் சுரர்க ளியாரு
மொப்பகறம் பதம்புகுத விடுத்து வைகி
யொருகலையோ டுதித்திடவங் குன்னி னானல். 13

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராச ரப்பேர்ப்
புகழ்மேவு முனிவனிமம் பொழியும் போது
தண்டாளந் திரையிறைக்குங் கங்கை தன்னிற்
றன்னிகர்யோ சனைகந்தி தடந்தோ டோய
வெண்டாரங்கப் புவிபோற்ற வவர்பாற் றோன்றி
வெதிரிகமா வனத்திருந்து வேத மியாவும்
பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாரு முய்யப்
படிமிசை † மா ணாக்கராற் பரப்பி னானல். 14

---

* உணரார் என்பதற்கு வேதத்துக்கு அதிகாரியல்லாத நான்கு வருணத்துப் பெண்களும், சூத்திரரும் எனப் பொருள்கொள்க.

† மாணாக்கராற் பரப்பியதை

"மயலறு பயிலரே வைசம் பாயனர்
சயிமினி சுமந்துவாந் தவத்தர் நால்வர்க்கும்
வியலிருக் காதியாம் வேத நான்கையு
முயர்வுறு தவத்தினன் முறையி னோதினன்.

மெய்ம்முனி யனையரை விளித்து நீரினி
யிம்மறை யியல்பினோ ரெவர்க்கு மீமென
வம்முறை நால்வரு மனைய வேதநூல்
செம்மையொ டளித்தனர் சிறந்துளோர்க் கெலாம்."

என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுள்களா லுணர்க.

ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலீ ரொன்பா
னானபுரா ணங்களுணர்ந் தடியேற் கீந்து
தீங்ககல வனைவோர்க்கு முரைத்தி யென்று
செப்பினா னன்னவற்றுட் டிங்கள் வேணிக்
கோங்கலர்மென் முலைப்பாகத் திரைக்கீ ரைந்து
கொலைத்திகிரிப் படையோற்கு நான்கு கோலப்
பூங்கமலத் தவிசிருந்தோற் கிரண்டு செந்தீப்
புகழ்த்தபனற் கோரொன்றாப் பொலிந்த வன்றே. 15

புரமூன்று மெரிக்களித்தோற் போற்றுஞ் சைவம்
பொருவில்சீர்ப் பவிடியமே பொற்பு மிக்க
வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங் காந்தம்
வராகமே வாமனமே மச்சங் கூர்மம்
பிரமாண்ட மிவைகள்சிவ புராண மாயோன்
பெருங்காதை காருடநா ரதமே விண்டாங்
கருண்மேவு பாகவத மாகு மென்ப
வயன்காதை பதுமமே பிரம மாமால். 16

கூறுபிர்ம்ம கைவர்த்த மிரவி காதை
கொடுந்தழலின் கதையாக்கி நேய மாமென்
றாறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர் போற்று
முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுரைத்தா னென்ப
மாறில்புகழ் வதிரிகமா வனத்து வைகி
வாதரா யணனாகி மறைக ளியாவும்
வீறுபெற நான்குநிலை புரிந்த வாற்றால்
வியாதனெனும் பெயர்படைத்தோன் வியன்மா ணாக்கன். 17

வளங்குலவு மலையரையன் மகளா யம்மை
வளர்ந்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ் செவ்வேள்
விளங்குசூர ரரசளித்த கொம்பி னோடும்
வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக் கூற்றின்
களங்கமில்செக் கர்த்தவிசி லிருந்த தீறாக்
கவின்முனிவன் றொகையாகக் கழற லோடு
முளங்குளிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவா லெங்கட்
குரைத்தருள வேண்டுமென வுரைக்க லுற்றான். 18

புராண வரலாறு முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-32.

முதலாவது

உற்பத்தி காண்டம்

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனக மான
சினகரஞ்சேர் மண்டபத்துச் சிறந்த சீயப்
பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீ ணுட்டப்
பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருந்து போதின்
முருகுமலர்க் குழலுமையா ளெழுந்து நாதன்
முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி முன்னு நின்று
குருகுவளைக் குலநெருங்கு கரங்கள் கூப்பிக்
குமுதவாய் திறந்தினைய கூற லுற்றாள். 1

இற்றைவரை வரைவளைத்த கரத்தோய் நின்னை
யெண்ணாத தக்கன்மக ளென்னு நாமம்
பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெருவி னேனப்
பெயரகல வருடியெனப் பேச லோடுந்
தற்றுபொழி லிமயநெடுஞ் சைல வேந்தன்
றன்மகளா யுனைப்பெறுவான் றவஞ்செய் கின்றான்
மற்றவன்பால் வளர்ந்திடுதி வந்தி யாம்பின்
மணத்துமென விடைகொடிம மலையிற் சேர்ந்தாள். 2

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமல மீதி
லமலநா யகிகுழவி யாகி மேவ
மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிந்து நின்ற
மலையரையன் கண்டெடுத்து மகிழ்ந்து வான்றோய்
துங்கமனைக் கொடுபோகி மேனை யான
துணைவிகரத் தளிப்பவவ டொழுது வாங்கிப்
பங்கமற வளர்த்தனளா யாண்டு செல்லப்
பரனையுற வம்மைதவம் பண்ண வெண்ணி. 3

வென்றியுறு தந்தையொடு மிந்த வாறு
விளம்புதலு மலையரையன் விளம்பு வானீ
யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொருந்துன் மேனி
யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்ன வன்னை
மன்றலுறு கொன்றைமுடிப் பரமன் காப்பன்
மறுத்தறையே லெனவிசைந்து மாத ரோடு

குன்றிலொரு பாங்கர்தவச் சாலை யூடு
கோதிறவம் புரிந்திருப்பக் குயிற்றி னானால். 4

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரனைச் சேரத்
திருந்துதவம் புரிந்துமையா ளிருந்த காலை
யெல்லாருந் தழனுதற்கட் பெருமான் விண்ணோ
ரெல்லாரும் பரவவர மீந்த வாற்றால்
வில்லாருங் கனகநெடு மாட நீடு
வீதிமகேந் திரமூதூர் மீது வெம்மை
யல்லாருங் கடுவனைய தகுவர் சூழ
வரசுபுரிந் திருஞ்சூர னமர்ந்தா னன்றே. 5

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத் தின்பாற்
றொல்லைமறைப் பொருளினைமுன் சோதி பாங்கர்ப்
பெற்றசன காதிமுதன் முனிவர் நால்வர்
பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்து பின்னு முன்னும்
வெற்றிநெடுங் கயிலையெனுஞ் சைல மேவி
வீறுமெழி னந்திவிட விடஞ்சேர் கண்டக்
கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற் செங்கைக்
கோகனகங் குவித்தினைய கூற லுற்றார். 6

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திந்நாள் காறு
மடியரேம் புந்திவிரிந் தலைந்த தீண்டுப்
பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங்க ளுய்யப்
புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகற லோடுங்
கருமறலி யுரங்கிழித்த பதுமச் செந்தாட்
கருணைநெடுங் கடலிருமின் காமர் நன்னூன்
மருளுறுநும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பா மென்ன
மன்னுமவன் றிருத்தாண்முன் னிருந்தார் மன்னோ. 7

சங்கரன்முன் னவரிருப்ப நந்தி தன்னைத்
தந்திதனை யுரித்தகரத் தலைவ னோக்கிப்
புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவா யல்லை
போர்மதவேள் வரில்விடுதி போதி யென்ன
வங்கவனே கினன்முனிவர் மகிழ்ந்து கேட்ப
வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி யோத
விங்கெமது புந்திவிரி வொடுங்க ஞான
மிறைவபுகன் றருள்வாயென் றியம்பி னாரால். 8

என்றிடலு நகைத்தருளி யாது மாங்கே
யிசைத்திலனப் பொருளிருப்ப திவ்வா றென்று
துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க் குணர்த்து மாற்றாற்
றுலங்குமொரு கரமுரத்திற் றோயச் சேர்த்தி
முன்றகுவர் புரமெரித்த பரமன் ஞான
முத்திரையாங் குறிகாட்டி முனிவ ரேபோ
லொன்றொருநுண் கணப்பொழுதி யோக மாகி
யுறைந்தனனங் கவரருள்பெற் றுய்யு மாறு. 9

பிள்ளைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான் செங்கைப்
பெருமானிவ் வாறிருப்பப் பெருமை சான்ற
வுள்ளத்தன் பினராநற் றவருந் தத்தமுணர்வொடுங்கி
ஞானமுணர்ந் துறும்பே ரின்ப
வெள்ளத்துட் படிந்துசெய லொன்று மின்றி
மேவினரோ ரிறைப்போது விமலற் காய
தள்ளற்றெண் டிரையுடுத்த புடவி மாக்கட்
கமரர்தமக் கெண்ணிலுக மாயிற் றம்மா. 10

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமா னாதி
விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கும் வேந்த னாகிப்
பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வு நல்கும்
பொருவிடையோ னுமையோடு பொருந்த லின்றி
யருமுனிவர் பொருட்டாக யோகி போல
வமர்தலா லனைவோரு மரிவை மார்தோண்
மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார் கஞ்ச
மலர்விதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற் றன்றே. 11

இப்படியிப் படிவானத் திருந்து வாழு
மெவ்வுயிரு முறுங்காலத் திருணஞ் சேய்க்குந்
துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரன் செய்யுந்
துயரினா லுயர்துறக்கந் துறந்து நீங்கிக்
கைப்படுவெங் குலிசநெடும் படையான் முன்னங்
கனவரைக ளிறகறுத்த கடவுள் கோல
மைப்பொலியு நயனவயி ராணி யோடும்
வானவரோ டும்புவியின் மருவி னானால். 12

வெள்ளிவரை யடைந்தரனை வணங்கு மாறு
வேளையலா திருந்திடலும் வேலை நஞ்சங்

கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன் குனித்த செம்பொற்
கோதண்ட வேதண்டங் கூடி யாங்கே
கள்ளுகுதார்ச் சயந்தனொடுங் கடவு ளோரைக்
காரவுணன் சிறைபுரிந்த கடுஞ்சொற் கேட்டுத்
தள்ளுமதற் கரியதுயர் கொண்டு நாதன்
றாட்கமல மலர்நினைந்து தவம் புரிந்தான். 13

புரிந்திடலு மிறைதவள விடைமேற் றோன்றிப்
பொருவிறவத் தினைத்தனை நீ புந்தி தன்னில்
விரும்பியதே தெனவறியான் போன்று கேட்ப
வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டு மென்னத்
திருந்தலனால் வருந்தலெலாந் தக்கன் வேள்வி
சேர்ந்திருந்த தீமையெனச் செப்பி நந்த
முராந்திகழு மகனொருவ னவுணர்ச் சாடி
யுமைப்புரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப் போனான். 14

ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர் கோமா
னாகுலமு மின்பமுங்கொண் டனைய வெற்பிற்
றாங்குபுக ழயிராணி யென்னு நாமத்
தன்மனைவி பொன்மனைவி தன்பால் வைத்துத்
தேங்கமழுங் கமலநிதிப் பொருட்டின் மன்னுஞ்
சென்னிநான் குடையானைச் சேர்ந்து தாழ்ந்து
தீங்குபெறு சூர்புரியுந் துயரு நாதன்
செப்பியது மவனோடு செப்பி னானால். 15

போயமரர்க் கிறையுரைத்த வாறு தேர்ந்து
புகுந்தபடி முகுந்தனுக்குப் புகல வெண்ணித்
தூயகம லத்திருந்து திருந்து வேதன்
சுரர்குழுவு மகவானுஞ் சூழ வேகி
மாயனுட னரன்யோகத் திருந்த வாறும்
வானவர்க டானவரால் வருந்து மாறு
மேயபல வுங்கூற வரியு மோர்ந்து
விதிபதும முகநோக்கி விளம்ப லுற்றான். 16

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காக யோக
மிருந்திடுத றவிர்ந்தருளி யிமய வெற்பி
லம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனை நல்க
வரன்பான்மா ரனைவிடுகென் றறைத லோடு

மும்பர்பெருங் குழுவோடு மகவா னோடு
மொளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு
செம்பதும வகத்தினிதுற் றகத்து வேளைச்
சிந்தனைசெய் திடவவனுஞ் சேர்ந்தா னன்றே. 17

வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன் யோக
மருவுதல்விட் டுமையவளை மருவு மாறுன்
கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென் றேதக்
கரங்கொடிரு செவிமூடி யரன்பே ரோதி
யந்தமிலா வையனைச்சென் றெய்ய வஞ்சி
யனேகவித மறுத்தறைய வலரோன் சீறி
யிந்தமொழி மறுத்திடிற்கு ளறைவோ மென்ன
விசைந்தனனிவ் வாசகமங் கிசைக்க லுற்றான். 18

மண்டுபவக் கடற்படிய நினது பாங்கர்
வருஞ்சூளின் மாளுதலின் வாளு லாவுந்
துண்டமதிச் சடையோன்பாற் கணைக டூவித்
துஞ்சினுநன் றுஞ்சுவருந் தொழிலு முண்டா
முண்டகவண் டவிசிருந்த முனிவ வென்பான்
முனியலையா னிறைவனொடு முரட்போ ராற்றத்
திண்டிறலி னேகுவனென் றியம்ப வஞ்சேல்
செல்கவெனத் தனதுலகஞ் சேர்ந்தான் மன்னோ. 19

இருங்கிள்ளைப் பரித்தென்கா லிரத மீதே
யிரதியொடு புகுந்துபடர்ந் திந்து வேணிக்
கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டு வல்லே
கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிது நீங்கி
மருங்குள்ள தனதுபரி சனங்க ளாங்கே
வைகும்வகை நிறுவிநறு மலர்த்தண் சோலை
நெருங்குந்த வரைமீது மாதி னோடு
நெடுஞ்சிலைவே ளேறியிது நினைந்து செய்வான். 20

விண்டுவரு ளைங்கணைவே ளனைய தான
விலங்கலிடை விலங்காப்புள் விலங்கு மோகங்
கொண்டிடவெஞ் சரந்தூண்ட னந்தி சீறக்
கொடுவாளி நெடுவானிற் குழுமி நிற்பக்
கண்டுமத னிறைஞ்சவர லென்கொ லென்று
காரணங்கேட் டணிமேலை வாச றன்னா

லண்டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப் போந்தாங்
கரனையெதிர் கண்டாங்கே யயர்ந்து வீழ்ந்தான். 21

பின்னிரதி தேற்றவெழீஇப் பொருவா னிற்பப்
பிரமன்முத லோர்மதன்செய் பெற்றி காண்பா
னன்னகிரிக் கொருபுடைபோய் மருவி னூர்வே
ளங்கணைவிட் டானவைசென் றரன்பான் மேவ
வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத் தேவி
வருந்துமது தெரிந்தமரர் வருந்தி நாதன்
பொன்னடிநின் றேத்துதலு மியோக நீங்கிப்
புந்திதனி னந்திதனைச் சிந்தை செய்தான். 22

அண்ணனினைந் திடவறிந்து நந்தி யேகி
யடிதொழுது நின்றிடநீ யலரோ னாதி
விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருத லோடும்
வேண்டியதே தெனவுமையை விமல நீவிட்
டெண்ணில்புகழ்க் குமரனைத்தந் தருள்வா யென்ன
விசைந்தவரை விடுத்திரதிக் கிமய மாதை
வண்ணமணம் புரிந்தனது கணவ னுவி
வழங்குதுமே கெனவிமய வரையிற் சேர்ந்தான். 23

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்ன ரீச
னிட்டமுட னிட்டையனுட் டித்து வாழு
மென்னவுரைத் தருண்மேவுஞ் சனக னாதி
யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேக வோதிக்
கன்னிதவங் காணமுது மறையோன் போலக்
கௌரிபா லுறவெழுந்து கரங்கள் கூப்பி
யன்னவணின் றிடுதலுமோர் தவிசின் மேவி
யருந்தவநீ புரிந்திடலே தறைதி யென்றான். 24

என்றிடலும் விசையையுமை பரனைச் சேர்தற்
கிச்சித்தா ளெனப்பரனை யிகழ்ந்து கூற
நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி
நீதியிலா வேதியநீ யென்ன வுன்னை
யின்றுமணந் திடவணைந்தே னென்று கூற
விடர்மூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ளேவக்
குன்றினொரு புடைபோக விடையின் மீது
குழகனு மெதிர்காட்சி கொடுத்தா னன்றே. 25

நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண் டம்மை
நாணமொடு பணிந்துகர நளினங் கூப்பிப்
பேயனையே னுனையறியா துரைத்த வெஞ்சொற்
பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேச லோடுந்
தூயநதிச் சடைக்கடவு ளவைக ளெம்மைத்
துதித்தனவாக் கொண்டோநீ சோரே லுன்னை
நேயமொடு நாளைமணம் புரியச் சேர்து
நீயரிய தவம்புரித னீங்கு கென்றான். 26

பொன்றாங்கு கனகவரை குனித்தோ னின்ன
புகன்றகலச் சிலவரிது பொருப்பன் முன்போய்
நின்றாங்கு மொழிந்திடலு மூவகை யென்னு
நெடுங்கடலி னிடைப்படிந்து நிமலை பால்வந்
தென்றாயே வருகவென மனையிற் சேர்த்தா
னிறைவனுயர் கயிலையடைந் திலங்குமோ * ரேழ்
பின்றாழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மை யுன்னப்
பிஞ்ஞகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்று நின்றார். 27

வேறு

அன்ன மாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி ருவுதி ரென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். 28

மாதவங் கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
யேது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. 29

கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யண்ணலை நண்ணி
மாறிலாத விம வானியை வோதி
வீறு தத்தமிடை மேவின ரன்றே. 30

ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரர் கம்மிய னைக்கொண்

---

* முனிவர்கள் எழுவராவார்:—அத்திரி, ஆங்கிரசர், கௌதமர், சமதக்கினி, பரத்துவாசர், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் என்னும் இவர்களாம்.

டோதிமக் கிரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. 31

ஒன்று பங்குனியி னுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னொடுபின் மேவுது மென்றான். 32

நார வேணியா னந்தியை நோக்கிச்
சீரு லாவிய சிறப்புடை மன்றற்
கியாரை யுந்தருதி யென்றன னியாருஞ்
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான். 33

உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோர்
துன்னு மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னுறுங் கயிலை வெற்பிடை வந்தார். 34

வந்து நந்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நந்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தாளிணை யிறைஞ்சினர் சூழ்ந்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். 35

ஆசிலா மகுட மாதி கலன்க
ளீச னங்கணிய வின்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றிது கொண்டா
நேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். 36

வைத்து மெய்ப்பணிகள் வண்பணி யாக
நித்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்த்தி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். 37

ஏற தேறின னெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
யூறி லும்பரொ டுருத்திரர் சூழ
மாறி லாவிம வரைப்புடை யுற்றான். 38

வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன் மாதர்நனி கண்டு மயங்கக்

கோதி லாதவிம வானுறு கோயின்
மாத வங்கொடலை வாயிலில் வந்தான். 39

ஏங்கு ருவிடை யிழிந்தவ ணிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு தாளிணை யுவந்து விளக்கித்
தீங்கி ஞணமொடு சென்றன ளன்றே. 40

ஆறு லாவுசடை யண்ண லதற்பி
னூறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாறி லாதவது வைக்கள னண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. 41

வேறு

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றன்பாசகன்ற குறுமுனியைத் தொலையாமலயந் தனிலேவ
முன்பானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரார் முகமலர்ந்தா
ரன்பாயரம்பையர் கள்சூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. 42

வந்துபரனைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி னிருத்தியென
வெந்தையோடு முமையிருப்ப விமவானடைந்தங் கெழின்மனைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்மாற்கரிய வொளிப்பதத்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பரிந்துபூசை புரிந்தனனே. 43

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தானுக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வறைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க ளிருவர்கீத மிசைத்தார்கண்
மாசில்கணங்கண் முழவறைந்தார் மடவார்பல்லோர் வாழ்த்தெடுத்தார்.

அங்கணினைய நிகழ்ந்ததற்பி னசலவேந்த னசலமுலைத்
திங்கண்முகத்தம் பிகைகேள்வன் றிருமுன்கனிபால் கொடுவந்தே
யிங்கிதபில வேண்டுமென விவைகொண்டாமென் றவைதம்மின்[னே.
மங்குன்மிடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு தொடங்கின

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சுராரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்
கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்றாளுங் குழகனிட
மென்றும்பிரியா வுமைதாளு மிணங்குமன்பால் வணங்கினரே. 46

ஈதுபுரிந்து முற்றுதலு மெமையாளுமையா ளிருந்தாளை
யாதிகரமுன் னெடுஞ்சேட மனைவர்தமக்கு மளித்தனனப்
போதிலிரதி வந்தெந்தாய் போர்வேடன்னை யளித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சுரர்கள்வெருவத் தோன்றினனால். 47

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்செஞ்சடில வானவனத்
திருமாலளித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையான்வதனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கருத்தியரோ வொழிந்தோர்க்கெல்லா முருவல்லா
தருவாயிருந்துன் னரசுபுரி கென்றேயவளோ டவண்விடுத்தான். 48

கன்னற்சிலைவே டனைவிடுத்துக் கௌரியோடும் விடையேறி
மின்னுங்கயிலை யடைந்தெவர்க்கும் விடையையுதவி விடையையிழிந்
துன்னற்கரிய வரியணைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து
மின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருந்தனவே. 49

பின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சீரிமையோர் மேருவின்பான்
மன்னியிருந்தே யமைவருந்தும் வலியசூரன் வலிகெடுப்ப
வன்னநடைமா தினைமணந்து மாலீந்திலன்மைந் தனையெனவே
யுன்னிக்கயிலைப் பரம்பரனே றுற்றுவேண்ட நச்சினரால். 50

வேளையெரித்த விழியாளன் வேளையறிந்து மீளுதற்கு
நாளுமுலவு காலைவிட நந்திதனைக்கண் டஞ்சியது
மீளவரலுங் கயிலைதனில் விண்ணோரடைந்து நந்திவிட
வாளும்பரனைத் தொழுதேத்த வரனிங்கேது வேண்டுமென. 51

சற்றுந்தகவில் கொடுஞ்சூரன் றன்னாலிந்நா ளின்னன்மிக
வுற்றுவருந்தித் திரிந்திளைத்தோ முன்னைப்போல வொருசுதனை
வெற்றிபொருந்த வளித்தெமது விழுமந்துரப்ப வேண்டுமென [ன்.
வற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமா * னறுமாமுகங்கொண் டாங்கிருந்தா

வேறு

செம்மை கொளாறு முகத்தொ டிருந்தே
தீவிழி யாறினு மாறுபு லிங்கம்
வெம்மை யொடுந்தர வங்கவை சென்று
வீறுல கத்து விரிந்திட வஞ்சிப்

* திருமுகமாறுதல் "ஐந்துமுகத்தோ டதோமுகமுந் - தந்து - திருமுகங்களாறுகிச் செந்தழற்கணுறு - மொருமுகமாய்த் தீப்பொறியாறுய்ப்ப" எனத் திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவிற் கூறியவாற்று லுணர்க.

பொம்ம றருங்கவி னம்மை யெழுந்து
புலம்பு சிலம்பு பொலன் கழன்மோத
விம்மென வோடி யிருக்கை புகுந்தா
ளெங்கணு மாகி யிரிந்தனர் விண்ணோர். 53

ஓடிய விண்ணவர் கூடினர் வந்தே
யுந்திய தானவ ரானவர் தம்மைச்
சாடிய விங்கொரு மைந்தனை யெந்தாய்
தந்தரு ளென்றனை வந்தனை செய்ய
வீடுறு வெம்மைகொ ளங்கி யளித்தா
யெங்ஙன முய்வதி யாமென வோதப்
பீடுறு மோர்முக மாகி யிருந்து
பெருந்தழன் முன்பு வரும்படி முன்ன. 54

அந்நிலை தன்னில் விரிந்திடு செந்தீ
யாறு பெரும்பொறி யாகி யரன்றன்
முன்னுற வந்திட வண்ண றெரிந்தே
மொய்ம்புள தேயுவை வாயுவை நோக்கி
மன்னிய விப்பொறி தன்னை யெடுத்தே
மங்கலில் கங்கையுள் வைத்திடு மென்றே
யின்னலில் சத்தி கொடுத்திட மாறி
யெடுத்துயர் கங்கை யடுத்ததில் வைப்ப. 55

மங்கலில் கங்கையு மப்பொறி தன்னை
வண்ண முறுஞ்சர வணமிசை வைப்பப்
பொங்கெழி லையிரு திக்கினு மான்முற்
புங்கவர் நின்று புரந்தன ரப்போ
தங்கதி லாறு முகத்தொடு மீரா
றத்த மொடுங்கம லத்தி னிடத்திற்
சங்கர னேமுரு கேச னெனச்சீர்
தங்க விருந்திட வண்டர்கள் கண்டார். 56

பன்னிரு மொய்ம்பு நெடுந்தகை தன்னைப்
பால தருத்தி வளர்த்திட மார்பிற்
பொன்னை யிருத்திய பச்சுரு வத்துப்
புங்கவன் முற்படு புங்கவ ரெல்லா
மின்னறு மீனை விடுத்தது கண்டே
வீறிய வாறு சிறுரென மேவு

வன்ன மடந்தைய ரன்ன முலாவு
மன்ன தடத்தி லடைந்து புரந்தார். 57

ஓதிது நின்றிட முன்ன ரெழுந்தே
யோடிய சங்கரி பின்பு திரும்பிச்
சோதி யிடத்தி லடைந்து மடங்கல்
சுமந்திடு கின்ற துலங்கணை மேவக்
கோதில் சிலம்ப துடைந்ததின் முன்வீழ்
கொன்னவ மாமணி யன்னவள் சாயை
யெய்தலு மொன்பது மங்கைய ராகி
யெந்தை விளித்திட வின்பொடு வந்தார். 58

வித்தக மங்கைய ரெம்பெரு மானை
விருப்பொடு கண்டு கருப்பம தாகச்
சத்தி சினந்து கருப்பய வாதே
தாங்குமி னென்றிட வேங்கின ராங்கே
மெத்திய மேனி வியர்ப்பி லிலக்க
வீர ருதித்தன ராரியை சொல்லா
லுத்தம மாதர்கள் பின்பொரு நாளி
லொன்பது மைந்தரை யன்பொடு தந்தார். 59

மாசறு மன்னவர் தம்பெயர் வீர
வாகு வெனுந்திரு வள்ளல் வளைக்கைக்
கேசவ னும்பர் புகழ்ந்திடு வீர
கேசரி வீர மகேந்திர னென்போன்
வீசு புகழ்ப்பெறு வீர மகேசன்
வீர புரந்தரன் வீர வரக்க
ளுசறு வீர திவாகரன் வீர
ராந்தகன் வீர மடைந்திடு தீரன். 60

மற்றவர் தங்களை யாதி தெரிந்தெம்
மைந்தர்க ளென்றுமை மாதொடு கூறி
நற்றிறல் கொண்ட விலக்கர்க ளோடு
நந்திரு மைந்தன தேவல் புரிந்தே
யுற்றிடு வீரென வோதுபு மாதோ
டுந்து விடைப்புற மொல்லை புகுந்தே

யற்ற மறுஞ்சர வணம தடைந்தா
ஞசறு வானவ ரானவர் சூழ. 61

மாசி லிமக்கிரி யின்புடை தன்னின்
மன்னு செழுஞ்சர வணமுன மெய்த்
தேசுறு மன்னதில் வைகிய செவ்வேள்
சிற்பர னுரி செறிந்தது கண்டான்
பாச மகற்றர னம்பிகை யோடுன்
பாலக னைக்கொடு வாவென வோத
வாசறு பூவி லிழிந்து நடந்தே
யாறுரு மைந்தனை யம்மை யெடுத்தாள். 62

அம்மை யெடுத்துழி யாறுரு மைந்த
னறு முகங்களு மாறிரு கையுஞ்
செம்மை பொருந்தொரு மேனியு மாகச்
செப்பினை யொத்த திருத்தன நின்று
பொம்ம லுடன்சொரி பால * தருத்திப்
பொற்புறு சிற்பர னைப்பணி விக்க
நம்மை யளித்திடு கந்தனை யன்பா
னுத னெடுத்துர மீதி லணைத்தே. 63

அந்தரி யோடு விடைப்புடை வைத்தங்
காரன் மடந்தை யருக்கருள் செய்தான்
சுந்தரி மைந்த னருந்து முலைப்பா
றுண்ணென முன்னர் சொரிந்தது தன்னிற்
சிந்திய தோடுபு † கந்தன் வளர்ந்த
செழுஞ்சுனை யூடு செறிந்திட வங்கண்
வெந்திறன் மீனென வாழ்பவ ருண்டே
வீறிய தொல்லுரு மேவினர் மன்னே. 64

---

* அருத்தி என்பதற்கு, அரதனவுள்ளத்திலேற்று உண்பித்து எனப் பொருள்கொள்க. உண்ணுமுலையென்னும் பெயர்க்கிழுக்காமாகலான். இதற்கு முதனூலாசிரியரும் "ஆதிநாயகன் கருணையா யமலமாய்ப் பரம, போத நீரதா யிருந்ததன் கொங்கையிற் பொழிபா, லேதி லாததோர் குருமணி வள்ளமீ தேற்றுக், காதன் மாமகற் கன்பினு லருத்தினுள் கவுரி." எனக் கூறியிருத்தல் காண்க.

† கந்தம் - ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. சேர்க்கையென்பது பொருள்.

கொற்றம துற்ற பராசர னல்குங்
கோதக * லாறு குமாரரு மன்னன்
சொற்றிடு சூள்கொடு மீனென வாழுந்
துன்ப மகன்றுயர் தொல்லுரு வுற்றே
பெற்ற மிசைக்கிரி மாதொ டிருந்த
பெருந்தகை முன்றுதி பேசி வணங்க
வற்றம தற்ற புகழ்க்கொள் பரங்குன்
றத்திடை நீவி ரடைந்திடு மென்றான். 65

அந்தர மீதுறு மாரலை விண்ணோ
ராரையு மன்புட னங்கண் விடுத்தே
யெந்தை பிரானுயர் வெள்ளி விலங்க
லிணங்கி யதன்க ணிருந்திடு போதின்
வெந்திறல் கொண்ட விலக்கர்க ளொன்பான்
வீரர்கள் கந்தனை வந்தனை செய்தார்
சுந்தரி மைந்த னெழுந்தவ ரோடுந்
தூவிளை யாட றொடங்கின னன்றே. 66

மண்ணி லுலாவுறும் விண்ணி லுலாவும்
வண்ண வயன்பத நண்ணி யுலாவுங்
கண்ண னிருந்த தலத்தி லுலாவுங்
கண்ணுத னண்ணிய கண்ணி லுலாவு
மெண்ணில் வளம்பெறு மண்புன றீகா
லின்புறு விண்டனி லண்ட முலாவும்
பண்ணியல் வீணை யிசைத்தினி தாடும்
பாடு மரன்றரு பாலக னம்மா. 67

நீடுக டற்களை யொன்று படுத்து
† நேமி நகத்தை நிலத்தி லழுத்து

* ஆறுகுமாரராவார்:—தத்தன், அனந்தன், நந்தி, சதுர்முகன், பரிதிப் பாணி, தவமாலி என்பவர். இவ் வறுவரும், சிறுபருவத்தே, இச் சரவணப் பொய்கையில் மீன்களைப்பிடித்து விளையாடுங்கால், பகற்கடன் நிரப்பவந்த பராசரமுனிவர் கண்டு, இன் புன்றொழிலுடைய நீவிர்? மீனுருவாக எனச் சபித்து, மீட்டும் அவர் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி, சிவபெருமா னருளால் இப் பொய்கையில் முருகக்கடவுள் திருவுருக்கொண் டமருங்கால், எடுத்தணைக்கும் அம்பிகையின் தனப்பாலின் பெருக்கையுண்டு முன்னுரு வெய்துவீராக என அனுக்கிரகித் தகல, அவ்வாறாயினர் என்பது சரித்திரமாகலின், "மீனெனவாழுந் துன்பமகன் றுயர்தொல் லுருவுற்" றென்றார்.

† நேமிநகம்-சக்கரவாளகிரி.

மீடுறு திக்கர வங்களை வெற்பூ
டின்பொடு கட்டி யிழுத்திடு மாகத்
தோடிரு வோரையு முன்னியல் பன்றி
யொருத்தர் பதத்தி லொருத்தரை யுய்க்கும்
பீடுறு மெண்டிசை யாளர் பதங்கள்
பிடுங்குபு வல்லை பிறழ்ந்திட வைக்கும். 68

தண்டரு கொண்டல் விசும்பி னுறுங்கோ
தண்டம் வளைத்துயர் தாரகை யெல்லா
முண்டை யெனும்படி கொண்டிமை யோர்க
ளுரங்கள் சிரங்களி னூடு தெறிக்கு
மண்டிது போல வனேக மியற்ற
மற்ற தியற்றிய வன்மைய ராரென்
றண்டரு மன்னனு மேருவி னின்று
மயற்கிது கூற வகன்றன ரங்கண். 69

வேறு

அங்நே ரத்தினி லன்ன நகத்தை யலைத்தே
முன்னே நின்றோர் முகத்தொடு மாறு முகத்தோ
னன்னே யத்துட னுடி யுலாவுத னுடி
யின்றே னேயிவை செய்தவ னுமென வெண்ணி. 70

வெவ்வே ளாக மெரித்தவன் மைந்தனை வெல்வா
னவ்வேள் விக்கிறை யும்பர்க ளோடு மவற்சூழ்ந்
தெவ்வே றன்னையு முப்த்தன னுய்த்தவை யெல்லாஞ்
செவ்வேண் மீதல ருற்றன வொத்தன சென்றே. 71

பிள்ளைத் தண்மதி சூடிய கண்ணுதல் பிள்ளை
யுள்ளத் தாலொரு விற்கொடு நற்கணை யொன்றால்
வெள்ளைத் தந்தியை யட்டன னட்டபின் விண்ணோர்
வள்ளற் கேழ்கணை யுய்த்தவ சத்தை வழங்கி. 72

நாலம் பால்வரு ணன்றனை யொன்றுறு நான்மைக்
கோலம் பாலிய மன்றனை வென்றிரு கோலா
லாலம் பாவிய வங்கியை யங்கடல் செய்தான்
வாலம் பான்மொழி யந்தரி தந்திடு மைந்தன். 73

குன்று நின்றவ ரல்ல ரவன்புடை கூடி
நின்றோர் யாவரு மோடுத லோடு நெடுஞ்சீர்

துன்றா றுமுக னங்கது கண்டு தூரந்தே
முன்றா னுற்ற களத்திடை வந்தனன் மொய்ம்பால். 74

வேறு

மற்றதனை நாரதனு மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிச்சென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துகுக னிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா ளிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான். 75

அத்தநினை யறியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைநிறத்
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
வித்தகனங் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். 76

உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமராற் றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமரவேள் கூறுவான். 77

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தீ ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனதுருவே யல்லால்வே றில்லையென
நேயவொரு வடிவுகொண்டு நின்றானெம் பெருமானே. 78

அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலு
மின்பொடுநீ விளையாட விவ்விடைவே றுற்றவெலா
முன்பெனவைத் தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால். 79

மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த லதன்பொருட்டான்
மிகவேவே றுற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனவெவையுஞ் சார்ந்தனவப் படி * நவிரப்
பகைவேலோன் குகன்றாள்கள் பணிந்தினைய பகர்கின்றான். 80

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைந்தருளிப்
பொங்குகயி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடை விருப்பொடுபோ
யங்கமரர் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
றங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவரையைத் தணந்தனரால். 81

* நவிரம் - மலை.

வீசுபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம்
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறுமவ் வெற்பதுதான்
காசின்முரு கற்கிடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசும்வகை பெற்றதினிப் பெருந்தகமே ரியதிசைப்பாம். 82

நாடுபுகழ் நாடுதனி னாதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரருங் கோதிலரு நாரதனும்
பீடுடைய கயிலையெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். 83

உற்றபொழு திலக்கமுட னொன்பதுவீ ரருஞ்சூழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருத்தா ளிணைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருள்வான். 84

நொந்தணைந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தெமையிங் கடநிணைய மகந்தணந்து வந்தனமவ்
வெந்தகர்மண் ணுயிர்களொடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே. 85

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ளுய்யவளித் தருளெனவே யுயர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணைதியென வவனேகிக்
கையில்விறற் றகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. 86

அத்தகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனு முருகேசன் விளையாடி யமர்நாளிற்
றத்தைமொழிக் கலைமாது தலைவனுயர் கயிலையடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி லிடையடைந்தான். 87

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக்கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட னிருந்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடுவோனை நம்முன்வரு கெனவேகிச்
சீலமுறப் பணிந்திடுதல் செய்யாமற் பாவுதலும். 88

எதுபுரி வாயென்ன யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருக்கு விளம்பென்ன
வாதியினிற் குடிலையெடுத் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியபின் னோதெனவே யோதினு னுமைபாலன். 89

மன்னுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய நரசிங்கக் குட்டிதலைக் குட்டியுதைத்
தின்னனுறக் கந்தவெற்பிற் சிறையிடுவித் ததிலேகி
யன்னநடை யுமைபால னாவிகள்பன் னாட்படைத்தான். 90

அங்கதுபின் னொருநாளி லண்டரொடு முனிவரொடுஞ்
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைந்து நந்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தயனைச் சண்முகத்தோ னிட்டசிறை
நங்கள்பிரான் றவிர்த்தியென நந்தியொடு நவின்றருள்வான். 91

வென்றியுறு குமரனிடை மேவியாம் விடச்சொன்னோ
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் திங்கணைவா யெனவெதிர்போய்
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடிலிங் குன்றனையு
மின்றுசிறை படுத்திடுவ மென்றிடமீண் டிறைக்குரைத்தான். 92

இந்தமொழி கேட்டுநகைத் தேறேறிக் குமரனுறு
கந்தமலைப் புகுந்திடலுங் கழல்பணிந்தே வந்ததென
வந்தணனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னோதுதலு மயன்றனைமுன் புறவுய்த்தான். 93

அந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத்
துந்துகுடி லைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட்
டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினான் குறுமுனிக்குச்
சுந்தரமூ லப்பொருளைச் சொல்லினான் குமரேசன். 94

வேறு

அணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத்
* தமுதக் கொடிசுந்தரி யென்றிருவோர்
தணியா நசையிற்குக னைத்தழுவத்
தவமுற்றது கண்டவர் தங்கணுறப்
பணியா வெதிர்நிற்ப விரும்பியதென்
பகர்வீரென வெம்மை மணத்தியெனப்
பிணியான தறுத்தெனை யாளுமருட்
பெருமா னவரோடிது பேசுவனால். 95

பேரன்பு பொருந்திய நுங்கடமைப்
பின்மன் றலியற்றுது மவ்வளவுஞ்

---

* இவர் விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வியர்.

சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச்
　　சென்றே யிருமென்றரு ளோடுவிடுத்
தாருந்தொழுகந்த விலங்கலில்வந்
　　தணிசேர் கயிலாய மடைந்தரனோ
டேருந் துமையாளை வணங்கியவர்க்
　　கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். 96

அப்போ தினிலண்டர்க ளிந்திரன்மா
　　லயன்மா கயிலாய மடைந்திடலுந்
துப்பா ரருணந்தி தடுத்துவிடத்
　　தோகைக் கொருபாகனை யன்பொடுகண்
டெப்போது மிடுக்கண் விளைத்திடுசூ
　　ரென்போன் புரிதுன்ப மிசைத்திடலு
மெய்ப்பார் குகனோ டவுணன்றனைநீ
　　வென்றே வருகென்று விளம்பினனே. 97

அப்பான்மை புரிந்திடு வேனெனவே யடல்சேர்
　　* பதினொன்றெ னுருத்திரரை
மெய்ப்பார் † பதினோர் படை யாவருளி
　　வேலொன்று குகன்கர மீதுகொடுத்
தொப்பா னதிலாத விலக்கர்களோ
　　டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற்
றுப்பார் பலவெம்படை யங்கருளித்
　　துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. 98

இத்தன்மை நிகழ்ந்தபி னாறுடனே
　　யெட்டாகிய பூத விராசர்தமைச்
சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித்
　　தொல்பூத விராயிர வெள்ளமுட
னத்தம் பதினொன்றுட னொன்றுடையா
　　னடல்சேர் படையாவுறு மென்றருளி
மெத்துந் திறல்கொண் டிடுமோரிரதம்
　　வேலோ னுறநல்கினன் வித்தகனே. 99

* உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்:—மாதேவர், அரர், உருத்திரர், சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர், விசயர், வீமதேவர், பவோற்பவர், காபாலி, சௌமியர் என்பவர்களாம்.

† பதினொருபடைகளாவன:—இருப்புலக்கை, துவசம், வாள், வச்சிரம், அம்பு, அங்குசம், எறிமணி, கமலமலர், தண்டம், வில், மழு என்பனவைகளாம்.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ
னேகென்ன வலங்கொ டிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வா னுரமீதி லணைத்தருளிச்
சீர்தங் கியநாரி திருக்கரமேன்
மைவாழ் வுறுகண்ட னளித்தருள
மாதன்பின் வயிற்றி லணைத்திமையோ
ருய்வா னவுணப்படை முற்றுமழித்
துறுவாயிவ ணென்ன வுரைத்தனளால். 100

ஈதம்மை யிசைத்திட லுந்தொழுதே
யிருவோரையு மன்புடனே விடைகொண்
டோதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே
ருற்றான் பதுபேரு மிலக்கர்களு
மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு
மிமையோரு மிராயிர வெள்ளமெனும்
பூதங்களு மெங்கணு மங்கணுகிப்
புடைசூழ வடைந்தன னம்புவிமேல். 101

வேறு

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
றாரக னெனும்பெயர் தரித்ததொரு வெய்யோ
னோரண மானகிர வுஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு விண்ணோர். 102

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டன ருளங்குலை குலைந்தனர் தளர்ந்தார்
திண்டிறல்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
யண்டர்புகழ் நாரத னறைந்திடுத லுற்றான். 103

உற்றகிரி யீதுகிர வுஞ்சமிதி னோர்சார்
மற்றுநிக ரற்றதொரு மாயநக ரூடே
சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். 104

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின்
வன்றிறல்கொள் சூரனை வதைப்பதெளி தென்னத்
துன்றுகதிர் வேலன்முனி சொன்னவை வினாவிச்
சென்றிவன தாருயிர் சிதைத்திடுது மென்றான். 105

என்றும்பி னடற்பெறு மெழிற்புயனை வேலோ
னன்றொடு தெரிந்திளைய நாகமதி னோர்சார்
வென்றியுள மாயநகர் மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வதிந்தான். 106

அம்புவி யழுந்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறையி னோருந்
றம்பியர்க ளோடுமிகு தானவர்க ளோடு
மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முந்துபட ரென்றான். 107

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
றன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடு
மின்னுகதிர் வேலனருள் வீறிரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்றான். 108

ஒற்றறிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்றா
னற்றமறு பூதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். 109

தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லைபுரி போதிற்
சண்டமிகு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழுந்துதொலை வுற்றனர்க ளன்றே. 110

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். 111

போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ரேருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகணை நூறாற்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். 112

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீமிசை புகுந்தன னெதிர்ந்தான்
மன்னுகதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிறல் கொண்டுவளர் தோளின னெதிர்ந்தான். 113

வந்தெதிர் புகுந்ததிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொளொரு சூலம துகைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனிளை யோன்மிகு வருத்தமொடு நின்றான். 114

மொய்ம்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய ரெதிர்ந்துடைவ தானது தெரிந்தே
வெம்பதகன் முன்பனுக வெய்யனு மெதிர்ந்தா
னம்புமழை சிந்தியிரு வோருமமர் செய்தார். 115

பொற்சகட மீதினுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். 116

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
றொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். 117

மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்
கொத்தற வவன்றனிமை கூடியொ ருபாயஞ்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வுஞ்சகிரி சென்று. 118

மற்றதி னொளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியர்க டோன்முக னொளித்த
பொற்றைபுக வாண்டுமயல் பூண்டனர் கிடந்தா
ரற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். 119

தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
யருந்திறல்கொ டண்டமொ டமர்க்கள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதர்மிசை வெங்கணைகள் சிந்த
விரிந்தனர்க ளும்பரினு மிம்பரினு மன்னோர். 120

நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரார் செய்த
புண்ணிய முறைந்துழி பொருந்தியடி தாழூஉ
விண்ணவர் மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப, 121

அங்கதை வினாவியெமை யாருடைய செவ்வே
ளிங்கவனை நூறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
துங்கமுறு பூதர்க டுவன்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். 122

ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தகுவ ரியாருஞ்
சாடுசம ராடமிகு தானவ ருடைந்தே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
னீடிய கரத்துறு நெடுஞ்சிலை வளைத்தான். 123

வெங்கணை களும்பல வியன்படையு நேரே
யங்கணை கணக்குழுவி னங்கமுற வுந்திக்
கங்கைமுடி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில் பவங்குலவு தாரக னுரைப்பான். 124

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கு
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல தின்னா
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
வேதுவிலை வந்தபடி யேதுமொழி கென்றான். 125

நற்றொழில் புரிந்திடு நதிச்சடில நம்ப
னற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச்
செற்றமொடு நீவிர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றெமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. 126

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ம்புள கொடுந்தகுவர் மன்னன்
வன்றனு வளைப்பவுமை மைந்தனும் வளைத்தான்
றன்றிரு வருங்கணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். 127

கையன்விடு வெங்கணைகள் கந்தனெதிர் சிந்துந்
துய்யன்விடு வெங்கணைகள் சூர்துணை யகற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. 128

இந்தவகை விற்சம ரியற்றுமது போதிற்
கந்தன புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்கணை விலக்கிச்
சிந்தினனொர் கோடிகணை தீயன்மிசை செல்ல. 129

கோடிகணை பட்டுழி கொதித்ததி னிரட்டி
நீடுகணை விட்டிடலு நேசமுரு கேச
ஞுடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. 130

கன்னிபிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணல்
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கணை துரந்தே
யின்னல்புரி சூரனிளை யானுட விளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். 131

சந்துறு முகக்கைநெடி தானதன தந்தஞ்
சிந்தலு மனத்திடை சினந்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்கணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின் கொடி யறுத்தான். 132

அப்பொழுது வேலவ னருங்கணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விற்றனை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கணை துரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லைதுகள் கண்டான். 133

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விற்றனை யெடுத்தே
சீரிய குகன்றனது தேர்கடவு கான்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்கணை விடுத்தான். 134

மன்னுகணை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னுயிரநெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். 135

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமுற வன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்துழி பொலிந்தகணை தூவிச்
சீரிய குகன்றகுவர் சேனைக ளறுத்தான். 136

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கன்புடை சிவன்படை செலுத்தக்
கைகொடு பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுத்தான். 137

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லையி லழித்தே
யொன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயர் கங்கைச்
சென்றதனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே. 138

வெந்திறல்கொள் வேலது விசாகனது கைமேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
ரெந்தையெதிர் வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவவ ருக்கருள் புரிந்தான். 139

மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
வற்றமி லரன்படை யவன்கையி லளித்தான்
றற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். 140

இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையது தீர்ந்தான். 141

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ணா
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். 142

ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோர்
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசுபுக ழும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதுய ருற்றாள். 143

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்
பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்றாள். 144

அந்தவமை யத்தின்முன மாசுர மடைந்த
சுந்தர மிகுந்தவசு ரேந்திர னிறைவி
வந்துதன தத்தன்மடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் பொருந்திட விழுந்தலறி னாள். 145

அங்குள கடன்செய்தவ னைத்தகன மாற்றித்
திங்கண்முக வன்னையர்க ளியாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்டுசில போரவுண ரோடு
மங்கலக றென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான். 146

அங்கரி லுள்ளவ ரருந்துயர் பொருந்தக்
கொன்னுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டாற்றின னிகழ்ந்தன விசைத்தான். 147

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னரித்தவிசின் மீமிசை யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமர்க்கெழ முயன்றான். 148

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரி லமோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னமர்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி சூரனவ னின்னதை யியற்றும். 149

மற்றிணையில் வேலவன் மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினுவிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுத்துவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம். 150

தேரினொடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையநிகர் வையம்
வீரநெடு வேலுள விசாகனினி துற்றான். 151

மாருத வலவன்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யகன்றே
வீரமுறு சேனைபுடை மேவுற விறற்கே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னுனல். 152

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசிநகர் கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை வண்சிகரி கண்டு. 153

ஆலவன மாகிய வரும்பதி தெரிந்து
ஞாலமுயர் கச்சியெனு நன்னகர் தெரிந்து
சீலமு றழற்கிரி தெரிந்து * நவநீதக்
கோலநக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. 154

வல்லிய மிடற்பதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூர
வல்லனைய கண்டமுள வண்ணனட மாடுஞ்
செல்லுறு பொழிற்குலவு தில்லைநகர் கண்டு. 155

சீரினொடு மன்னிவளர் சென்னிவள நாட்டு
வாரிநிகர் காவிரி வடாதுதிசை தன்னி
லேரிலகு மண்ணிநதி யின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். 156

அந்தவமை யந்தனி லருக்கன்மறை வானன்
கந்தனது போதமரர் கம்மியனை நோக்கி
யிந்தவிடை யொன்றுநக ரின்றுபுரி கென்று
னுந்துமவ னப்பொழுதி லோர்நகர் புரிந்தான். 157

தாரணியி னப்பதி தனக்கமரர் சேய்ஞ
லூரென வரும்பெய ருரைத்தன ரதன்க
ணுருமெழில் வேலவ னமர்ந்தினி திருந்தான்
சீருலவு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். 158

முன்னமொரு வைகலின் முரட்குலிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருந்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. 159

அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவனை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன் வருந்தியது கூறவரி தம்மா. 160

ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான்
றாயமுரு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
ணேயமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். 161

* நவநீதக்கோலநகர்-திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

வெற்றியணி கஞ்சலவ வீறிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேன்மை
யுற்றமயி லாடுதுறை யொண்பறிய லூர்கண்
டற்றமில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். 162

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
தந்திமுக வற்கிளவல் சாருதலு மன்ன
செந்தழல் வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. 163

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்க ளோடு
மருந்துதிகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்றான். 164

அருந்திறல் பொருந்தமரர் கம்மியனை யங்கண்
டெரிந்தருளி யெஃகமுள சிற்பரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான். 165

வாங்கழன் மிடற்புரவி வையம திகந்தே
தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்தினக ருட்போ
யோங்கமரர் சேனைதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்ந்
தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மமர்ந்தான். 166

மங்கலமொ டங்கணுறு மாமுருக வள்ளல்
புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
ரிங்குற வுதித்ததுவு மியாவுமுரை யென்றான். 167

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
வன்றிறல்கொள் பொன்னொடு மகத்திறை விளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான். 168

முதலாவது உற்பத்திகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-200.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்

அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மே
லாறுபடு கோடியவு ணர்க்கரச னானோன்
பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குயர் * மழைக்கோள்
பீடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி
மற்றதனி லன்னமயில் வல்லப முணர்ந்தே
மாயையென வோர்பெயர் வழங்கின னதற்பின்
னற்றிறல்கொ ணந்திமுன் மொழிந்தமொழி யுன்னி
நங்கைவரு கென்றிவை நவின்றிடுத லுற்றான். 1

மங்குல்புரை மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால்
வல்லவுண ரெண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் மாதோ
விங்குன தருங்குல முயர்ந்திட நினைந்தே
யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி
யங்கவ னொடுங்கலவி செய்தவுண ரைத்தந்
தன்னவர் தவஞ்செய விடுத்துவரு கென்னச்
செங்கனக மானவொரு மேருவட பாலச்
சீர்முனி தவஞ்செயு மிடந்தனி லடைந்தாள். 2

மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே
வாவியொடு தண்டலையு மண்டபமு மங்கண்
கன்னிகடி தேபல வளத்துட னிபற்றக்
கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே
யுன்னின னிருந்துழி யவன்றனது நேரே
யுற்றிடலு மற்றவ ளொருபமது கண்டு
முன்னைவினை யாவிடர்செய் காமநதி யூடே
மூழ்கின னியாரெனினு முன்னைவினை போமோ. 3

ஆயவடன் முன்பணுகி யூர்பெயர் வினவி
யன்பினொடு கூடியெனை யாளநினை யென்ன
மாயவள் புகன்றிடுவ ளுத்தர தலத்தேன்
வண்மையுள கங்கைதனில் வல்லைபடர் கின்றே

---

* மழைக்கோள்-சுக்கிரன்.

னீயுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய்
நீதிமுறை யல்லவிது நில்லென நிகழ்த்திப்
போயின டொடர்ந்தனன் மறைந்தனள் வருந்திப்
பொற்புமுனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். 4

தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற்
செம்பரிதி பச்சிம திசைக்கட லடைந்தா
னீடுமிருள் வந்ததெழின் மாயைதனை யன்று
னினைந்தற வரற்றுதலு நேர்பட வணைந்தாள்
கூடியெனை யாரென விரந்தடி யிறைஞ்சக்
கூறுவளி யான்வடிவு கொண்டபடி கொண்டா
லாடல்புரி வேனென லுமங்கணொரு புத்தே
ளங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன். 5

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத்
தன்பினொடு கூடலு மருந்திறல்கொள் சூரன்
றங்கமொ டுதிப்பவவ ரங்கவியர் வின்கண்
டுப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர்
பொங்கவுணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப்
போதிலரி மேனிகொடு புல்லுதலும் வல்லே
சிங்கமுக னாயிர நெடுந்தலைக ளோடுஞ்
சேணிலுறு மண்டர்க டுடுக்கிட வுதித்தான். 6

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியர்ப்பி
னற்றமறு நான்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர்
தங்கிய விறற்றகுவர் வந்தனர்கண் மும்மைச்
சாமமதின் மாயையொடு சைவமுனி வேனும்
வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர
வேழமுக மோடுமுயர் தாரக னுதித்தான்
றங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகசி வின்கண்
டோன்றினர்க ணான்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர். 7

மற்றதுபின் னான்குபடு சாமமது தன்னில்
வன்றக ருருக்கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட
முற்றுமெழில் பெற்றவச மாமுகி யுதித்தாண்
முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள
முற்றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுத லாகு
முந்திய விலங்கின துருக்கள்கொடு கூடப்

பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னாயிரவெள் ளத்தோர்
பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். 8

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவள் பொருந்த
வந்தண்மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன்
மெய்ப்படு தனுதுருவ மேவினனவ் வேலை
வேலைநிகர் தானையொடு மேவுமொரு சூரன்
றுப்பரி முகத்தனொடு தாரகனொ டேகித்
தூயமுனி மாயவ டுணைப்பத மிறைஞ்சி
யெப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனச்சீ
ரெய்தியிடு காசிப னிசைத்திடுத லுற்றான். 9

மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினித்தான்
மற்றது குயிற்றிடின் மனத்திடை நினைத்த
தேதையு மளித்திடு மிடர்ப்பவ மறுக்கு
மின்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க
தோதிடலி யாதுமிலை யாதலி னனைத்தே
யுள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி ரென்றே
மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனாண்
மேவிய பெருங்கதை விளம்பிடுத லுற்றான். 10

கொற்றமு றெழிற்கடக மேவுமறை யோனற்
குச்சக னளித்தருள் கவுச்சிக னெனும்பே
ருற்றிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியற்றற்
குன்னியொரு துன்னுமல ரோடையய லெய்திப்
பற்றலர் புரம்பொடி படுத்தவனை யுள்கிப்
பற்றுமிகு முண்டிகள் பகர்ந்திட லிகந்து
குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக்
கோகனக மின்றழுவு கொண்டலவண் வந்தான். 11

மன்னிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொண்டு
மாதவ நினதுபெயர் மாமிருக கண்டு
யன்னென மொழிந்திட வெழுந்துதொழ மாயோ
னதியரு ளின்புடையி னாகவென வோதித்
துன்னுமிமை யோரொடு மறைந்தன னதற்பின்
றூயமுனி தந்தையிடை வந்துதொழு தன்னான்
பொன்னடி வணங்கலு மெடுத்துநனி புல்லிப்
பொற்புறு தவத்திடை புகுந்ததுரை யென்றான். 12

அம்மொழி வழங்கலு நிகழ்ந்தசொல வின்புற்
றன்பொடினி யில்லற மமர்ந்திடுதி யென்ன
வெம்மைநிரை யந்தரு மடந்தையர் துவக்கின்
வீழ்கில னெனப்பல விளம்புதலு மன்னான்
செம்மையுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந்
தீதல வெனப்பல திறத்தினி லுரைத்தே
யிம்மொழி மறுத்தறைய லாணைநம தென்று
னென்றிட விசைந்தன னிறைஞ்சின னிசைப்பான். 13

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நிற்பன்
மற்றென துரைப்படி மருதவியல் புள்ள
கனந்தரு பெருந்தன மடந்தையுள வேலக்
கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னென்ன
வனந்தனி லிருந்தவ முழந்தவன் மகிழ்ந்தே
யன்னகுண மேயுடைய வன்னநடை மாதை
நனந்தலை பொருந்திய பெரும்புவியி னேடி
நல்குவ லுனக்கெனலு நற்சுத னவிற்றும். 14

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழந்தோ
ராதிநவை யாயின வகன்றமட மானார்
வையமிசை யுண்டெனில் வரைந்திடுவ லென்ன
வல்லையது செய்வனென வண்கமல மேவுந்
தையன்மிக மன்னிவளர் சென்னிவள நாடு
தன்னிடை யனுமய மெனத்திகழ் வனத்தின்
மெய்யிலகு சத்திய னிடத்தினொரு கன்னி
மேயது வினாவியவண் மேவினன் விருப்பால். 15

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை நேர்கண்
டசத்திய மகன்றிடு முசத்தியன் வணங்கா
வென்புடை யடைந்தபடி யென்னபுக லென்ன
வென்னொரு மகற்குன தெழிற்புதல்வி தன்னை
யின்பினொடு பேசும்வகை யுன்னியிவண் வந்தே
னென்றிடலு நன்றென விசைந்துமுனி யோடு
நன்குபெறு மவ்விடை யிருந்தன னிருந்த
நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. 16

வன்றவ வுசத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதா
மங்கலை விடுப்பவெழின் மாமகள் விருத்தை

சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல் படிந்தே
திரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழ
மொன்றெதி ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண்
டொய்யென விரிந்தன ருரக்கரி விருத்தை
பின்றொடர வோடியொரு நீடுபுதன் மூடு
பீடுபெறு கூவலிடை பெய்வளை விழுந்தாள். 17

விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள்
வேறுள மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி
யழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்டிலர்க ளாகி
யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச்
செழுங்கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னன்
செல்லல்கொடு சென்றுநனி தேடின னெடுத்தங்
கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்றிடலு மிவ்வா
றோதமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ னடைந்தான். 18

வந்துசில புந்திசொலி நாளையுயி ரீவன்
மண்டுதயி லத்துடலை வைத்திடுக வென்றே
யுந்தொரு தடத்தணுகி யந்தகனை யுள்ளத்
துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னோன்
முந்தவ னடைந்தகரி யெய்திமுனி தன்னை
மொய்ம்பினொடு பற்றுபு முரண்கொள் பிடர்மீதே
சுந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை யென்னத்
துண்ணென நடந்தது வகந்துரை துளங்க. 19

தடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத்
தாள்கொடு மிதித்துயர் தருத்திரள் பறித்தே
மடங்கலு நெடுந்தல மடங்கலு நடுங்க
வல்லைவரு மும்மத வரைக்களிறிவ் வாறே
நடந்தது விருந்தவ நெடுந்தகை தெரிந்தே
நம்மையி தெடுத்ததெவ னாடுது மெனக்கொண்
டிடந்தரு தனதறிவி னேடின னுணர்ந்தா
னெவ்வகை யுணர்ந்ததெனி லிவ்வகை யுணர்ந்தான். 20

நத்துறு தடம்பல கனுன்றிடு கலிங்க
நாடுதனி னீடுபுகழ் நன்னகர மொன்றுண்
டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீ
ரப்பதியின் மேவிய வருந்துதிகொ டேவ

தத்தனெனு நாய்கனுத வுந்தரும தத்தன்
றன்னையரு ளன்னையொடு தந்தையு மிறப்ப
மெத்துவிழு மத்தினொ டிளைத்துறு தினத்து
மேவின னவன்புடையோர் வீறிரத வாதி. 21

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நேர்கண்
டன்பொடு வணங்கின னணைந்ததெவ னென்னத்
திருந்துமொரு விஞ்சையுள தென்றுபல மேன்மை
செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோடிநிதி செய்வா
மிருந்திடு நினதுபொரு டந்திடினு னில்லை
யில்லைநிதி வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே
புரிந்திடுது மென்றிடலு மாடைமனை வீடு
பூணிவை பகர்ந்தெழில் பொருந்தறமும் விற்றான். 22

அன்னபொருள் கொண்டுகர வன்றனை யடைந்தே
யங்கவன்முன் வைத்திட வருங்குகையு ளிட்டு
மன்னுதழ றூமமவ னேர்நனி துரப்ப
மற்றவன் மயங்கநிதி வண்குகை கரந்தே
பின்னொர்குகை யப்படி யிருந்ததது தன்னைப்
பீடுபெற வைத்துயர் பெரும்புகை தணித்தே
யின்னதை யிருங்கனலில் வைத்திடுக வென்றா
னென்றிடலு நாய்கனு மெடுத்தழலின் வைத்தான். 23

முப்பகன் மனத்தெமை நினைத்துறைதி நீவி
முன்னொரு மகம்புரிபு முத்தின மகன்றா
லிப்புடை யடைந்திடுது மென்றவனை வைத்தே
யேகுதலு நாய்கனுமவ் வெல்லையு மிருந்தே
யப்படி றனைப்புவியி னேடிநனி காணா
தல்லல்கொடு வந்தன னருங்குகை யெடுப்பக்
கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாகக்
கண்டனன் மிகுந்துயர் கலந்தன னிறந்தான். 24

நற்றருமம் விற்றதொரு குற்றமது தன்னா
னாகவுரு நண்ணின னெனக்கடி துணர்ந்தே
மற்றிவ்வுரு வந்தனை யகற்றுவ னெனாவோர்
வைகல்புரி தன்றவம் வழங்குதலும் வல்லே
வெற்றிகொள் களிற்றுருவ மற்றமரர் மேனி
மேவுபு புகழ்ந்தெழிலின் விண்ணுலக முற்றா

னற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முன்போ
லருந்தவ முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. 25

விருத்தையுயிர் நல்குதலு மன்னவ ளெழுந்தாண்
மெய்த்தவன் மகற்கவளை வீறுவது வைசெய்
தருத்திகொள் வடாதுபுல மேகலு மவன்சே
யன்பினொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற்
பெருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற்
பெற்றுவட திக்கிடை பெயர்ந்திடலு மன்றே
திருத்தகு மவன்குமரன் முற்கல னளித்த
சேயிழை மருத்துவதி யைவதுவை செய்தான். 26

மண்டெழில்கொள் காசிநக ருற்றனை யுன்னி
மாதவ முயன்றமலன் மன்னருளி னுன்மார்க்
கண்டனை யளித்திடலு மன்னவன் வளர்ந்தே
கண்ணுத லருட்கொடுயர் காலனையும் வென்று
திண்டிறல் படைத்தன னெனச்சொல மறுத்துச்
செல்வமதி கம்மது பெறச்சிவனை நாடி
வண்டவ மியற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி
வல்லிதனின் முல்லைநகை மாயவ ளெழுந்தே. 27

ஏருறு மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே
னென்றவ ணடந்திடலு மேகன்முறை யோவென்
றூரிடர் பொருந்தியவள் பின்படர வன்று
ளன்பினொடு மைந்தரை யளிப்பது பொருட்டால்
வாரிதி நிலத்திலுனை நண்ணினனி யானோர்
மாயையென வோதினண் மறைந்திடலு முள்ளஞ்
சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி
சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். 28

முன்னென வடங்குத றொடங்கினன் மடங்கன்
முகத்தனு மடற்கரி முகத்தனு முகத்தீற்
றின்னலுற வேழ்கடலு மொன்றுபடு மாபோ
லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ
வொன்னலர் நடுங்கவரு சூரனொரு பாலி
னெல்லையி னடைந்திடலு முந்துபுகர் வந்தே
யந்நிலை மகத்தொழி லினைத்தென வனைத்து
மங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். 29

* பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன்
பாங்குபுனை மாயைபொரு ளாங்குற வியற்ற
வண்டர்புகழ் வேள்விபதி னாயிரம தாகு
மாண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ னடைந்தே
மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன்
வானிடை யெழுந்துதசை யானவை யரிந்து
குண்டமதி லாயிரமொ ராண்டுநனி சிந்தக்
குன்றவிலி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். 30

தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன்
சென்னிக ளரிந்துமிக வன்னிமிசை சிந்தி
மாய்வுற நினைப்பமறை யோனுருவ மாகி
வந்துபர னெந்திடுவ தென்னென லுமன்னு
னுயிடை நிகழ்ந்தசொல வீரமுறு சூர
னங்குற வெழுப்பிமறை யோனுரு வகன்று
காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக்
கண்டடி பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். 31

இன்னரு ளரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே
யெண்ணில்பக னற்றவ மியற்றினை மனத்தி
லுன்னியது கேளென வுரைத்திட வுரைப்பா
னுந்துபுவி கொண்டபல வண்டமர சாள
மன்னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே
வாழ்வுற வெனப்பல வரங்கள திரப்பக்
கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் வினவிக்
கண்டுதொழு சூரனொடு கட்டுரைசெய் கிற்பான். 32

மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி
மண்டுபுக ழண்டமுள மற்றவை தனக்கு
ளெண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை நூறே
றெட்டுக மிருந்தர சியற்றிடுதி யென்றே
தண்ணளியி னோடருளி நெஞ்சினும் விரைந்தே
சாருமொரு தேருமொரு சக்கரமு நல்கிப்
பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப்
பன்மையுறு வண்மைகொள் படைக்கலமு நல்கி. 33

---

* பண்டென - முன்னோர் வழக்கம்போல.

வேறுபதி னாயிர முடன்றழுவு கோடி
வெள்ளமுறு தந்திமிகு வெந்திறல்கொ டோர்கள்
பேறுறு பரித்திரள் கடற்றகுவர் சேனை
பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரரன் முன்னார்ச்
சீறரி முகத்தனொடு தாரகன் வணங்கத்
தீரமுறு சூரனென வீரம தளித்து
வீறுநம தானதொரு சத்தியல தும்மை
வெல்லுமவ ரியாரென விளம்பியக லுற்றான். 34

கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடுங்
காசிப னிடத்தவுணர் காவல னடைந்தே
யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ னுரைப்பா
னுங்கள்குரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி ரென்ன
வண்ணமு றவன்பத மடைந்து புகர்நேர
வந்திட வுவந்தடியில் வந்தனை புரிந்தா
னண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி
நஞ்சனைய சூரனொடு நன்மனை புகுந்தான். 35

மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி லிருத்தி
வந்ததெவ னென்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன்
வெற்றிபுரி வேள்விய தியற்றியது முக்கண்
வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்க
ணற்றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின்
னன்குபெறு தந்தையிடை நண்ணியது மன்னான்
சொற்றது முரைத்தினி யியற்றுநெறி யெந்தாய்
சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். 36

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தனையு மித்தை
யண்ணலுரு வங்கொடாறு மங்கடவி னத்துண்
மேவிய வியோமமென மேவியழி வின்முன்
விண்ணென விருப்பன்வினை புண்ணிய முயன்றா
லீவதவை யென்னபலன் மித்தையத னானீ
யின்னவற மின்னமற மென்னவுள முன்னே
றேவரை வருத்துதி மகத்திறை நுமக்குத்
தெவ்வனவ னைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி. 37

கூடரிய வாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டங்
கூடியவை கண்டுவிறல் கொண்டனை திரும்பி

யீடுசெறி தேவரொடு தாபதர்க ளிங்குன்
னேவல லியற்றிட வியற்றுபு விருத்தி
நீடிய கொலைத்தொழின் முதற்பவ மனைத்து
நிந்தனை யெனக்கருத னீபுரிதி யென்றே
நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மறைக்கோ
னல்லன விலக்கியவை யல்லன வுரைத்தான். 38

அற்றமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத்
தங்கவ னறிந்திடவொ ரண்டவியல் போதிக்
கொற்றமுற வேகுதி யெனப்படைகண் மும்மைக்
கோடியுறி யோசனை பரப்பிவர வேகி
வெற்றிகொ ளுருத்திர னலாததிசை யோரை
வென்றிகொடு பாதலமி ழிந்தவரை வென்றே
நற்றுதி பெறும்படியின் முந்தென வணைந்து
நத்துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். 39

தற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன்
சாபநவிர் தண்டுவளை சக்கர மெடுத்து
வெற்றியுவ ணத்தின்மிசை யேறிநனி சீறி
வீறுகொலை செய்யவுண வெய்யரெதிர் சென்றே
கொற்றமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தே
கோளவுணர் சேனைபல கொல்லவது கண்டே
செற்றமொடு தாரக னரிக்கெதிர் புகுந்தே
தீயகணை மாரிபல சிந்தியமர் செய்தான். 40

கண்ணனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே
கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப
வெண்ணுமொரு தேரணுகி மாயனுடன் மீது
மேறுவண மீதினு மிராயிர நெடுங்கோ
றுண்ணென விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத்
துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே
நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னவடி கொள்ளா
நாலுதின மாலினொடு நற்சமர் புரிந்தான். 41

அப்பொழுது மாயனொரு கோடிகணை விட்டே
யண்டர்பகை வன்றன தருஞ்சகடும் வில்லுந்
துப்பொடு துணிப்பவொரு தண்டமது கொண்டு
தூயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேகு

மெய்ப்புறு பெருங்கணை திரிந்தரி சொரிந்தான்
 வீறுகதை கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லத்
தப்பி றிகிரிப்படை விடுத்திட விரைந்தே
 தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ. 42

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி
 யாழியுற வாழியென வாசிக ளறைந்தே
பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே
 போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித்
துங்கமுறு முன்னெதி ருறக்கடிது புல்லிச்
 சூருள மகிழ்ந்துபுடை துன்றுபடை யோடுஞ்
செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச்சத்
 தீதறு துறக்கநகர் சென்றணுகி னானால். 43

அங்கணிது கண்டுசில வொற்றர்க ளுரைப்ப
 வஞ்சியிடர் கொண்டுகுயி லாகி மகவானு
மங்கையு மகன்றனர் கொடுந்தகுவர் தேடி
 மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி
வெங்கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து
 வீரமுறு சூரனெதிர் விட்டிடலும் விண்ணோர்
பொங்குபுக ழாசிமுக மன்சொல விடுத்துப்
 போகமக லோகமிசை போயணுகி னானால். 44

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா
 மன்பொடு தெரிந்தவ ணமர்ந்தவர் வழுத்தக்
கொந்தலர் நெடுந்தொடைகொ டானவர்கண் மன்னன்
 கோகனத மீதிலுறை கோனகர நண்ண
வந்தணனு மிவ்வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே
 யாசிகள் புகன்றிடலு மங்கவனை வைத்துச்
செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய செம்மல்
 சேருமுல கத்தினிடை சேனையொடு முற்றான். 45

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி
 யாசிக ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி
வெவ்விடை யுகைத்தருள் பரம்பொரு ளிருக்கும்
 வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து
தெவ்வர்புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித்
 தேவனை வணங்கவருள் செய்தருளி யேனை

யெவ்வமறு மண்டவகை கண்டரசு செய்தே
யின்பொடுறை கென்னவிடை கொண்டுபுற மெய்தி. 46

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே
துன்றுபுக பூண்டவகை தோறுமினி தேகிப்
பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற விருத்திப்
பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த
செங்கணசு ரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துந்
தீதில்புகர் சூறொடு தெருட்டுற விடுத்து
மங்கலி னயப்பினொடு வந்துதொழ லோடு
மற்றவ னெடும்புவியின் மன்னவ னடைந்தான். 47

வேறு

இந்த வேலையிந் திரனய னமரர்க ளிலங்குபாற் கடன்மேய
வுந்தி பூத்தவ னனைவருங் குழுமியே யோர்ந்துதா னவனேர
வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நிற்றலு மற்றவர் தொகையூடே
யுந்து சீருடைப் பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைக்கண்டான்.()

துண்ட மாமதி கடுத்தவா ளெயிற்றடற் சூரனு மசுரேசன்
வண்டு லாவரு மிதழியந் தொடையினுன் வடிவுள வலியோரைக்
கண்டி யாவரிங் கிவரென வவிர்மதிக் கவிகைவா னவற்றந்த
தண்டு மூய்முடி முடிப்பவ னுனவன் றுனவ னெடுசாற்றும். 49

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரியந் தவிசும்பர்
மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றொழின் மல்கிய திலையற்றுற்
கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக
லின்ன றீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே. ()

மன்னு பற்பக லருந்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமாழ்கி
யன்ன வாகன னழுதனன் விழியினீ ரலகையா யெழக்கண்டு [லா
துன்னி டுந்துயர் கொண்டவ னயர்ந்திடத் தொலைவிலா வுயிர்க்கெல்
மன்னை பாகனங் கவனது கனவில்வந் தினையன வறைகின்றன். 51

இங்கு நீயெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய
தங்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமைபுன தகத்தினில் விடுப்பாமென்
றெங்க ளுயகன் கழறலு மெழுந்தினி திருந்தன னதுபோதிற்
பொங்கு சீர்ப்பதி னொன்றெனு முருத்திரர் விதிநுதற் புடைவந்தார்.

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல்
வதிந்தநான் முகவேத
ஞென்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய
வுருத்திரர் தமைநோக்கி
யின்று நீரிவ ணடைந்ததென் னெனவெம
திறைவன தருளாலுன்
னன்று றுந்தொழின் முடிப்பது பொருட்டினு
னண்ணின மெனச்சொற்றார். 53

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்ந்துயிர்த்
தொகையுத வுதிரென்ன
வுற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா
முருத்திரர் தமைநல்கிக்
கொற்ற நான்மறைய யன்றனக் கவன்றொழில்
கொடுத்தகன் றனரன்னார்
முற்ற ருந்திற லுருத்திர ரிவரென
மொழிந்தனன் முகில்வண்ணன். 54

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ
டிசைத்தலு மிவைகேளாப்
பொன்னு லாம்புக ழுவுணர்கோ னிமையவர்
புனைவனை முகநோக்கி
நன்ன லம்பெற யாமிருந்திடவொரு
நகரது புரிகென்னக்
கொன்னு லாம்புக ரெல்லைகூ றிடவவன்
குமுறுதென் கடல்சேர்ந்தான். 55

ஆங்க தற்கிடை யெண்பதி னாயிர
யோசனை யகலத்தோர்
தீங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன்
றிறன்மகேந் திரமென்றோர்
பாங்கு றும்பெயர் நிறுவினன் வடகடற்
படர்ந்தன னதின்றேனூர்
தூங்கு கைக்கரிப் பகைமுதற் காசுரத்
தொன்னகர் புரிந்திட்டான். 56

மற்று முள்ளதெண் டிரைதொறு மிடையிடை
வயங்குதீ வுகடோறும்

பொற்றொ டிக்கர மங்கல கேசிதன்
புதல்விதந் திடுசூரன்
கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக்
குலவுபன் னகராற்றிக்
கற்று ணர்ந்தசீர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக்
கருங்கடற் புவிசேர்ந்தான். 57

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாநகர்
பெருங்கரி முகன்வாழ்தற்
கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட
வடன்மகேந் திரமெய்திப்
பொன்பு னைந்தநற் றெண்டிரை நீரினுற்
புலவராட் டிடவாடி
யின்ப வேதனுன் முடிபுனைந் திருந்தன
னேவருந் தொழுதேத்த. 58

மால வன்றனை விளித்திடும் பொழுதெலாம்
வருகென விடையீந்து
கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக்
குமரர்தம் மொடுசீவந்
தேனு மங்கமோ ரைந்துநா டொறுமுரைத்
தேகுதி யெனவோதிச்
சீல மேவிய வருக்கனோ டினையன
செப்புவன் றிறற்சூரன். 59

இன்ன வாணகர்ப் புறத்துமு புரிசைமீ
தேகனிற் கரிதாகும்
பொன்னு லாமணிச் சிகரியு ணெறிக்கொடு
புகுந்துவான் மிசையேகி
யின்ன நீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே
யிவ்வகை திரிவாயென்
றன்ன பின்னரே யவிர்மதிக் கடவுளுக்
கறைகுவ னடற்சூரன். 60

வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவது
மறந்துநீ நிறைவாகிக்
கிளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக்
கிளத்தியே யதுபின்னர்

முளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியினோர்
முன்னிலங் கவர்பாலுற்
றளப ணித்திற மியற்றுபு தொடிற்குளிர்ந்
துறைகென வுரைசெய்தான். 61

கொற்ப கட்டிலுற் றெதிர்ந்தவ ருளங்குலை
குலைந்திடப் புவிமாந்தர்
முற்ப கட்டிவர் திடுங்கொடுஞ் சமன்றனை
முகிண்மலை முலைமாயை
பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் றெரிந்தரும்
பொருகரி பரியாதி
நிற்ப கட்டிய கழற்றகு வர்களுகப்
புரிந்திடே னீயென்றான். 62

விரித்தி டும்புகழ்ப் பவனனை நோக்கியிவ்
வியனகர் மிசைவாழ்வார்
தரித்தி கழ்ந்திடு தொடைமுத லாயின
தள்ளுதி யெனச்சாற்றித்
திருத்தி கழ்ந்திடு வருணனை நாவிமுற்
சிறந்தன பணிநீரிற்
பொருத்தி யின்னக ரெங்கணுந் தெளியெனப்
புகன்றனன் புகழ்ச்சூரன். 63

நீனி றக்கட மழைசொரி தருகவு
ணெடியநாற் பெருங்கோட்டு
வானி றக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ
வானவர் குழுவோடு
மேனை மாதிரத் தலைவர்தங் குழுவொடு
மிடுபணி புரிகென்று
ஞான முற்றிடு மிவைமறுத் திடவெரீஇ
யுரைத்தவா றுழுகுற்றார். 64

மருமலர்த்தொடைப் பதுமகோ மளைமுதன்
மாதரை மணஞ்செய்தே
யரிமு கற்கெழில் விபுதையை மணஞ்செய்வித்
தானைமா முகத்தோனுக்
கிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ்செய்வித்
திருவரு மிருகோடி

விரிவு சேர்படை வெள்ளமோ டவரவர்
பதிபுக விடுத்தானால். 65

தண்ட ருந்தொடை யிளையவ ரகன்றபின்
றருவரிற் பலர்தம்மை
மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும்
வானகத் துலகத்து
மொண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினு
மொழிந்த பல்லிடந்தோறு
மெண்ட ரும்பெருந் தானையோ டிருந்திட
விடுத்தன னிருஞ்சூரன். 66

ஏவல் செய்துழ றேவரை யொருபக
லிருங்கடற் பெருமீன்க
ணீவிர் நாடொருந் தருதிரென் றுரைத்தலு
நெடுந்துயர்க் கடன்மூழ்கிப்
பாவ வப்பணி நாடொறும் புரிந்தனர்
பதுமகோ மளைதன்பாற்
சேவ கத்தனி மைந்தன்வந் துதித்தனன்
றிசையெலா மிசைவீச. 67

உற்ற மைந்தனை மாயவன் மகன்றெரிந்
துவகையங் கடன்மூழ்கி
வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம்
வெறுக்கைகண் மிகவீந்தான்
மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர்
வளங்கொடொட் டிலிலேற்ற
வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்றுயின்
றமருநா ளொருநாளில். 68

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன்
வடிவினிற் படப்பாய்ந்து
தான வன்றனைப் பிடித்துவந் தணிமணித்
தொட்டிலிற் றளைசெய்தே
யீன மற்றவா னவரொடு விதியடைந்
திரப்பவிட் டதனாலே
பானு கோபனாய் வளர்ந்தொரு பகலிலைம்
படைகொண்மா லையும்வென்றான். 69

பின்னு மக்கினி முகத்தனே யிரணியன்
பீடுவச் சிரவாகு
வென்னு மைந்தர்கள் பதுமகோ மளையகட்
டிடத்துவந் துதித்தார்க
ளுன்னு மற்றுள மனைவியர் தங்கள்பாற்
றோன்றினர் தொகைசொல்லின்
மன்னி டும்புகழ் கொண்டமூ வாயிர
மைந்தர்க ளெனலாமால். 70

அரிமு கன்னதி சூரனை நூறுமைந்
தர்கடமை யளித்திட்டான்
கரிமு கன்றிறல் பெறுமசு ரேந்திரக்
காவலன் றனையீன்றான்
மருவு மின்னவர்க் கிளையளா மசமுகி
வலிதுபோய்த் துருவாசப்
பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா
தாவியைப் பெற்றாளால். 71

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந்
தயன்றரும் வரந்தன்னாற்
பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன்
பெருமுனி வரனாகி
மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறியென
மறிதனைச் சமைத்தூட்ட
வின்னல் சேர்ந்திட வவர்குட ரதுகிழித்
திளையவன் வருமாதோ. 72

இன்ன பான்மையி னளவிலர்க் கிறுதிசெய்
திருந்தன ரிதுநிற்கப்
பின்ன ரோர்பகற் சூரனு மவுணர்கோன்
பெருகெழி லயிராணி
தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி
தனையிட மனமீதி
லுன்னி மன்னிய தானையந் தலைவரி
லொருவனோ டுரைசெய்வான். 73

இந்தி ரற்பிடித் தீண்டுமீண் டிடுதியென்
றேவியோன் பதுகோடிப்

பைங்தொ டிக்கரத் தருவர்தங் குலத்துவெம்
பாவையர் தமைக்கூவி
யந்த மற்றசிர்ச் சசிதனைப் பிடித்திவ
ணடைதிரென் றவண்டூண்டச்
சுந்த ரந்தரு துறக்கவா னுலகினிற்
றுன்னினா ரவரெல்லாம். 74

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும்
பொற்றொடித் தளிர்ச்செங்கை
மங்கை மார்களும் வருவன வொற்றர்போய்
வானநா யகற்கோத
வங்க ணீதுணர்ந் தருஞ்சசி யொடுங்கரந்
தவனியினிடைச் சேர்ந்தான்
றுங்க வெய்யவர் துருவினர் தெரிந்திலர்
சூரன்முன் னுரைசெய்தார். 75

ஈது சூரறிந் தமரர்கோன் றுணைவியோ
டிருந்துழி யறிந்தெய்தத்
தீதி லொற்றரை விடுத்தன னிந்திரன்
சேயெனுஞ் சயந்தன்றன்
கோதி லாதவை குந்தமுற் றிருந்தனன்
குறுகிய விவைகேளா
வேத மற்றதோர் பொன்னுல கடைந்ததி
லிருந்தன னரசாற்றி. 76

மஞ்சு வாகன நாகர்கோன் புகலியாம்
வளமுறு நகரெய்தி
யெஞ்சு றுதவோர் நந்தன வனம்புரிந்
திறைவனை யருச்சித்தே
வஞ்சி யோடுற வொற்றர்க ணேடியே
வருவதை யறிந்துள்ளத்
தஞ்சி மாதொடுங் கழையதாய்ப் பரமனை
யருச்சனை புரிந்துற்றான். 77

வேறு

அங்நாளி னந்தாத நந்தன வனம்பூவி
லம்பற்று வாடவிமையோர்

மன்னுன விந்திரன் வருந்தா விருந்திட
வணங்கார் புராரியருளா
னன்னு ரதன்பெரிய விந்தா சலத்திினிடை
நண்ணித்தனுது யர்விறுற்
றன்னேடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை
தருக்குற்ற தென்றுபுகல. 78

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நீள்வுற
விசும்பூ டருக்கன் முதலோர்
தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை
சல்லாபமோடு மருவு
மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்ந்திடலு
மன்னுனறிந்த ருளியே
யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய
வுற்றுனுயிர்க்கு ளுயிரான். 79

நிற்கேது வேண்டுமென விந்தத்தை வென்றிட
நிருத்தா பெருத்த விறலின்
ெறற்கேய வேண்டுமென விந்தா சலத்தட
விறுத்தே யிருந மலயக்
கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி நன்னதி
கவின்குண்டி கைக்கு ளுதவத்
தெற்கே நடந்தரி முகன்றம்பி வென்றியொடு
சேர்மாய வூர்கு றுகினுன். 80

கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு
கிரவுஞ்ச னென்னு மவுண
னீடுற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனிவாட
வெந்நாளு மின்னல் புரிவான்
கோடுற்ற கிரியாகி யதனூடு சரியொன்று
கொண்டங்க ணண்ட வதனுட்
பீடுற் றிடுஞ்சா கரத்தைக் கரங்கொண்ட
பெரியோ னடந்த ருளினுன். 81

சங்கோ விடுந்தெண் டிரைச்சா கரத்தே
தருக்கோ டெழுந்த விடநேர்
வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட
வியன்மாயை தன்னை யுணரா

னங்கோர் * குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி
யயலொன்று காண வதன்மீ
தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட போதங்
கிறந்திட்ட தவ்வ தருமே. 82

வீறொன்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்துவதி
வேறொன்று கண்டு படரச்
சீறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகி
றிண்மாரி தூவ முனிவன்
மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட
மாயந் தெரிந்து வெகுளாப்
பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு குத்திப்
பெருஞ்சாப மோது வனரோ. 83

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி
நாடோறு நண்ணி யதன்மேல்
மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரேசன் வடிவேலின்
மடிவாதி யென்ற வுணர்கோ
னலனுற் றழுங்கப் புகன்றே யகன்றே
யடற்கொள்விந் தங்கு றுகினன்
செலவிற் கிடந்துகிர வுஞ்சஞ்செய் வஞ்சஞ்
செயங்கொண்ட திண்டி றலினன். 84

வீறுமவ் வெற்பினொடு தெற்கேக வெற்குவழி
விடுவா யெனப்பு கறலு
மாறுகி விந்தம திகழ்ந்தோத வேதபத
மட்டுங் காத்தினை யெடாப்
பேறும தன்றலை யழுத்தக் குலைந்தது
பிலத்தூடு போகி யதுவெண்
ணீறுடி யன்பரொடு வன்பெய்தி னார்சிரய
நெறிவீழ்தல் காட்டு நிலைபோல். 85

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை
தள்ளிப் படர்ந்த பொழுதின்
வாதாவி வில்வல னெனும்பேர் படைத்துமிகு
வஞ்சங் குயிற்று கொடியோர்

* குரோசம்-கூப்பிடுதூரம்.

தீதான தற்றமுனி தன்னைத் தெரிந்துயிர்
செகுப்போ மெனக்க ருதியப்
போதாட தாயிளவ லுறவில் வலன்முனிவர்
போலப் பொலிந்த னனரோ. 86

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக வின்பான
கோலஞ் சமைந்த கொடியோன்
சென்றத்த வென்றடி பணிந்திற் கொணர்ந்தமுது
செய்தேக வேண்டு மெனவே
நன்றத் தொழிற்புரிவ மெனமூழ்கி வந்தடிசி
னயமோடு செய்து தகரைப்
பொன்றத் தடிந்துகறி யாகச் சிறப்பொடு
புரிந்தே படைத்த னனரோ. 87

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ
னிருந்தா னிருந்த பொழுதின்
வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன்
வயிறா டெழுந்திரையவே
கொன்பா வகட்டிற் கரங்கொண் டுரங்கொண்ட
கொண்டற் களத்த னடிகட்
கன்பா னவன்றடவ வாதாவி கோதாவி
யழிவுற்ற தன்ன பொழுதே. 88

பின்னான தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு
பெரிதுஞ் சினந்து தருவன்
முன்னாக மதுகொண்டு முன்னாக வருபோது
முனியோர் தருப்பை யதனைக்
கொன்னாரும் விடையாளி படையாக விடுபோது
கொடியோ னுமுடி வாகவே
யன்னா ரிடந்தனை யகன்றே நெடுங்கட
லயின்று நடந்த ருளினான். 89

முடிவான கொடியோர்க ளவமேவு துருவாச
முனிமைந்த ரான முறையாற்
படியோர்கள் புகழ்கும்ப முனிபின்பு முனிவோர்கள்
படிவங்கள் கொண்டு தொடரா
விடிபோ லிரைப்பவுயர் கொங்குக் கணித்தா
யிருந்தோரி லிங்க மதனி

லடியார் மனத்தனை யருச்சனை புரிந்தங்
கசுன்று னவர்க்கொல் பவமே. 90

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள்
கோமா னிருந்தரு ளுநாண்
மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நாரதன்
வயற்காழி நண்ண வதனிற்
றங்குற்ற விண்ணிறை தெரிந்தே யெழுந்துமுனி
தாண்மீ திறைஞ்ச வினிதே
யிங்குற் றிருந்தனைகொ லென்னவுன தின்னருளி
னின்போ டிருந்த னெனுஅ. 91

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ
தோதக் கடத்து முனிபால்
வைப்பான வாறுவரின் மெய்ப்பாதி நந்தனவ
னந்தான் வளர்ந்திடு மெனச்
செப்பா யுபாயமென மெய்ப்பாணி யைந்துடைய
சீரோனை யர்ச்சி யெனவே
பொய்ப்பாச மற்றமுனி யுரைசெய்ய வவ்வகை
புரிந்தான் விசும்பு புரிவான். 92

அக்காலை வேழமுகன் வந்தேது வேண்டுமென
வந்தண் கடத்து முனிபான்
மிக்கான குண்டிகை வனத்தைக் கவிழ்த்தருள
வேண்டுங் கணேச வெனவே
மைக்காக மேனிகொடு சென்றுந்து குண்டிகையை
மண்ணிற் கவிழ்க்க வதனிற்
புக்காசி லாதிலகு தண்பொன்னி நன்னதி
புறம்போகி யோடி யதரோ. 93

அவ்வேலை யோர்சிறுவ னைப்போல வத்திமுக
வத்தன் றிரிந் தருளலும்
மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி
வன்றான் வெகுண்டு தொடரா
மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த னதுருவ
மேவிப் பயந்த முனிவற்
குய்வே தரும்பல வரந்தா னளித்தவ
ணொளித்தான் மிகுத்த வொளியான். 94

துதியார் கடத்துமுனி கொங்கைத் தணந்துமிகு
துங்கம் பொருந்து திருமால்
பதியா யிருந்ததொரு குற்றால முற்றளவில்
பாவங்கொள் பாக வதருட்
கொதியா விகழ்ந்திடலு மவர்போ லுருக்கொடரி
கோயிற் புகுந்த ரிதனைப்
புதிதா யிலிங்கவடி வாகப் புரிந்துபொதி
யத்திற் பொருந்தி னனரோ. 95

வேறு

இதுநிற்க முனைமைங் கரப்பிள்ளை தள்ளரு
மெழில்கொண்ட நதிவந் திருங்காழி தன்னிற்
பொதுளூற்று மெலிகின்ற நவநந் தனத்திற்
புகுதத் தழைப்பவர னைப்பூசை செய்தே
துதியுற்ற மகவா னிருக்கத் திருக்கச்
சூரன்ற னாலே வருந்தமரர் சில்லோர்
கதிருற்ற கனகத் துறக்கந் துறந்தே
காழிப் புறத்திற் கலந்தார்கண் மன்னே. 96

ஆண்டுற்ற தவளக் களிற்றண் ணலைக்கண்
டவனம்பொ னடிமீதி னடைவிற் பணிந்தே
யீண்டுற் றிருந்தாய் பிரிந்தெம்மை யாமங்
கிகல்கொண்டு வருசூர னிடுமேவ லெல்லா
மூண்டுற்ற துயரிற் புரிந்தே மெலிந்தே
முடியா தினிச்செய்ய முடியாதெம் மையா
மாண்டுற்ற விறல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாமுய்ய
வகையொன்று புரிகென்ன மகவண்ணல் புகலும். 97

துன்றோர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ்
சூர்மா மகந்தான் றொடங்குற்ற வன்றே
யின்றே யிழந்தோ மிரும்பொன்னி னன்று
டென்றேறு மக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த
குன்றே யெனுங் கொங்கை யுமைபங்க னல்குங்
குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடுற்று நம்மை
வென்றே பதங்கொண்டு பன்னாளு மன்னோன்
மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான். 98

மிடல்கொண்ட நஞ்சென்ன வெஞ்சூர னுனை
மீனஞ் சுமந்தே மெலிந்தோம் தல்லா
விடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும் புரிந்தே
மிவையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவு
மடமங்கை தனைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண்
வைப்பா னினைந்துந்து வானத்து வஞ்சன்
படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே
படரோடு மாதோடு பதியைத் தணந்தேன். 99

முந்தே பொருந்துற்ற தீதன்றி யீதோர்
முரண்மேவு வசைமேவின் முடியா தெனக்கொண்
டிந்தே புரைந்திட்ட முகமங்கை யோடு
மிடர்கொண்ட நுழைவிட் டிரும்பூ தலத்தே
வந்தே கரந்தே வதிந்தே நுதற்கண்
மந்தா கினிச்சென்னி மன்னன் பதத்திற்
செந்தே னறும்போது தூவிப் பணிந்தே
சீர்பெற் றிடும்பூசை செய்தே யிருந்தேன். 100

துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந்
தொழில்செய்து நம்மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநா
மின்கொண்ட வெள்ளிக் குவட்டின்கண் மேவி
மேவார் புரஞ்செற்ற விமலற் குரைத்தெம்
புன்கண் டணந்துய்ய வம்மின்க ளென்னப்
பொன்னாடர் மன்னே மகிழ்ந்தார் புகழ்ந்தா
ரின்பங்கொ ளிமையோரை யிறையிங்ங னுறுமென்
றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுனல். 101

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிந்தாள்
சேர்வுற்ற தென்னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன
வார்கொண்ட முலைமங்கை யிடரும்ப ரொடுவிண்
மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப் பிரான்வா
ழேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே
னிதுகூற வந்தே னெனுவங் கிசைப்பச்
சூர்கொண்டு மண்மேல் விழுந்தா ளயர்ந்தாள்
சுரர்மன்ன னதுகண்டு துண்ணென் றெடுத்தான். 102

தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பவங்கண்
டளர்துன்பு சிறிதே தணந்தென்னை விட்டுப்

பொன்னூரின் மன்னீ பிரிந்தா லெனைத்தான்
புரப்பாரி யாராவி போமல்ல துய்யே
னுன்னோடு வருவே னெனாநிற்ப வைய
னுனையிங் களிப்பா னுளத்தஞ்ச லென்ன
வன்னா ளிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்றா
ளதுகே ளனாவின்ன தவளோ டுரைப்பான். 103

அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னா
ளரியாதி யிமையோர்க ளுடன்மேவு மவுணர்
கல்லோல மேவுஞ் செழுங்கீர மாரக்
கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தி னாலம்
பல்லோரு மிடருற் றிறப்பப் பிறப்பப்
பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட்டுற்
றெல்லாரு முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண்
டெழில்கொண்ட துதிசெய்ய விருநஞ் சயின்றான். 104

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங்
கடைமின்க ளமுதங்க ணெழுமென்று கழற
முன்மான வேகிக் கடைந்தார்க ளும்பன்
முகத்தானை வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லார்
பொன்மேரு மத்தங் குலைந்தே கடற்குட்
புகுந்திட்ட தவனைப் புகழ்ந்தா தரிப்ப
மின்மாக நீள்வெற் பெழுந்திட்ட தெழலும்
மிகுமின் படைந்தே மிடைந்தே கடைந்தார். 105

கடைகின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க ணெழலுங்
கண்டண்டர் திண்டான வக்கையர் சூழா
வடைகின்ற வமுதிங் கெமக்கே யெமக்கென்
றடலோடு பொரமுன்ன வப்போதி லப்போர்
கெடவுன்னி யெழின்மேவு முருமாய னொருமோ
கினியாகி வந்தின்ன கேண்மின்க ளென்னா
மிடைகின்ற திரைவேலை யமுதோர்வி யானே
வேண்டுற்ற திவணென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார். 106

எங்கட்கு நீயென் றுரைத்தார் விரைத்தா
ரிமையோர்க ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றார்
சங்குற்ற கையானை வெய்யோர்கள் கொண்டோர்
சார்நண்ண வென்மேனி தழுவற்கு வல்லா

ரிங்குற்று ளார்தம்பி லாரென்ன வப்போ
தியானென் றியானென் றிரும்போர் புரிந்தே
மங்குற் றெழுந்தார்க ளவர்தம்பி யிருவோர்
வானோரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். 107

விண்ணோர்க ளரிநண்ணி யமுதங் களிப்ப
வெய்யோர்கள் கடிதுண்ண வதுகண்டு விறல்சேர்
தண்ணோவின் மதிசெய்ய கதிர்கண் டரிக்குத்
தங்கண்கொ டோதத் தடச்சட் டுவங்கொண்
டுண்ணேவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா
லுயர்கோளி னிலைநல்க வுவர்நாக மாகி
விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றாமை முன்சொல்
வெஞ்சத்தி ணல்வான மீதே மறைப்பார். 108

அறைகின்ற விளைநிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே
யணிமா துருக்கொண்ட வடன்மாய னுறலுங்
கறைதுன்று கண்டத்த னவன்முன்னர் வந்தே
கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதுற் றழைப்ப
முறையன் றெனுமாய னிசையாது நிற்ப
முரணோ டவற்பற்ற முன்னிச் செல்போதி
னறைமன்னு துளவண்ண லோடத் தொடர்ந்தே
நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி னுறல். 109

எங்கோனு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ
தெழிலோ டுதித்தா னிருங்கொற்ற வையன்
சங்கோ டெனுங்கந் தரத்தைய லவனுன்
றனையாள்வ னென்றச் சயத்தோனை முன்ன
வங்கோர் கணத்தெய்த மனையாளை யனையா
னரணாக வைத்துந்து திரணாக ரோடும்
பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப்
புனிதன் பொருப்பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். 110

இன்பான கயிலாய சைலத் தடைந்தே
யெம்மானி யோகத் திருக்குந் திறத்தா
லன்பாக வேகாண வில்லாது பன்னா
ளருணந்தி தலைவாச லதின்மேவு நாளின்
வன்பாவ வடிவான மறிமா முகத்தாள்
வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதி னோடும்

பொன்பாவு சசிநற் றவஞ்செய் திருந்த
புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா லடைந்தாள். 111

மாஞான வெழில்கொண்ட விளையோரை நாடி
வலிதே புணர்ந்தேகு மறிமா முகத்தாள்
சேஞான பொழிலூடு சசியைத் தெரிந்தே
திறல்கொண்ட சூரோடு சேர்தற் கழைப்பப்
பூணார் பெருங்கொங்கை மடவாண் மறுத்தே
புகனீதி யலவீது போவென் றிசைப்ப
வேஞான வலியோடு வலிதே பிடித்தே
யிடரோடு மவளோல மிடவே படர்ந்தாள். 112

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள்
பற்றிப் படர்ந்திடலு மையன்ற னாய்
வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர
மாகாளர் போகாது நில்லென்று சொல்லிக்
காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்முன்
கடிதேக வவளுநங் கறுத்தே திரும்பி
வாகைப் புயங்கொண்ட வீரன்ற னேரே
வலியோடு மொருசூல வைவேல் விடுத்தாள். 113

வன்புற்ற சூலத்தை வாள்கொண்டு வீரன்
வலியோடு மிருதுண்ட மருவத் துணிப்ப
முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத்தாண்
முராணுற் றிடுந்துன் முகத்தாள் கரத்திற்
கொன்பெற்ற சூலங்கொண் டயிராணி தனையக்
கொடியா ணெடுங்கைக் கொடுத்தே யெதிர்ந்தே
யின்புற்ற மார்பூடு தைக்கச் செலுத்த
வெழில்கொண்ட வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். ()

உந்துற்ற வொருசூல மிருதுண்ட மாக
வொருவாத வொருவெற் புரத்தோடு கொண்டே
மைந்துற்ற வீரன்ற னேரே விடுப்ப
வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ்
சிந்துற்று வீழத் தடிந்திட்ட போதிற்
சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைந்திட்ட தம்மா
முந்துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே
முன்போ னடந்தாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள். 115

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன்
னணியுற்ற வளகத்தை யடலோடு பற்றித்
துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்தைத்
துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாதை
மெய்ப்போடு விடுவித் தடற்றுன் முகத்தாள்
வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச்
செப்போடு நிகர்கொங்கை யவண்மண்ணில் வீழச்
சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். 116

கரந்தா னிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக்
கடலோடு படிமீது கடிதே விழுந்தே
வருந்தா வரற்று மருண்டா ளுருண்டாள்
வயமுற்ற வுரையங்கண் வரையற்ற சொற்று
ளருந்தார் நெருங்குங் குழற்றுன் முகத்தா
ளதுகண்டு பலபுந்தி யறையத் தெளிந்தே
திருந்தார் வணங்குங் கழற்சூர னேரே
சேரற் குளங்கொண்டு தென்பா னடந்தாள். 117

எண்ணார் வழுத்துந் திறற்கொண்ட வீர
னெழில்கொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத்
தண்ணாரு மருளோடு வதனந் தெரிந்தே
தகுவர்க்கு நெஞ்சூடு சற்றேனு மஞ்சேல்
கண்ணாயிரங் கொண்ட விண்ணாட ரண்ணல்
கவினுற்ற வுனைமேவு காறும் புரப்பன்
பண்ணாரு மொழியிங்ங னுறைகென்று போகப்
பண்டென்ன வவளும் பரிந்தே யிருந்தாள். 118

மேவுற்ற விது தன்னை யருணா ரதன்போய்
வெள்ளிப் பொருப்பின் விருப்போடு விண்ணோர்
தேவுற் றழிச்சென் றுரைப்பக் கலங்கிச்
சேனுற்ற விமையோர்க டிரளோடு காழிக்
காவுற்று மாகாள னைக்கண்டு புல்லிக்
கவின்மாதி னொடுமேரு வரையிற் கலந்தான்
பாவுற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார்
பதகேச னரசாளு நகரிற் படர்ந்தார். 119

அங்குற்ற பேர்கண்டு மறிமா முகத்தா
ளணியுற்ற கரமா ரறுத்தார்க ளென்றே

பொங்குற்ற பலவான வெண்ணங்க ளெண்ணப்
பொற்புற்ற சூருற்ற பொற்கோ யிலுட்போய்த்
தங்குற்ற வவையிற் புரண்டே புலம்பித்
தகர்போல வதனந் தரித்தா ளரற்றக்
கொங்குற்ற மாலைப் புயச்சூர் தெரிந்தே
கூறுர் கரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றான். 120

ஆடான முகமுற்ற கொடியா னுரைப்பா
ளயிராணி புவியூ டமர்ந்தா னுனக்கென்
றீடாக வேபற்றி வருபோது மகவா
னேவற் புரிந்தே யிருந்திட்ட வொருவன்
பாடாக வெம்பாணி கொய்தா னெனச்சூர்
பயமுற்ற முகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ
நாடாம லிவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா
னன்றென்று விண்ணோர் நடுங்கச் சினந்தான். 121

அப்போது மகனாகி யுறுபானு கோப
னடலோ டெழுந்தே யவன்றாள் பணிந்தே
மெய்ப்பான மகவானை யயிராணி தன்னை
விண்ணோரை யெல்லாம் விரைந்தே பிடித்திங்
கிப்போதி லிவண் மீள்வன் விடுகென்ன வன்னா
னேவத்த னுதான விற்பா லடைந்தான்
மைப்பாவு கடுவன்ன சூரொற்ற ரோடு
மலர்வேத னைக்கொண்டு வம்மின்க ளென்றான். 122

வேறு

என்றிட வயனை நாடி யேகியே கொடுவந் துய்ப்பத்
துன்றுசீ ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற் புரிதி யென்றான்
மன்றல்சேர் வனச மேலோன் மற்றிவர் கரங்கள் வல்லே
நன்றுற வளர்க வென்று நவின்றிட வளர்ந்த வன்றே. 123

அங்கது சூரன் காணூஉ வயன்றனை மகிழ்ந்தே யூரிற்
றங்கையை யிருப்பச் செய்து தடங்கொடுன் முகத்தி னோச்
செங்கதிர்ப் பகைவ னோடு சென்றிட விடுத்துப் பின்னர்
பொங்குசீ ரொற்றர் தம்மோ டினையன புகல லுற்றான். 124

வெற்றிகொ ளருக்க னாதி விண்ணகந் தன்னி னுளுஞ்
சுற்றியே திரிவோர் தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்தி ரென்ன

மற்றவர் கொடுவந் துய்ப்ப மறிமுகி கரமோர் வீர
னிற்றிடத் தடித னோக்கி யிருந்ததென் னியம்பு மென்றான். 125

என்றிட வனையர் சொல்வா ரெங்கணம் பரத்தின் மீது
சென்றதீ தறியோ மென்னச் சீறியே சிறையிற் சேர்த்தித்
துன்றிய கால்க டம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்தி ரென்ன
வன்றிறற் றூத ரேகி மற்றவர்க் கொடுவந் துய்த்தார். 126

தானவ னவரைச் சீறித் தகர்முகி தனது கையை
யீனமி லொருவன் வாளா லெறிதல்கண் டிருந்தீ ரென்றே
யூனமார் சிறையிற் சேர்த்தி யொற்றரைத் தரணி காக்கு
மானவர் தம்மைக் கொண்டு வம்மினென் றுரைத்தான் மன்னோ. 127

எண்டவி ரவரை யுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கை துண்டங்
கண்டன னொருவ னீவிர் காத்தவா நன்றென் றோதித்
துண்டமா மதனைத் தாளைத் தோளினைத் துணிப்பித் தின்ன
தண்டமங் கியற்றிச் சூரன் றவிசினு மெழுந்தா னன்றே. 128

எழுந்துதன் மருங்கு நின்ற விளையளை விடுத்துச் செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத் தோனைப் போகெனச் சிறையாந் துன்பத்
தழுந்துவா னவரை விட்டிங் கருளென விரப்ப விட்டுச்
செழுந்துதி யனைய ரெல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான் றீயோன். ()

அன்னது பின்னர் மைந்த ரமைச்சர்கண் முனிவ ரானோர்
துன்னுறு படைஞர்க் கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப் போனா
னின்னது நிற்க முன்ன ரெழுந்துதன் மனையிற் சென்ற
கொன்னுறு பானு கோபன் செயலினைக் கூற லுற்றாம். 130

நீடுபல் படைகள் சூழ நெடியதோ ரிரத மேறிக்
கூடுதுன் முகத்தாள் காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலி மேவித்
தேடினன் மகவான் மாதைத் தெரிந்திலன் புவனி யாண்டு
நாடினன் காணா னாகி நாகமேற் சென்றா னன்றே. 131

சண்டவெங் கிரணப் புத்தே டனைச்சிறை பிணித்த தீயோ
னண்டிய தண்டர் காணா வருந்துயர் பொருந்தி யேங்கி
மண்டுசீர்ச் சயந்தன் முன்போய் மற்றிதை யுரைத்த லோடுங்
கொண்டலூர் சூரின் மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ் வாறே. ()

தந்தையு மில்லை பெற்ற தாயிலை சூரவ னான
வெந்தையு மில்லை செய்வ தென்னென விதயத் துன்னி

முந்தையில் விதியை யாரே முடித்திட வல்லாரீண்டு
வந்தது வருக வென்று வானவ ரோடும் போனான். 133

வெள்ளைவா ரணத்தின் மீதே விண்ணர சானு மண்ணல்
பிள்ளைவா னவர்கள் சூழப் பெருஞ்செருப் புரிவா னெண்ணிக்
கொள்ளையா மவுணர் நேரே குறுகலு மவுணர் தாமு
மெள்ளில்சீ ரிமையோர் தாமு மெதிர்ந்தம ரியற்றி னாரால். 134

மண்டிரு திறத்தி னோரும் வன்சமர் புரிந்த காலை
யண்டர்க ளுடைந்தே யோட வவுணர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புண்டரு கயிற்றா லன்னார் புயம்பிணித் தகல வீது
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்த னென்பான்.

கைத்தனு வளைத்துத் தீய கணையெனு மழை பொழிந்து
பத்தின்மேற் றொண்ணூ றுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச் சிந்தி
மெத்திய தலைவர் தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர் மைந்த
னத்தொழில் கண்டு நேர்வந் தடுசர மாரி தூர்த்தான். 136

இந்திர குமரன் காணு வெண்ணில்கோ றுரந்து நீக்கி
வந்தவன் விசிக மாரி விடவிட வதனான் மாற்றி
யந்தமில் வன்மை கொண்ட வாயிரங் கணைகள் சிந்திச்
சிந்தின னவுண னேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணி தன்னை. 137

நல்லதோர் நாணி போக நாணியோர் நாணி விற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல் சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன் மீதே
வல்லையி லழுத்த வன்னான் வாளியா யிரநேர் தூண்டிச்
சில்லியந் தேரு மாவுஞ் சிதைத்தனன் றேவர் துள்ள. 138

மற்றொரு தேரில் வாவி வஞ்சகன் சிலையைக் கோட்டி
யற்றமில் சரங்க டாநூ றாயிரங் கோடி தூண்டி
வெற்றிசேர் மகவான் மைந்தன் மெய்யெலா மழுத்த நொந்து
சற்றுமங் கறிவி லாது தந்திமேற் சயந்தன் வீழ்ந்தான். 139

வீறிய மகவான் மைந்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத் தந்தி
சீறியோ னவன்றேர் பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின் மீதே
கோறனுற் கோட்டி னாலுங் குத்தலுங் கோடு நாலும்
வேறுவே றொடிந்து வல்லே மேதினி விழுந்த வன்றே. 140

கையுடைத் தவள மேருக் கவுளிடைப் பாணி கொண்டு
வெய்யவ னடிப்ப நொந்து வீழ்ந்தது சயந்தன் றன்னைச்

சையமே யனைய மொய்ம்பிற் றூனவர் சுற்றிப் பற்றி
மையல்சேர் கயிற்றாற் கட்டி வானவ ரோடுஞ் சேர்த்தார். 141

அங்கது பின்ன ரன்ன வாடகத் துலகத் துற்ற
மங்கையர் தம்மை யேனை வானவர் தம்மை யெல்லாம்
பொங்குசீ ரவுணர் பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றால் வீக்கித்
துங்கவா னகரைத் தீயாற் சுட்டனர் தூளி யாக. 142

இன்னது நிகழ்ந்த பின்ன ரிரவியைத் தளைந்த வெய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சி யோடுந் தானவத் தானை யோடு
மன்னிய புவியின் மேவி மகேந்திர மூதூ ருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தை மேவு கோயிலுட் போயி னுறல். 143

தந்தையை வணங்கி நின்று சசியெனு மடந்தை யோடு
மிந்திரன் றனையுங் காணே னேனைய வானோர் தம்மை
யுந்துசீர்ச் சயந்தன் றன்னை யொல்லைகொண் டுற்றே னாரைச்
செந்தழற் கிங்கே னென்னத் திருமகற் றழுவிக் கொண்டான். 144

புல்லியே தங்கை காணப் போந்திடு சயந்த னாதி
யெல்லவர் தயக்குந் தண்ட மியற்றுவித் தவரை யெல்லாம்
* வல்லிசேர் சிறைசேர் வித்து மைந்தனை மனையிற் போகென்
றொல்லையில் விடுத்துச் சூர னுறையுளிற் சென்று னன்றே. 145

ஆலமுங் கால வேலு மடுங்கொடுங் கணையும் வாளு
நீலமு மானு மானு நெடுவிழி யரம்பை மாதர்
சாலவுங் கொடிய ரான தருவர்தம் பணிக ளாற்றிச்
சீலமுந் தவமு மில்லாத் தீயர்த நகரி னுற்றார். 146

இன்னவை நிற்க முன்ன மிமணிய வுலகந் தன்னிற்
கன்னவில் குலவுத் திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்ப வீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண் காட்டு வரதனை யருச்சித் தேத்திப்
பொன்னுறு கோடு நாலும் பொருந்தியாங் கிருந்த தன்றே. 147

ஈதறிந் திடரின் மூழ்கி யிந்திரன் றவஞ்செய் கின்ற
தாதிய தாக வாதி யறுமுக னுதித்த தீறு
வோதிய வடைவி னேடு மொளிதரு வியாழப் புத்தேள்
கோதிலா வமரர் போற்றுங் குமரவேண் முன்னஞ் சொன்னான். 148

இரண்டாவது அசுரகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 348.

---

* வல்லி-விலங்கு.

மூன்றாவது

மகேந்திரகாண்டம்

சொன்னவை யனைத்துங் கேட்டுத் துலங்கிய வருளி னீரா
லொன்னலன் றனது மாட்டோ ரொற்றனை விடுப்பா மென்றே
மன்னிய புகழ்ச்சி வீர வாகுவை யருளா னோக்கி
யென்னையா ளுடைய செவ்வே ளினையன விளம்ப லுற்றான். 1

நாட்டிய புகழ்ச்சூர் முன்போய் நாகர்தஞ் சிறையை நீக்கி
வாட்டமி லறத்தில் வாழ்தி மறுத்தியேல் வந்து நாளை
வீட்டுவ நாமென் றோதி மீள்கென வீர வீரன்
றாட்டுணை பணிந்து வேலோன் றனைவிடை கொண்டு போனான். 2

பெற்றசீர்க் குலிச வேலோன் பின்புபோ யும்ப ரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூர னூரிற் சிறையிடைச் சயந்த னென்போ
னுற்றன னவன்பா லெய்தி யுளந்தனை யுவந்து தேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப் பின்னர்க் குயிற்றுதல் வேண்டு மென்றான். 3

அங்கதற் கிசைவு கொண்டே யவன்றனை நிறுவி வீரம்
பொங்குதம் பியர்க டம்மைப் பூதமன் னரைநி றுத்தித்
துங்கவெண் டிரைசே ராழித் தூயதண் கரையின் மேவி
மங்குறு துயர்ந்த கந்த மாதனக் குவடு சேர்ந்தான். 4

அங்கதன் மீதி லேறி யவுணனூர்க் கடைவா னீட்சி
தங்குமோர் வடிவங் கொள்ளத் தடவரை பொருது தாழ்ந்து
பொங்குசீர்ப் பிலத்தி னூடு போயதெவ் வுலகுஞ் சூரன்
றுங்கவா னகருங் கண்டான் சுடர்விடு வடிவாள் வீரன். 5

அண்டர்சூழ் குமர வேளை யன்புடன் றொழுது போற்றித்
துண்டவெண் பிறையான் மைந்தன் றொல்லுரு வமைந்து சூராங்
கண்டக னூரை நாடிக் ககனமா நெறியூ டேகிப்
பண்டுபோ லெழுதி யென்ன வெழுந்தது படிந்த குன்றம். 6

சென்றிடு வீரன் சூரன் றிருநகர் வடாது பாங்கர்
வன்றிறல் படைத்த யாளி மாமுகத் தவுணன் போற்றும்
வென்றிகொ ளிலங்கை யான வியனகர்க் கணிய னானா
னன்றவன் சூழற் காண வணிகமோ டகன்றா னன்றே. 7

அங்கவன் றனது மைந்த னாயிர வெள்ள மான
துங்கவெம் படையி னோடுந் துலங்கதி வீர னென்போன்
றங்கினன் வடாது வாச றன்னிடை மன்னி வீர
சிங்கனைஞ் ஞூறு வெள்ளஞ் சேனையோ டிருந்தான் மாதோ. 8

கண்டனன் வீர வாகு ககனமேல் வருதல் சீற்றங்
கொண்டன னெமது காப்பிற் குறுகின னிவன்ற னாவி
யுண்டிடு வேனென் றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற் பேரோன்
மண்டிய படையி னோடு மாகமேல் வளைந்து கொண்டான். 9

உற்றசீர் வீர வாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள் கொண்டு
செற்றவெங் கரிக ளோடு சியமொன் றடைந்த வாபோற்
றற்றிவந் தெதிர்ந்து போர்செய் தண்டமுந் தலைவன் றானு
மற்றிடக் கடிது லாவி யறுத்தனன் செறுத்து மன்னோ. 10

மின்னுலாந் தனிவாள் கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்து சூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப் பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணற் செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற் றிண்டோட் பொருவிலா வீர வீரன்
கொன்னுலா மிலங்கை யென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புற் றானல். 11

வேறு

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு
கொடுவன் றருவர்க ளொடுதாழா
வுப்புற் றிடுகடல் புகவே யவனுறை
யொருவா விருவிற லதிவீரன்
றுப்புற் றிடுபடை யொடுவந் தடலொடு
சூழத் தனதொரு சுடர்வாள்கொண்
டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட
வட்டா னவர்தமை யடல்வீரன். 12

பேரா விறன்மலை கடன்மே லெழும்வகை
பின்விண் ணிடையி னெழுந்தேகிச்
சீரார் சுரர்பகை நகரத் திடைவட
திசைவாய் தவினுற வதிகோர
வீரா திபனவ னாறா யிரமெனும்
வெள்ளப் படை யொடு முறவேகண்
டோரார் கரிமுக னிளையோ னிளையவ
னிவ்வா றுரையது செய்வானால். 13

வற்று துறுகட லெனவிங் கவுணர்கண்
மருவுற் றனர்மிக வாய்தற்பா
லுற்று லவர்பொர வருவா ரவர்தமை
யொழியப் பொருதிட லொழியாதே
செற்றார் வருகுவ ரவர்தங் களையடல்
செய்தற் கரிதது செய்தாலுஞ்
சுற்று நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு
சூரன் சமர்செய வருவானல். 14

ஆதிக் குகனவ னழியப் பொருதிட
லல்லா தெவரட வல்லாரென்
றோதிக் குணதிசை வாய்தற் றனில்வள
ருரமே வியபுய னுறுபோதின்
மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை
வீரத் தினகரன் வடதிக்கா
ரேதப் படைநிக ரனிகஞ் சுலவவி
ருந்தா ரிருவர் தெரிந்தானே. 15

பேரா விறலுறு வீரா திபனது
பின்றென் றிசைவழி பெயர்போதிற்
சூரா னவனது நகர்மேல் வெளிமிசை
தோய்வோ னமர்புரி தொழில்வல்லோ
னோரா யிரமுக மீரா யிரமெனு
மொண்கைக் கயமுக வசுரன்றான்
பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிர்
படவந் தனனிது பயில்கின்றான். 16

வீறு மொருகிரி பறியா மிடலொடு
விடவே வளர்புய மிசைபட்டே
நீறு யதுதச நூறு மலைவிட
நிமலன் றிருவுரு நிலைமேவி
வேறு யளவறு துகளா யினகதிர்
மிகுவே லிறையவ னிளையோனுட்
சீறு மிளிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர்
சென்று னடுதிறல் குன்றுதான். 17

வாள்கொண் டிடுநெடு வாள்கொண் டவன்முக
வண்கைத் திரளினை வலிமேவும்

தோள்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்விடு
தூதன் றனையிரு தசநூறு
நீள்கொண் டிடுகர மேகொண் டடலுட
னேசுற் றிடவவை நிலமீதே
வீள்கொண் டிடும்வகை வாள்கொண் டடலொடு
வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானல். 18

துன்றுங் கரநிரை தரைமேல் விழவமர்
தோளான் முயறலு நீளாகத்
தொன்றும் படியொரு சரணு லவனை
யுதைத்தே கடிதில் வதைத்தேமுற்
பொன்றும் படிசம னுரமீ துரமொடு
புவியூ டுதைபுரி புனிதன்போற்
கொன்றுன் றியவிறல் மொய்ம்பன் மகிழ்வது
கொண்டா னமரர்கள் கொண்டாட. 19

வேறு

அன்னவனை யட்டபின ரிங்கரின் வாய்தலெலா
மவுணர் சேனை
துன்னியதா தலினாலே வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே
துணிபா மென்றே
மன்னுமணு வுருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புரத்திருந்தார்
வளங்க ணோக்கி
மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூழருட் போயினன்சீர்
வீர வாகு. 20

பங்கமுள கொடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னைதொரு
பானு கோபன்
றங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியனுந்
துலங்கு பேரோன்
றங்கடல்வச் சிரவாகு மற்றுமூ வாயிரவர்
தமதின் னோக்கி
வெங்குணமந் திரிதரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை
மேவி னானல். 21

சாற்றியவிங் கிதுநிற்கக் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச்
சயந்த னென்போ

னேற்றமுள வமரரொடு மவுணர்புரி சிறையதனு
விடரின் மூழ்கி
யாற்றமெலிந் தானைநினைந் தேத்தியயர்ந் திடவறிந்தங்
கருண்மீக் கொண்டு
சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக் குமரனவன் கனவினிடைச்
சென்றா னன்றே. 22

சிந்தைமகிழ் வோடுதொழு தையநீ யாரெனவே
திகழு மீசன்
றந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறைநின் குறைபுகன்றுன்
றாதை யான
விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர்வேல்கொண்
டெறிந்து சாடிச்
செந்தினகர் வந்ததனி லிருந்தனமிந் திரனயன்மா
றேவர் சூழ. 23

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவர
விடுத்து வீரச்
சூரனு மவுணன்மக னொருவனொடு பலவவுணர்
தொலையச் சாடிச்
சீருலா நகரழித்து வரப்புரிந்து நாளையிவண்
சேர்ந்து சூர்முற்
போருலா மவுணரெலா மைந்திருவை கலின்மாளப்
புரிது மாதோ. 24

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் றனக்குரைத்துப்
பெயர்ந்து மோகத்
துன்பினுட னுறுமமரர் கனவினிடை மனமகிழத்
தோன்றித் தோன்றி
யன்பினொடு சயந்தனுக்குப் புகன்றதுபோற் புகன்றுபுகன்
றகன்று போக
வின்பமுறு கனவினைவிட் டெழுந்துதுயர் பொருந்தாம
லிருந்தா ரன்றே. 25

வேறு

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரர்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குரைத்தா

மின்பான புகழ்கொண்ட வெழில்வீர வாகு
பொன்பாவு நகரோடு புரிசெய்கை சொல்வாம். 26

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் றிழிந்தே
யெண்டான வர்கள்சூழ விமையோர்கள் சிறைசேர்
கண்டார்கள் பயமேவு களமீ தடைந்தான். 27

அங்காரு மசுரேச ரதிமோக மாகச்
சிங்கார வேண்மந் திரத்தைச் செபித்தே
மங்காத வமரேசன் மகனோடு மிமையோர்
தங்கா விருந்திட்ட தலமுற் றிருந்தான். 28

தண்டாத விறல்கொண்ட தலைவன்றன் மேனி
கண்டான் விருப்போடு கரமுந்து சிரமேற்
கொண்டான் வரத்தென்கொல் கூறென் றுரைத்தா
னண்டார்கள் சிறையூ டழுந்துஞ் சயந்தன். 29

கால்கொண்ட விசைகொண்ட கழல்வீர வாகு
வேல்கொண்ட முருகேசன் விடுதூத னீரிப்
பால்கொண்ட சிறைவிண்டு பதமெய்த வேவெங்
கோல்கொண்ட சூர்முன்பு கூறற் கடைந்தேன். 30

இப்பான்மை கேளா திடும்போ னிருக்கிற்
றப்பாம லிவண்வந்து தசநாள்க டம்மிற்
றுப்பாரு மவுணர்த் தொலைத்தும் பதத்தே
மெய்ப்பாக வைப்பான் விறற்கொண்ட வேலோன். 31

வேறு

என்று பற்பல நன்று புகன்றிட
வேதி லாத சயந்தனு மண்டருந்
துன்று கைக்கம லங்கள் குவித்துநின்
றாய செய்கை தொடங்குதி யையவென்
றொன்று மன்பொ டுரைத்திட வங்கண்விட்
டொல்லை யேகியோ ராயிர யோசனைப்
பொன்றி கழ்ந்திடு சூரவை மண்டபம்
போகி முன்னுள பொன்னுரு வெய்தினன். 32

எய்தி யாயிர யோசனை நீளமு
மெள்ளி டம்புரை வெள்ளி டை யின்றியே

வெய்ய தானவர் சூழ்தர வீறிலா
வீறு லாவு வளங்கள் விளங்குறத்
தூய்ய மாலை யிலங்கிய மார்பகச்
சூர்ம டங்கல் சுமந்திடு மாதனச்
சைய மீதுறல் கண்டன னண்டர்சூழ்
சண்மு கற்கினி தாகிய தம்பியே. 33

கண்டு திண்டிறல் கொண்டிடு தோளுடைக்
காளை சூரன் கடுந்திறற் சீயமேல்
கொண்ட வாதன மீதி லிருந்திடக்
கொற்ற வேலவ னேற்றென வோதியான்
மண்ட லத்திடை நின்றிட நீதெனு
வள்ள றன்னை மனக்க ணினைத்தனு
மொண்டி றற்குகன் மண்டரு ளாலரோ
வோர ரித்தவி சவ்விடை யுற்றதே. 34

வந்து மன்னவன் முன்ன ரிருந்திட
வாகை கொண்டிடு வாகு மகிழ்ச்சியோ
டெந்தை யாகிய கந்த னளித்ததீ
தென்று சென்றதி னெய்திய காலையின்
வெந்தி றற்பெறு சூரிது கண்டுநீள்
வித்தை செய்பவ னென்று வெகுண்டுரைத்
துந்து சீருள வீரனை யாரைநீ
யோது வாயென வோதுதன் மேயினன். 35

தேவர் தங்க ளிடுக்க ணகற்றவே
செந்தின் மேவி யிருந்திடு கந்தவே
ளோவி லாவரு டன்னுட னென்னையே
யுன்னை மேவி யுரங்கிள ரண்டரைப்
பாவ மார்சிறை விட்டிட வெண்ணுதி
பாரி னீதி பயின்றர சாளுதி
யாவ தீது மறுத்திடின் மாள்வையென்
றன்பி னோடு மறைந்திட வேவினன். 36

என்று கூற மிகுந்த சினத்தினோ
டெறில் சூர னெனும்பெயர் பெற்றுளோன்
மன்ற வாணகை யின்னு முளைத்திடா
மைந்தனோவிங் கெனக்கிது செப்புவா

னன்று நன்றிது பேதைய னாதலா
　　னச்சு றுமொழி நச்சிவந் தோதினை
யின்று நின்னுயிர் தந்தன னேகுதி
　　யென்றி யம்பலு மேந்த வியம்புவான். 37

ஆதி யாகிப் பரம்பர னாகிய
　　வாறு மாமுக வண்ணலைப் பாலனென்
றோதி னையவன் மேன்மைகள் கேளினை
　　யொப்பின் மேன்மை யுரைத்திட வெய்யசூர்
காதி யங்கவன் மேன்மைகள் பின்னருங்
　　கட்டு ரைக்குதி யென்றய னான்றிய
தாது லாவு தொடைப்புய வாயிரந்
　　தான வர்க்கிது சாற்றுதன் மேயினான். 38

ஒற்ற னாகி யடைந்த விவன்றனை
　　யூறு செய்திடல் வீறல வாதலாற்
பற்று மின்சிறை யூடுப டுத்துமின்
　　னென்று பாவி பகர்ந்திட வாயிரந்
துற்ற தானவர் பற்றிடு வானயல்
　　சூழ வீரன் றுலங்கொரு கையினா
லுற்ற வொன்னலர் சென்னி பிடித்துமண்
　　மீத டித்திட வொல்லை யிறந்தனர். 39

எந்தை வேலுக் கினியிரை யாகுதி
　　யீது திண்ண மிருந்திடு போவனென்
றுந்து சீருள வீர னகன்றிட
　　வுற்ற வாதன மொல்லை யெழுந்துநீ
ளந்த ரத்தின் மறைந்து படர்ந்ததா
　　லந்த வேலை யருந்திறல் கொண்டசூர்
வெந்தி றற்புனை யுஞ்சத மாமுக
　　வீர னோடு விளம்புதன் மேயினான். 40

ஆதி மைந்தன் விடுத்திடு தூதனிங்
　　காயி ரத்தரை யட்டகல் கின்றனன்
காது மன்னவ னுக்கெதிர் கிட்டிநீ
　　கட்டி வாவென்று கைய னிசைத்தலு
நீதி கொன்ற விலக்கர்க ளோடுபோய்
　　நில்லு நில்லென வொல்லை யியம்பியே

போதும் வீரன் வெரிந்புடை கிட்டலும்
பொங்கு கோபம் புரிந்து திரும்பினான். 41

செற்ற மோடு திரும்பிய வீரனோர்
சென்றி லக்கர் திருந்து கரங்களிற்
பற்று பல்படை விட்டிட மொய்ம்பன்மேற்
பட்டு நுண்டுகள் பட்டன வண்ணலங்
குற்ற சூளிகை யொன்று பறித்துநே
ரொன்ன லார்மிசை யுந்த விரைந்துபோ
யற்ற மற்ற விலக்கர் கலக்கமோ
டாவி விட்டிட வட்டது கெட்டதே. 42

நூறு கொண்ட பெருந்தலை கொண்டவ
னூபு ரத்திடை வந்தவர் மைந்தருள்
வீறு கொண்டவன் மீமிசை பல்படை
வீச வீரன் விளங்கொர் சிகரியை
மாறு கொண்டு பறித்து விடுத்திட
வல்லை யாயிர வாளிக ளுவியே
நீறு கண்டொரு நூறு சரங்கடா
னேரி லான்மிசை நீசனெய் தானரோ. 43

விட்ட வாளிகள் பட்டிட மொய்ம்பினன்
வெய்யன் முன்னர் விரைந்து படர்ந்துகைப்
பட்ட வில்லைப் பறித்து முறித்திடப்
பாவி நூறு கரங்கொடு பற்றலு
மட்டில் வீரப் புயங்கொடு தள்ளியே
மார்ப கத்தை மிதித்தொரு தாளினு
லொட்ட லன்றனி நூறு சிரத்தையு
மொல்லை தள்ளி யுயிர்கவர்ந் தானரோ. 44

வேறு

அட்டது பின்ன ரரும்புகழ் வீரம்
பட்ட புயங்கள் படைத்துள வள்ள
ஞட்டர் வெருண்டு தொலைந்திட வங்கோர்
நெட்டுரு வங்கொடு நின்றன னன்றே. 45

தேவர் வணங்கு திறற்புய வீரன்
பூவடி வங்கொடு பூமிசை நிற்ப

மேவிய வைம்பது வெள்ளம தாகுங்
காவல ரன்னது கண்டு வெகுண்டார். 46

வந்து விரைந்து வளைந்து சினந்தே
பந்தி பொருந்து படைக்கல முந்தக்
கந்தன் விடுத்திடு காளை கறுத்தே
யிந்த வியற்கை யியற்றுத லுற்றான். 47

அடித்து முதைத்து மாற்ற வெறிந்தும்
பிடித்துட லங்கள் பிசைந்து பிழிந்தும்
வெடிக்குர லைம்பது வெள்ளமும் விள்ள
முடித்தனன் மொய்ம்புள மொய்ம்புள வீரன். 48

அட்ட வதற்பின ரங்கொரு * வேரந்
தொட்டறம் விட்டிடு சூரவை மன்றம்
பட்டிட விட்டுழி பட்டது கண்ணு
லெட்டரு மன்ற மிடிந்தது மன்னே. 49

தீயவர் † பண்ணை செறிந்திடு மன்ற
மாய்வது கண்டு வயம்பெறு சூர
னுயிர மொய்ம்புள வாயிரர் தம்மைத்
தூயவ னேடமர் துன்ற விடுத்தான். 50

உந்திடு மாயிர வொட்டலர் கிட்ட
வந்திடு முன்னர் வயம்புனை வாகு
சுந்தர மேவிய சூரன தூரை
யந்தர மாக வழித்திட லுற்றான். 51

மண்டப கோபுரம் வாரி யெறிந்தும்
விண்டு மதிற்றிரள் வீழ வுதைத்தும்
வண்டுறு தண்டலை வல்லை பிடுங்கி
யெண்டிசை யின்கணு மேக வெறிந்தும். 52

அங்கிவை யாதி யனேக விதத்தாற்
பொங்கு வளங்கொள் புரத்தை யழித்தே
துங்க விறற்பெறு தூயவ னிற்ப
வெங்குண வாயிர வீரர் தெரிந்தார். 53

தீங்கினர் கண்டு சினந்து வளைந்தே
பாங்குறு மெண்ணில் படைக்கல மூய்ப்ப

---

* வேரம்-செய்குன்று. † பண்ணை-கூட்டம்.

வோங்கு மராமர மொன்று பறித்தே
யாங்கவர் தம்மை யடித்து முடித்தான். 54

பாதக ராயிரர் பட்டது கண்டே
தூதுவ ரோடுபு சூரனொ டோதக்
காதியி ருப்பவோர் காதல னான
மாதிறல் வச்சிர வாகு வெழுந்தான். 55

பற்றுறு தந்தை பதங்கள் பணிந்தே
யொற்றனை வென்றிவ னுற்றிடு கின்றேன்
மற்றெனை யேவுதி வல்லையி லென்ன
வற்றமில் சூரன் விடுத்தன னன்றே. 56

தந்தை யிருந்திடு சங்க மகன்றே
யுந்திய தன்மனை யூடு புகுந்தே
யந்த மிலாத வடற்படை கொண்டே
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு தேர்மிசை யுற்றான். 57

வேறு

தேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகுந் திறல்யானை
யோரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு முயர்மாக்க
ளீரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு மெழினான்கு
பேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகும் பிறசேனை. 58

இவ்வா றாகுஞ் சேனைக ளோடங் கிருமைப்போர்
செய்வா னுன்னித் தன்னிக ராம்வச் சிரவாகு
மைவாழ் கண்டத் தண்டர் பிரானார் மகனேவுஞ்
செவ்வான் மேனித் தூயவ னேரே சென்றானால். 59

செற்றா ராகுந் தானவர் ஞானத் திறலோனைச்
சுற்றா நின்று படைக்கல முந்தத் துகளில்லோன்
குற்றா நின்று முதைத்து மெறிந்துங் கோபத்தோ
டெற்றா நின்றுங் கொன்றன னம்மா விறைதன்னில். 60

வேறு

மேவறு மனேக விதத்தாற்
சீறி யெதிர்ந்திடு சேனை
யூறு பொருந்திட வூழிச்
சூறை புரிந்து தொலைத்தான். 61

அங்க ணிறந்தவ ரல்லால்
வெங்கணமாகிய வெய்யோர்
தங்கண் மனங்க டளர்ந்தே
யெங்கணு மாகி யிரிந்தார். 62

மாதிறல் வச்சிர வாகு
வீது தெரிந்திட லேந்தன்
மீதுற வாயிர வெங்கோ
லூதை யெனச்செல வுய்த்தான். 63

வந்த சரங்களை வல்லே
யுந்து கரங்கொ டொடித்தே
சிந்தின னின்றுழி தீயோ
னிந்த வியற்கை யியற்றும். 64

வெம்பதி னாயிர வெய்ய
வம்புவி டக்குக னன்பார்
தம்பி யெழுக்கொடு தாக்கி
மொய்ம்பொடு சிந்தமுறித்தான். 65

வேறு

முறித்தபி னையிரு மெய்ச்சிர வச்சிர மொய்ம்புள்ளோன்
மறித்து மரும்பதி னாயிர வாளி மனத்தூடே
கறுத்து விடுத்து மிகுத்த வெழுத்துகள் கண்டேபின்
றெறித்தன னங்தெனு மாயிர வாளிகள் செய்யோன்மேல். 66

பட்டுழி யோரிறை நொந்து விரைந்து படர்ந்தன்று
னெட்டிர தத்தை யுதைத்திட வேறொரு நீடேர்மே
லொட்டல னுற்றுழி யவ்விர தத்தையு மொண்கையா
லெட்டி யெடுத்து விசும்பிடை போக வெறிந்தானல். 67

தேரொடு வானி லிலக்க மியோசனை சென்றேபின்
பாரில் விழுந்தொளிர் வாளது கொண்டு பகைத்தோர்தம்
மாருயி ருண்டிடு வீரனை நேர வவன்றானுஞ்
சீரிய வாள்கொ டெறிந்து சிரங்கள் சிதைத்தானல். 68

அங்கவ னாருயிர் கொன்றவ னின்றுழி யாகாய
வெங்கதி ரோனு மறைந்தனன் மாலையு மேவிற்றாற்
சங்கரன் மாமக னப்பதி யெல்லை தணந்தேபின்
மங்குல் விசும்பு வழிக்கொ டிலங்கையில் வந்தானே. 6

அண்டர் வெருண்டிடு மாளி முகத்தவ னப்போதிற்
கண்டன னின்றவ ருன்மக னாவி கறுத்தேமுன்
னுண்டவ னிங்கிவ னாமென வோத வுருத்தேகி
மண்டு திறற்பெறு சேனைக ளோடும் வளைந்தானால். 70

வீரரில் வீரன் வெகுண்டுறை வாளுரு விச்சென்றே
யாரவு ணப்படை முற்று முலாவி யடும்போதிற்
பாரமு றாயிர வாளி முகங்கள் படைத்துள்ளா
னேருற வேகி யடித்தன னாயிர நீள்கையால். 71

அடித்த கரங்களை யங்கொரு பாணிகொ டப்போதிற்
பிடித்தவ னுந்து கரங்கள் சிரங்கள் பெயர்ந்தோடித்
துடித்திட வாள்கொடு வீசி யடற்புனை தோள்வீரன்
வடித்தனி வேல னமர்ந்திடு செந்திலில் வந்தானே. 72

கந்த னிருந்திடு கோயில் புகுந்து களிப்போடு
மந்தமி லன்பொடு முன்பு வணங்கி யணித்தாய்நின்
றுந்திய சூரன தெண்ணமு மேனைய வுங்கூறி
யிந்திர னோடு சயந்த னிருப்பு மிசைத்துற்றான். 73

மற்றிது நின்றிட வச்சிர வாகு மடிந்தானென்
றொற்றர்கள் சொற்றுழி வெற்றிகொள் சூரென வுற்றுள்ளோன்
சற்றல வீறிடர் கொண்டொரு மந்திரி தானோது
மற்றமில் புந்தியி னாலிடர் சிந்தி யமர்ந்தானால். 74

அங்கது போதினி லப்புற வண்ட மதிற்சேருஞ்
செங்கம லத்தய னைக்கொணர் வித்துடல் சேர்சூரன்
மங்கிய தன்பதி முன்பி னிலங்க வகுப்பித்தே
துங்க விரிஞ்சன கன்றிட வன்பொடு சொற்றானால். 75

அன்னது காலையின் முன்னர் விடுத்த வடற்றூதர்
மன்னிய செந்திலில் வந்தரன் மைந்தன் மருங்குள்ள
கொன்னுறு சேனை வினாவி யகன்று கொடுஞ்சூரன்
றன்னை யடைந்து பதங்கள் பணிந்தித னைச்சொல்வார். 76

அற்றம தற்றவி ராயிர வெள்ள மடற்பூதர்
மற்றவர் மன்னவர் நூறுட னெண்மர் வரைத்திண்டோட்
கொற்ற விலக்கரொ டொன்பது வீரர் குழாத்தோடும்
வெற்றி தருங்கதிர் வேலவன் ஞால மிசைச்சேர்ந்தான். 77

அங்குறு தாரக னெண்கிர வுஞ்ச வடற்குன்ற
மங்குற வெஃக மெறிந்துயர் செந்திலில் வந்தோரொற்
றிங்கு விடுப்ப விலங்கை யழித்திவ ணெய்துற்றே
பங்கமில் யாளி முகன்றலை கொண்டு படர்ந்தானால். 78

தெண்டிரை வாவிநம் மாநக ரூடு திறற்கந்தன்
மண்ட னிகத்தொடு வந்தமர் செய்ய மனந்தன்னிற்
கொண்டன னின்னது மெய்யென வெய்ய கொடுஞ்சூர
னெண்டிறல் சேர்தம ரைக்கொணர் வித்துரை செய்கின்றான். 79

வேறு

வானோர் தமைச்சிறையில் வைத்தசெயல் வானோ
ரானோர் தமக்கிறைவ னுதியுட னேதக்
கோனோர் விறற்பெறு குமாரனை யளித்தெம்
மேனோவு செய்திட விடுத்தருளி னானால். 80

இன்பா ரரன்சுதனி ராயிரவெள் ளஞ்சே
ரன்பான பூதரு மலக்கணி லிலக்கத்
தொன்பா னெனப்படு முரங்கொளிளை யோருந்
தன்பால் வரக்கடிது தாரணியில் வந்தான். 81

வீறான தாரகனை வெற்பொடு தடிந்தே
மாறாத செந்திநகர் வந்ததி லிருந்தே
யாறார் முடிப்பவ னளித்தருக னம்பா
லூறான தற்றிடுமொ ரொற்றனை விடுத்தான். 82

அன்னானி லங்கையை யழித்திவ ணடைந்தென்
முன்னோ விருந்தெனை முனிந்தே யிகழ்ந்தே
கொன்னாரு மென்பதி குலைத்தே யிளஞ்சேய்
தன்னாவி கொண்டுறு சயத்தினொடு சென்றான். 83

நந்தம் பெரும்பதியி னாளையா னல்கு
மைந்தன் செருப்புரிய வந்திடுவ னென்றே
முந்துந்து தூதுவர் மொழிந்தனர்க ளென்னா
வுந்துஞ் செருச்செய வுசாவின னிசாவில். 84

அப்போது பற்பல ரனேகவித மோதக்
கைப்போ தமைத்தரி கலந்த தவிசின்கண்
டுப்போ டிருந்ததொரு சூரன்முக னேரே
மெய்ப்போடு சிங்கமுக வீரனிது சொல்வான். 85

விரைத்தார் மிடைந்திடு வியன்புய வமைச்ச
ரிரைத்தாடல் செய்திடு மிலங்கனிக மன்னர்
* வரைத்தாசின் மைந்தர்க டமக்கியலும் வன்மை
யுரைத்தாரோர் புந்தியு முரைத்தில ருனக்கே. 86

கொன்னூர் புகழ்க்குலவு கொற்றவர் செவிக்கே
மின்னா ரழற்கணை விடுப்பது கடுப்ப
வெந்நாளு நன்னிலைமை யென்னுமது தன்னைச்
சொன்னா ரமைச்சர்க ளெனும்பெயர்கொ ளுயோர். 87

வாலுற்ற தண் † புனல் வயங்கிய பயம்பின்
பாலுற்று லாமயிலை பற்றுமிகு முண்டி
போலுற்ற நுண்பொருள் புரிந்துபடு மாபேர்ன்
மேலுற் றிடுஞ்செயல் விளைவுகிலை யந்தோ. 88

நந்தா வளங்குலவு நாகவுல கோரை
முந்தான காலமதின் மொய்ம்புட னலைத்தோர்
சிந்தா குலத்திெனாடு சிந்தினர்க ளல்லா
துய்ந்தா ரொருத்தரை யுரைப்பவிவ ணுண்டோ. 89

மீனஞ் சுமந்துபுகழ் விண்ணவர்க ளெல்லா
மீனம் பொருந்திட வியற்றினை மகத்தின்
கோனந்தண் மாநகர் குலைந்திட முனிந்தா
யூனந் தருஞ்சிறையி லும்பர்களை வைத்தாய். 90

நந்தா வளங்குலவு நாகர்சிறை யின்னு
மந்தோ விடுத்திலை யதற்குவடி வேலோன்
வந்தா னமர்ச்செய வரங்கடரு நாளின்
முந்தா னுயர்த்தவன் மொழிந்தது மறந்தாய். 91

இக்கால நூறினொடு மெட்டுக மிருந்தெம்
மெய்க்காசில் சத்தியில் விளிந்திடுதி ரென்று
னக்கால முற்றதிவ ணப்படியி லன்றோ
மிக்கான தாரகனை வென்றதுயர் வேலே. 92

மின்னுரை வேதியரை மெய்க்குரவர் தம்மைப்
பொன்னு டரைப்பொறை பொருந்து முனிவோரை
மன்னுசி ரூர்தமை வருத்தியவ ரன்றே
வெந்நாளும் வெந்நரகி லெய்தியுழல் வாரே. 93

* வரைத்து என்பது உலித்தல் விகாரம். † புனல் வயங்கிய பயம்பு-தடாகம்,

ஈண்டாகை யான்முருக ேனாடம ரியற்ற
வேண்டாவின் ேனார்கள்சிறை விட்டிடுவை யாயின்
மீண்டா சறுங்கயிலை வெற்பினிடை நாகம்
பூண்டான் மகன்கடிது போயிடுவ னன்றே. 94

இன்பான விப்படி யியற்றுகிலை யாகிற்
கொன்பாவு மம்பிகை குமாரனமை யெல்லாந்
துன்பாக வேல்கொடு தொலைத்திடுவ னென்றே
மின்பாவு சிங்கமுக வீரனுரை செய்தான். 95

என்றீது சிங்கமுக னின்புற விசைப்ப
நன்றீது நன்றென நகைத்துநனி சீறித்
தன்றீதி லாதவொரு தம்பிமுக நேரே
யொன்றீது சூர்முத லுரைத்திடுத லுற்றான். 96

வேறு

இந்திரன் றனக்கும் பூதர்க டமக்கு
மிளஞ்சிறு பாலனோ டிமையவர் தமக்கு
முந்துநீ நெஞ்சி லஞ்சினை போலு
முமையொரு பாகனு மொப்பிலாக் கடவு
ணந்தனிச் சத்தி வெல்லுமென் றதுவு
நாண்முடி விழைத்தது நான்முன்பு கேளேன்
புந்தியிற் புதிதொன் றுன்னியே யுரைத்தாய்
பொய்மொழி சொல்லவும் வல்லையா யினையால். 97

அப்படி யுரைத்தா னேனுமக் கடவு
ளளித்திடு வரமா ரழித்திட வல்லார்
மெய்ப்புறு சத்தி யழித்திடு மென்னில்
வேறதோ சத்தியும் விமலனு மதனு
லிப்பெரு வரங்கள் கொடுத்தவ னழியா
னெண்ணினு னமரரை யான்சிறை செயக்கண்
டொப்பின்மான் முதலோ ரஞ்சியே யிருந்தா
ரொருசிறு பாலனோ வொழித்திட வல்லான். 98

என்னவே குகனைப் பாலனென் றெண்ணி
யிகழ்ந்துதன் னுயிரை யிழந்திடு கின்ற
முன்னவ னிசைப்பப் பின்னவன் பின்னு
முனியலை யொன்றின மொழிவனென் றுரைப்பான்

பொன்னுல கமரர் தமைச்சிறை படுத்திப்
புவியினி னீதி புரிந்திடா வதனைத்
தன்னிக ரான சங்கர னறிந்துன்
றன்னைவந் தடுவான் றன்னுள நினைந்தான். 99

இன்னறீர் வரங்கள் கொடுத்தயா மழிப்ப
தியல்பல வாதலா லிருமையே படைத்து
மன்னியே யிருந்த சூரனைப் பிறர்க்கும்
வதைப்பரி தெனவே மனத்திடை நினைந்து
பொன்னுறு தனதா முருவமா மொருசீர்ப்
புதல்வனாற் புகழுறப் பொருக்கென முடிக்கத்
தன்னுதல் விழியா லாறுமா முகத்தோர்
தனிப்பெருங் குமரனைத் தந்தனன் பரனே. 100

அற்றமி லுருவ மாகுவ னருவ
மாகுவ னருவுரு வகன்ற
பெற்றியு மாவன் மறைகளுந் தெரியாப்
பெரியவன் பெரியர்க்கும் பெரியான்
றுற்றிடும் பொருள்க ளனைத்துமா யலவாய்த்
தோன்றிய தனிப்பெருந் தோன்றன்
மற்றவன் றனைநீ பாலனென் றறைந்தாய்
வல்லையிங் கவனுன் மாளுதி மாதோ. 101

ஆதலா னீயு நின்பெருங் கிளையு
மன்புறு வளத்தோ டமர்ந்திட வேண்டிற்
றீதிலா வமரர் சிறையினை விடுத்தல்
செய்யென வெய்யவன் சிந்தைமேற் சினமுற்
றாதையா லலைப்புண் டங்கியாற் சூடுண்
டுயர்சர வணத்தலை யுண்டபா லனையோ
சோதியென் றுரைத்தாய் பேதையென் றிகழ்ந்து
சொல்லினன் வெவ்வுரைச் சூரனு மவுணன். 102

முற்றுணர் சிங்க முகத்தினு னன்மை
மொழிந்ததற் கிழிந்தோன் முனிந்துரைத் திடலுஞ்

101-வது செய்யுளில், முதன் மூன்றடிகளிலும் ஒவ்வொரு சீர்கள் பிரதிகடோறும் குறைந்தே யிருக்கின்றன.

சற்றுநம் மொழியுட் கொண்டில னந்நோ
    தலையினில் விதியையார் தவிர்த்தி – வல்லார்
மற்றிவன் மடித றிண்ணமா மதன்முன்
    மடிதலே கடனென மனத்திடை நினைத்துச்
சிற்றறி வுடையேன் சொற்றன பொறுத்தி
    சேரலார் தமையடச் செல்குவ னென்றான். 103

என்றவன் றிறல்கொண் மடங்கன்மா முகத்தோ
    னின்புற விசைப்ப விருந்திறற்சூர
னன்றுநன் றெனவே மகிழ்ந்தவன் றன்னை
    நயமொடு புல்லிப் புகழ்ந்துநின் னகர்போ
யொன்றுதி குகனீண் டடைந்திடில் விளிப்ப
    னெல்லைமே வுதியென் றுவப்புடன் விடுப்பச்
சென்றுதன் புரம்புக் கமர்ந்தன னெவருஞ்
    செலவுரைத் துறையுட் சேர்ந்துசூ ரிருந்தான். 104

இன்னவா றவுணர் தொழுங்கழற் கொடுஞ்சூ
    ரெழிலிவந் தெழிலினோ டினிதுகண் படுக்கும்
பொன்னுலாம் புரிசை மகேந்திர புரியிற்
    புரிந்துவீற் றிருந்தது புகன்றன மன்னோ
மன்னுமா லயன்முன் னிமையவர் வணங்க
    மடங்கலந் தவிசின்மேல் வனசமா னிகைமே
லன்னம்வாழ் கழனிச் செந்தின்மா நகர்வா
    ழறுமுகத் திறைசெய லறிவுற வறைவாம். 105

மூன்றாவது மகேந்திரகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 453

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்

முதல்நாள் பானுகோபன் யுத்தம்

மின்னிகர் சடிலத் தவிர்மதி முடித்த
 வித்தகன் மத்தக விழிவிழித் தாங்குப்
பொன்னுறு மருணத் தடமலர் மிடைந்த
 பொதும்பர்சூ ழுதயவான் பொருப்பின தும்பர்
துன்னுசெங் கிரணத் திரவிவந் தெழலுந்
 தோகையோர் மருங்குடைத் தோன்றன்முன் றோன்று
கன்னல்விற் றடக்கைக் கடவுண்மாண் டதுபோற்
 கதுமென வழிந்தது காரிருட் கங்குல். 1

இவ்வகை யுலகிற் றுணங்கறு லகல
 விரவியா யொருவன்வந் திருவிசும் பெழலு
மொய்வள ரவுணப் பேரிருண் மடிய
 முருகனும் பரிதியு முரனொடு மெழுந்து
செவ்வொளிக் கனகத் தேரின்மேற் புகுந்து
 சேனையோர் வானுளோர் செறிந்துசூழ்ந் தேத்தப்
பௌவநீர் கடந்து சூரன்மூ தூரிற்
 பாங்குறு வடதிசைப் பாலிடைந் தனனே. 2

அங்கண வமையத் திமையவர் புனைவ
 னறுமா முகமுடை யண்ணறன் னருளாற்
கொங்கல ரிருங்கா மருங்குசூ ழேம
 கூடமாம் பெயருடைக் கோநகர் குயிற்றச்
சங்கரன் மதலை கொடிநெடுந் தடந்தேர்
 தணந்துசீர் மந்திரத் தணைந்தது தன்னிற்
பொங்கெழின் மடங்கற் சேகரத் திடையே
 பொருந்திய வணைமேற் பொருந்திவீற் றிருந்தான். 3

வேறு

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னீறில்பா சறைத்தலத்தி லிருந்தவா றிருப்பவீ
தூறிலாத சூரன்முன்ன ருற்றுநா ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றரோடு செற்றமோடு சொற்றனன். 4

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோரமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச் சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வரைச்
சேரவிங்கு விட்டதென்னை செப்புகென்று செப்பினான். 5

அந்தவேலை வேலைமன்ன னமரரோடு குமரவே
ளுந்துவாணி னேகினா னுயர்ந்தபூத ரென்கணை
வந்திடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பந்திகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினுக் கமைந்திலேன். 6

ஏழையேன் றடுப்பதெங்ங னென்றுகூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வொற்றர்வந்து சண்முகக் குமாரவேள்
வாழுநம் பெரும்பதிக்கு வடதிசைக்க ணெய்தினான்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினான். 7

இரவியைத் தளைந்துளானை யிங்கழைத்தி ரென்னலும்
பரவியேகி யொற்றர்சொற்ற பானுகோப னைத்தரச்
சிரமொரைந்தன் மைந்தனோடு சேனையோரை வென்றுநீ
விரைவிலிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினான். 8

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்கள்கொண்
டேங்குறுத தானைவெள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
தீங்கிலாத விசயனாதி யனிகமன்னர் சேரவே. 9

கந்துகங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சுந்தரஞ் செறிந்திலங்கு துய்யவைய மேறியே
வெந்திறற் பெருஞ்சமர்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுந்துநா ரதன்குகன்க ணொல்லைவந்து சொல்லினான். 10

எந்தையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாஞ்
சுந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்துதன் மகன்றனைப் பதாதியோ
டிந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேவினான். 11

சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
யூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினோ டுரைத்தலு
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தணந்துபோய்த்
தூநலங்கொள் படைகள்கொண்டு துய்யவைய மேறினான். 12

சுந்தரங்கொ ளெண்மருந் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திறற்கொள் பத்துநூறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிராதி தானைமன்ன ருங்குழீஇ
வந்துசூழ வேகினன் மகிழ்ச்சிவீர வாகுவே. 13

தலைமைகொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தணந்துபோய்
நிலைமைகொண்ட சூரனூரி னீண்மதிற் புறத்துறத்
தொலைவில்பூத ருஞ்சினங்கொள் சூரன்மைந்த னனிகமும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்ந்துபோர் பயின்றவே. 14

தெண்டிரைக்கு நேரெனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிந்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். 15

மேனலங்கொள் பூதர்தாம் வெகுண்டுசென்று மேவலா
ரானையோடு மானைதன்னை யாளினோடு மாளினைச்
சேனையான தேரினோடு தேரைவாரி மோதலு
மூனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினார். 16

அற்றவேலை யவுணர்தம்பி லனலியென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்ந்து தீதிலாத பூதர்மேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகள்சிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
டுற்றசிங்கன் முனிவினோடு மொல்லைசென் றெதிர்ந்தனன். 17

மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில் விரவிநின்ற புரவியைத்
தண்டுகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டுகோல் சொரிந்திடக் கனன்றவன்றன் வையமுற்
றண்டலன்கை விற்பறித் தடற்கொள்சிங்கன் வீசினன். 18

அற்றமற்ற சிங்கன்மீதி லனலிதண்டின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிங்கனங்கண் வெய்யன்மார் படித்தவற்
பற்றிநின்று சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுகின்ற வவுணரூடு சண்டனீது கண்டனன். 19

கண்டசண்ட னடுவனென்று கழறும்வேலை சிங்கனவ்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கதையின்மோத வவனுமுந்து சிங்கன்மேற்
றண்டின்மோத விருவருந் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்ந்தனர். 20

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்மின் மாயனோடு பூதரிற்
செற்றமுற்ற நீலனான சீலனங் கெதிர்ந்துநீ
னாற்றதண்ட முந்தமாய னுந்துமார்பில் வந்துபட்
டிற்றுளா னெனக்கலங்கி யிந்தவா றியற்றுவான். 21

நீலன்மீது சூலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்திநின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோதி யண்டர்தங்
காலனைப் பிடித்தவன் களத்தினிற் கறித்தனன். 22

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டுயிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்சிங்க னங்கெழுந்
தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டுருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். 23

அன்னகாலை யவுணர்தம்மி லசமுகத்த னணுகவே
மன்னுகின்ற பூதர்தம்மின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுனைச் சரங்கள்சிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். 24

ஆர்த்தபோதி லசமுகத்த னயர்வதாக வன்னதைப்
பார்த்துவீர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்திகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லை நில்லெனா
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்ந்து மறிமுகத்த னிதுசெய்வான். 25

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகட்டினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்வீச வையமீது துண்ணெனக் குதித்தனன். 26

குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழிற்செயப்
பதத்தினா லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
கதித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன். 27

தந்திரங்கொண் மதுவின்மீது தகர்முகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிகிரிதான் விரைந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்ற படையிலாம லுறுதலிற் றிரும்பியே
வந்துதீயன் முடிதடிந்து மாலிடத் தடைந்ததே. 28

ஆயகாலை யவுணர்மன்ன ரணிகமோடு மணுகலா
லேயபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீடெலாந்
தீயசூரன் மாமகன் றெரிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். 29

வந்தெதிர்ந்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரஞ்
சிந்திமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிர
னுந்துசூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னாதுதே
ரந்தரத்தின் மீதுபோக வங்கெடுத் தெறிந்தனன். 30

நண்ணுதேரி னோடுபானு நாடுமட்டு மேகியே
மண்ணின்மேல் விழுந்துசென்று வன்றிறற்கொ ளுக்கிரன்
றிண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீள்
விண்ணின்மீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினான். 31

காசிலேழு லோகமுங் கடந்துபின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன் கிடந்தன
னேசிலாத தண்டிநீ டிரும்பினாகி யேனையோர்
பூசலான வெந்தொழிற் புரிந்திரிந்து போயினார். 32

ஈதுகண் டிலக்கர்வந் தெதிர்ந்துகோல் சொரிந்தவன்
றீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
லூதைபோல வாவினின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரர்வில் லிலக்கமுந் துணித்தனன். 33

விற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
மற்றுநே ரிலாவிலக்கர் வாடியஞ்சி யோடினா
ருற்றவிச் செயற்றெரிந் துரங்கொள்வீர கேசரி
செற்றமோடு மெற்றளேந்த தீயன்முன்பு வந்தனன். 34

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலெலாஞ்
சிந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன் மார்பையங்
குந்துசா ளரம்படுத்த வுள்ளநொந்து மாயவன்
வெந்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது வீசினான். 35

வீசலுற்ற படைவிரைந்து மேனியுட் பொருந்தலு
மாசிலாத வீரனுண் மயங்கியே விழுந்தன
னேசில்வீர பானுவந் தெதிர்ந்துவெய்யன் வையமுற்
றேருசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறிந்த வெல்லையின். 36

தூயவீர னுகமீது சோரிநீர் குதித்திட
மாயவஞ்சன் வாளிஞன் மனஞ்சினந்து குத்தலுந்
தீயன்மீ தணிந்தவச் சிரக்கவச மற்றிட
வோய்வில்வீர பானுவு முரத்துவாள் செலுத்திஞன். 37

சூரன்மைந்த னுட்சினந்து தூயனெற்றி குத்தலும்
வீரபானு வீழவே வெகுண்டுவீர ராந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்ந்து கோல்களா யிரங்கடுய்
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுலியங் கறுத்தனன். 38

வேதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
போதநொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதிஞ னெடுந்தனுச் செருப்புரிந் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டுசென் றெதிர்ந்தனன். 39

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெதிர்ந்து தீயவன்
வேதனல்லை மாலுமல்லை வேஸினு மல்லையோர்
தூதனீயெ னேடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிறற் பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். 40

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோணமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனு
மேருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். 41

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
விண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
லெண்ணிலாத வண்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே. 42

சூரன்மைந்தன் விடுசரங்க டெய்யவன் றடுத்திடும்
வீரவாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திடு
மாருமஞ்ச விந்தவா றருஞ்சரம் பொழிந்துநீ
டீரமேவு மிருவருஞ் செருப்புரிந் துலாவினர். 43

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின் கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த னுயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். 44

பின்னுமோர் நெடுந்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரந்
துன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடாம்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். 45

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினா
லொட்டலன்றன் மௌலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோ
னொட்டுவெய்ய னரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சீர்கொள் பரிதிகண்டு மண்டுமோகை கொண்டனன். 46

கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினா
லீருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான். 47

சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்தவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
மெத்துதோளி லாயிரம் விறற்கரத்தி லாயிர
மத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரந்தனன். 48

கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திறற்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்
வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்துகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். 49

அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனாது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்ந்து போர்செயத்
துன்னுவிற்கொள் வாளிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் றறுத்தனன். 50

பின்புமுன் புடைந்திறந்த பெருகுபூத ரியாவருந்
துன்பிலா விலக்கருந் துலக்கமான வெண்மரு
மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடினோடு கூடியே
மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுவின்க ணேகினார். 51

துற்றசேப மற்றபின்னர் சூரன்மைந்தன் வீரனோர்
செற்றமோ டெதிர்ந்துநூறு நூறுகோல் செலுத்தியே
வெற்றிமொய்ம்ப னேறுகின்ற வீறுதேரை நூறனா
மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்லை வாவினான். 52

வாவிநூறு நூறுகோலில் வஞ்சகன்கை வில்லுடன்
மேவுகின்ற தேரழிப்ப வேறுதேரி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப் பரித்திரா யிரஞ்சரங்
தூவிவீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினான். 53

ஆகமீது பகழிவந் தழுந்தவீர வாகுவுஞ்
சோகமங் குணர்ந்திரேழு துங்கவாளி தூவியே
மாகர்தெவ்வன் வில்லொடித்து வாளியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். 54

மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்யவோர்
வெற்றிவையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் துரந்திறந்த நெறியினாற்
றுற்றிடுஞ் சிலீமுகங்கொ டுணியங் கறுத்தனன். 55

இந்தவாறு கண்டுவில்லி னிவனைவெல்வ தரிதெனா
முந்துபானு வைத்தளைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ரந்தவீர னாதியான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண் மோகமான வேல்விடுத்து நின்றனன். 56

வந்தவந்த வேலினான் மயங்கிவீறு பூதரு
முந்துசீ ரிலக்கரும் முரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனேவு தூதனுந் தளர்ந்துகந்தி னிற்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். 57

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வெருலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனங் குளந்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல் செலுத்துமா றெடுத்தனன். 58

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேல் பரித்துவந் திலேனெனா
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினின் றகன்றருக்கன் மேற்கடற் படிந்தனன். 59

நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினோன்
றண்ணெனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினான். 60

வேறு

இந்த வாறிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றர்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரனு மவுணன். 61

அறிந்த தானவ னிளையான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வுஞ்சமாஞ் சிலம்பை
யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந் தெதிர்ந்து
மறிந்தி டும்படி பொருவனென் றுன்னியே வதிந்தான். 62

வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலைச்சிய மௌலித்
திண்டி றற்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட விர்ந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். 63

கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வா
ழெந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்ந்தார்
பந்த வாணவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. 64

இரண்டாநாள் சூரபன்மன் யுத்தம்

அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யணுகத்
துன்னு சீரசு ரேந்திர னுடனதி சூர
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி டும்படைத் தலைவரா யிரதமேல் வரவே. 65

சீர்பு ரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்சூ
ரூர்பி ரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோடிக்
கூர்பு ரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினன் கூற
வேர்பு ரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. 66

அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரணுகிச்
சிறந்த சீருள விளையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து சூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர் சேர்ந்தான். 67

சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துநின் றார்த்து
நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத ரின்னன பின்னர்செய் தனரே. 68

ஆயிரம் பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதற்பி
னாயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடப்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால். 69

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு றாவிறற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினா லிறுத்தார். 70

வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டு
சீறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
லீறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார். 71

பிணங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடுதிறங் காணூஉ
விணங்கு சீரதி சூரன்வந் தறுமுக னிருதாள்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி. 72

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னணுகித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிசைத் தண்டோன்
றுந்த வுந்துமக் கதையதி சூரன துரத்து
வந்து * சாலிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க. 73

மூடு சாலிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநூ றாயிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருதிநீ ரெழுந்தது கொதித்தோ
ரீடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் றேரினை யிறுத்தான். 74

மற்றொர் வையமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
றற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
லிற்றி டும்படி விலக்கவே றிரதமே றினனே. 75

* சாலிகை-கவசம்.

வேறு

ஏறி நின்றவதி சூர னுக்கிரனை
யீறு செய்வனென வெண்ணியே
சீற னற்படை யரும்பு னற்படை
திறற்ச மன்றனது திண்படை
வீறு கின்றவொரு காலி னுந்துபடை
மின்ப டைத்தவிதி தன்படை
மாற னெண்படை விடப்பி டித்துடல்
வருந்து றுதவை யருந்தினான். 76

விட்ட விட்டபடை முற்று முற்றுதிறன்
மிக்க வுக்கிரன் விழுங்கலுந்
துட்ட னவதி சூர னதிபடை
தொட்டி டப்பரனை யுக்கிர
னிட்ட மோடுதொழு தஞ்செ ழுத்தினை
யியம்பி நின்றிடலு மெந்தைதன்
னெட்டி ரும்படை திரும்பி முக்கணுடை
நின்ம லன்புடை யடைந்ததால். 77

ஈது கண்டரி முகத்தன் மாமக
னிலங்கு தேரினு மிறங்கியே
கோது செய்யுமொரு தண்டு கொண்டுமிகு
கூளி மன்னனெதிர் கூடிவண்
போது கொண்டதொடை கொண்ட தோண்மிசை
புடைப்ப வக்கதை பறித்தவன்
றீது கொண்டவுர மீத டித்துழி
சிறந்த தொல்லுயிர் துறந்தனன். 78

இன்ன வாறது தெரிந்து நெஞ்சக
மெரிந்து தானவர்க ளிந்திரன்
மன்னு பூதர்கள் பதைத்து மாளும்வகை
வாளி சிந்தியெதிர் வந்தபோ
தின்ன லற்றகுறண் மன்ன ரிற்கனக
னென்னு மன்னவ னெதிர்ந்துநின்
றன்ன வஞ்சனொடு போர்பு ரிந்திடலு
மாயி ரங்கணை விடுத்தனன். 79

மெத்து மத்திர முருத்த னிற்பட
மெலிந்த னன்கடிது வீறுமுன்
மத்த னென்பவ னெதிர்ந்து போர்புரிய
வஞ்ச னெண்ணில் பல வாளிதூஉ
யெய்த்தி டும்படி யிழைப்ப மந்தனெதி
ரெய்தி வெய்ய சமர் செய்திடப்
பத்து நூறுகணை சிந்தி மந்தனு
மயர்ந்தி டக்கடிது பண்ணினான். 80

வீறு சிங்கனது பின்பு முன்பணுகி
வெஞ்செ ருப்புரிய வஞ்சக
னாறு வெங்கணை விடுப்ப வன்னவனு
நொந்து நின்றிடலு முந்துசீ
ரேறு சாரதர்கண் மன்னர் பின்னுளரி
யாவ ரும்பொரு திளைத்திடச்
சீறி வந்தன னிலக்கர் தம்மினுயர்
திண்டிறற் குலவு தண்டகன். 81

தார கன்றன்மகன் வத்தி ரத்திலுயர்
தண்ட கன்கணைக ளாயிரம்
வீர மோடுவிட நொந்து தந்திதரு
வெய்ய னெண்கணைக ளெய்யவே
சீரு லாநுதல் படப்பெ ருந்துயர்
செறிந்தி டக்கடிது சோமுகன்
கோர மோடணுகி யாயி ரங்கணைகள்
கொண்டு தேரழிவு கண்டனன். 82

தேர ழிந்திடலு மானை மாமதலை
சீறி வேறிரத மேறியே
வீர மோடுவரு சோமு கன்றன்மிசை
* வென்றி யோர்படை விடுப்பவங்
கேரு லாவுமவ னுந்த ளர்ந்தன
னிலங்கு சீர்விசயன் வந்துநீ
டார கன்றன்மகன் வில்லை வல்லைகணை
யாயி ரங்கொடு தடிந்தனன். 83

* வென்றி ஓர்படை-வெற்றியையுடைய வேல்.

கொண்ட வில்லழிய வந்தெ திர்ந்துபொரு
கொற்ற வீரன் விறல் பற்றலன்
கண்டு தண்டது விடப்ப டத்தளர்
கலக்க முற்றன னிலக்கரி
லண்டு மேனைய ரடைந்து விற்சமர்
புரிந்து டைந்திடலு மாசிலா
மண்டு வீரமுள கந்த னுக்கிளவல்
வந்து வெய்யனொ டெதிர்ந்தனன். 84

கைத்த னுத்தனை வளைத்து மெத்திய
கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வெய்யவன்
மைத்த னுத்தனை மறைப்ப வன்னவனு
மன்னு மாயிரநல் வாளிதான்
சுத்தன் மீதுபட விட்டொ ரேழுகணை
தொட்டு விற்றடிய விற்கொளாப்
பத்து நூறுகணை சிந்தி வெய்யனுறு
தேரை வில்லோடு படுத்தனன். 85

வேறு தேரவுண னேறி விற்கொடியர்
வீர வாகுவுறு தேரினை
நூறு கோலதனி னூறுகா லதனி
னூபு ரத்துவரு சேவகன்
மாறிலா விறல்கொள் பாவி தேரினிடை
வாவி மேவுதிறல் வாளினுற்
பேற தாமொரு கரந்து ணித்துழி
பிடித்த தண்டுகொ டடித்தனன். 86

ஊறில் வீரனவு ணன்சி ரத்திடை
யுதைத்து மீளுதலு மொன்னலன்
சீறி வாள்கொடு தொடர்ந்து வந்துழி
திரும்பி யங்கவனை வாளினு
னூறி னுனவுண ரஞ்சி யோடினர்
நுவன்றி டற்கரிய சீரினல்
வீறு சூரனிது கண்டு பூதர்குழு
மீது வெம்மையொடு மேவினன். 87

முந்தி வந்துயர் தனுக்கு னித்தனன்
முழங்கு நாணொலி வழங்கலுஞ்

சிந்தி னார்சில ரிரிந்து ளார்சிலர் திகைத்து ளார்சிலர்
செகத் தின்மே
லிந்த வாறுமிகு பூதர்நொந் தனர்க
ளியாண்டு பத்துட னிரண்டுதா
னந்த நாளொளி யொழிந்த தில்லையெனி
லார வன்றன் விறல் கூறுவார். 88

இன்ன செய்கைதனை மன்னு சாரத
விராசர் கண்டவ ணெதிர்ந் தபோ
தன்ன வஞ்சனொரு பத்து நூறுதொட
ராயி ரந்தழுவு கோடியா
மின்னல் வெங்கணை பொழிந்த போதவ
ரழிந்த போது நல் விலக்கராம்
வெந்நி டாதவிறல் வீரர் வந்தணுகி
வெந்தி றற்கணைகள் சிந்தினார். 89

ஆடல் கொண்டவ ருரக்க ரத்தனு
வனைத்தை யுங்கணைக ளாயிரங்
கோடி சிந்தியவை சிந்தி யத்தொகைகொள்
கோல்விடுத் தவர்க டேரெலாம்
பாடு றும்படி புரிந்தி லக்கமொடு
பத்து நூறு செறி பல்லவ
மீடி னோடுதவி வீரர் மேனிக
ளிளைத்தி டும்படி துளைத்தனன். 90

ஈது கண்டுதிற லெண்மர் தங்களி
லிருந்தி றற்பெறு திவாகரன்
நீதி லாதகணை சிந்தி வந்திடலு
நூறு நூறுகணை சிந்தியே
யோதுவீரனது விற்று ணித்தவ
னுரம்பி ளந்துழி விழுந்தனன்
கோதி லாவிற லரக்கன் வந்தவுணர்
கோவின் முன்புகணை தூவினான். 91

தூவி யங்கதனில் வென்றி யின்றிமிட
றுன்று வாளினொடு சூரர்கோன்
மேவு தேரணுகி வில்லை வெட்டவவன்
வில்லொ டிந்ததிலை வல்லையே

யோவி லாதகதிர் வாளொ டிந்ததட
லுந்த ரக்கனையொர் தாளினாற்
பாவி யண்டமிசை செல்ல வுந்தலும்
விழுந்த னன்கடிது பாரின்மேல். 92

வீழு மன்னதை வெகுண்டு கண்டுமிகு
வெற்றி பெற்றிடு மகேந்திரன்
றாழ்வி லாவிறல்கொள் சூரன் முன்புபல
சாய கஞ்சிதற வெய்யவன்
சூழு நூறுகணை தூய னங்கமிசை
தோய விட்டுழி விழுந்தனன்
வாழ்வு கொண்டபுகழ் வீர தீரனெதிர்
வந்து பல்கணைகள் சிந்தினான். 93

ஈடு சேரவரு வீர தீரன்மிசை
யேழி னோடவுண னேழுகோல்
கூட விட்டுழி விழுந்த னன்கடிது
கொற்ற முற்றிடும கேசனு
நீடு சூரனெதிர் வந்தெ திர்ந்தொரு
நெடும்ப டைக்கலம் விடுப்பவே
பீடு கொண்டவுர மீது பட்டுமிகு
தூளி பட்டது பிறங்குவேல். 94

வந்து பட்டகதிர் வேல ழிந்திடலு
மன்னு தானவர்கண் மன்னவ
னுந்து கின்றகணை யேழு விட்டிட
வுரம்பொ ருந்திய மகேசனீள்
கந்து றழ்ந்திடு புயங்க லந்துடல்
களைப்ப மொய்ம்பது துளைப்பவே
சிந்தை நொந்தன னிகழ்ந்த விச்செயலை
வீர கோளரி தெரிந்தனன். 95

கண்டி தண்டர்புகழ் வீர கேசரி
கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வந்துபின்
பண்ட லன்றனது வைய முற்றுர
மடிக்க வேகரம் வெடிக்கவே
மண்டு சூரனொரு கையி னாலிவனை
மாலு றுங்கடலில் வெஞ்சினங்

கொண்டெ டிந்திட விழுந்து பின்னரு
மெழுந்து சேனையொடு கூடினன். 96

மால்ப டைத்தவிற லிந்தி ரன்குறுகி
வன்ச மன்படை விடுத்தலும்
பால்ப டைத்தமொழி மாயை மைந்தன்மிசை
பட்டு மட்டிறுக ளாகவெங்
கோல்ப டைத்தவ னாருயி ரங்குலவு
கோடி வெங்கணைக டுவலுங்
கால்ப டைத்தவிசை போல மேவிய
கலந்து ளைத்திட விளைத்தனன். 97

மன்னு வெற்றிபுனை யந்த கன்கடிது
வந்து பல்கணைகள் சிந்தலு
மன்ன வன்கணை விலக்கி வெந்தகுவ
னுயி ரங்கணைக ளாலவன்
மின்னு தேரினொடு விற்று ணித்துமரு
மம்பி ளந்திட விழுந்தனன்
வெங்கி டாதவிறல் கொண்ட வண்டர்புகழ்
வீர வாகுவிது கண்டனன். 98

கனத்த தேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது
கண்டு மாயைதரு கண்டகன்
மனத்தி லொற்றனென வுன்னி யின்னமுமென்
முன்ன ரொற்றனென வந்தியே
லனத்த மெய்தில தனுப்பி டிக்கிலுன
தாவி கொண்டிடுவ னென்னவே
சினத்த பாவிமக னுவி கொண்டதிற
லாள னின்னமொழி செப்புவான். 99

உற்ற தூதனு மமைச்சு மாகுவ
னுரங்கொ டெவ்வர்மிசை செல்குவன்
வெற்றி வேலுடைய கந்த னெந்தையருள்
வேறு முள்ளபணி செய்குவன்
முற்றும் வல்லவனி யான மர்ப்புரிதி
யென்ன வொன்னலன் முனிந்துநீள்
கொற்ற வாளிகளொ ராயி ரங்குலவு
கோடி வீரனெதிர் தூவினன். 100

வீர வாகுவு மளப்பில் வெங்கணை
விடுத்து வெய்யன்விடு வெய்யகோல்
சேர நூறியொரு நூறு கோனுதல்
செறித்தி டக்கணை சிதைந்திட
மூரி சேரவுண னெட்டு வெங்கணைகண்
மொய்ம்பன் மொய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ்
சோரி யுண்டுபிடர் தன்னை யன்னவை
துளைத்த வும்பர்கடு ளங்கவே. 101

வென்றி கொண்டபுய வண்ணல் பின்னர்பல
வெய்ய கோலவுணன் வையமேற்
றுன்றி யொன்றுபல பாக ரங்கமிசை
சோரி கண்டிட வழுத்தல்கண்
டன்று காசிப னளித்த தானவனு
ரைம்ப தொண்கணையின் மொய்ம்பினு
னின்ற தேரதனை நூற வேறுமொரு
நீடு தேரின்மிசை கூடினன். 102

கூடி வாயுவொடு தேயு வின்படை
கொடுஞ்ச மன்கதிர் நெடும்படை
யீடு சேர்வருணன் வாடு ருநிருதி
யிந்தி ரன்படை யிலங்குசீர்
சூடு வேதனொடு மாத வன்படை
தொடுத்து மொய்ம்பினன் விடுத்திடப்
பாடில் சூரன்மிசை வந்து வந்தவைகள்
பட்டு மட்டிறுகள் பட்டவே. 103

மட்டு லாவுதொடை யண்ண லங்கதுபின்
மங்கை பங்குடைய வள்ளறன்
னெட்டி ரும்படை விடுப்ப வன்னபடை
நேரிலா விறல்கொள் சூரனும்
விட்டு மொய்ம்பொடு விலக்கி யாறினொடு
வீறு மொன்பது விறற்சரந்
தொட்டு வீரனது கைத்த லச்சிலை
துணித்த னன்றகுவர் துள்ளவே. 104

மூண்ட கோபமொடு மொய்ம்ப னங்கொரு
முரண்கொள் வேலினை விடுத்தலு

மாண்டு சூரன்மிசை பட்டு வல்லையி
  லழிந்து போகுதலு மன்னவன்
பூண்ட வன்மையொரு தண்ட முந்தவது
  வந்து மார்பிடை புகுந்திட
வீண்ட சோரியொடு நீண்ட தேரின்மிசை
  வீர வீரனும் விழுந்தனன். 105

செய்கை யின்னது தெரிந்து தேரினொடு
  சீரு முஞ்சர வணப்பெயர்ப்
பொய்கை தன்னிடை வளர்ந்த நங்கடவுள்
  போயெ திர்ந்திட வழுத்தினர்க்
குய்கை தந்தருள் குமார வேள்வடிவ
  முற்று நோக்கிமிகு செற்றமாய்
நைகை கொண்டதொழில் கொண்ட வஞ்சனிது
  நம்பி ரானொடு விளம்புவான். 106

உன்ற னோடுவரு சேனை யானவ
  ரொழிந்து போயின ருவர்க் கெலாம்
வென்றி கொண்டவிறை யாகி வந்தவனும்
  வெந்துயர்க் கொடு விழுந்தன
னின்றி ளங்குமர னான நீகொலம
  ரென்னொ டேபுரிய வல்லைநின்
வன்றி றற்றனை யழிப்ப னிங்கொரு
  கணத்தி னென்றனன் மறத்தினான். 107

வஞ்ச னீதுசொல வேளு ரைப்பனிள
  மைந்த னென்றெமை மதித்தனை
நஞ்சு லாவிய களத்த னெற்றிவிழி
  நண்ணு கின்றபொறி யொன்றுகாண்
விஞ்சு கின்றவுல கங்கெ டுப்பது
  விவேக மற்றவொரு பேதைநீ
யஞ்சு றுததிறல் வீரர் பாலர்பெரி
  யோர்க ளென்றுமதி யார்கள்காண். 108

யாவ ரேனுமமர் செய்ய வந்திடி
  லெதிர்ந்து போர்புரிவ ரிங்கினிச்
சேவ கத்தொடு பெருத்த நின்வலி
  சிறுத்த நம்பெரிய திண்மையா

லோவ றும்படி கெடுப்ப மென்றிட
வுருத்த ளப்பில்கணை யொன்னலன்
றாவ வேலவனு மெண்ணில் வெங்கணை
தொடுத்து விட்டவை தடுத்தனன். 109

தடுத்து வேன்முருக னேழி ரண்டுகணை
தான வன்றனது தோளின்மேல்
விடுத்த போதுகணை பட்டொ டிந்துவிழ
வேறு மாயிரம் விறற்சரந்
தொடுத்த வன்சிலை துணிப்ப வஞ்சனொரு
துங்க வேல்விடவு மேழொடேழ்
வடித்த வெங்கணையி லந்த வேலையுற
வந்தவேலை யெதிர் சிந்தினன். 110

வீறு கின்றதொரு வில்லெ டுத்தவுணன்
வேலன் விட்டபல கோலெலா
நூறி யேழ்கணை புயத்தி லெய்யவவை
நுண்டு கட்படலும் வேலவன்
சீறி யையிரு சரத்த வன்சிலை
சிதைத்தொ ராயிரநல் வாளியா
லேறு தேரழிய நூறி வேறுமவ
னேறு தேர்களற வெய்தனன். 111

வண்மை கொண்டசிலை வைய மற்றிடலும்
வைய முற்றவுணர் மன்னவன்
றிண்மை கொண்டதொரு முத்த லைப்படை
செலுத்த வீரிரு சரங்கள்விட்
டுண்மை கொண்டகுக னன்ன தைக்கடி
துருத்த றத்துமிகு கோல்கடுய்த்
தண்மை கொண்டதொழில் கொண்ட வன்புனை
மதாணி யானவை தடிந்தனன். 112

ஈது கண்டவுண ராரு மங்கணுகி
யெந்தை கந்தனை வளைந்துநின்
றோது போர்புரிய வாழி வேலன்விட
வுற்ற சேனையவை முற்றவுங்
கோது றும்படி கெடுத்து மற்றது
குமார வேள்கையுற வெய்யசூர்

வேதன் மால்படை விடுப்ப வேலவை
விழுங்க வாதிபடை விட்டனன். 113

விட்ட வெம்படை குமார வேளொரு
விறற்க ரங்கொடு பிடித்தவன்
கெட்டி டாதவகை புந்தி சிற்சில
கிளத்த வங்கதை மதித்திலன்
மட்டில் சேனையொடு பின்பு சேர்துமென
மாய மாகிமனை யேகலும்
பட்ட சோகமொ டயர்ந்த யாவரு
மெழுந்து வேலனயல் பாவினர். 114

மற்றிவ் வேலைமிகு பூதர் சூர்நகர்
வடாது வாசறனி லேகியங்
குற்றி ருந்தவதி சூர னைப்படை
யொடுங்கெ டுத்தெயி லுடைத்துவிண்
டுற்றி ருந்ததொரு கோபு ரங்கடிது
தொட்டு வேலையிடை யிட்டவூர்
சற்ற ழித்தனர் திரும்பி னார்கடிது
சண்மு கத்தனயல் கூடினர். 115

வெந்தி றற்கொண்மிகு சார தக்குழுவும்
வீர ரும்புடையின் மேவவே
யெந்தை கந்தனுயர் பாச றைப்பதியி
லேகி மந்திரம தெய்தியே
சிந்து ரப்பகை சுமந்து நீடொளி
திருந்தி டுந்தவி சிருந்தன
னந்த ரம்படி யிருண்டி டும்படி
யருக்கன் மேல்கட லடைந்தனன். 116

நலந்தி ருந்துமரு ணக்க திர்க்கமல
நாய கன்கடிது வந்தெனைக்
கலந்தி ருந்தவ னகன்று போனசெயல்
கண்டு நீதிமுறை கொண்டிடா
துலம்பு ரைந்தபுய விந்து வென்னையுற
வுன்னி வந்தன னெனாநினைந்
திலங்கு மம்பர மடந்தை நக்கென
வெழுந்த தாரகை யினங்களே. 117

ஓடி யுற்றசெய லொற்றர் சொற்றிட
வுணர்ந்து பானுவை முனிந்துளா
னீடு தந்தையிடை வந்து முற்பக
னிகழ்ந்த வச்செய னிகழ்த்தியின்
றீடு கொண்டவரை நாளை வென்றிடுவ
னென்ன வன்னவன் விடுப்பநீண்
மாட மாளிகைகொள் வீட டைந்ததனில்
வைகி வைகறை யெழுந்தனன். 118

மூன்றாநாள் பானுகோபன் யுத்தம்

எழுந்து மாயைதனை முன்ன முன்னலுகி
யேது வேண்டுமென வோதலு
மிழிந்த வன்புதல்வன் முன்ன மென்னுடம
ரெய்தி வென்றவனை யின்றுநா
னழிந்தி டும்பரிசு வெல்ல வோர்படை
யளித்தி யென்றிட லு மார்வமே
பொழிந்த மாயையொரு மாய வெம்படை
கொடுத்து விண்ணினிடை போயினாள். 119

அன்ன வஞ்சனது பின்னர் பின்னுள
வடற்ப டைக்குல மெடுத்துநீண்
மின்னு தேரனுகி யைம்ப தாயிரமென்
வெள்ள மானபடை சூழவே
மன்னு மப்பதி மதிற்பு றத்தனுகி
மாவின் மாமுகமோ ராயிரந்
துன்னு தூதன்வத னங்கெ ரிந்தினைய
வாசகங்கடிது சொல்லுவான். 120

வீர வாகுவெதிர் சென்றி யாளிவண்
விரைந்த டைந்தது விளம்பியே
போரி யற்றவவன் வந்தி டும்படி
புகன்று மீள்கென வகன்றுபோய்ச்
சீரு லாவிவளர் பாச றைப்பதி
செறிந்து வீரனை யறிந்துகண்
டீர மற்றிடு மனத்து வெய்யவ
னிசைத்த வாசக மிசைத்தனன். 121

இயம்பு போதுகதி ரைத்த ளைந்தவனை
யின்று கொல்லவரு வேனெனாப்
பயம்பொ ருந்துவகை தூத னோடிவை
பகர்ந்து விட்டிளைய ரோடுநீள்
வயம்பொ ருந்துகும ரேசன் முன்பணுகி
வந்த னைத்தொழில் புரிந்துபின்
னயம்பொ ருந்துவிடை கொண்டு சென்றுகவி
னண்ணு தேரின்மிசை நண்ணினான். 122

கொன்னு றுந்தனது சேனையோ டணிகொள்
கோதில் பாசறை யகன்றுபோய்ப்
பன்ன ரும்புகழ்கொ டெவ்வ னின்றிடு
பறந்த லைக்கள மடைந்திட
வின்ன லற்றமிகு பூதர் தானவ
ரெதிர்ந்து வெஞ்சம ரியற்றினார்
மன்னு பூதரொடு வெய்ய தானவர்கள்
வல்லை சிற்சிலர் மடிந்தனர். 123

தான வத்தலைவ ராரும் வீரமுறு
சார தத்தலைவர் யாவரு
மீன மற்றிடு மிலக்க ரெண்மரு
மெதிர்ந்து வெஞ்சம ரியற்றவே
யூன முற்றவ ரிறக்க வெற்பகைவ
னுந்து தேரினொடு வந்திட
மான முற்றதிறன் மொய்ம்ப னுங்கடிது
வந்து தேரினொ டெதிர்ந்தனன். 124

அற்ற வேலைதனி லுற்ற வில்லினை
வளைத்தி லங்கு * பிறையா சுகம்
வெற்றி மேகமென நாகர் தெவ்வன்விட
வீறு கொண்டதொரு வில்லினை
மற்று நேரில்கும ரன்ப தத்தினை
வணங்கு வீரனும் வணக்கியே
துற்றி டும்பிறை நெடுஞ்ச ரம்பல
தொடுத்து நேருற விடுத்தனன். 125

* பிறை ஆசுகம் - அர்த்தசந்திரபாணம்.

காரி லேகுவன விண்ணி லேகுவன
கஞ்ச ஞேடரி கலந்துவா
ஞரி லேகுவன பாரி லேகுவன
வுந்து சீகர முலாவுமுந்
நீரி லேகுவன வெற்பி லேகுவன
நீள்வு கொண்டபுக நுண்டமுன்
சீரி லேகுவன தூய வன்றனொடு
தீய வன்றனது செய்யதேர். 126

சைய மொத்தவவர் வைய மிந்தவகை
சாரி வட்டம துலாவலும்
வெய்ய ஞயிர நெடுஞ்ச ரஞ்சிதறி
வீரன் மார்பிடை யழுத்திடத்
துய்ய ஞயிர மெனும்பெ ருங்கணைக
டுவி வென்றியுறு சூர்மகன்
செய்ய தோரதனை நூற வேறுமொரு
தேரின் மீமிசை செறிந்தனன். 127

செறிந்து வில்லினை வளைக்கு முன்னருமை
செம்ம லுக்கிளைய சேவகன்
முறிந்தி டாதகணை யாயி ரங்கொடவன்
மொய்ம்பு ரந்துளை படுத்தலும்
பிறிந்தி டாதவிற லும்பர் வேல்கொடு
பெருந் திறற்புனை திருந்தலன்
மறிந்தி டும்பரிசு வெல்வ னென்றவுணன்
வாரு ணப்படை விடுத்தனன். 128

மேயு மப்படையை வீர னங்கிபடை
விட்டழித் திடலு மொட்டலன்
வாயு வின்படை விடுப்ப மொய்ம்பனொரு
மாசு ணப்படை விடுப்பவே
போயு ரத்துவரு வாயு வின்படையை
யுண்டு வஞ்சனெதிர் போதலு
மாய னூர்திபடை தீய னுந்தவெதிர்
வந்த வெம்படை முறிந்ததே. 129

உந்து நந்திபடை பின்பு மொய்ம்பன்விட
வூதை போலது விரைந்துபோய்

வந்த காருட நெடும்ப டைத்திறலை
    வல்லை சிந்துதலும் வஞ்சக
னந்த கன்படை விடுப்ப வங்கதையு
    மட்ட தொட்டல னயன்படை
வெந்தி றற்கொள விடுப்ப நந்திபடை
    முன்பு வந்தது விளிந்ததே. 130

மிக்க வெற்பகைவன் மாய வன்படை
    விடுப்ப நந்திபடை முன்புவந்
தக்க ணம்பொரானா மாடன் மொய்ம்புடைய
    வண்ண லங்கது தெரிந்துபின்
றக்கன் வேள்வியை யழித்த வன்படை
    விடுப்ப மால்படை தகர்ந்திட
நக்க னூர்படை யெடுத்து வெந்தருவ
    னண்ணலார் வெருவ விட்டனன். 131

முரண்ட ரும்புயனா நம்பன் வெம்படையை
    மொய்ம்பி னோடுவிட வங்கெதிர்ந்
திரண்டு வெம்படையு நீள்பெ ருஞ்சம
    ரியற்றி விட்டவரை யெய்தவே
திரண்ட கந்திணை புரைந்த தோளுடைய
    தீயசூர னரு டையவ
னரண்ட ருந்தனது மாயை யாலிலகு
    மம்ப ரத்திடை யொளித்தனன். 132

ஆய போதுகதி ரோன்ம றைந்தன
    னருந்தி றற்குலவு தானவன்
மாயை தன்படை விடுப்ப வள்ளன்முத
    லான சேனையை வளைந்துமா
லேய வேகடிது கட்டி யேகிபினி
    தாய நீர்க்கடலி விட்டிடத்
தீய ரிற்பெரிய தீய னஃகது
    தெரிந்து நெஞ்சக மகிழ்ந்தனன். 133

மகிழ்ந்து தாதையுறு கோயி னண்ணியவன்
    வண்ண வொண்கழல் வணங்கியே

நிகழ்ந்த வாறுதனை யோத வன்னவ
ணிறைந்த வார்வம துறைந்திடப்
புகழ்ந்து மைந்தனை யவன்ற னுதுமனை
புக் கிருந்திட விடுத்தன
னிகழ்ந்தி டாநெறிகொ ளாரதன் குமர
வேண்மு னுற்றிவை யிசைத்தனன். 134

அற்ற வேலைதனி லாறு மாமுக
னடற்கொள் வேல்விட வளக்கர்வாய்
வெற்றி வேல்கடிதி லுற்று மாயையை
விலக்கி யேகவடல் வீரனுந்
துற்ற யாவரு மெழுந்து வந்தணிகொள்
சூர னூரையெதிர் கண்டபின்
கொற்ற மேவுகும ரேச னுக்கிளைய
காளை யின்னமொழி கூறுவான். 135

கரந்து மாயைகொடு வென்று சென்றதொரு
கள்வ னைத்தலை பறுத்தலா
லுரந்த ருங்குமர வேண்மு னேகில
னுரைத்த வீதுமுடி யாதெனி
லிருந்தி டேனெனது வில்லு நானுமெரி
யெய்து வேனென வியம்பியே
விரிந்த சேனையொடு சூர னூரரண
மேலை வாசலிடை மேவினன். 136

அங்கி ருந்தபுலி மாமு கன்பொரு
தழிந்தி டக்கனலின் வாயுவின்
றுங்க வெம்படை செலுத்தி வாணகர்
தொலைப்ப வும்பரை யலைப்பவன்
மங்கு லேழையும் விடுப்ப வங்கவைகள்
வந்து மாமழை சொரிந்துநீள்
வெங்க னற்றனை யழிப்ப வன்னசெயல்
வீர வாகுவெதிர் கண்டனன். 137

மூன்றுநாளிராத்திரி இரணியன் யுத்தம்

வேறு

கண்டான் வெருண்டான் வடவைப்படை விட்ட காலை
விண்டா னிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ண வீழ்ந்து
தண்டா முகிற்கள் கடலோடிய வீது தன்னை
யண்டார் புகழுந் திறற்றூதர் சூரோ டறைந்தார். 138

அப்போது சீறி யமர்க்கேகுவ னென்ன வங்கண்
டுப்போடி லங்கு மறையாயிர மோர்ந்த தூயன்
மெய்ப்பான சூரன் மகனுடக னென்னு மேலோ
னிப்போது கேளென் றவன்முன் பணிந்தீ திசைப்பான். 139

வில்லார் கனகத் திருநாடதி னுற்ற விண்ணோர்
பல்லோர் தமையாஞ் சிறை செய்தது வீறுபாவ
மல்லா துநன்றி படுமோவவர் தம்மை வென்ற
தெல்லார் நயனப் பெருமான்வர மன்றி யாதே. 140

ஏறுற்ற தேவ னெடுமாறுகொண் டார்க ளெல்லா
மூறுற் றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோத வுண்டோ
மாறற்ற செல்வ மளித்தோன்மகன் மேவின் மாறு
மாறற் றவனைப் பணியாதமர் செய்ய லாமோ. 141

மன்னு குகனம் பிழையாலமர் செய்ய வந்தான்
பொன்னுட் டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்பு போந்தங்
கென்னு யகனே கொடியோம்பிழை யெண்ண லென்றே
சொன்னு லறுமா முகன்மீண்டிடு மென்று சொற்றுன். 142

ஈங்கீது பால னுரைசெய் திடும்போ திடும்போன்
றீங்கான கோப முடனேசில வார்த்தை செப்ப
ஓங்காதன் மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ண லண்டார்
நீங்கா விறப்ப வமர்செய்குவ னென்று நின்றுன். 143

இன்பாகி வெய்யோ னனையான்றனை யேவ வேகிக்
கொன்பாவு தன்னி லணுகிப்படை யான கொண்டு
மின்பாவு காலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனை மேவப்
பொன்பாவு பூத ருறுசெம்புல முன்பு போனுன். 144

வேறு.

* முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன்
மொய்ம்பினன் முன்பினன் முரணுறு மிரணிய
னச்சமில் சேனைவெள் ளத்தைநாற் றிக்கினு
மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட்
டெச்சமில் குடதிசைச் சேனையோ டேகினா
னீடுசேர் வீரனு நால்வகைத் திக்கினு
மெச்சுதன் றானையைப் பொரவிடுத் தவுணர்கோன்
மேவுறுந் திக்கிலே மேவினன் றானுமே. 145

சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையுந்
தங்களிற் போர்செயச் சண்முகற் கிளையவன்
றீரமுற் றிரணியன் றன்னொடும் வந்தவெஞ்
சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே
கோரமுற் றடுதலுந் தகுவர்கோ னாயிரங்
கோல்விடுத் தாயிரங் கோடியாய் நீடிய
பாரிடச் சேனையைப் பாரிடத் தேயடப்
பாங்குறும் பூதர்தா மேங்கியே யோடினார். 146

சாரதற் கிறையவ னீலனாம் பேரினான்
றானவன் முன்புபோய்த் தானவன் மேவிய
தேரெடுத் தம்பரத் தெறியவே தேரொடுஞ்
சென்றுமீண் டிடுதலுஞ் சீலனா நீலனு
நேருறச் சினமொடே மார்கமேல் வேகமாய்
நில்லுநில் லென்றுபோய் நீசன்மா மைந்தனைப்
பாரமெய்த் தாளினா லுருளவே யுதையவே
பாரின்மேல் வீழ்த்தலும் பாய்ந்தனன் மேனிமேல். 147

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந்
தாழ்ந்திடும் விறலினன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன்
றுன்புடைத் தாகியோர் மேனிதன் போலவே
துஞ்சுறு விஞ்சையாற் றோன்றுவித் திடுதலு

* 'முச்சிரமுள்ளவன் வச்சிரமுள்ளவன் மொய்ம்பினன் முன்பினன் முரண்உறும் இரணியன்' என்பதற்கு மூன்று சிரங்களையுடையவனும், வலிய வச்சிரம்போலுள்ள புயங்களை யுடைமையால் வச்சிரவாகு எனப் பெயர் பெற்றவனது மூத்தவனுமாகிய வலிமைபெற்ற இரணியன் எனப் பொருள் கொள்க.

நன்புகழ்ப் பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே
நனிதொடர்ந் திருபத நலியவே மெலியவே
மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் றேறினன்
வாளிபூ தன்மிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினான். 148

மண்டுதீ வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும்
வாடிவெம் பூதனு மண்ணின்மே னின்றிடக்
கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறுகியே
கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக்
கொண்டதோர் ஞானவே லாலழித் திடுதலுங்
கொடியனோ ராயிரங் கோல்விடுத் திடவிரைந்
தொண்டிறற் புயமுடைக் காளைதன் மார்பகத்
துந்துகோல் வந்துபட் டொல்லைதூ ளுற்றதே. 149

மாணுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாயிர
வன்சரஞ் சிந்தியே மன்னவன் பின்னுறுந்
தூணியுந் தூணிசேர் வாளியும் வாளிசேர்
தூவிலுந் தூவிலார் துங்கவன் றேரையு
நாணுறும் படிகெடுத் தவனுரம் பஃறுளை
நண்ணவே செய்துபின் னண்ணல னண்ணிய
சேணிருந் தேரெலா நூறுநூ றம்பினாற்
றேவர்கொண் டாடவே சிந்திநின் றனரோ. 150

இச்செயற் கண்டுபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா
னீங்கியான் முடிகுவ னெந்தையு முடிகுவ
னிச்சயம் பிறர்களு முடிகுவர் முடிவரே
னீள்கடன் செய்யவோர் நிருதரிங் கில்லையா
லச்செயற் புரியநா னுறுவனென் றுன்னியே
யருவமாய் மீனமா யாழியுட் போயினான்
பச்சிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசைதனிற்
பானுவந் தானிருட் பந்தியைச் சிந்தியே. 151

ஆனவிச் செயலினை யொற்றர்கண் டேகியே
யடலுடைச் சூரன்முன் பணுகியங் கறையவே
யீனமுற் றிடுகொடுஞ் சூரன்மா மைந்தனங்
கெரிமுகன் கடிதுவந் தெனைவிடுத் திடுதியா
னூனமுற் றழிவுறத் தெவ்வரைச் சீறியிங்
கொல்லைவந் திடுவனென் றுரைசெயா நின்றிட

மானமுற் றிடுவிறற் புதல்வபோய் வென்றுபின்
வருதியென் றேரதினான் மன்னர்தம் மன்னவன். 152

நாலாநாள் அக்கினிமுகன் வதை

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமதிற் கடிதுவந்
தேருலா வும்பெருந் தேரின்மீ தேறியே
துன்றிமொய்த் திடுமடற் சேனையோ ரெண்ணிலார்
சூழவந் தேகியே தூயவெம் பூதர்சேர்
வென்றியுற் றிடுநெடுஞ் செம்புலத் தணுகலும்
வீறுசா ரதர்களும் விறலுலா நிருதரு
நின்றுபற் பலபடைக் கலமெறிந் தெதிருரு
நீடுவெஞ் சமரமா நிலைமைசெய் தாரரோ. 153

அந்தவே லையில்விறல் வியர்வில்வந் துதயமா
மரியசீர் வீரர்போ யவுணர்தஞ் சேனையிற்
பந்திகொண் டிடுநெடுஞ் சாயகஞ் சிந்தியே
பாடுகண் டிடுதலும் பதகரங் கோடினார்
நிந்தைதீர் மேகனே சோமனே யாதியா
நிருதமன் னவர்செருப் பொருதவவ் வாறுகண்
டுந்துசீ ரெண்மரிற் றிறலுடைச் சதமக
னெல்லைசென் றெய்தினா னென்னலார் தங்கணோர். 154

போர்புரிந் தெதிர்பொருந் திந்துகண் டகனையும்
புயலினன் றன்னையும் பொன்றுறப் புரிதலு
மேர்புரிந் திடுமுரத் தேனையோ ரோடினா
ரெரிமுக னிதுதெரிந் தெரிமுக னாகியே
கூர்புரிந் திடுநெடுங் கணைசொரிந் தடலொடுங்
கொள்ளைவெம் பூதரைக் கொன்றுநேர் நின்றிடச்
சீர்புரிந் திடுதிறற் சதமகன் கண்டனன்
சீற்றமேல் கொண்டனன் சிலைகுனித் தானரோ. 155

வெய்யனுக் கெதிரணைந் தடுசரம் பொழிதலும்
விறலுடைத் தருவனு மிகுசரஞ் சிதறியே
சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச் சதமகன்
றனுவையுந் தேரையுஞ் சாபவண் டூணியும்

வையகம் புகழுவே நூறியோர் நூறுகோன்
மார்பிடைச் சிந்தலும் வன்மைபோய் நிற்பவீ
தோய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு
மொல்லைசென் றெய்தினு ரொன்னலான் முன்னரே. 156

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச் சொரிதலுந்
திறலுடைத் தருவனுஞ் சிலசரத் தினையவர்
மலையினைப் பொருபுயத் தெய்யவே யவரவன்
மாமுகத் தாயிர மார்பிலத் தொகைபுயந்
தலையிடத் தாயிரங் கையிடத் தாயிரஞ்
சாயகந் தொட்டவன் றேரையுந் தடிதலுங்
கொலையுடைக் கொடியனோர் தேரின்மீ தேறினன்
கோல்விடுத் ததனையுங் கூறுசெய் தாரரோ. 157

தேரழித் தவனுடற் றுளைபடுத் திடலுமோர்
தேரின்மீ தேறியே சிவனருட் படையினைச்
சீருடைத் தருவர்கோ னெழுவர்மேல் விடுதலுந்
தீநெடும் படையெனச் சிந்தைமீ தெண்ணியே
வீரமுற் றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல்
விரைவினுண் டணுகியேழ் வீரரைக் கொன்றதால்
வாரியிற் பொலிதரும் பூதரா னவரெலாம்
வாய்புடைத் தலறினர் வாடினு ரோடினர். 158

ஈதெலாங் கண்டனன் பூதரைக் கையமைத்
திங்குநீ ரஞ்சன்மி னென்னவங் கோதியே
யாதிகண் டனில்வருங் குமரனுக் கிளையவ
னனன்முகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ்
சோதிவெங் கணைகடு யமர்புரிந் தார்கள்பின்
சூர்மகன் பரன்மகன் றாயமுண் டத்திடைத்
தீதுறுங் கணைகளோ ராயிரந் தொடுதலுஞ்
செய்யவன் சீறியிச் செய்கைபின் செய்குவான். 159

ஆயிரங் கணைகடு யவுணர்கோ னிரதமு
மங்கையிற் சாபமு மழிவுசெய் திடுதலும்
வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பாலகன்
வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டுந்தவச்
சேயிருந் திறலுடைக் கதையையோர் கணையினுற்
சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலைபிடித் தவுணர்கோன்

வாயுவின் படைசமன் படைகதிர்ப் படைவிட
மற்றவப் படைவிடீஇ மாற்றினன் வீரனே. 160

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரு
மனன்முகத் தவனூரத் தம்புநா றய்ப்பவே
யீனமற் றிடுமணித் தேரின்மீ தேவிழுந்
தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றயருறீஇத்
தான்முனம் வழிபடுந் தன்னகர்க் காளியைத்
தன்னகத் துன்னலுந் தானையோ டெய்தினள்
மானமுற் றிடுதிறற் றெவ்வரைக் கொல்லுவன்
மைந்தவஞ் சேலெனு வந்தனள் பூதர்மேல். 161

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச்
சூலமங் காலமே போலவங் கிடுதலுஞ்
சங்கரன் மாமகன் பின்னவன் சீறியேழ்
சாயகங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை
வெங்கொடுஞ் சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல்
விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டியே
யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு
மண்ணல்சேர் தேரின்மீ தார்த்துவந் தெய்தினள். 162

பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோர் கையினற்
பற்றியே மார்பகத் தெற்றியே நிற்றலு
மேங்கியே சோகமா யெருவைநீர் விழவிழுந்
திடாகன் றிடவெழுந் தேத்தினள் வாழ்த்தின
ளாங்குநின் றிலள்விரைந் தேகின ளீதுகண்
டங்கிமா முகனெழுந் தடல்பெறுஞ் சிலைபிடித்
தோங்குநா றம்பினுன் மொய்ம்பினன் றேரறுத்
தூதிய மாயதென் றாதினன் சங்கமே. 163

தீதிலா வீரனீ ரேழுகோல் கொண்டுபின்
றீமுகத் தீயவன் சிலையறுத் திடவவன்
வேதனூர் படைதனைக் கடவலுந் திறலினன்
வீரபத் திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப்
போதனூர் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன்
பொன்றவே முடிகளோந் தண்ணல்கைப் புக்கதா
லாதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்
தாடினூ ருவகையா லவசமே யாயினர். 164

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன்
மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமுந்
துன்னவந் தெய்தியே பலபடைக் கலமெலாந்
தூவிவெம் போர்செயத் தூயவன் சீறியே
மன்னிடும் புயலெனக் கணைசொரிந் திடுதலும்
வாடினா ரோடினார் மாண்டுளா ராயினா
ரன்னதன் பின்னரெண் பூதரு மெழுவரல்
லாததம் பியருமங் கருகுவந் தெய்தினார். 165

அன்னபோ தெழுவராந் துணைவரைக் கண்டிலான்
யாவதா னார்கொலோ வாவிபோ னார்கொலோ
வென்னவே யுக்கிரன் கனன்முகன் படையினா
லெழுவரும் பொன்றினா ரென்றுகூ றிடுதலு
மின்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடந் துழியடைந்
திருகணீர் சொரியவங் கெதிர்விழுந் தலறினா
னன்னயத் தம்பிமீர் தம்பிமீ ரென்றனை
னனிபுலம் புற்றன னாடருந் திறலினான். 166

வேறு

இன்ன பான்மையிற் றுயருழந் தறுமுக னிளையோன்பின்
மன்னி ருந்திறற் றுணைவரை யெழுப்புவான் மனங்கொண்டு
பின்னு றுங்கணைத் தூணியி னொருகணை பிடுங்காவங்
கன்ன தின்றலை யுகிரினா லெழுதுவா னடலோடும். 167

வெற்றி வேலுடைக் குமரனுக் கிளையவன் விடுத்திட்டே
னுற்ற வந்தகன் காண்கவென் றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றி றங்கொலோ விடுமதி கடிதென நனிதீட்டிச்
செற்ற மோடுதன் சிலையிடைப் பூட்டியே செலவுய்த்தான். 168

மாற்ற ருங்கட லேழையுங் கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன் முன்னரே வீழ்தலுந் தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்ற வஞ்சினன் றேடினன் கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றி ருந்தன னவ்விடை யெழுவராம் விறலோரும். 169

பூண்ட போரிடை யிறந்தவெங் கணமெலாம் புடைசூழ
வாண்டி ருந்தன ரந்தகன் றொழுதன னடன்மேவி
நீண்ட தோளினான் றேடினன் வம்மென நிகழ்வோத
வீண்டு தானையோ டெழுவரு மமர்க்களத் திடைவந்தார். 170

இலங்கு தத்தம வுருவினிற் புகுந்தன ரெழுந்தேபின்
னலங்கொள் வீரனை வணங்கலு மனையவ னயமோடு
மலங்கன் மார்புறத் தழுவினன் மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
விலங்கு ருவிற லந்தகன் வந்தனன் விறலோன்முன். 171

தொழுது வீரநீ யென்றனை முனிந்தனை துணையோரைப்
பழுது செய்வனோ வவர்பெருங் கயிலையிற் படர்ந்தாரென்
றெழுது வாசகங் கண்டபி னியற்றிய தொழிலோன்முன்
முழுது மோதினன் முனியலென் றேகினன் முரட்காலன். 172

ஈதெ லாந்திற லொற்றர்கண் டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம் வந்தனை புரிந்தன ரெரிமுகன் பட்டானென்
றோதி னாரவ னரற்றினன் புலம்பினனறுபோதிற்
காதன் மைந்தர்மூ வாயிரர் வந்தனர் கடியோன்முன். 173

மூவாயிரம் பிள்ளைகள் வதை

வந்து தந்தைவெந் துயரறச் சிலமொழி வகுத்தோதி
வெந்தி றற்சமர்க் கேகுதும் யாமென விடைகொண்டு
பந்தி கொண்டதே ரேறியங் களவிலாப் படைசூழ
வுந்து வீரனும் படையொரு முறுகளத் துற்றால். 174

மாய மேசெயு மவுணரும் பூதரு மலைவாகி
யோய்வில் பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்தம ருறுபோதிற்
றீயர் சேனையும் பூதர்தஞ் சேனையுஞ் சிலமாளப்
போயெ திர்ந்தனர் கடிதுமூ வாயிரம் புகழ்வீரர். 175

கதிர்கொள் வாளிதூய்ப் பூதரை யடுதலுங் கணமன்ன
ரெதிர்பு குந்தம ரிழைத்திட வவரிவ ரெழின்மெய்யிற்
பதிவு றும்படி கணைவிட விடரொடும் படிநின்று
ரதிர்த ருங்கழ லிலக்கரி லாயிர ரதுகண்டார். 176

கண்டு வீரனைத் தொழுதனர் விடைகொடு கடிதேகி
யெண்ட ரும்புகழ் விசயனே யாதியா யிரவீரர்
மண்டு கோன்மழை சொரிதலு மவருமம் மழைதூவ
வண்டி ருந்திற லிருவகைக் கணையுநேர்ந் தமர்செய்த. 177

ஆய காலைமூ வாயிர ராயிரத் தவர்தேரைச்
சாய கங்கொடு சிதைத்தலுந் தூயவர் சரந்தூண்டித்

தீயர் தேரையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
மாய வந்தவர் சீறியே யீறிலா வரையுய்த்தார். 178

வீறு வெற்பெலாங் கணையினாற் சிதறியே விறற்கோனாய்ச்
சீறி வெய்யர்மெய் துளைத்திட வவுணரிற் சிலரின்னோ
ரேறு தேரெடுத் துவரிமே லெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில் பூமிசைப் பாய்ந்தனர் பின்னரும் வந்துற்றார். 179

செற்ற வெங்கணை சொரிதலு மவுணரிற் சிலரின்னோ
ருற்ற கைச்சிலை பறித்தொடித் திடவவ ருரமீதே
யெற்றி னாரவர் தாமுமங் கெற்றினா ரிகல்கூடி
மற்றொ ழிற்றனைப் புரிந்தன ரிருவகை வலியோரும். 180

ஈது செய்தலும் விசயனே யன்றிமற் றெல்லோரும்
போத நொந்தன ரவுணருக் குடைந்தனர் புறந்தந்தார்
தாது லாந்தொடை விசயனுட் சீறியே சரஞ்சிந்தித்
தீது லாவுசூர் மைந்தரைத் துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். 181

இறந்த பேர்களுந் துணிந்துள பேர்களு மெழுந்தேபின்
மறந்த ருஞ்செருப் புரிந்திட வியந்தனன் மனநொந்தே
சிறந்த வேலனை நினைத்தலுங் ககனமேற் செவ்வேள்வந்
துறைந்து நின்றுதன் றாடொழு விசயனுக் குரைசெய்வான். 182

மாய்ந்த வஞ்சக ரறுவது மெழுவது மலரோன்மு
னீந்த நல்வர மவரினிக் கெடவிதை யெறிகென்றே
காய்ந்த வெஞ்சினக் காரிவே லருளினன் கரந்திட்டா
னாய்ந்து ணர்ந்தன னிதனையுன் மத்தனா மசுரேசன். 183

மிக்க மாயவள் படையினை விடுத்தலும் விசயன்றா
னக்க ணந்தனிற் காரிதன் படைவிட வதுபோந்து
புக்க மாயவள் படையழித் தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்க மும்மையா யிரரையுங் கொன்றது சயமாக. 184

மும்மை யாயிரம் புதல்வர்கண் முடிந்ததை முரனொற்றர்
மம்ம ரோடுகண் டோடினர் சூரன்முன் மருவுற்றீ
தம்ம வோதலு மாற்றினன் புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மை கொண்டசெங் கதிரவ னடைந்தனன் மேல்வேலை. 185

எண்ட ரும்புகழ் மதுரையே கதிர்விசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல் மண்டமண் குண்டரே தாரகைக் குலமெல்லா

மண்டர் நாயக ரடியரே செக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம் வாதில்வே காதெழு மேடௌனத் துலங்கிற்றே. 186

நாலாநாளிராத்திரி தருமகோபன்வதை

இன்ன பான்மையிற் கங்குல்வந் திடுதலு மிருஞ்சூரன்
றன்னை வந்தடைந் தறப்பகை புந்திசிற் சிலசாற்றி
யொன்ன லார்தம துயிர்குடித் தொல்லையீண் டுறுவேனென்
றன்ன வன்றனை விடைகொடு புறந்தனி லடைந்திட்டான். 187

* புண்ட ரீகமா மாதிரப் போதகப் பிடர்புக்கே
யண்ட ரஞ்சுற வெண்ணிலாப் பெரும்படை யயல்சூழ
மண்டி ருந்திறற் பூதர்சூழ் பறந்தலை வந்திட்டான்
சண்ட முற்றிடு மவுணரும் பூதருஞ் சமர்செய்தார். 188

இருதி றத்தரு மெண்ணிலாப் படையெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதி றஞ்செய வவுணரி லமைச்சரும் புகழ்வேர்வில்
வருதி றத்தரு மெதிர்ந்தனர் சமர்த்தொழின் மருவுற்றார்
திருமி குத்திடு மவுணரும் பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். 189

இலக்க வீரரும் வன்மைபோய் நொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்க ரும்புகழ் வீரமார்த் தாண்டனும் விறலோன்சென்
றலக்க ணுற்றிடக் கணைசொரிந் தமைச்சரை யடனேக்கித்
தலக்க ணின்றிடுந் தானவ ரெதிர்ந்தனர் சமர்செய்தார். 190

ஓங்கு பூதர்கள் பலமலை விடுதலு முடைந்தார்க
ளடங்கு லாவிய வறப்பகை கண்டிது சினமேவித்
தாங்கி ரும்புகழ்ப் பூதர்மீ தளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்கு மேனிமேற் படுதலு மெலிந்தன ரடனீங்கி. 191

காலிற் கொன்றிடு மருப்பினுற் கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற் கொன்றிடுங் கரத்தினுற் கொன்றிடும் வயப்பூதக்
கோலச் சேனையை யிவ்வகை கொடியவன் கொடுவேழஞ்
சாலக் கோறலுஞ் சாரத ரோடினர் தரைமீதே. 192

கண்டு வென்றிசேர் கதிரவன் கடிதுபல் கணைசிந்திப்
புண்ட ரீகமீ தழுத்தலு மயர்ந்தது பொலிசிற்றத்
தண்டர் மாற்றலன் சீறியே நூறுகோ லவைவேயவிக்
கொண்ட சோரிநீ ரெழுந்திட வழுத்தினன் குளமீது. 193

---

* புண்டரீகம் என்பது தென்கீழ்த்திசையானை.

உதிர மோடுதன் றேருறத் தீயவ னொருவேலை
யெதிர்வி டுத்தலும் வீரமா புரந்தர னென்போனாற்
கதிர்நெ டுங்கணை விடுத்தது தடுத்துவெங் கணைமாரி
துதிபொ ருந்திய வவுணன்மேற் பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. 194

தருமகோபனே வாலவை விலக்கியோர் தண்டுந்த
மருமமீதது வந்துபட் டிடுதலு மயக்குற்றான்
கருமமீதுகண் டடல்பெறுந் தோளினன் கடிதேக
வருமவன்றன்மேற் பொழிந்தன னிழிந்தவன் மழைவாளி. 195

விட்ட வாளிபட் டொடிந்திட வீரனோர் விறல்வேலை
யொட்ட லன்றன்மேல் விடுத்திடச் சென்றவ னுரத்தூடே
பட்டு வெந்நிடைப் பறிதலு முளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில் சோரியோ டிருந்தனன் கரிமிசை மயலாகி. 196

அந்த வேலையி லவன்கரி மனஞ்சினந் தடன்மேவுந்
தந்தி மாமுகற் கிளையவற் கிளையவன் றடந்தேரை
யுந்து நாற்பெருங் கோட்டினாற் றாக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்து றும்படி புடைத்தது கரத்தினாற் றிறலோடும். 197

ஆன காலையில் வேறுதே ரேறியே யடல்வீரன்
கான மாமலைக் கரிகரம் பிடித்தனன் கவுண்மோதி
யீன முற்றிட வப்புறத் துலகிடை யெறியப்போய்த்
தான வர்க்குளந் துணுக்குற விழுந்தது தரைமீது. 198

விழுந்து மண்மிசைத் துன்பொடு கிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்து தண்டமொன் றுந்தினா னன்னதை யெழில்வீரன்
செழுந்த னிச்சுடர் வாளினாற் சிதைப்பவச் சிரமுய்த்தா
னழுந்து சீருள வச்சிரங் குறுகிய தடலோன்முன். 199

வந்த வச்சிரம் பாணியிற் பிடித்துவஞ் சகன்மீதே
யுந்த வங்கது படுதலும் பதைபதைத் துடன்வீழச்
சுந்த ரங்கெழு தாளினா லுதைத்திடத் துகடரு
மந்த ரத்தரை யலைத்தவ னிறந்தன னவர்துள்ள. 200

ஈது கண்டவன் றண்டமங் கோடிய திடர்மூழ்கிப்
பூத லத்துறு வெங்கரி யெழுந்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேத குந்திறல் வீரனை விடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதி ரந்தனிற் படர்ந்தது பூதர்கண் மகிழ்ந்தார்த்தார். 201

செற்ற மேவிய வறப்பகை மடிந்தவச் செயறன்னை
யொற்றர் நோக்கினர் வாடினர் ோடின ருரைசெய்ய
வற்ற மாந்துயர்ப் பரவையு ளழுந்தின னறிவின்றி
யுற்ற பாவைபோ லிருந்தன னவுணரி லுரமிக்கான். 202

ஐந்தாநாள் பானுகோபன் வதை

இருந்த காலையி லிறையவன் கறையடி யிருந்தோலாற்
பரிந்து மத்தகங் காறுமெய்ம் மறைந்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்து செஞ்சடை காட்டினின் றிடுவதோர் திறம்போலக்
கருந்தண் வேலையிற் செங்கதி ருதித்தனன் கதிர்வீசி. 203

அற்றை வேலையிற் காசிப னுதவிய வசுரேச
னிற்று ளானெனத் துயருழந் தயர்வுறு மியனோக்கி
வெற்றி யூதையுஞ் சிந்தையும் பிற்பட விரைந்தோடி
யெற்ற னைந்தவற் பணிந்தன னொற்றர்தா மெழுந்தார்பின். 204

சிறந்த வீரரை மாயையாற் கட்டிமுன் றிரைவேலை
யுறைந்தி டும்படி யெறிந்தபி னிகழ்ந்தன வுரைசெய்ய
வறந்த விர்ந்தவன் றவிர்ந்திடாப் பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
யிறந்த தேயினி நம்பெரு வாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். 205

எழுந்து தந்தைதன் கோயிலுட் புகுந்தவ னிருதாண்முன்
விழுந்து நின்றுவேற் குமரனைத் தூதனை மிகவேநா
மழிந்து போவதே யன்றிவென் றிடுவதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்தி டச்சிறை விடுப்பதே நன்றென வுரைசெய்ய. 206

மஞ்ச னெஞ்சகத் தஞ்சினை போலுநின் மனையேகித்
துஞ்சி வைகுதி யென்னயா னுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சு கொண்டிலன் வெகுளிகொண் டானென நினைவாகி
வஞ்சனேன்பிழை பொறுத்தியென் றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. 207

அறைந்து போர்க்கவன் றனைவிடைகொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்தி டாப்பெருந் தேர்மிசை யேறினன் குழுவாகி
நிறைந்த வெண்ணிலாச் சேனைகள் சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்த லைக்களஞ் சென்றன னிரவிதன் பகையானன். 208

வேறு

அந்த வேலையிற் பூத வீரரு
மவுண வீரரு மடலி னோடெதிர்த்

தூந்து போர்செயத் தூசி யாகிமுன்
புற்ற பூதரங் குடைவ தாயினார்
வந்து பின்புறும் பூதர் தானவர்
மாறு மாறுமா றுன போர்செயச்
சுந்த ரந்தருஞ் சூரன் மாமகன்
றாவி னன்கணை தூய பூதர்மேல். 209

வாளி பட்டிடப் பூத ராயினோர்
வாடி யோடினார் மங்கை பாலகன்
றாளி னன்புறுந் திறல்கொண் மொய்ம்பினான்
றுன வப்பெருந் தானை யானதைத்
தூளி யாகவெங் கணைபொ ழிந்திடச்
சூரன் மாமகன் றாயன் முன்புபோய்க்
கோளி ருங்கரச் சிலைவ ளைத்தனன்
கோர வாயிரங் கோல்வி டுத்தனன். 210

ஆயி ரஞ்சர மகல மூழ்கிவெந்
நகல வேயக லாத மொய்ம்பினான்
றீய துன்பமோ டாயி ரஞ்சரந்
தீயன் மொய்ம்பிடைச் செலவி டுத்தலு
நோயு ழுந்துபின் பண்ணல் வில்லையோர்
நூறு கோலினு னூறி நிற்கவோர்
மாய்வில் வேலினைத் தீய னெற்றியுண்
மன்ன வுய்த்தனன் வாகை வாகினான். 211

பெருகு சோரிநீர் மிகவெ ழுந்திடப்
பெருகு துன்பமாய்ப் பின்றெ ளிந்தனன்
முருகு கொண்டிடுந் தொடையல் வீரனோர்
மூரி வெஞ்சிலை முரனொ டும்பிடித்
தருகு நின்றிடுந் தருவ ரஞ்சவே
யனில மன்படை யங்கி யின்படை
கருகு மெய்புகைக் கொடிய னோர்விடக்
கடிய னும்மவை கடவி மாற்றினான். 212

மாற்றி வஞ்சகன் கதிர வன்படை
மலரி னன்படை மால்பெ ரும்படை
சீற்ற மாகியே விடலு மன்னவை
செலுத்தி வீரனுந் தடுத்து நின்றிட

வாற்றல் கொண்டிடுந் தனது மாயையா
　　லரிய தேரிஞெ டம்ப ரத்தினிற்
றேற்றி டாதொளித் திறுதி மாரிபோற்
　　றூவி னன்சரந் தூய வீரன்மேல். 213

கள்ள வஞ்சகன் முன்பு பின்புமாய்க்
　　கணைசொ ரிந்திடக் காமர் மெய்யெலாம்
வெள்ள மானசெங் குருதி யோடவே
　　வீர வாகுவும் வெகுளி கொண்டுபின்
றள்ள ரும்புகழ்ப் போத கப்படை
　　தனைவி டுத்தலுந் தருவன் மாயமங்
கெள்ளி யாவரு நகைசெ யும்படி
　　யிரிய விண்ணிடைத் தெரிய நின்றனன். 214

மற்ற வன்றனைக் கண்டு சீறியே
　　வஞ்ச காவினி யெங்க ணேகுதி
நிற்றி நிற்றியென் றம்ப ரத்தின்மே
　　னெடிய தேரொடுங் கடிதி லெய்தியே
கற்று ணைப்புயன் கொண்ட லாமெனக்
　　கணைசொ ரிந்திடக் கண்டு மண்டுகோ
லெற்ற ளாந்தசூர் மைந்த னுந்தவங்
　　கிந்த வாறுபோ ரியற்றி னாரரோ. 215

கிட்ட வந்திடுஞ் சேணி லேகுறுங்
　　கிளரு மொன்றையங் கொன்று சென்றுநேர்
முட்டு மெட்டதா மாதி ரத்தினு
　　மூரி வானினு முடுகி யேகுறு
மிட்ட மானதே ரிருமை வீரரு
　　மிகழு வார்செருப் புகழு வார்சரந்
தொட்டு வால்விறற் சங்க மூதுவரர்
　　சூளி யம்புவார் சூழு வாரரோ. 216

வரையி லோடுமா முகிலி லோடுமேல்
　　வான மோடுநீர் வளமு லாவுதெண்
டிரையி லோடுமூ தண்ட மோடுமெண்
　　டிசையி லோடுமத் திசைகள் சூழுமித்
தரையி லோடுநீள் பிலத்தி லோடுமத்
　　தான வர்க்கெலா மரச னாகிய

விரையு லாந்தொடைப் பானு கோபனும்
வீர வாகுவும் விடுச ரங்களே. 217

பாங்கு கொண்டுநா ளுயி ரந்தொகைப்
பல்ல வங்களாற் பல்ல வம்புரிந்
தோங்கு சூர்மகன் வீர னேறுதே
ரொழிவு செய்யவோ ராயி ரஞ்சரத்
தாங்கு வெய்யவன் றேரை வீரனு
மழிவு செய்யவில் லமர்பு ரிந்துபின்
றீங்கில் வாள்பிடித் திருமை வீரருஞ்
சென்றெ திர்ந்துநேர் நின்று போர்செய்தார். 218

மன்னி டும்புகழ்ச் சூரன் மாமகன்
வள்ளன் மாமகன் வாள்வி லக்கியே
கொன்னு றுந்திருத் தோளில் வெட்டிடக்
குருதி வீழ்தரக் குமர வேள்பத
முன்னி வீரரிற் றலைமை பெற்றுளா
னென்ன லன்வலத் தோளை யொல்லையின்
மின்னு வன்னதாய் மின்னு வாளினால்
வீழ்வு றும்படி வெட்டி னனரோ. 219

சீரு லாவுதன் வலது கைத்தலஞ்
சிதைவ தாகவே தீயன் மாமக
னேரு லாவுறு மிடது கைத்தலத்
திலகு வாள்பிடித் தெதிர வீரனுங்
கோர வாளினால் வாம பாணியைக்
குறைவு செய்தவன் கொடுமை யுன்னவே
சூரன் மாமகன் றலையை விண்ணுளார்
துள்ளி யாடவே தள்ளி னனரோ. 220

வேறு

* மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமரர் துள்ளினர்
வேன்மகி பனைநினை வீர வாகுவுந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. 221

* மான் மகன் மகன் மகன் மகன் என்பதற்கு - விஷ்ணுவின் புதல்வன் பிரமன், அவன் புதல்வன் காசிபன், அவன் புதல்வன் சூரபன்மன், அவன் புதல்வன் பானுகோபன் எனப் பொருள்கொள்க.

உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. 222

இன்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நிற்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புயத்தினோய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைதி யென்றனன். 223

என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதியா னோர்செ யற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். 224

அண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான்
றண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்பையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினான். 225

என்றுமீ யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்
வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். 226

பானுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாந்
தானவன் றனக்கிது சாற்றக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசினும் வீழ்ந்த ரற்றினான். 227

அன்னதோர் காலையி லமர்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவர முகில்பு ரைந்திடு
வன்னமே யானவன் வருந்தன் மேயினான். 228

சிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருந்து மார்பினைப்
பொருத்திடும் பார்த்திடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்திகொள் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடுந் துயரையார் பகர வல்லரே. 229

மற்றிதைப் பதுமகோ மளையென் பாளறிந்
திற்றிடு மைந்தன்முன் பெய்தி மேல்விழுந்
தற்றமி றுன்பொடு மாற்றி னாணகர்
முற்றினு மழுகுரன் முதிர்ந்த தந்நாள். 230

சிங்கமுகாசுரன் வதை

தீயவ னன்னைபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம் பகைஞரை மடிவு செய்துபின்
சேயினை யொருமகஞ் செய்தெ ழுப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். 231

ஓங்கிய விதுப்புகன் றுற்ற வொற்றரைத்
தீங்கின னோக்கியே சென்னி யாயிரந்
தாங்கிய வெம்பியைத் தருதி ரென்னலு
மாங்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேவினார். 232

ஓவிலா வதனிடை யுயர்ந்த விண்ணுளார்
பூவினார் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேவினார் நிகழ்ந்தன விளம்பி னாருனைக்
கூவினான் சூரனக் கூறி னாரரோ. 233

என்றலு மரிமுக னெழுந்து சேனையோ
டொன்றுசீர் மகேந்திர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்ந்தெ ழுந்துநீ
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. 234

முந்துற நிகழ்ந்தன முறையிற் கூறியே
கந்தனா முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனைநீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசீர் படைத்திவ ணுறுதி யென்றனன். 235

தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியூன்
போனக முண்டுதேர் புகுந்தி லக்கமாஞ்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினான்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். 236

எங்கணா யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவ

னங்கவன் றனினும்வீ றுற்றல் பெற்றவ
னிங்கமர் புரிந்திட வெய்தி னனென. 237

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழுநி னைத்தனு
மன்னதை யறிந்துசென் றுடன் மொய்ம்பினுன்
பன்னிரு புயத்தனைப் பணிந்தெ ழுந்துநா
னென்னலன் றனையழித் துறுகின் றேனென. 238

அன்பொடு விடுத்தனு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ம்பினுன்
றன்பெரும் படையொடுந் தருவர்ச் சேர்ந்தனன். 239

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சீயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துநின் றமர்பு ரிந்ததால். 240

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவரெதிர் சார்ந்து போர்செய்தார். 241

வேறு

அன்ன காலையிற் பூதர்க ளுடைய
வடற்கொள் பூதரிற் சிங்கனென் றொருவன்
றன்னெ டுங்கையிற் றண்டினு லவுணர்
தலைகள் சிந்திடச் சாடியே குதனு
முன்னர் நின்றிடு மவுணர்க டம்மின்
முரண்கொ ளுந்தச முகனெனுங் கொடியோன்
பொன்னெ டுஞ்சிலை பிடித்துவந் தெதிர்ந்து
புங்க வம்பல சிங்கன்மேற் பொழிந்தான். 242

வீறி வந்திடுங் கணையெலாங் கதையால்
விறற்க ணத்திறை விலக்கலுங் கொடியோன்
சீறி யோர்பெருங் கதையினை விடுப்பச்
சிங்கன் மார்பகஞ் செறிந்தொடிந் திடலு
மாறி லாவொரு மழுப்படை விடுப்ப
வரங்கொள் சாரதன் மற்றதைக் கதையா

லூறுசெய்திடக் குந்தமொன் றெறிந்தா
        னுந்து மாழியொன் றுந்தினு னிவனும். 243

குந்த வேலினை யாழிபோ யழிப்பக்
        கொடிய னோர்கதை குறிப்பொடு விடுத்தா
னுந்து சிங்கன துரத்தின்வந் தழுந்த
        வுதிர மேல்விழுந் தோடவங் கோடி
வெந்தி றற்றச முகனுரத் தடிப்ப
        விழுந்து வெய்யவன் வீழ்ந்திட வதுகண்
டந்த மற்றிடுந் தகுவர்க ளெவரு
        மமர்பு ரிந்திட வடலொடு மடைந்தார். 244

அன்ன காலையி லிலக்கர்தங் குழுவி
        லாற்றல் பெற்றுள வனகனு மொருவன்
மன்னு தானவர் தானைமுன் பணுகி
        வாளி கொண்டவர் மாளவே யழிப்பத்
துன்னு தானவ ரோடின ரவரிற்
        றுன்மு கத்தினன் றுண்ணென வெதிர்ந்து
கொன்னு றும்படி பலபல வடிவங்
        கொண்டு பூதர்முன் கொடுஞ்செருப் புரிந்தான். 245

ஆய காலையில் வாகையங் கதிரோ
        னதுதெ ரிந்தன னறிவெனும் படையான்
மாய மானதை யழித்தலுந் தனித்து
        வஞ்ச னுயிர வாளிகள் விடுப்ப
வாயி ரங்கணை விடுத்தவை தடுத்தங்
        கவனு டம்பினி லழுந்திட வளவில்
சாய கந்தொட விழுந்தயர்ந் தருவாய்த்
        தகுவ னோடினன் சாரதர் மகிழ. 246

அந்த வேலையி லிந்தவா றறிந்தா
        னரிமு கத்தின னெரிமுக மானன்
வந்தெ திர்ந்தன னெதிர்தலும் பூதர்
        மரக்கு லங்களும் வரைகளும் விடுப்ப
முந்து மன்னவ னுசியி லுயிர்ப்பான்
        முரிந்து போயின முனிந்துவெம் பூதர்
மந்த ரங்களு மரங்களும் பிறவு
        மாகர் தெவ்வன்மேல் வலியொடு விடுத்தார். 247

விட்ட வின்னவை மாகமே னிறைந்து
 வேக மோடுபோய் விறலரி முகனு
மொட்ட லன்றன்மேற் பட்டன படனு
 மூறு செய்தில வுடைந்தில விழுந்த
வட்டி டும்படி கரியினந் தனிலோ
 ரரிபு குந்தென வடற்கணக் குழுவின்
வட்ட மானதன் றேரினு மிறங்கி
 வந்து புக்கனன் மாயைதன் புதல்வன். 248

பற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைப்
 பதைத்தி டும்படி பாரவண் டத்தி
லெற்றி னன்சில பூதர்க டம்மை
 யெயிறு துன்றிய விடிக்குரல் வாயிற்
குற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைக்
 குறைத்த னன்சில பூதர்க டம்மைச்
சுற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைத்
 துவைத்த னன்சில பூதர்க டம்மை. 249

வேத னூரினிற் சிலவரை வீசும்
 விரிக டற்களிற் சிலவரை வீசு
மாதி ரங்களிற் சிலவரை வீசு
 மறலி யூரினிற் சிலவரை வீசு
மீது போலவே யமர்பல வியற்ற
 வெருவை நீர்விரிந் திருங்கடற் புகுதப்
பூத லந்தனிற் பூதர்கள் பல்லோர்
 பொன்றி னாரவன் புகுந்தனன் றேர்மேல். 250

ஈது கண்டனன் பூதர்மன் னவரி
 லெரிகொள் கண்ணினு னெதிரணைந் தவுணன்
மீது தண்டமொன் றெறிந்திட வதுபோய்
 வெய்யன் வையமேன் மேவுசீர் வலவன்
றீது கொண்டிடு சிரந்தனைக் களையச்
 சிங்க மாமுகன் சீறியே யொருதண்
டாதி மாமகன் பூதமன் னவன்மே
 லழுந்த விட்டுழி யயர்ந்துநின் றனனே. 251

தேரின் மீதொரு பாகனை நிறுவிச்
 சிங்க மாமுகன் சீறிவந் தணுகப்

பாரி னோர்புகழ் சுமாலியென் பவனோர்
பருப்ப தந்தனைப் பறித்துநேர் விடுப்பச்
சீரு லாவுதன் கரத்தினாற் பிடித்துத்
தீதில் பூதன்மேற் றிரும்பவிட் டிடலும்
வீர முற்றிடு சுமாலிதன் னுரத்தில்
விரைந்து பட்டிட மெலிந்தனன் விழுந்தான். 252

அனைய காலையிற் றண்டியென் றொருவ
னவுணன் வையமுற் றவன்றன துரத்திற்
கனமு றுங்கரக் கதையினா லடிப்பக்
கதையொ டிந்தது கரங்கொடு புடைத்தான்
றனது தாளினா லவுணனங் கிவனைத்
தள்ள வீழ்ந்துபின் றண்டிவிண் ணெழுந்து
சினம தாயவன் றேரின்மேற் பாய்ந்து
செய்ய தாளினாற் றிறலொடுந் துவைத்தான். 253

செறிந்த தோள்களிற் கரத்தினிற் சிரத்திற்
சென்று சென்றுவன் றிறலொடுந் துவைப்ப
வறிந்தி லானதை யறிமுகத் தவுண
னுக மீதிலோ ரீகொலென் றெண்ணிச்
சொறிந்து கையினாற் றுடைப்பநொந் திரிந்தான்
றுலக்க வெண்மரு மிலக்கரு மெதிர்ந்தெண்
ணிறந்த வாளிகள் சொரிந்திடப் படிமே
விழிந்து வந்தன னிழிதொழில் பயின்றோன். 254

எடுத்தெ றிந்தனன் சிலவர்தந் தேரை
யிலங்கு மொன்றினோ டொன்றுதாக் குறவே
யடித்தல் செய்தனன் சிலவர்தந் தேரை
யங்கை யாற்சில தேர்தனை யள்ளி
யொடித்த னன்சில தேர்களை யுதைத்தா
னுரைத்த விப்படி யனேகமங் கியற்றப்
படித்த லம்புகழ் வீரர்க ளிரிந்தார்
பரிந்து தேரிலப் பதகனே றினனே. 255

வேறு

காரிலகு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கிளைய நாதனுள மீதினில் வெகுண்டான்

கோரமோ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குனிவு கொண்டா
னோரிறையின் முன்கணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான். 256

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்றோ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி. 257

மாறவுணர் சேனைபல தூளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சீறியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
நூறெனு மிலக்கமுடை யாரவ ரெதிர்ந்தனர் நுதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான். 258

விடுத்தவை தடுத்தவ ரெடுத்தசிலை தேரைமிகு வெங்கோ
றொடுத்தவ னழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க டூவாள்
பிடித்தம ரியற்றுற விளிக்கநவி ரப்படை பிடித்தே
படித்தல மதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். 259

வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
தோளிடை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க டூயோன்
கோளுருவி லூறிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொதித்தே
யாளரி முகன்குமரர் சிந்திவிழ வாள்விசிறி யட்டான். 260

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
துங்கமுறு வீரர்கட னிற்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
பொங்குமிமை யோர்புகழ வையமுறு வையமிசை புக்கான்
சிங்கனிது கண்டுளம் வெகுண்டனாகி மொய்ம்பனொடு செப்பும். 261

ஈனமில்கு மாரனலை யெண்மர்களி லோவல திலக்க
மானவரி லோவலதெம் மூரினிடை தூதுவரு வானோ
வானவிவர் தங்களிலி யாரெனலும் வீரமுறு மண்ணல்
வானவர் குலத்தினை யலைத்தகொடி யோனொடு வகுப்பான். 262

ஆதியரு ளுங்குமர நாயக னடிக்கடிமை யானேன்
றாதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக றொலைத்தே
னீதமறு மும்மையட னின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத னதுபெய ரோதினன் மிகுத்தவிறல் கொண்டான். 263

என்றிடலு முன்றனை யுனக்கிறை தனைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டுபதி னெண்கணை விடுத்தான்

சென்றவ னுரத்திடை செறிந்தது முறிந்தகொரு தண்டந்
துன்றரி முகத்தன்விட நாலுகணை கொண்டது துணித்தான். 264

வேறு

தீதில்வீர னுயிரஞ் சரத்தினைப் பகைத்தவன்
சிரத்தினிற் செலுத்தவே செறிந்தொடிந்து போயதா
லேதமான சிங்கனங்கொர் சூலவேல் விடுப்பவே
யிராயிரஞ் சிலீமுகங்க ளிளையவீர னெய்யவச்
சோதிகொண்ட சூலமச் சரத்தைநூறி வந்திடத்
தூயவீரன் வாள்கொடே துணித்தனன் றுணித்தபின்
பாதிதன் படைக்கலத்தை யவுணன்மீதி லேவினு
னவனுமன்ன தேவினு னமர்புரிந்த திருமையும். 265

வீறுகின்ற படைகள்பின்பு விட்டுளாரை மேவவே
வீரவாகு நெஞ்சமேல் வியந்துபத்தின் மீதினு
லேறுகின்ற கணைகடுவி யரிமுகத்த னிரதமே
லிலகுபாகன் முடியறுப்ப விருமைகொண்ட தண்டமொன்
றாறிலாத சிங்கனுந்த வுந்துமார்பில் வந்துபட்
டொல்லைதூள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சரங்களைச்
சூறையென்ன விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே
தூயபூதர் கண்டுசென்று சுற்றினார்க ளவுணனை. 266

அந்தவேலை சீறிவெய்யன் வேறுதேரி லேறியே
யாயிரந் தனுப்பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர்
வந்தெதிர்ந்த பூதரைப் பிணம்படுத்தி யெங்கணும்
வாளியான் மறைப்பவீரன் வாளியா லறுத்தவன்
சிந்துகோல் விலக்கிநிற்ப வாயிரத் திரட்டிகோ
டீயன்விட்டு வள்ளறன் றிருத்தனுத் தனைத்துணித்
துந்துவீரன் விற்பிடிக்கு முன்னர்நூறு கோடிகோ
லுரத்தழுத்த வீறுசோரி யுததிபோ லெழுந்ததே. 267

வெய்யசூர னுதுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம்
வேலவன்ற னுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன்
செய்யதேரை யாயிரஞ் சரத்தினு லழிக்கவே
சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின்மீதி லேறினன்
கையனுந்து கையிலுற்ற பத்துநூறு வில்லையுங்
கந்தனன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந் தழித்திட

வையமுற்ற வானமுற்ற சாரதக் குழாங்களும்
வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந்தொலித்து நின்றவே. 268

மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினேன்
மாயமான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக்
கொற்றமுற்ற வெண்மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக்
கோளுறும் புயத்தனைக் கொதித்துவந்து கட்டியே
வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து துண்ணெனப் படர்ந்துபால்
வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிலிட் டிருந்ததா
லுற்றதேவ ரீதுகண்டு வாடினர்க ளோடினு
ருலவைசென்று முருகனோ டுரைப்பவங் கெழுந்தனன். 269

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிர
வெள்ளமும் பரந்துசூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத்
தக்கபல்லி யந்தழங்க மன்னுசின்ன மூதிடத்
தானவன்ற னுதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே
மைக்கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்சேனை வெள்ளமும்
வள்ளலோடு வந்தபூத மன்னர்சேனை வெள்ளமு
மக்கணம் படைக்கலஞ் சொரிந்துபோர் புரிந்தபோ
தவுணர்மாய வீறுபூத ரவருமாய்வ தாயினர். 270

வேறு

இப்பான்மை கண்ட வரிமா முகத்த
னிகல்கொண்ட பூதர் குழுவைக்
கைப்போது கொண்டு மிகவாரி யின்று
கடிதுண்ப னென்று கருதி
மெய்ப்பான வண்ட முடிவைச் சிரங்கள்
விறலோடு சென்று தொடவே
துப்போடு மங்க ணொருமேனி கொண்டு
சுராஞ்ச வீது புரிவான். 271

கல்லா மனத்த னிருபத்து நூறு
கரமுஞ் செலுத்தி விறல்சேர்
சல்லாப மோடு குகனோடு வந்த
தசநூறு வெள்ள வனிக
மெல்லா மகட்டி னிடைசேர வாரி
யினிதாய் விழுங்க வெழில்சே

ரல்லார் களத்த னைமையாள நல்கு
மமலன் றனித்த ருளினான். 272

இவ்வேலை தன்னின் மிகுமொற்ற ரேகி
யிறையான சூர னுடனே
செவ்வே நிகழ்ந்த சொலவே மகிழ்ந்து
சிகரத்தி னுச்சி மிசைபோ
யவ்வேலை தம்பி சமர்கண் டிருப்ப
வவனேவல் கொண்டு திறல்சேர்
மைவேலை யென்ன மிகுசேனை பின்னு
மருவிற்று யுத்த களமே. 273

ஈடான சிங்க னெதிராக வீறு
மெழிலாக வேல னணுகக்
கூடா நிறைந்த வவுணப் பதாதி
குகன்முன் பணிந்து படைதூய்
வாடாவி றற்கொண் முருகேசன் வில்லின்
வலியான நாணி னொலியால்
வீடாவ ழிந்த ததுகண்டு தீயன்
விறலோடு வந்து மொழிவான். 274

பொன்னாட ரெங்கள் பகையாதல் கண்டு
புலவோரை யின்னல் புரிவோ
மன்னாரி லல்லை பகையல்லை யென்கொ
லமர்செய்ய வந்த வகையென்
றுன்னானி சைப்ப வெளியாரை மொய்ம்ப
ருறுகண் குயிற்றி லவரைப்
பன்னாளு நாறி யரசாள்வ மன்ன
பரிசா லடைந்த னமரோ. 275

என்றீ துரைப்ப வலியாள னீயு
மெளியார்க ளெங்க ளினமு
நன்றீது வல்லை யமர்செய்தி யென்ன
நலமார் குமார னொருகோன்
முன்றீ யவன்றன் மருமத் தழுத்த
முதுகிற் பறிந்த ததனால்
வன்றீ நிகர்த்த கொடியோ னுடம்பின்
மலிசோரி வந்த தவனே. 276

உள்ளூற்ற பூத ரதுபோதில் வேல
னொருகோ டிளைத்த வழியான்
மெள்ளத்த லத்தி னிழியச் சினந்து
வெளியைக் கரங்கொ டடையாக்
கள்ளூற்ற தொங்கன் முருகேசன் மீது
கதையொன் றுகைப்ப வமலன்
வள்ளூற்ற நாலு கணைசிந்த வேகி
வருதண்டை நூறி யவைபோய். 277

மங்காத சிங்க னுதல்சென் றொழிப்ப
மயலோடு வெய்ய னுறவே
சிங்கார மேவு மவன்முன் படைத்த
திறல்கொண்ட பாணி நெகிழ
வெங்காய மிஞ்சி யுறுகின்ற பூதர்
விறல்வாளி பட்ட வெளியா
லங்காய வேலை கடிதே யிறங்கி
யமலன்றன் முன்ப னுகினர். 278

அப்போது தன்னி லுதயச் சிலம்பி
லருள்கொண்ட வேல னொருகோ
றுப்போடு கைப்ப வதுசென்று வீரர்
தொகையைத் தனுது மிசையே
மெய்ப்போடு கொண்டு கடிதே திரும்பி
விறல்வேலன் முன்பு விடவே
மைப்பாவு கண்டன் மகனங் கவர்க்கு
மகிழ்வாக வோதி னனரோ. 279

அக்காலை தன்னி லிதுகண்டு சீறி
யரிமா முகத்த னனிக
மிக்காரி லாத குமரேசன் முன்பு
விரைவோடு வந்து வளைய
நக்கான எப்பில் கணைமாரி தூவி
நலியத் தொலைப்ப விடரிற்
புக்காண்மை யின்றி யுறுகின்ற வெய்ய
னிதுகண் டழன்று புரிவான். 280

நூறுன பத்து நெடுவிற் பிடித்து
நுதிவாளி சிந்தி முருகன்

சீருவி டுத்த கணையைத் தடிந்து
திறல்கொண்ட சிங்க முகவன்
மாறுக வேல னிரதத்தி லுற்ற
வலவன்றன் மார்பி னிடையே
வீறுயி ரங்கொள் கணைசிந்த நொந்து
மெலிவா யிருந்த பொழுதின். 281

ஐயன் சினந்து கணைநூறு சிந்தி
யரிமா முகங்கொ ளவுணன்
வையங் கெடுப்ப நிலநின் றளப்பில்
வடிவாளி வெய்யன் விடவே
கையன் றனுக்க டமையா யிரங்கொள்
கணையா லொடிப்ப வவுணன்
மெய்யன் றன்மீதி லொருசூல முந்த
விறல்வேல னீது புரிவான். 282

ஈரேழ தான கணைசிந்தி முந்தி
யெதிர்சூல நூறி யடுகோ
லோரா யிரத்தை யவனேர் விடுப்ப
வுரமேவு சிங்க முகவன்
சீரான கையி லொருதண்டு கொண்டு
சிதறப் புடைத்து வரவப்
போரார் கரத்தை யெழுவாளி கொண்டு
புனிதன் றடிந்த ருளினான். 283

மெய்ப்பாணி பின்பு மெழுவெய்யன் வையம்
விழுதண் டெடுத்து விடலுந்
துப்பாயி ரங்கொள் கணைகொண்டு
தண்டு துணிசெய்து வேல னுறவே
கைப்பாச முந்த விறைபத்து நூறு
கணைகொண் டழிக்க வதனான்
மைப்பாவி யாறு முகனைப் பிடிக்க
வலியோடு வந்த னனரோ. 284

ஆறுமு கத்த னதுகண்டு வந்த
வவுணன் கரஞ்சி ரமெலா
மூறுகி வீழ விருபத்து நூறொ
டொருபத்து நூறு கணையைச்

சீறுவி டுப்ப வவைபின் பெழுந்து
செறிவாக வெய்யன் வெகுளா
மாறுக வெண்ணில் வரையைப் பிடுங்கி
வலியோடு வீசு தலுமே. 285

வரையற்று வந்த வரையற்று வீழ
வலியற் றிடாத முருகன்
புரையற்ற வாளி மிகவே பொழிந்து
புகழ்மேவு கின்ற வவுண
ணிரையுற்ற சென்னி யுரமுற்ற கைக
ணிலமுற் றிடத்த டியவே
விரைவுற்று மண்ணில் விழுமுன்பு பின்பு
விறலோ டெழுந்த வவையே. 286

சிங்கார மேவு கரமுஞ் சிரங்கள்
சிதறித் திரும்ப முளையா
துங்கார மோத விருபாணி யோடு
மொருசென்னி யோடு மெதிர்வந்
திங்காரெ னக்கு நிகரென்றோர் குன்ற
மிகலிப் பறித்து விடவே
கங்காளன் மைந்த னொருவாளி கொண்டு
கடிதே துணித் தருளினன். 287

மால்விட்ட வும்பர் சிறைவிட் டிடாது
மறமுற்ற சூர னிளையோன்
வேல்விட்டு வென்றி கொளுமாறு மன்றி
விடுகின்ற தொன்மை விறல்சேர்
கோல்விட் டழிக்கு மிதுவே யலாது
குமரா பயின்றி லைகொலென்
றுலத்தை யொத்த வொருதண்டு தன்னை
யடலோடு விட்ட பொழுதின். 288

வீறான தண்டு வருசெய்கை கண்டு
விறல்கொண்ட கந்தன் வெகுளா
மாறான வஞ்ச னுயிருண்டு வல்லை
வருகென்று கையின் மருவு
மூறான தற்ற குலிசந் தொடுப்ப
வுரனோடு சென்று கதையை

நீறாக நூறி யரிமா முகத்த
நெடுமார்பி னுற்ற ததுவே. 289

மார்பிற் பொருந்தி முதுகிற் பறிந்து
வலியோடு செல்ல வவுணன்
சோரிப் பெருக்கி னுடனே விழுந்து
துயரத்தி னோடு மடியக்
கூர்பெற் றிலங்கு குலிசம் படர்ந்து
குளிர்வா னதிக்குண் முழுகிக்
கார்பெற் றகண்ட னருண்மைந் தனுந்து
கரமீ துவந்த திறையின். 290

நாகத்தி னும்பர் மலர்மாரி தூவி
நனிபாடி யாடி மகிழ
வாகைக்கு மார னிளையோர்க டாமு
மலிகின்ற பூதர் குழுவு
மோகைக்குண் மூழ்கி யயலே பொருந்த
வுயர்பா சறைக்க ணுகினு
ளுகுற்றவேலை யிதுகண்ட வொற்ற
றசுரேச னோடி தறைவார். 291

உன்றம்பி யான வரிமா முகத்த
னுயிர்போய் மடிந்த னெனலுக்
குன்றம்பு ரைந்த சிகரத் திருந்த
கொடியோ னிலத்தின் மிசையே
துன்றும்பு னற்கொண் முகில்போல் விழுந்து
துயரக் கடற்குண் மூழ்கி
மின்றங்கெ யிற்று விறல்வாய் திறந்து
மிகவே புலம்பி யழுதான். 292

சூரபன்மன் வதை

வேறு

ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு
ரெற்றர்களை யொல்லை விளியாத்
தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டமுறு
சேனைக ளனைத்தும் வரவே

யாங்குற வணைந்து புகல்வீரென விரைந்தவர்க
ளண்டமுள வண்டி யறைய
வாங்கருமி ருந்திறல்கொ டானவர்க டானைபல
வந்தவுய ரண்ட வழியால். 293

வேதனொடு மாதவ னுறும்பதி நிறைந்தன
விசும்பிடை நிறைந்த னவெழிற்
பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன
புகழ்க்கட னிறைந்த னநெடும்
பாதல நிறைந்தன வியாவையு நிறைந்தன
பரந்துவரு தூசி யணிக
மாதரவி னூறுபெறு கோடியுறி யோசனையிவ்
வண்டமுற நிறைந்த விறையின். 294

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வொற்றர்க
ளிருந்திறல் பொருந்து மவுணன்
பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு
பொருக்கென விருக்கை யிடைபோய்
மன்னுபுன லாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு
நீறுநுதல் வல்லை யிலணிந்
தின்னலக லுங்களப மின்னுகல னனவை
யிதம்பெற வணிந்த னனரோ. 295

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மரும்பரிக
ளன்னதொகை யன்ன தொகையே
கூளிக ளிழுத்திடு மிழுக்கிலி ரதத்தின்மிசை
கொற்றமொ டணைந்த வுணர்கோன்
வாளில கெயிற்றவுணர் சேனைபுடை சூழ்தர
மறந்தரு பறந்த லைதனிற்
காளியொடு வாதுநட மாடிமக ளோடமர்
கலந்திட வணைந்த பொழுதின். 296

செங்கமல வேதனுட னுந்துமரி கந்தனது
செம்பத மிறைஞ்சி யவுண
னிங்கமர் புரிந்திட வணைந்தன னெனக்குக
னெழுந்தனில சார திவிடும்
பொங்கணிகொ டேரணுகி வீரரொடு சாரதர்
புகழ்ந்தயல் பொருந்தி வரவே

தங்கவுணர் சேனையெதிர் செல்லமிகு பூதரொடு
தானவர் மலைந்து பொருதார். 297

வீறிவரு தானவர்க ளாலிலகு பூதர்கள்
விளிந்திட விலக்க முடனெட்
டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ம்புறு
மிரும்புய னெதிர்ந்து கணை தூய்ச்
சீறியவ ரிற்சிலரை நூறியழி யாவது
தெரிந்துமுரு கன்பு டைவரக்
கூறியிடு மிந்தவகை கண்டருளி வெஞ்சிலை
குனித்தன னகித்த மணையான். 298

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி
வானமொடு வையக முமாய்த்
துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படும்படி
துலங்குமுரு கன்பு ரியவே
யன்னசெயல் கண்டுமிக வண்டகட கத்தின்மிசை
யப்புற மிருந்த வணிக
முன்னென வணாங்குரும ரேசனை வளாந்திட
முரட்குமர னீது மொழிவான். 299

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென
மாருதியி னோடை றையவே
யையவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினி
லளக்கரில் விடுப்ப முருகன்
பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தருள்
பிரிந்தவவு ணப்ப டையெலா
மொய்யென விறந்துதிர மோடுபிண மாயிடவு
லாவியமர் செய்த ருளினான். 300

சீகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு
தேவர்க ணிறைந்த வுலகுஞ்
சூகர நிறத்தவுணர் சேனைபிண மாகநனி
துன்றவெழு கின்ற குருதி
வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண்டிசையும்
விண்ணகமு நண்ணி நிறைய
வாகைமுரு கன்றகுவர் சேனைவரு மண்டவழி
வாளிகொ டடைத்த ருளினான். 301

பாலன மொழிக்கெளரி பாலனது பின்புதழல்
பன்னிருக ணும்பொ லியவே
மாலனுகு தானவர் பிணத்திடை கண்ணுறனும்
வாரிதிகர் சோரி யதெலாஞ்
சாலவும் வறந்தது நிறைந்திடு பிணக்குவை
தணந்துபொடி யாகி யதுசீர்
மாலயனு மிந்திரனு மும்பர்களும் வேலனை
வழுத்தினர் மகிழ்ச்சி யுறவே. 302

எம்பரம னின்னன புரிந்தது தெரிந்துள
மெரிந்திட விரைந்த வுணர்கோ
னம்பக மிராறுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடு
மாலமென வந்த னுகலுங்
கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்தருள்
குமாரனு மெதிர்ந்த ருளினு
னும்பர்கள் பெருஞ்சிறை விடாதுயிர் விடுப்பவ
னுருத்திவை யுரைத்தி டுவனால். 303

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது
மிப்படி யிருப்ப னழியே
னென்பணி புரிந்துழலு மும்பர்மொழி மெய்ம்மையென
வெண்ணியம ருக்க னுகினு
* யென்படினு மன்றனை விடுப்பதில மைந்தனென
விட்டிடுவ தில்லை யெனவே
வன்புமன வெய்யனிது கூறவெமை யாளுடைய
வள்ளலுரை செய்த ருளுவான். 304

உம்பரை யலைத்ததொரு வெங்கயவ வம்புரை
யுரைத்தனை யுனது ருவினிற்
செம்புனல் குதித்திட வியாம்விடு பெருங்கணைகள்
செப்பிடு முனக்கு மொழியென்
றெம்பரம னேதனு நெடுஞ்சிலை வளைத்தன
னிருந்திறல்கொள் பூத ரெவரும்
வெம்பியவு ணன்றனை வளைந்தவன் விடுங்கணைகண்
மெய்ப்பட வுடைந்த னரரோ. 305

* வெரிபடினும் என்றும் பாடம்.

இன்னசெயல் கண்டுதிறன் மொய்ம்பனுட னெண்மரு
மிலக்கரு மெதிர்ந்த வுணன்மேன்
மின்னுகணை மாரியின் விடுப்பமிசை பட்டவை
விரைந்தவ னொடிந்து விழவு
மன்னவுண னாறுபெறு கோடிகணை சிந்தியவர்
வையமொடு வில்லி னையறுத்
தங்கிலையி னன்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையை
யங்கமிசை விட்ட னனரோ. 306

எண்மரி லிலக்கர்கள் கலக்கமொ டிரிந்தன
ரிருந்திறல்கொள் வாகு வவுணன்
றிண்மையுள தேர ணுகி வாள்கொடவ னீள்சிலை
சிதைக்கவனை யோனை யவுணன்
வண்மையுறு மார்பிடை யடித்துழி விழுந்தயர
வான்மிசை யெறிந்த னன்றிந்
துண்மையுறு கந்தனயன் மேவவவு ணன்சிலைகொ
டொல்லைகுகன் முன்கு றுகினன். 307

வெந்திறல்கொள் வேலனொடு விற்சமர் புரிந்தவன்
விடுங்கணை விலக்கி விறல்சேர்
கந்தனிர தத்துறு விறற்கொடி யறுத்துழி
கறுத்தவன் விடுங்க ணையெலாஞ்
சிந்தும்வகை செய்துகணை யேழுகொடு சூரனுறு
தேரினி லுறுங்கொ டியறுத்
துந்துதிரை வேலைதனி லிட்டருள வானமுறு
மும்பர்க ளொலித்த னரரோ. 308

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண
ரண்ணலுயர் விண்ணி டையடைந்
தின்னலுற வும்பர்மிசை வெம்பகழி தூவலு
மிளங்குமர னின்று புவிமேற்
றுன்னுகணை விட்டவை யறுத்திலகு வையமொடு
துய்யகக னத்தின் மிசைபோ
யொன்னல னெடுங்கணை பொழிந்தமர் புரிந்தன
னுமைக்கினிமை யான புதல்வன். 309

பிலத்தினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன
பேசரிய வாசைக ளெனுந்

தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கூடுவன
 வையமிசை யெய்து வனசீர்
மலர்த்தவிச யன்புவியி னண்டுவன மண்டுகடல்
 வாளகிரி தாவி யழியா
நலத்தொடுறு மண்டமுன மேருவன மீள்குவன
 நண்ணுமவர் வண்ண விரதம். 310

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரத
 மெங்கணு முலாவு பொழுதின்
மன்னவுணர் மன்னளவில் வெம்படை விடுப்பவவை
 வாளிகொடு தூளி புரியா
வின்னமுத மானமுரு கக்கடவு ளேழினுட
 னேழுகணை விட்டவு ணர்கோன்
பொன்னிரத நீறுபட நூறுதலும் வில்லினொடு
 பூமிசை யடைந்த னனரோ. 311

வையமிசை வந்தொரு சூரன்மிகு வாளிவிட
 வாளிகொ டறுத்த ருளியே
மையனெதிர் சூரனது வீரமுறு தோளின்மிசை
 யாயிர நெடுங்க ணைகடா
னெய்யவவை பட்டவ ணொடிந்துவிழ
 வெய்யவ னிராயிர நெடுங்க ணைவிடத்
துய்யகுகன் மொய்ம்பினிடை வாளிகள் பொருந்திமிகு
 தூளிகள் பொருந்தி னவரோ. 312

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு
 பெருங்கணைக ளாயி ரம்விடுத்
தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றுமொ
 ரருஞ்சிலை பிடித்தவு ணர்கோன்
மின்னுறு விசும்பினி லெழுக்கடிது வேலவனும்
 விண்ணிடை யெழுந்து பொரவே
மன்னவுணன் மண்ணின்மிசை பின்னும்வர நம்பரனும்
 வந்தமர் புரிந்த ருளினான். 313

காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை
 கவின்றரு பிலத்தி னிடைசீர்
வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனுல கத்தினிடை
 மேவவவை தோறு மணுகிப்

பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு வாயிலிடை
போகவவ ணுங்கு றுகியே
நீசனொ டெதிர்ந்துவிறல் பட்டகணை விட்டவுண
னெட்டிரத மட்ட ருளினான். 314

தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள்
செய்தமன வேக மதுவாம்
வீரமுறு தேரையினை யக்கடிது வந்திட
விளங்கதனி லேறி யருளே
யாருமுரு கன்கணைகொ டண்டமுறு வாயிலை
யடைத்தகத வைக்க ணைகடுய்
வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருந்தபடை
மேவியது வேல னயலே. 315

வந்தபடை கந்தன்விழி பட்டிடலும் வல்லையின்
மடிந்ததய லண்ட மருவு
முந்துபடை வந்திட வுரப்பின னுரப்பலு
முடைந்ததய லண்ட மருவும்
வெந்திற லுறும்படை வரக்கர முறைம்படையை
வேலவன் விடுப்ப வவைபோய்
நந்தில்பல வண்டமுறு சூர்படை யனைத்தையு
நடுக்குற வடர்த்த வுலவி. 316

தந்திர முறும்படை கெடப்பர னளித்ததொரு
சக்கர மெடுத்தவு ணர்கோன்
கந்தன்மிசை விட்டிட வதைக்குமர வேளொரு
கரங்கொடு பிடிப்ப வதுகண்
டந்தமி லுருக்கொடம ராடமுரு கேசனறி
வானபடை விட்ட டையலான்
வெந்திறல்கொண் மாயம தறுத்துழி யொருத்தனென
மேவினன் மிகுந்த கொடியோன். 317

வேறு

அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி
யண்டத்தினு மண்டக்கடி தண்டிக்கும ரேசன்
மெய்ப்பாரம ராடப்பினு மிப்பாரிடை வந்தே
மிகநொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது போதி

ஞெப்பாரறு மவள்வந்திட நிகழ்வானவை யவளோ
டோதிப்படை யிற்பட்டவ ருய்ந்தேயெழு மாறு
செப்பாயெனப் புறவேலையி னொருசாருறு மமுதத்
திருவெற்பது வரிலாமெனச் செப்பிக் கரந்திட்டாள். 318

இன்பாகிய வவுணன்றன திரதத்தினை யொருவி
யிறைவன்றரு சிங்கத்தி னெருத்தத்தி னணைந்தே
கொன்பாகிய வமுதந்திகழ் குன்றந்தனைச் சென்றே
கொடுவாவெனத் தேர்போயது கொடுவந்தது படையின்
முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை முதலா
முடிவற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் தீண்டப்
பொன்பாவிய வுலகத்தவர் வெம்பூதர்கள் கண்டே
புலிகண்டிடு புல்வாயது போலத்தளர் வுற்றார். 319

கண்டானிது மண்டாறிரு கண்டானுடை வள்ளல்
கடுவுண்டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத்
தண்டாவிற லவுணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத்
தானுப்படை வேலன்புடை சாரக்கொடுஞ் சூர
னண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டா ரிமையோர்க
ளல்லற்புரி சூர்பின்ன ரருந்தேரை விடுப்பக்
கொண்டாடு நெடுந்தேரது கண்டார்க ணடுக்கங்
கொள்ளும்படி பொள்ளென்று கொதித்தேகிய தம்மா. 320

ஏகித்திறல் வாகுத்தனை வாகுற்ற விலக்கத்
தெட்டான திறத்தோரை யிரும்பூதரை யெல்லா
மோகத்தொடு சோகப்பட வாரிக் கடிதண்ட
முகடுற்றது முருகேசன் முனிந்தோர்கணை விட்டான்
வாகைக்கணை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை
வையத்திடை கொடுவந்திட வாகுத்தனை முதலோர்
சோகத்தினை யற்றார்குக னிரதத்தினை நிற்பச்
சொற்றானஃ தவணின்றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. 321

மூதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தேழ்
முரணம்பு சொரிந்தானறு முகனுங்கணை தூவித்
தீதண்டிய சூர்வாளி விலக்கித்தச நூறு
திண்மைக்கணை சிந்திச்சமர் சிந்தித்திடு சூர்கைப்
போதண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற்
பொருமூவிலை வேல்கொண்டு புகழ்ச்சிக்கும ரேசன்

மீதண்ட விடுத்தானது கண்டாயிர கோடி
வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் வீசும்முரு கேசன். 322

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்சூல மறுத்தே
விரைவோடெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே
சூலத்தலை கவ்விக்கும ரன்பாணி பொருந்தச்
சுடர்வேலவ னீராயிரந் தூவாளிக ளுவி
யாலக்கொடி யோனுற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப
வங்கத்துணை வெஞ்சத்தொடு வடலேமிகு கடலே
போலப்பொலி வெம்பூதர் வருந்தும்படி நேமிப்
புள்ளாயுரு வங்கொண்டெதிர் பொருதானெறி கருதான். 323

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னுன்மிக மோதித்
துங்கம்பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய
மண்டும்புக ழறுமாமுகன் மகவான்மயில் வடிவாய்
வரவுன்னலு மவனப்படி வந்தானவன் மிசையே
சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மாமக னேறிச்
சயமோடு துரந்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக்
கண்டம்பட வாள்கொண்டு துணித்தானது போதிற்
கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடியோனிது புரிவான். 324

மண்ணாகியும் புனலாகியு மனலாகியும் வங்கூழ்
வடிவாகியு மண்டந்தொட வளர்ந்தேயவ னுறலும்
விண்ணோர் வணங்கா றிருகண்ணூர்முரு கேசன்
வீறுயவை மாறுகிய வெங்கோல்கள் விடுத்தே
யெண்ணுனது மாயத்துரு மாயும்படி செய்தா
னிப்பான்மையி லிருநாளொடு னிருநாள்வரை யவுணன்
பெண்ணுரு மருங்கண்ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த
பெருமானொடு பொருதேயிவை பின்னுஞ்செய லுற்றான். 325

கூற்றுமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற்
குவடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போல்
காற்றுமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனல்போற்
கடலாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் கடிபோன்
மாற்றுவிற லிளையோரென வொருபால்வரு மொருபால்
வயமைந்தர்க ளெனவேவரு மைவேலையின் முன்னங்
தோற்றுவரு விடமாமென வொருபால்வரு மொருபா
லூன்னும்படை யென்னும்படி சூழ்வுற்றிடுஞ் சூரன். 326

இப்பான்மையி லவுணர்க்கிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே
யிரும்போர்செய வரும்போதினி லிருள்கொண்டிடு கண்டத்
துப்பார்கனல் விழியோனருள் சுதனுயிர கோடி
தூவாளிக ளுவாவவை தொலையும்படி புரியா
மெய்ப்பார்கட லேழும்புவி யேழும்பிற யாவும்
வீறொன்றிய தானல்லது வேறொன்றிலை யென்ன
வொப்பாகிய தில்லாவொரு வடிவங்கொடு நின்று
ளென்னுளிரு நயனங்களு முளமெங்கணு முருக. 327

எங்குந்தன துருவாகி யிருக்கின்ற சொரூப
மெய்திக்குக ணிற்கும்பொழு தின்னற்புரி சூரன்
பொங்கும்புக ழுன்போடு மதித்தேயது மாறப்
பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி மாயந்
தங்கும்பல வடிவங்கொடு சமராடலு முருகன்
றனிவேலை விடுத்தானது தகுவற்கிறை கண்டே
சங்குந்திய வேலைப்புடை தடமாமர மாகிச்
சாரக்கதிர் வேல்சென்று தடிந்திட்டது மாதோ. 328

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச்
சாயும்படி செய்திட்டுழி தகுவற்கிறை கண்டே
துங்கத்தன துருவங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத்
துண்ணென்று பிளந்தண்டர்க ளுள்ளும்படி தள்ளி
மங்குற்பொலி வானத்துறு கங்கைப்புன லாடி
வந்தேகும ரன்பாணி புகுந்தேகதிர் வைவே
லங்குற்றது வெஞ்சூர னிரண்டான பிளப்பு
மடன்மாமயி லொடுகுக்கிட மாகிப்பொர வந்தான். 329

* ஆறுந்திய முடிகொண்டவ னருளுங்கும ரேச
னமராடி யிளைக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே
யேறுஞ் செயல்போலப் பொலிநீலச் சிகிமேலே
யேறிக்கொடி தானுக விருஞ்சேவ லுயர்த்தான்
வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுற்றார்
வெஞ்சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி

* ஆறுந்திய முடிகொண்டவனது கண்டசுரேசன் என்பதும் பாடம். இவ்வாறு கொள்ளுங்கால் ஆறுந்தியமுடி என்பதற்கு உயர்ந்த ஆறு திருமுடி எனப் பொருள் கொள்க.

யீறின்றுய வேலைப்புடை மீனுமிர ணியனங்
கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பானை யடைந்தான். 330

அனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தா
னறுமாமுக னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே
மனமுற்றிடு துயரத்தொடு சிறையின்புடை வாழும்
மகவான்மகன் முதலாகிய வானோர்களை நந்தம்
முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தானவர் தொழுதே
மொய்த்தார்மிகு சூரூரினை முந்நீர்கொள நல்கிச்
சினமெற்றிய பூதப்படை விண்ணோர்புடை சூழச்
செந்திற்பதி வந்தானருள் சிந்தித்திடு கந்தன். 331

நான்காவது யுத்தகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 784.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்

வேறு

வண்மை தங்கு மயூர மிழிந்தே
மந்தி ரத்திடை வந்துபு குந்தே
திண்மை தங்கு மடங்க லணைக்கண்
டேவ ரஞ்சலி செய்ய விருந்தான்
விண்மை தங்கு துணங்கறல் கொள்ள
வெள்ளை வண்டிரை வேலையி னூடே
யொண்மை தங்கு கனற்கதிர் வெய்யோ
னெய்யெ னப்படி வுற்று மறைந்தான். 1

ஆசை கொண்டுய ரண்டர்க ளெல்லா
மாறு மாமுக வண்ணன் மலர்த்தாள்
பூசை செய்து பராவினர் நிற்பப்
பொற்பு லாவு புகழ்த்தனி வேலோ
னேச முற்றம ரர்க்கருள் செய்தா
னீடு கங்கு னெடுந்திறல் வெஞ்சூர்
மாச றும்படி மாய்வுற வேல்போல்
வந்தெ ழுந்தனன் வண்மை யருக்கன். 2

மற்றவ் வேலையில் வேலையில் வேலை
வல்லை யேவிய வண்குமரேசன்
புற்ற ராவின நண்ணிய சென்னிப்
புண்ணி யன்கழல் பூசை புரிந்தே
வெற்றி மஞ்ஞையின் மீது புகுந்தே
வீறு பூதர் மிடைந்தயல் சூழ
வற்ற மற்ற வெழிற்கொள் பரங்குன்
றத்தின் மேவின னண்டர் வழுத்த. 3

அண்டர் கம்மிய னன்ன வரைப்பா
லால யத்துட னூடக மாடங்
கொண்ட வீதி யிமைப்பி லமைப்பக்
கோல மஞ்ஞையி னின்று மகன்றே

மண்டு சுந்தர மந்திர முற்றே
வண்மை கொண்ட மடங்க லணைக்க
ணெண்ட விர்ந்த வுயிர்க்குயி ராகி
யிருக்கு நாத னிருந்தனன் மன்னோ. 4

துன்னு வானவர் தம்மை விடுத்தே
துங்க வீரர் சுலாவ விருப்ப
வன்ன போது பராசர னல்கு
மாறு மைந்தரு மாறுமு கேசன்
பொன்னு லாவிய புண்ட ரிகத்தாள்
பூசை செய்து புகழ்ந்திட லோடு
நன்ன லம்பெற வன்னவர் தம்பால்
ஞான போதக நல்கி யிருந்தான். 5

ஈது நின்றிட விண்ணவ ரண்ண
லின்ப முற்ற வெழிற்றெய்வ யானை
மாதெ னுந்தன தொண்மக டன்னை
மன்னி ருந்திறல் வண்குமரேசற்
காத ரத்தொடு நல்குவ னென்றே
யாழி மாலொடு மம்புய னோடு
மோதி னானவர் நன்றிது நன்றிங்
கொல்லை செய்குதி யென்ன வுரைத்தார். 6

உம்பர் மன்னவ னுள்ள முவந்தோ
ரொற்றன் மாமுக மொல்லை தெரிந்தே
செம்பொன் மால்வரை மீது பொருந்தென்
றேவி தன்னொடு சீர்மக டன்னை
யிம்பர் நீகொடு வாவென வோத
வேகி யின்ன திசைத்திட வன்னோர்
கும்ப மாமத வாரண மேறிக்
குன்று ருப்பரங் குன்ற மடைந்தார். 7

இந்தி ரன்ற னிருக்கையின் மாதோ
டிந்தி ராணி யிருந்தன ளங்க
ணுந்து சீருள சூரன தூரி
லுற்றி டுஞ்சிறை யற்றிடு மாதர்
வந்தி றைஞ்சவு வந்தருள் செய்தே
மைந்த னைத்தழு வுற்று மகிழ்ந்தா

ளந்த வேலை வரைச்சிறை கொய்தோ
ஞறு மாமுக னுலயமுற்ருன். 8

சென்னி யாறுள தேவ னளித்த
சென்னி யாறுள தேவை வணங்கி
யென்னை யாளுடை நாயக நீயிங்
கின்ன குன்றிடை யென்றிரு மாதை
மன்ன மன்றல் புரிந்தருெ ளன்ன
வாகை வேலுள மன்னவ னுளை
யன்ன பான்மை யியற்றுது மென்ன
வண்ட ரண்ண லகத்துண் மகிழ்ந்தான். 9

அற்ற மற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தே
யால யத்தி னகன்கடை வந்தே
கொற்ற வொற்றர் முகங்க டெரிந்தே
கோதி லாமுசு குந்தனு மல்லால்
வெற்றி மன்னரு மும்பரு மிங்ஙன்
மேவு மாறு விளங்கிய வைவே
னற்றி றற்றிரு நாயகன் மன்ற
லுளை யென்று நவின்றிடு மென்முன். 10

எண்ணி லொற்றர் விரைந்து படர்ந்தா
ரீது நிற்க வெழிற்குலி சக்கைக்
கண்ணு ராயிர விண்ணிறை தெய்வக்
கம்மி யற்கொடு கந்த முலாவும்
வண்ண நீப நெடுந்தொடை மார்பன்
மன்றல் செய்திட மண்டப மன்றம்
விண்ணு லாவிய சோலைக ளெல்லாம்
வீறு டும்புரி வித்தன னன்றே. 11

மிக்க வின்னது நின்றிட முன்னம்
வெள்ளி விண்டுவில் விண்டொடு காவி
லிக்கு வேளை யெரித்த நுதற்க
ணைம்பி ராணுமை யோடு மிருப்ப
வக்க ணத்தின் முசுக்கலை யொன்றங்
காதி மீதினு மாரியை மீதுந்
தக்க வில்லுவ நல்லிலை சிந்தத்
தையல் சீறலு மையன் விலக்கி, 12

கூவி ளைத்தழை கொண்டெமை யிங்ஙன்
கோதில் பூசை குயிற்றிய பண்பா
னீவ ளைத்திட வேலை சுலாவு
நீள்பு விக்கர சாகுதி யென்றே
மாவ ளைக்கை யிடத்த னிசைப்ப
வைய கத்திடை வந்து பிறந்தே
காவ ளைத்த வயற்கரு வூர்வாழ்
காமர் சேர்முசு குந்த னிடத்தின். 13

மேக வாகன னொற்றர் படர்ந்தே
வென்றி வேலவன் மன்றல் விளம்ப
வோகை யெய்தி யெழுந்தனி கத்தோ
டும்பர் நாத னுறங்கிரி யுற்றான்
சீக ரஞ்செறி சாகர மண்ணிற்
சேரு மன்னவர் யாரு மடைந்தார்
மாக நேரிடை மாதர்கண் மைந்தர்
வாவி காவி லுலாவி மகிழ்ந்தார். 14

ஆன காலையி லார்கலி யூடே
யாழி யொன்றுள வாடக வையப்
பானு மூழ்கினன் வந்தது கங்குல்
பங்க மற்ற பரங்கிரி மீதே
வேனில் வேண்முசு குந்தனு மல்லால்
வீறு மன்னரு மேறுபு வேள்விக்
கோனை வந்தனை செய்திட வன்னான்
கோதி லாமுக மன்கள் புகன்றான். 15

அன்ன போதினி லாதவ னாதி
யண்டர் மாதவ ராரு மடைந்தார்
மன்னு வேல்விழி மங்கைய ரெல்லாம்
வார ணத்திரு மாதை யடைந்தே
பொன்னு லாமணி செய்தன ரன்ன
போது கோபதி போதினன் மாயோன்
மின்னு வேலவ னாலய முற்றே
மிக்க வன்பொடு முன்பு வணங்கி. 16

வார ணத்திரு மாமக டன்னை
மன்றல் செய்திட வந்தரு ளென்ன

வார ணப்பொரு ளாகிய புத்தே
ளங்கெ ழுந்து மயூர மடைந்தே
தோர ணத்திரு வீதிபு குந்தே
துன்று வானவர் தூமலர் தூவப்
பூர ணக்கவின் மாதர் நடிப்பப்
பொங்கு பல்லிய மெங்கு முழங்க. 17

இன்ன போல வளங்கள் விளங்க
வெம்பி ரானினி தேகி மணஞ்செய்
கொன்னு லாவிய சாலைமு னீலக்
குன்ற மஞ்ஞையி னின்று மகன்றா
னன்ன போதுபு லோமசை பால்கொண்
டண்ண றாளை விளக்கி யகன்றாண்
மன்னு வேலவன் மன்ற னிலம்போய்
வாளரித்தவி சுற்றனன் மன்னோ. 18

வேல னேவலின் மான்முதல் விண்ணோர்
வீறு தங்க விருப்ப விருப்பக்
கோல மாமுசு குந்தனு மற்றைக்
கொற்ற வானவ ருங்கும ரேசன்
பால டைந்து பணிந்தன ரங்கண்
பாரி டங்கள் பரிந்தயல் சூழ
வால முண்ட மிடற்றினன் மாதோ
டந்த ரத்திடை வந்தன னம்மா. 19

மங்கை தன்னொடு மான மிழிந்தே
மன்ற லெல்லையில் வந்திட வென்றி
தங்கு வேலன் மகிழ்ந்தெதிர் சென்றே
தந்தை தன்னொடு தாயை வணங்க
வுங்கெ டுத்தனர் புல்லின ரன்போ
டுச்சி மோந்தனர் மான்முத லும்பர்
மங்குல் கண்ட மயூரம தென்ன
வந்து வந்து வணங்கி மகிழ்ந்தார். 20

பூம ணம்புரி சாலையுள் வேலன்
பூவை யோடிறை வற்கொடு போக
மாம லிந்தவ ரித்தவி சொன்று
வள்ள லாணையின் வந்தவண் மேவக்

காமர் கொண்ட வதன்க ணிருந்தே
  கந்த னைத்தம கைகொ டெடுத்தே
தூம ருங்கி லிருத்தினர் வேதன்
  சூர்ம டிந்தது முற்று முரைத்தான். 21

எந்தை யன்னை வினவி மகிழ்ந்தே
  யிங்கு மன்ற லியற்றுக வென்ன
வந்த ரத்திறை யேகி மகட்கொண்
  டங்கண் வந்திட வந்த மடந்தை
நந்தி யோடுமை யாளை வணங்க
  நாரி முற்படு நற்றவி சின்கண்
கந்த னோடவ டன்னை யிருத்தக்
  கண்டு கண்கள் களித்தன ரியாரும். 22

கர்பெ ருஞ்சிறை கொய்தவ னங்கண்
  * கன்ன லொண்புனல் பன்னி விடுப்பப்
பொற்பு வேலிறை தாள்கள் விளக்கிப்
  பூசை செய்து புராரி குமார
னற்க ரத்து மடந்தையை நல்கி
  நல்கி னேனென நார முகுப்ப
வர்க்கன் மான விளங்கிய செவ்வே
  ளங்கை தன்னிடை யங்கது கொண்டான். 23

அண்டர் போற்றய னங்கு விதித்த
  வாசின் மங்கல நாணினை யன்னாள்
கண்ட மீது தரித்தள கத்தோர்
  கந்த நீடு கவின்றொடை சூடா
வொண்டி றற்பெறு வன்னி வலங்கொண்
  டும்பன் மாதின தோதிம முட்க
மண்டு சீர்நடை தந்திடு தாளை
  வல்லை யிற்சிலை மீமிசை வைத்தான். 24

இன்ன தன்மையின் மன்ற லியற்றி
  யீச னோடுமை யாளை வணங்க
நன்னலம் பெறு பேரருள் செய்தே
  நாரி தன்னொடு நாத னகன்றான்

---

* கன்னல்-கரகம்.

மன்னு வேலவ னங்கொரு வித்தன்
மந்தி ரத்திடை மாதொடு வந்தே
பொன்னி னூடுள வாதியை யாகிப்
போக வானவர் போக வுரைத்தான். 25

விண்ணு லாமிமை யோரை விடுத்தே
வீரர் வாயிலின் மேவ விருத்தி
யெண்ணி லாவெழில் கொண்ட விருக்கை
யெம்பி ராட்டியொ டெய்தி யதன்கண்
டண்ணி லாவிய மஞ்ச மணைந்தே
தைய றன்னொடு தன்னிகர் பெம்மா
னுண்ணி லாவு விருப்பொடு வைய
முய்ய நற்கல வித்தொழி லுற்றான். 26

வேறு

தாவி லும்பர்க டத்த மிருக்கையின்
மேவி னாடல் வேன்முசு குந்தனு
மோவின் மன்னரு முந்தணி கத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்களிற் போயினார். 27

மன்னு வெற்பில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பீடுவிண் ணோர்தொழக்
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீங்கினான். 28

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள கப்பரங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். 29

அன்ன காலை யமரர்கள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத்
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். 30

அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
விந்தி ரற்கங் கெழின்முடி சூடுவித்
தந்தி வான்மதி யான்ன மாதொடு
மெந்தை யங்ங னிருந்தன னெண்ணினாள். 31

தேனு லாங்தொடைத் தேர்மிசை யேறியே
வான மேன்மக வானை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். 32

மங்கை யீசன் மகிழப் பணிந்தெழுந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசீர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினான்
றுங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினார். 33

இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னோடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னின் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நோக்கதி சார்ந்திட வெண்ணினான். 34

துறக்க வேந்தன் றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு மும்பர்க டேசிக னோர்ந்துவாந்
தறக்க ருத் * துல காயத மாமதத்
துறத்தி ருப்பின னாழ்வினை போலவே. 35

வேறு

அன்னவ னுரைத்த பொய்யைமெய் யெனக்கொண்
டறிவிலா மகபதி சயந்தன்
றன்வச மாக வரசினை நிறுவிச்
சசியொடு கலந்துவீற் றிருப்ப
மன்னர சியற்றுஞ் சயந்தனங் கொருநாள்
வானவர் குருவினை நோக்கி
யின்னநா ளளவுஞ் சூரனுன் மெலிந்த
தென்கொலியா மெனவவ னிசைப்பான். 36

ஐந்தாவது தேவகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 820.

---

* உலகாயதமதக் கொள்கையை "ஊடுவ துணர்வ துற்ற கல்விமங்கை யரை யுள்கி, வாடுவ தடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்த வம்பின், கூடுவ துணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய், நீடுவ தின்ப முத்தி யித்திினின் றார்கண் முத்தர்." என்பது முதலிய சிவஞானசித்தித் திரு விருத்தங்களால் உணர்க.

ஆறாவது

தக்ஷ காண்டம்

முன்பொரு பகலி லிமையவர் பரவ
முளரியந் தவிசிடை முதல்வ
னின்புற விளங்குஞ் சத்திய வுலகத்
திருந்தன னிருந்திடு மெல்லைக்
கொன்பொலி யணையான் றனையரோர் பதின்மர்
குழுவினிற் றக்கனுங் குரிசின்
மின்பொலி நுசுப்பு வாணிசேர் புயத்தோன்
வியன்முக நோக்கியே வினவும். 1

மொய்வள ரமரர்க் கிறையவ னாகி
மூவரி லுயர்ந்தவ னாகி
யெவ்வகை யுயிர்க்கு முயிரென விருக்கு
மியல்பினோன் யாவனென் றிசைப்ப
மைவள ருருவக் குரிசிலும் யானு
மாறுகொண் டுழியழல் வடிவாய்ச்
செவ்வொளி பரப்பி யெழுந்துவா னிமிர்ந்த
தேவனே யதிகமாந் தேவன். 2

என்றய னிசைப்ப வொருதொழிற் புரிவா
னிருதொழிற் செயுநமக் கிறையாய்
வன்றிறல் படைத்த தென்கொலோ வெனலு
மைந்தகே ளெங்களைச் சுரரைத்
துன்றுபல் லுயிரை யீற்றின் மாய்த்திடலாற்
றோற்றுவித் தவனவ னன்றோ
வன்றியு மவனே யெங்கள்பா லிருந்தீண்
டளித்தலும் புரத்தலு மருள்வான். 3

எம்மொடு மொருவ னாகியோர் கிரியை
யியற்றுவான் போலவு மியற்றும்
பொம்மல தடைந்த வுயிர்தொறு மலரிற்
பொருந்திய விரையெனப் பொருந்துஞ்
செம்மைகொ ளவனே மறைமுதற் கலைக
டெரிந்தெமக் குணர்த்தலாற் றெளிந்தே

மம்மர்கொண் மனத்துப் பேதையா யினையோ
அவனையெம் போலநீ மதித்தாய். 4

எனவிதி புகல அவன்மக னில்லா
னிறையவ னருளிய மறைக
ளனைவரு மனைத்தும் பிரமமென் றியம்பிற்
றையவீ தென் கொலென் றறையத்
தினகரச் செழுங்கட் பகவனைப் புகழ்த
றிண்ணமற் றவையெலா முகமன்
கனைகடற் புவியந் தணரையா னெனவே
கழறுதல் போலநீ காண்டி. 5

ஆதலா லவனே பதியெனுங் கடவு
ளருந்தளை பொருந்திய வணுவாங்
காதலா லவன தருள்பெறு மடியர்
கருதில்வா ராதனெ தொன் றில்லை
* சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத்
தோகையோர் மருங்கினிற் றுலங்குங்
கோதிலா வானை யடைதிநீ யென்றான்
குளிர்மலர்ப் பொகுட்டில்வாழ் குரிசில். 6

அல்லிமா மலர்மே லிருந்தவன் மொழிந்த
வமுதவா சகஞ்செவி புகுதச்
செல்லுறழ் மிடற்றோ னிறையென வெவர்க்குந்
தெளிந்துமா னதத்தடத் தடைந்து
மல்லல்பெற் றிடுவான் பரமனைக் கருதி
வருடமா யிரந்தவம் புரிய
வில்லன புருவத் துமையொடும் விடைமேன்
மேவினா னிணையிலா விமலன். 7

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக
ளடிகளை வணங்கிநின் றேத்த
வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய
துரைத்தியென் றுரைத்திட வுரைப்பான்

---

* "சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத் தோகை" என்பதற்கு சூதை யொத்த முலையையும், அல்லையொத்த குழலையும், ஆலையொத்த வகட்டை யும் உடைய உமாதேவியார் எனக்கொள்க.

மன்னுமார் கலிசூ ழுலகும்வா னுலகு
மலரய னுலகுமா லுலகு
மென்னதா ணையினின் றிடவுநிற் புகழ்வோ
ரெவருமவ் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். 8

எந்தைநின் னிடத்தி லிருந்திடு முமையா
ளெனதுமா மகளென வரவு
மந்தணன் வடிவா யணைந்துநீ மணஞ்செய்
தருளவும் வேண்டுமென் றறையக்
கந்தரங் கடுத்த கந்தரக் கடவுள்
கருணையா லிவையளித் தொளித்தா
னுந்துசீர் படைத்த சிறுவிதி மனத்தி
லோதிம வூர்தியை நினைத்தான். 9

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா றறிந்தாங்
கடைந்துநின் றுசிக ளறையப்
பொன்னுலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவணீ
புரியெனத் தக்கமா புரியென்
றின்னறீர் பதியோன் றியற்றவங் கதிற்போ
யெழிலரித் தவிசின்மே லிருந்து
தன்னைவா னவர்கோன் முதலினோர் பரவத்
தனியர சாற்றினன் றக்கன். 10

மற்றவன் மனைவி யாயினள் † வேத
வல்லியாம் பெயருடை மடந்தை
கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன்
காதலன் காதலாற் கலந்து
முற்றவந் தனிலா யிரஞ்சிறார்ப் பயந்து
முப்புரி நூல்விதி முடித்துக்
குற்றமின் மறையு மனையவர்க் குதவி
யினையன வாசகங் கூறும். 11

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா
னிமலனை நினைந்துமா னதத்தின்
மேவிநோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொருந்தி
மீள்திரா லிவணென விடுப்பப்

---

† வேதவல்லி யென்பவள் பிரமதேவருடைய பாதத்தில் உற்பத்தி யானவள்.

பூவில்வண் டினங்க ளிரைக்குமத் தடத்துப்
பொருந்தியாண் டருந்தவம் புரிந்தா
ரோவில்சீர் படைத்த நாரத னவண்சேர்ந்
துயர்தவ னோக்கியீ துரைப்பான். 12

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணநீர்
வெஃகிய வியல்பென வினவ
வுத்தம முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா
லுழந்தன மீதெனா வுரைப்ப
முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான்
முன்னினீர் பவமிதென் றவர்தம்
புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளித்தான்
பொருவினா ரதனெனும் புகழோன். 13

சேயினோர் கதியிற் புகுந்தவா றுளத்தாற்
சிறுவிதி யறிந்து நோய் செறிந்தாங்
காயிரங் குமரர்ப் பயந்தவர் தமக்கு
மவர்க்குமுன் னவர்க்குரைத் ததுபோ
னேயமோ டியம்ப வவருமா னதம்போய்
நிகரிலா வருந்தவம் புரிந்து
தூயநா ரதனான் முன்புவீ டடைந்த
துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். 14

ஈதையு மறிந்து வெகுண்டுநா ரதனை
யெங்கணுஞ் சுழல்கவென் றிசைத்து
மேதகு புகழ்சேர் தக்கனோ ரிருபான்
மேலுமூன் றாகிய வேற்கண்
மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா
மாதவர்க் களித்திரு பானேழ்
கோதையர் தமையீன் றவரைமா மதிக்குக்
கொடுத்திது சசியொடுங் கூறும். 15

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா
யிருத்தியென் றிசைத்தனன் விடுப்ப
வல்லைவாண் மதியக் கடவுள்வா னணுகி
வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச்
சொல்லிய விருபா னெழுவரா மடவார்
துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றோய்ந்து

ஐந்துட னொருபான் பகலெல்லாம் வளரு
மன்னநாட் பின்னரோ சுருங்கு
மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப
வெழின்மதி நிறைந்துவா னெழுலுஞ்
சந்தணி நெடுந்தோட் டக்கனீ துணர்ந்து
தனதுரை தடுத்தலாற் பரனைப்
புந்தியின் முனிந்து புலகனு முனிசொல்
புந்தியார் சினமொரீஇ யிருந்தான். 21

வேறு

நின்றிட வினையது நிமலனை திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள்
வென்றிய தூறுசிறு விதிமக ளெனவே
வுன்றவ நிலைமையில் வருசெயன் மொழிவாம். 22

விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமே
லண்டர்க ளழுவெழு மழல்விட மமுதா
வுண்டவ னுறைபொழு துமையவள் பணியா
மண்டிய வுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. 23

செயல்குண முருவிவை செறிகில மெவ்வும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வுருவென்
றியல்பொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயல்விழி யுமையொடு கழறின னிமலன். 24

ஈதிறை புகறலு மிவணுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின்
றேதென வவையெம தருள்வடி வெனவிங்
காதலி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். 25

வேறு

உன்னை நம்மெதிர் மனந்தனில் வியந்தனை நயந்தா
யுனதி டத்தினு முனையலா தனைவர்க ளுள்ளு
மன்னி யாமிருந் தியற்றுவ மியற்றுத றவிர்ந்தால்
மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடமதாய் மாதோ
வன்ன வாறுநீ தெரிதியென் றவனியுண் டவன்முன்
னுன வானவ ரானவ ரேனையோ ரகத்துட்
டுன்னியாங்குணர் வளித்திடு மியற்கையை விடுத்தான்
றுன்றல் பொன்றுத லின்றிவாழ் கின்றநந் தோன்றல். 26

எங்க ணாயகன் கணப்பொழு தினையவா றிருப்ப
 வேனை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா யுகமதா யெவருந்
தங்கள் செய்கட ளுகிய முறையெலாந் தவறிச்
 சடம தாகியே சார்தலுங் கௌரியாந் தலைவி
கங்கை வார்சடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து
 கடிய னேன்புரி பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே
லெங்க ளுதவிங் கருள்சுரந் தெவரையு மெழுப்பென்
 றரைந்தி ரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர ரவரை. 27

ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே
 யுவரி வாரணஞ் சுலவுபூ வுலகில்வந் துலவாப்
பொன்ற யங்கிய கொன்றையந் தொடை நெடுஞ் சடிலப்
 புனித நாதனை யருச்சனை * யருச்சுனப் புவிமாட்
டின்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளவரையு மெழுப்ப
 வனந்த ளுதியோர் மனந்தெளிந் தெழுந்தன ரதற்பின்
சென்று வானிறக் கயிலையஞ் சைலமேன் மருவித்
 திரிபு ராரியை வணங்கி நின்றிவையுரை செய்வார். 28

எண்ணி கந்தநா ளறிவெலா மொருவியே சடமா
 யெங்க டங்கடன் மறந்தள விறந்ததீ திசைந்தே
மண்ண லேயவை தீரவொன் றருடியென் றறைய
 வுனைய தீமைக ளுமையவ் டனதிடத் தாகு
நண்ணு நும்பதத் தெனவிடை கொடுத்தன னதற்பி
 னக்க ணுரியைத் தக்கன்மா மகளென நணுகி
மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மணத்துமென் றிசைப்ப
 வணங்கி ளுள்விடை கொண்டனள் கருணைசேர் வல்லி. 29

அணியு மிந்துவி னிளநிலா வெறிப்பது கடுப்ப
 வுறல்ப ரந்தசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளை யகன்று
மணியு மாரமுங் கரைகளிற் றிரைகள்வந் திறைப்ப
 மருவு காளிந்தி வனசமேல் வலம்புரி வடிவாய்ப்
பணிகு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொரு ளுமைம்
 பன்னி யன்னவன் பன்னியங் கிருந்தனள் பன்ணு
டணிவி லாப்புகழ் மாசிமா மகப்புன லாடத்
 தக்க னென்பவன் மறைக்கொடி யொடுமவண் சார்ந்தான். 30

* அருச்சுனப்புவி-திருவிடைமருதூர்.

அண்டர் சூழ்தர மேவிய தக்கனந் நதிநீ
ராடி மீள்பொழு தாங்கொரு பாங்கரி னலர்மே
லெண்ட விர்ந்திடு முயிர்க்கெலா முயிரென விருப்போ
னிடம்பி ரிந்தவள் வலம்புரி யாகிவீற் றிருத்தல்
கண்டெ டுத்துழிக் குழவியா யினளவன் வியந்தே
கௌரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து
மண்டு சீருள மறைக்கொடி தளிர்க்கரத் தளித்து
மன்னு தன்னக ரன்னவ னடைந்தனன் மன்னோ. 31

காதன் மீக்கொளக் கௌரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள்
கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச்
சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை
செய்ய வேதவஞ் செய்வலென் றுமையுரை செய்யப்
போத நீடிய தந்தைதா யுளந்தனின் மகிழ்ந்து
பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரிவித்
தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமதில் விடப்போ
யாண்டு சென்றிருந் தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. 32

பத்தின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம்
பருவ ரற்பிறப் பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத்
தத்து வார்திரைக் கடற்கடு வடக்கிய மிடற்றோன்
றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தலத்து
மெத்து சீரொரு மறையவன் போலவந் தணுக
மிகவு மெம்பிராற் கன்பரிந் திவரென விருப்பு
வைத்த சிந்தைய ளாகியாங் கெழுந்தெதிர் நடந்து
வணங்கி யேத்துபு நின்றன * ளறமெலாம் வளர்ப்பாள். 33

* "மேதகு மாதுலர்க் குச்சாலை யேறு விடுத்தல்கலை, யோதுநர்க் குண்டி விலங்கிற் குணவோ டுயர்பிணிநோய்க், கீதன் மருந்து சிறைச்சோ றளித்த லியல்பிறரின், மாதுயர் காத்தனற் கன்னியர் தானம் † வழங்கலுமே" எனவும், "வண்ணான்புன் னாவிதன் காதோலை சோலை மடந்தடம் வெண், சுண்ணம் பறவைப் பிணஞ்சுட றூரியஞ் சோறளித்தல், கண்ணாடி யாவிற் குரிஞ்சுகல் வாயுறை கண்மருந்து, தண்ணீர்ப்பந் தற்றலைக் கெண்ணெய் பெண்போகந் தாலையமே" எனவும், "கற்ற வறுசம யத்தார்க் குணவு கருதும்விலை, யுற்ற தளித்துயிர் மீட்டல் குழவிக் குதவனற்பால், மற்று மகப்பெறு வித்தல் சிறுரை வளர்த்தலெனப், பெற்ற விவற்றினை யெண்ணான் கறமெனப் பேசுவரே." எனவும் வரும் செய்யுள்களான் உணர்க.
† வழங்கல்-தின்பண்ட நல்கல்.

எம்பி ராட்டியை யெம்பிரான் றெரிந்தொரு பொருள்வேட்
டீண்டு வந்தனந் தருதியே னுரைப்பமென் றிசைப்ப
நம்ப கேட்டியெற் கிசையுமேற் றருகுவ னதனை
நவிறி நீயென வுன்மணம் புரிந்திடு நயப்பா
லிம்பர் மேவின மதற்கிவண் மறுத்தினி யுரையே
யென்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலில்வீழ்ந் தெழிறேய்
கும்ப மாமுலை செவித்துணை கரத்தினு லடைத்துக்
குமுத வாய்திறந் தமுதவா சகமிவை கூறும். 34

வேறு

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை
செய்தே யருளத் தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய்
பொய்தோய் மனத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று
வைதே யொருபா லகன்றுண் மறுவில் கற்பின் மடவாள். 35

இவ்வா றமலை யகல வெவருந் தெரியா வண்ண
மைவாழ் களநங் கடவுள் வளர்தன் னுருவ மருவச்
செவ்வாய்க் கருங்க ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா
வொவ்வா வன்பிற் றொழலு முயர்கண் ணியரீ துரைப்பார். 36

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ
வென்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை நோக்கி லாளென்
றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சேர் தக்கன் முன்ன ரிதனைச் சொன்னர். 37

அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென் றறிந்தே
சிந்தை மகிழ்ந்து பரன்முன் சென்றே போற்றி நின்றே
யெந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே
கொந்தார் குழலா ளொடுதன் கொடிமா ளிகையுட் கொணர்ந்தான். 38

ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனமீ தமர
மாது தன்னை வேத வல்லி புல்லி மகிழ்ந்தே
சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுயிர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள். 39

கருந்தா மளகக் கௌரி கருணைக் கடலின் புடைவந்
திருந்தா ளிருந்த வுமையத் திமையோ ரயன்மால் குறுகிப்
பொருந்தா தரவிற் பணிந்தே புரைதீ ரிதழிப் பிரசஞ்
சொரிந்தார் சடையா னயலே சூழ்ந்தார் நெஞ்சம் வாழ்ந்தார். 40

வேறு

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொ டிதளிர்க்
கைக்க ணுற்றசிர கப்புனல் விடக்க வினுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கி நுதல்சே
ரக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்த னனரோ. 41

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்த பினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெ னதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை யாளை மறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்த னனியான். 42

என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்ப விமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்த னர்விரைக்
கொன்றை வேணியன் மறைந்தன னிறைந்த துயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைப்ப தரிதால். 43

மன்னு தக்கனிவை கண்டழ லெனச்சின மரீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துணை புடைத்த னனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைந்துவகை தந்த னனெனு
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சி மொழியே. 44

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்து பரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின ளியற்ற மகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர் வந்து விடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீது குழகன். 45

கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்பு டைகலந்
தின்ன செய்கையுரை செய்யவிறை வன்ற னையிகழ்ந்
தன்ன நாண்முதல் மதித்தில னிருப்ப வதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரி னையசொல். 46

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல் சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும் வினையா
லொக்க யாமுமழி வாகவரு மென்ற வனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்ன புகல்வார். 47

வேறு

பெற்றந் தனிலே றுபிரா னையுமே
ருற்றுந் துமைதன் னையுமுன் னலேநீ
குற்றங் கடெரிந் துகுறித் திடினற்
சுற்றம் பெறுவா ரெவர்சொல் லுதியால். 48

என்றே பலபுந் தியிசைத் திடலு
நன்றே யெனவுன் னிநயந் ததனுக்
கின்றே துகுயிற் றுவதென் றிடலு
நின்றே யிதுதன் னைநிகழ்த் தினரே. 49

விண்டோய் கயிலைக் கிரிமீ தணுகித்
தண்டேன் மொழியா ளொடுசங் கரனைக்
கண்டே வருகென் றுகதித் தபுகழ்
கொண்டே செறியும் பர்கள்கூ றினரால். 50

இவ்வா றிமையோர் களிசைப் பவிசைந்
தவ்வா னவரங் கணமர்ந் திடவைத்
தொவ்வா ரசிதக் கிரியுற் றனனுற்
செவ்வாய் மறைவல் விதிருக் கொழுநன். 51

வேறு

சின்ம யத்தனு வந்தி ருந்ததி ருந்து மன்னசி லம்பின்மேற்
பொன்ம லிந்திடு மந்தி ரத்திடை முன்பு வாசல்பு குந்திட
நன்மை தங்குற வங்கு றுங்கண நாதர் நாதனை யெள்ளிய
புன்மை யாயெம தீச னுக்கெதிர் போக லென்றுத டுத்தனர். 52

சீறு பூதர் தடுத்தல் கண்டு சினம்பு ரிந்து திரும்பியே
வீறு தன்னகர் தன்னில் வந்திது விண்ண வர்க்குரை செய்துபின்
னேற தேறிய சங்க ரன்றனை யிந்த நாண்முத லாகநீர்
மாறு கொண்டு மதித்தி டாதிரு மெனவி சைந்தனர் வானுளோர். ()

என்சொல் கேளினீ யென்சொல் கேளெம தீசன் மேன்மை யறிந்து
பொன்செ யஞ்சடை யானை யெள்ளிய புல்லர் பட்டது கண்டுநீள் [மப்
கொன்செ யுந்துயர் மாய வாழ்வு குறித்தி தற்கு மிசைந் தனர்
மின்செய் வானவ ராத லால்வினை வெல்ல வல்லவ ரில்லையே. 54

அன்ன போதிசை வான வானவ ராரு மேக வறைந்தரோ
வின்ன பான்மை யிருக்கு நாளி லிருக்கு நான்முக னோர்மகந்
தன்னை யங்க ணியற்ற வுன்னுபு தன்ன தேவல்செய் தநயரை
மன்னு மான்முத லும்ப ரைக்கொடு வம்மி னென்று விடுத்தனன். ()

மூளு கின்ற சினங்கொ டன்மகன் முன்னி சைத்தது முன்னியான்
மாள வேவரு மேனு மன்னது வருக வென்று மனந்துணிந்
தாளு நாயகன் வெள்ளி வெற்பி லடைந்து நந்தி விடுத்திடக்
காள கண்டனை முன்ப ணிந்திரு கைகு வித்துரை செய்குவான். 56

எந்தை கேளொரு வேள்வி யானதை யானி யற்றுவ னங்கணீ
வந்தெ னக்கருள் செய்தி யென்ன மகிழ்ந்து நம்முரு வானசீர்
நந்தி தன்னை விடுப்ப மேகென நான்மு கன்றொழு தேகியே
மைந்த னுக்கு முரைத்து நீதி மனோவ திப்புடை யுற்றனன். 57

மிக்க வேள்வி யவன்றொ டங்கலும் வீறு மான்முதல் விண்ணுளோர்
தக்க னோடு மடைந்து வேள்விசெய் சாலை யின்புடை சார்தலுஞ்
செக்கர் வேணியர் நூறு கோடியர் சீறு சாரதர் சூழவே
யக்க ணந்தனி னந்தி வந்தன னாதி தேவன தேவலால். 58

எந்தை வந்தது கண்டு வேத னெழுந்து கைப்பது மங்குவித்
துந்து மாதன மீதிருத்த வுவந்தி ருந்தன னீதுகண்
டந்த மற்ற பவங்கொ டக்க னழைத்து ளாரெவ ரென்றுதன்
சிந்தை யூடு குறித்து ணர்ந்து செயிர்த்து வேதனொ டோதுவான். ()

சோதி முன்ன ரடைந்து வேள்வி தொடங்கு கின்றது சொற்றனை
யாதி யுந்திய நந்தி யைத்தொழு தன்பி னென்மு னிருத்தினை
வேத கேண்மதி தாதை யாதலின் வெட்டி டாதுனை விட்டனன்
னீதி யோவிது செய்த தென்று புகன்று பின்னு நிகழ்த்துவான். 60

எள்ளு நீர்மைகொள் பித்த னாகி யிருக்கு மீசன் மகத்தவி
கொள்ளு தற்குரி யன்கொ லீது குறித்தி டாதுகொ டுத்தனர்
தள்ளு மற்றதை விண்டு வேபுயர் தானு மென்ன மதித்துநற்
கள்ளு றுங்கம லத்த முன்பவி காத றன்னொடு மீதிநீ. 61

மற்றெ வர்க்கு மளித்தி யென்னலு மன்னு நந்தி மனஞ்சினந்
துற்ற தக்கன் முகந்தெ ரிந்துணர் வோடு நீதியில் பேதைநீ
பெற்ற மேலம லற்ப ழித்துரை பேசி னாயவ னன்றியே
கொற்ற வேள்வி குயிற்று வோர்முடி போக வென்றுரை கூறியே. ()

சீறி யெம்பெரு மானை யெள்ளிய தீய நின்றலை போகவென்
றூறி லாதப ரம்ப ரன்றனை யெள்ளு நின்னொ டிருந்திடும்
வீறு மான்முத லும்பரி யாவரும் வீர மேவிய சூரனுன்
மாற ருந்துய ரத்து மூழ்கி வருந்த வென்று சபித்தனன். 63

இந்த வாறுபு கன்று நந்தி யெழுந்து சாரதர் சூழவே
யந்தண் மாமதி வேணி யானை யடைந்த னைத்து மறைந்துபின்
மைந்து றுங்குண வாசன் மேவினன் மன்னு வேதன்ம கங்குலைந்
துந்தி டுந்துயர் கொண்டு தத்த மிடத்தி யாவரு முற்றனர். 64

சொற்ற ரும்புகழ் நந்தி முன்பு சுளிந்து கூறிய சூளினு
லற்றை நாண்முத லியாரும் வேள்வி யியற்ற வஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றை யோர்பக றக்க னென்பவன் மாம கஞ்செய வுன்னியே
கொற்ற நற்றொழில் கற்ற வும்பர்கள் கம்மி யற்கிது கூறுவான். 65

மகம்பு ரிந்திடு சாலை யொன்று வகுத்தி யென்னலு மன்னவன்
றிகழ்ந்த கங்கை மருங்க டைந்து திருந்து மாயிர யோசனை
யகன்ற சாலைய தொன்றி யற்றலு மங்க ணேகி யயன்சுதன்
சகம்பு கழ்ந்திடு காமர் கண்டுத னது ளங்களி கொண்டனன். 66

பின்ன ரொற்றர்மு கந்தெ ரிந்துபி றைக்கொ ழுந்து மிலைச்சிய
மின்னி ருஞ்சடை யண்ண லல்லது வேறு தேவர்க ளியாரையு
மன்னு மிவ்விடை யுய்த்தி ரென்னலும் வல்லை யேகி யவர்க்கெலாஞ்
சொன்ன போதரி யாதி வானவ ரியாரும் வந்தனர் துன்னியே. 67

வந்து தக்கன தியாக சாலையின் மாய னுங்கம லத்தனு
மிந்தி ரன்முத லான தேவர்க ளியாரு மங்க ணிருந்தபோ
துந்தி டும்புகழ் மாத வத்த ருவந்து சூழ்தர வந்தனன்
றந்தி ரம்புரி * மாலை வென்றடன் மாலை கொண்ட ததீசியே. 68

நன்றி கொன்றிடு தக்கன் மாமுனி நண்ணு கின்றது கண்டரோ
வின்றெ னக்கிவ னஞ்சி வந்தன னென்று சிந்தையி லெண்ணியே
வென்றி மாதவ வருக வென்றொரு வீறு மாதன மீதலுந்
துன்று மாதவ ரோடி ருந்திது சொல்லு வான்வினை வெல்லுவான். ()

* ததீசிமுனிவரும் குபனென்னும் அரசனும் நண்புபொருந்தி வாழு நாட்களில், ஓர்நாள், இருவரும் பிராமணரோ அரசரோ சிறந்தவரென்று தம்முள் நகையாடிப் பேசும்பொழுது, முனிவர் பிராமணரே சிறந்தவரென்ன, அரசன் அரசரே சிறந்தவரென்னலும், முனிவர், சினந்து அரசனையடிக்க, அவன் பொறாது வச்சிரப்படையைவீசி அவருடலை இருதுண்டாக்கினன். வெட்டுண்டு வீழும் அம்முனிவர் சுக்கிராசாரியரை நினைக்க, அவரெய்தித் துணிவுபட்ட வுடலைப்பொருத்தி யெழுப்பி, "காஞ்சீபுரத்திலே இட்டசித்தி தீர்த்தத்திலே மூழ்கி இட்டசித்தீசரை வழிபட்டு வச்சிரயாக்கையைப் பெறுவை" எனக் கூறியவாறே வழிபட்டுப் பெற்று, மீண்டு, அவ்வரசன் சென்னியி லிடத் தாளால் உதைத்ததுமன்றி, அவ்வரசனுக்காகப் பரிந்துவந்து எதிர்த்த விட்டுணுமூர்த்தியையும் வென்றனர் என்பது சரித்திரமாகலின், "மாலை வென்றடன் மாலை கொண்ட ததீசி" என வோதினர். இச்சரித்திர விரிவைக் காஞ்சிபுராணம் இலிங்கபுராணம் முதலியவற்றுன் உணர்க.

எம்மை யிங்க ழைத்த காரண மென்ன வென்னலு மீசனெம்
மம்மை தன்னை மணந்த தற்பி னிகழ்ந்த யாவு மறைந்தரோ
மைம்ம லிந்திடு கண்ட னுக்கவி மாற்று வான்மக மாற்றுவே
னும்மை யிங்கு விளித்த தன்மையு மின்றி தற்கென வோதினான். ()

ஊற கன்ற ததீசி தக்க னுரைத்த பான்மை வினவியே
வீறு கொண்ட பராப ரன்றனி மேன்மை தன்னை விளம்பியே
யேறு தங்கு பதாகை யண்ண லெவர்க்கு மீச னவற்குநீ
மாறு கொண்டு மகஞ்செ யேலென மாசி லானிது பேசினான். 71

மாசு றென்பு புனைந்து சேகர மாலை யானது பூணுமோ
தேசு நீறது பூசு மோதசை தீர்ந்த தீயுட லேந்துமோ
கேச முங்கரு மாம ருப்பொடு கேடு றுமையி னோடுமே
நேச மோடு தரிக்கு மோபர மாகி நின்றிடு நின்மலன். 72

கோல ஞாலமொ டுயிர்கள் செற்றல் குயிற்று மோபுலி தந்தியின்
றோலொ டங்கிக ணிச்சி தாவுழை சூல மின்ன சுமக்குமோ
சால வும்பலி கொள்ளு மோநட மாடு மோமிகு சாரதர்
சீல மேவிய படையெ னும்படி திரியு மோவுயர் தேவனே. 73

நஞ்செ யிற்றட ளுகம் வெண்டலை நவையெ னுது தரிக்குமோ
விஞ்சு கின்றதன் மேனி யல்லது வேறு மோர்தனு மேவுமோ
வெஞ்சு றுதவி ருந்தி றற்பெறு மேறு தன்மிசை யேறுமோ
வஞ்சு மாலம ருந்து மோநிக ரன்றி நின்றிடு மண்ணலே. 74

ஏம மாட லொருத்தி யைத்தலை யெய்த வைத்த லொருத்தியை
வாம மீதினில் வைத்தல் பிள்ளை மகிழ்ந்து பெற்றிடல் வெங்குணங்
காம ரண்ணல் படைக்கு மோவென வேது வாகிய காதைகள்
தாம மார்புள தக்க னோடு ததீசி மாமுனி பேசுவான். 75

வேதன் மான்முத லோரை நம்பன் விதித்த ழித்திடு போதெலாங்
தீதி லங்கவ ரென்ப ணிந்துசி ரங்கள் * கேச மணிந்துநீள்
சோதி லாதொளிர் சூல மீதுடல் கொண்டு நீறது கண்டுபின்
மீது பூசுமி யாவ ருந்தனை மேவி யுய்ந்திட வேண்டியே. 76

* கேசம் அணிதலாவது மயிரினாலே அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணூலாகத் தரித்துக்கொள்ளல். இதனைப் பஞ்சவடி யென்பர். பஞ்சம்-விரிவு. வடி-வடம். இதனைச் சிவபிரான் தரித்துக்கோடலை, "துணிவார்கீ ளுங்கோவணமுந் துதைந்துசுடலைப் பொடியணிந்து, பணிமேலிட்ட பாசுபதர் பஞ்சவடி மார்பினர்." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்கான் உணர்க.

ஈது நின்றிட வாட கக்கண னென்ப வன்புவி யுண்டுமுன்
பாத லந்தனி லேக மாலொரு பார வேனம தாகியே
கோதி ஞானை மருப்பி னைக்கொடு கொன்று முன்பென வொன்றவே
பூத லந்தனை வைத்த கந்தை பொருந்தி மண்ணை யழித்தனன். 77

அந்த வேலையில் வேலை நஞ்ச மயின்ற நம்ப னவன்றனோர்
வந்தொர் கோடு பறிப்ப முன்புலன் வந்து வந்தனை செய்திட
வெந்தை யேனம ருப்ப ணிந்தன னெண்ணில் வானவ ரானவ
ருந்து மாழி கடைந்த வேலையின் மந்த ரந்தளர் வுற்றதே. 78

மால வன்கம டத்து ருக்கொடு மந்த ரத்தை வெரிந்தனிற்
சால வன்று பரித்த னன்கட றந்த தங்கமு தந்தனை
நீல மாய னகந்தை கொண்டு நிறைந்த வேலை யுழக்கவே
யால முண்டவன் வந்து பற்றிய வன்றன் வன்மை யழித்தனன். 79

உற்ற முன்னுணர் வெய்தி மாய னுவப்பி னோடு புகழ்ந்திட
வற்றை நாளவ னோடு மார்பி லணிந்த னன்னது நின்றிட
முற்று வேள்விய தேத ரும்பர முத்தி யென்றுயர் புத்தியிற்
சற்று மெம்பெரு மானை யெண்ணலர் தாரு காவன மாதவர். 80

இன்ன பான்மை யறிந்து நம்ப னிலங்கு சீருள மாலொடு
மன்னி டுங்கயி லாய வெற்பினை வல்லை தன்னி லகன்று போய்த்
தன்னை யுன்னலர் துன்னி வாழ்வுறு தாரு காவனந் தன்னினற்
கன்னி யாகி நடந்தி டும்படி கண்ண னுக்கருள் செய்தனன். 81

மார வேளை யளித்த பச்சுரு மாயன் மாதுரு வங்கொளாச்
சாரு நீடெழி லவ்வ னத்துறு தாப தர்க்கெதிர் போகவிட்
டேரி னோடவர் பன்னி மார்க ளிருந்த வீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பலிக்க டைந்திடு வார்க ளென்ன வணைந்தனன். 82

மாலை சேர்குழன் மானை நோக்கினர் மாலை யெய்தினர் மாதவர்
சால வெம்பெரு மானை மாணினை மானு கின்ற தடங்கணார் [போய்ச்
கோல மோடெதிர் கண்டு மாமயல் கொண்டு கொண்டக லன்கள்
சூல பாணித னாது பின்றுய ரத்தி னோடு தொடர்ந்தனர். 83

அந்த வேலையி லிந்து தாரி யனேக மேனிய னாகியே
வந்து மங்கைய ரெண்ணு மாறு மகிழ்ச்சி செய்திட மாதரா
ரெந்தை யாலவ னாலு பத்துட னெண்ணு கின்றவெண் ணாயிர
மைந்த ரைத்தர வந்த மைந்தர்கள் வள்ள றன்னை வணங்கினர். 84

சங்க ரன்னமை யுன்னி நீவிர் தவம் புரிந்திடு மென்னவே
யங்க ணின்றிடு மைந்த ரேகின ரந்த வேலை முகுந்தனு
மங்கை வந்திட மாத வத்தர் தொடர்ந்து வந்துதம் மாதரார்
பங்க முற்றுயர் கற்ப ழிந்திடு பான்மை கண்டு சினந்தனர். 85

தீதின் மாதர்கள் கற்ப ழித்தவ னைச்செ குத்திடு வோமெனு
மாத ழற்கொண் மகம்பு ரிந்ததின் வந்து வந்து பிறந்திடுங்
காது வெம்புலி பாசு நவ்வி கடும்ப ணித்திரள் பூதர்கண்
மோது வெண்டலை திண்டி றற்றுடி முயல கன்றனை யேவினார். 86

வேங்கை தன்னை யுரித்து டுத்தனன் மிக்க சாரதர் தானையாய்ப்
பாங்கு றும்படி யோதி னொரு பாத வண்கம லத்தினு
லேங்கு றும்படி முயல கன்றனை யீடி னேடுமி தித்தனன்
வாங்க ருங்கவி னுற்ற மேனியின் மற்றை யாவு மணிந்தனன். 87

ஈடு கொண்டிடு விண்ணு ளார்தொழு வெந்தை நாடக மாடினன்
வீடி னாரென மாத வத்தர் விழுந்து பின்னு மெழுந்தவங்
கூடு மெங்கள் கொடும்பெ ரும்பிழை கொள்ள லென்று வழுத்தவே
நாடி யன்பருள் செய்து பின்கயி லாய மாமலை நண்ணினன். 88

ஈது நின்றிட வானை மேனியொ டேடு கொண்ட கயாசுரன்
வேத னல்கு வரத்தி னுலுயர் விண்ணு மண்ணு மலைக்கவே
மாத வத்தின ராரு மஞ்சி வளங்கொள் காசியி லோடினார்
பாத கன்னவ ரைத்தொ டர்ந்து படர்ந்து காசி யடைந்தனன். 89

கண்டு மாதவர் காசி யின்மணி கன்னி கையெனு மாலயத்
தண்ட நாத னருட்ப தத்தி லடைக்க லம்புக வங்கணு
ஞெண்டி றற்கரி முன்ன ரேகி யுரித்து மேனி தரித்தனன்
றுண்ட வாண்மதி போனு தற்பெறு தோகை யும்பய மாகவே. 90

மற்றி வாறிவ ணிற்ப முற்பகன் மாய னந்தணன் மேருமே
லுற்ற கான்முனி வோர்க ளும்பரு வந்து வந்து பணிந்துநீள்
வெற்றி பெற்றிடு மூவர் தங்களின் வீறி னாரெவ ரென்றிட
வற்றை வேலையின் வேத னென்ன வரியு நானென வோதினன். 91

மாறு கொண்டிரு வோரு மெண்டவிர் வைகல் பூசல் புரிந்திட
வாறு கொண்டிடு மண்ண லங்கொளி யாகி யந்த வொளிக்குளே
வீறு கொண்டவ ணிற்ப மாயன் விழுந்து போற்றி யகன்றன
னீறு கொண்டிடு மேனி யெந்தையை நீடு வேத னிகழ்ந்தனன். 92

எந்தை யங்கு மனத்தி னாலரு ளெய்து காரியை நல்கவே
வந்து வேதன துச்சி யாமுடி வள்ளு கிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சிந்தை நொந்து வழுத்த வங்கருள் செய்து மாலுல கெய்தினா
னுந்து மாய னிறைஞ்சி மற்றிவ னுற்ற தென்னென வோதினான். ()

உன்ற லைப்படு சோரி நீரை யுகுத்தி யென்ன நகத்தினாற்
றன்ற னெற்றி பிளந்து சோரி தனைப்பொ ழிந்திட நம்பிரான்
வென்றி சேரய னார்பெ ருஞ்சிர மீதி லேற்றன னாறுநா
றென்று கூறிடு மாண்டு செல்ல விளைத்து மாயன் விழுந்தனன். 94

நீடு கைத்தலை பாதி யேனு நிறைந்த தில்லை யவன்றனைப்
பீடு மேவிய காரி யன்பொடு பின்பெ ழுப்பிநி றுத்தியே
யீடு கொண்டு பொருந்தி மேலுல கெய்தி யண்டமி யாவையு
நாடி யங்க ணளித்தி ருந்தன னாத னாரரு ளாலரோ. 95

பகர்ந்த வின்னது நிற்க முற்பகல் பண்ண வர்க்கிறை யானவ
னகந்தை கொண்ட மனத்தொ டங்கயி லாய மந்திர முன்புற
வுகந்து சாரதர் போல வெண்குண னுற்ற னன்குவி சத்தினான்
மிகுந்த பூதவ ரன்ற னக்கென வேளை யென்று விளம்பினான். 96

வேளை கேட்டுழி வேளை வென்றவன் வெஞ்சி னங்கொடு நின்றிடக்
கோளு றிந்திர னுஞ்சி னந்துயர் குலிச வேலினை யெறியவே
யாளு மெம்பெரு மானை மேவி யருந்து கட்பட வங்கண
னீளு ருத்திர மேனி கொண்டு நெடுஞ்சி னங்கொடு நின்றனன். 97

அன்ன காலையி லுன்றன் மாய மறிந்தி லேனறி வற்றயா
னென்னி ருப்பிழை யெண்ண லென்ன விறைஞ்சி நிற்க விடுத்தரோ
மின்னு தன்சின மான தீயினை மேலை வேலையில் வீசலு
மன்னு கின்ற சலந்த ரப்பெயர் மைந்த னாகி வளர்ந்தனன். 98

வளர்ந்த பின்பவு ணக்கு ழத்தொடு மண்ணி லுற்றுயர் விண்ணுளோர்
தளர்ந்தி டும்படி செய்தி ரண்டு சதங்கொ ளாயிர வற்சரம்
வளைந்து மாலொடு போர்பு ரிந்திட மால்பு கழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளர்ந்த வும்பர்க ளோடி னார்கயி லாய மாகிய கிரியின்மேல். 99

வெள்ளி வெற்பிடை விண்ணு ளாரவர் மேவி யுற்ற தறிந்துபின்
றள்ளு தற்கரு மொய்ம்பு கொண்ட சலந்த ரன்படை சூழவே
யெள்ள ரும்புகழ் மேவு துங்கயி லாய விண்டுவி லேகலும்
வள்ளல் வாசவன் வேண்ட வேதியன் வடிவு கொண்டவண் வந்தனன்.

எங்க ணாயக னெங்க ணேகுதி யென்று கூறவ ரன்றனோ
டிங்க மர்ச்செய மேவி னேனென வீண்டு நின்வலி காண்டுமென்
றங்கண் மண்ணிலொ ராழி தாளின மைத்தெ டுக்குதி யென்னவே
மங்கு தன்சிர மீதெ டுப்பவு டற்கி ழிந்து மடிந்தனன். 101

வீறு மின்னது நிற்க மாயன் விளிந்து யாவு மழிந்தபோ
தூறி லாம லிருக்க நச்சி புரந்த ருந்தரு மத்திறை
யேற தாமுரு வெய்தி நாதன்முன் னேகி வந்தனை செய்துசீர்
கூறி யிங்கெனை யூர்தி கொண்டரு ளென்ன வப்படி கொண்டனன். ()

உற்ற வின்னது நிற்க வொற்கமி லுந்து பாலுறு வேலையில்
வற்றி டாவமு தம்பெ றும்படி மந்த ரந்தனை மத்தெனக்
கொற்ற வெம்பணி நாணெ னும்படி கொண்டு மான்முத லண்டருந்
துற்ற தானவ ருங்க டைந்தனர் தொன்மை வைகலின் வன்மையால்.

நாக வாயினு மாழி வாயினு நஞ்செ ழுந்து தொடர்ந்திட
மேக மேனிய னாதி யாகிய விண்ணு ளார்கள் வெரீஇயிரிந்
தேக நாயகன் வாழ்பெ ருங்கயி லாய விண்டுவி லேகியே
சோக மோடர னைப்ப ணிந்துறு துக்க நக்கனொ டோதினர். 104

அந்த வேலையில் விண்ணு ளார்களு மாரு முய்ய விரங்கியே
யுந்து மேவல்செய் சுந்த ரன்றனை யொல்லை சென்று விடங்கொடே
வந்தி டென்ன நடந்து கைக்கொடு வந்த ரன்கையி னுய்ப்பவங்
கெந்தை யுண்டன னுண்டி லானெனில் யாவர் பின்ன ரிருப்பவர். ()

முக்க ணாயகன் மிகுமு யிர்த்தொகை யகில மியாவு முடித்தபோ
தக்க ணந்தனி லீம மாயிடு மன்ன தாகிய வீமமேன்
மைக்க ருங்கண் மடந்தை பங்குள வள்ள லாடுமி தன்றியுந்
தக்க கங்கையை யோங்கு மாமுடி தாங்கு கின்றது சாற்றுவாம். 106

முன்ன ரோர்பக லம்மை நம்பன் முரண்ட ரும்விழி பொத்தலு
மன்ன காலையி லெங்கு முச்சுட ரற்று வீறிரு ளாகவே
மின்னு நெற்றியி லுற்ற கண்ணை விழிப்ப வெங்கும் விளங்கியே
தொன்மை போலுற வஞ்சி வஞ்சி துணைக்க ரத்தை விடுத்தனள். ()

அம்மை தன்கர வங்கு விப்புடை யங்கு வேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மை கொண்டிடு பத்த தான திருந்து கங்கைக ளாகியே [ளோ
வெம்மை யோடுல கங்கள் கொண்டிட மேவ மான்முதல் விண்ணு
ரெம்மை யாளுடை யண்ணல் வாழ்கயிலாய வண்குவ டெய்தினர். ()

கண்ணு தற்பர மற்ப ணிந்துல கங்கள் கொண்டிடு கங்கையை
யண்ண லேயிவ ணீய ணிந்தெமை யாள்தி யென்று வழுத்தலும்
விண்ண ளாவிய கங்கை தன்னை விளித்தொ ளித்திரு வேணியிற்
றண்ணி லாவொரு ரோம மீது தரித்த னன்றனை நேரிலான். 109

இன்ன தல்லது தொல்லை நாளி லிலங்கு பங்கய வாழ்வினான்
மன்னு கின்ற படைத்தி டுந்தொழின் மாறி வீறிய மாயவன்
முன்ன ரேகி மொழிந்த போதவன் முண்ட கத்திறை தன்னொடு
மின்னி ருங்கயி லாய முற்றர னைப்ப ணிந்து விளம்புவான். 110

ஆதி நின்னரு ளால்வி திக்கு மயன்றொ ழிற்சிந்தை வாயதா
லீதி யென்றிட மால யன்றனை யெங்க ணாயக னோக்கியப்
போது நீறது கண்டி டங்கொள் புயந்த ரித்தன னவ்விடை
மாது தோன்றினள் பின்பெ ழுப்பி வரங்கொ டுத்து விடுத்தனன். ()

சொற்ற வின்னது நிற்க முற்பக ரேன்மு கம்பெறு தானவ
னற்ற வம்பல நாள்பு ரிந்தர னல்கு யர்ந்த வரத்தினா
லுற்ற சீரிமை யோர்கள் வந்துதன் னேவல் செய்ய வுறைந்தனன்
மற்று மோர்பணி யிந்தி ராதியர் வந்து செய்திட வோதினான். 112

இங்கு நம்மு னடைந்து நுங்க ளிருஞ்சி ரங்களின் மும்முறை
செங்க ரங்கொடு தாக்கி யேயிரு செவிக ளூடுசெ ழுங்கரந்
தங்க நின்று நிலத்தி லன்பொடு தாழ்ந்தெ ழுந்திடு மென்றிடப்
பங்க முற்றிடு மன்ன புன்றொழில் பற்ப கற்புரிந் தாரரோ. 113

புரிந்த யர்ந்தயன் மாலி னோடிது புகல வானவ ரைக்கொடே
திருந்தி டுங்கயி லாய மேவிய சிற்ப ரன்றனை நண்ணியே
பரிந்தி றைஞ்சின ரும்ப ரின்னல் பகர்ந்த போதொரு பாலனை
விரைந்த ளித்தவு ணன்ற னைக்கொல விடுவ மென்று விளம்பினான்.

என்ற பின்பரன் மாதி னோடு மிலங்கு சோலையுண் மேவவே
குன்று றுதபெ ரும்பு கழ்ப்பெறு குடிலை தானிரு தந்தியா
யன்று நற்கல வித்தொ ழிற்செய வைங்க ரத்த னுதித்துநீள்
வன்றி றற்பர னோடு மாதை வணங்க மார்பி லணைத்தனர். 115

அந்த வேலையி லாதி நோக்கி யருந்தி றற்பெறு தோன்முகன்
சிந்த வேபொரு தும்பர் தந்துயர் தீர்த்தி யென்றருள் செய்திடத்
தந்தி மாமுக னோடு வெய்ய சமர்ப்பு ரிந்தவ னைக்கொலா
வந்த னன்கயி லாய வெற்பினில் வானு ளார்கள் வணங்கினார். 116

சீறு தோன்முகன் மாள வேயமர் செய்த நிற்கடி யேங்கள்கைம்
மாறு செய்வதெ தென்று தாமவன் முன்பு ரிந்திடு வன்பணி
யீறி லங்கரன் முன்பு ரிந்தவ னேவ வானக ரேகிரு
ரூறி லாத பரன்க ணோர்குண முற்ற தன்மை யுணர்த்துவாம். 117

மரும லிந்திடு பங்க யத்தனை மாய வன்றனை நல்கியே
திரும லிந்திடு சாத்தி கத்தொடு சீரி ராசத மாகிய
விருமை கொண்ட குணங்கொ டுத்தபின் னீத லோடு புரத்தலுந்
தருவன் யாவு மழித்தி டுஞ்செய றன்ன தென்று தரிக்குமே. 118

ஏத மற்றிடு தான லாதவ ராலு மற்றகி யற்றொணா
தாத லாலது செய்வ னன்னதி லன்ன வன்புடை தாமத
மோது வாரல தங்க வன்கண் ணுறைந்தி டுங்குண மன்றரோ
வேத மானவை சிற்கு ணத்தினன் விமல னென்று விளம்புமால். ()

என்று பற்பல வாச கங்க ளிருந்த தீசி யியம்பலும்
வென்றி நான்மறை நான்மு கன்றரு வெய்ய தக்கன் வினாவியே
பொன்று கால மடுத்த லாலவை புந்தி யென்று நினைந்திலன்
குன்ற வில்லி பதத்தி லன்புறு கோதி லானெடி தோதுவான். 120

பெண்ணி னுக்குரு நல்கு முங்கள் பிரா னெவர்க்கு முயர்ந்தசீ
ரண்ண லாயினு மாக விங்கவி யன்ன வற்குத வேணியா
னெண்ணி யாது மியம்பு றுதினி யேகு வாயென வோதலுந் [வான்.
துண்ணெ னச்சின முற்றெ ழுந்தது சொல்லு வான்வினை வெல்லு

இந்து லாவு நெடுஞ்ச டாடவி யெம்பிரானை விலக்கியிங்
குந்து சீரொ டியற்று மிம்மக மொல்லை யின்னழி வாகுக
புந்தி யற்றிடு முன்ற னோடு பொருந்து மும்பரு மிவ்விடை
யந்த மேவுக வென்று பின்னிஃ தந்த ணர்க்கு முரைத்தனன். 122

வீறு தங்கிய நுங்கு லத்தி னியற்கை தன்னை விடுத்துநீ
ராறு தங்கிய சென்னி யானையு மன்ன வற்கடி யாரையு
நீறு கண்டிகை மாலை தன்னையு நீங்கி வெந்துயர் தாங்கியே
பேறு தங்கிய வீடு றாதுபி றந்தி றந்திடு மென்றனன். 123

இன்னல் கொண்டிட வின்ன சாப மெவர்க்கு மங்க ணிசைத்தபின்
மன்னு நன்னெறி மாத வத்தர் மருங்கி ரண்டு நெருங்கவே
தன்னி ருக்கையி லேகி னானயர் சங்கு தங்கு கரத்தனை
முன்னர் வெந்நது கண்ட வன்பிறை முடிய வன்றன தடியவன். 124

வேறு

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பி
ஞசி * லயினியளித் தாடகமு மாடைகளு
நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. 125

அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியுஞ்
செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்
மைவாழ் பெருங்குவட்டு வண்மைக் கயிலையிற் போய்ப்
பைவாழுந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. 126

நின்றான் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுநிகழ்
வென்றா னெனலு மிறைவ வமரரொடு
மென்று மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
கின்றா னெனவெழுந்தாள் கெண்டையங்கட் காரிகையே. 127

எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வே னெனுமாற்ற
மழுந்தா தரவா லவள்புகலப் பின்னர்ச்
செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான். 128

பொன்றங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழ்மாதர்
துன்றா வயலே சுலவத்தன் றாதையிடைச்
சென்றா ளனையான் றெரிந்திகழ்ந்து போதிகடி
தென்றான் பலநிந்தை யீசனையும் பேசினனே. 129

நக்கன் றனைப்பழிக்க நாரி யதுகேளா
மிக்க சினம்படைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணாத்
தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. 130

அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
னெம்மை யினிதாளு மிறையோர் னினைத்திடலுஞ்
செம்மை நுதல்விழியிற் சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
டிம்மெனவே வந்தா னெழில்வீர பத்திரனே. 131

அப்போது தன்னிலெம தன்னை பெருஞ்சினத்தாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கத் துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொப்போரில் வீரன்பாற் றேவியா யுற்றனளே. 132

* அயினி - சோறு.

அன்ன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணிந்தே பணியடியேற்
கென்னை யெனலு மெமையெண்ணாத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவியவி தந்திடெனச் சாற்றுதியால். 133

தந்தா யிவண்வருதி தாராயே லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னிதடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்டுமக மொல்லை யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாமும் வருகின்றோ மென்றனனே. 134

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தணுகிப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிலப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான். 135

ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்புமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச றனைக்காவல் கொண்மினெனாச்
சீல மிகும்பூதர் சிலவர் சுலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான். 136

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் நெடுந்தார் வயக்கொம் பினைக்குறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே. 137

ஈடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினார் சிந்தை வருந்தினார் வல்லையெழுந்
தோடினார் மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயராங்
கூடினார் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான். 138

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடியோ
னாரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தனனென்
னேரி லவனவிநீ நேர்வா யெனவுரைத்தான். 139

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனுந்
தேவியொடு நின்ற திறலாள னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னென்றனனே. 140

தன்னை மதித்தகொடுந் தக்கனிது சாற்றுதலு
மன்னுதிறல் வீரன் வானோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
வுன்னியொன்று மோதாம லூமர்போ லுற்றனரே.. 141

வேறு

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துநகை செய்தே
மைவாழ் களத்தனருண் மைந்த
னவ்வா யியற்றுமிவை யம்மா. 142

தண்டா விறற்குலவு தண்டால்
வண்டார் நறுந்துளவ மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான். 143

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முன்
கிட்டிநளி னத்தொழில் கெடுத்துக்
கட்டழுகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரள் குலுங்க. 144

வேறு

விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னோடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தாள் கொண்டிட றேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறி யற்றினான். 145

அறந்தா னேவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங்கு ணர்ச்சிகள்
மறந்தா ராயு மகக்க ளத்தின்வா
யுறைந்தா ராட லுகந்த வீரனால். 146

கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
றண்டார் கொண்டுள தக்க னிற்றலு
மண்டார் கூற்றிலீ தாற்று வானரோ. 147

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னங்கிய ருந்த நல்கினன்
வெறித்தார் மொய்ம்புள வீர வீரனே. 148

மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலே யன்னகண் வேத வல்லிதன்
பாலே மாதர் பரம்பி வந்திடக்
காலே போன்று கடிதின் மேவினாள். 149

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளாண்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளித
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்ந்ததே. 150

பிடித்தாண் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின்கு ழற்றலை
வடித்தார் வாள்கொடு வல்லை கொய்துபந்
தடித்தா ளெம்மை யளிக்கு மன்னையே. 151

வேறு

வீர னேவலின் விரைந்தெயி லுடைத்தே
தாரு லாவுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடுபல் கொடுந்தொழில் புரிந்தார்
போரெ னிற்களி பொருந்தியிடு பூதர். 152

முந்து நொந்திடு முகுந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகணை மாரிகள் சொரிந்தான். 153

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வாளிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருச்செய நினைந்தான். 154

அன்ன போதிலெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரணுக வேதனதன் மீதே
துன்னு வீரனெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப. 155

வீறு காளியொடு வீரனதன் மீதே
யேறி நான்முக னிலங்கிரத முய்ப்ப
மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி. 156

வேறு

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய விண்ணவ ரெல்லா மாளவி யற்றிய தென்னோ
வென்னனு மக்கொடி யோனோ டெய்துதல் கண்டுயிர் கொண்டோ
முன்னையு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான். 157

வண்டு படிந்த நெடுந்தார் மார்பின் மிடைந்த வளைக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித்
திண்டிற ஞாணொலி காட்டித் தீயச ரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கண் மீதுபொ ழிந்தான். 158

வேறு

கண்டன னிருண்ட கண்டன்மக னுந்து
காமுக மிசைச்சி லீமுக மிசைத்து
வண்டுள மகிழ்ந்த வண்டுளவ லங்கன்
மாயவன் விடுத்த வாளிகண் முருக்கி
யொண்டிறல் பொருந்த விண்டு நுதலின்க
ணோர்கணை யழுத்த வோகையி லிடுக்க
ணண்டின னகன்று மொய்ம்ப னெதிர்பின்பு
மாசுக மளப்பி லாதன வுகைப்ப. 159

உத்தமனு மெற்று மத்திர முரத்தொ
டுந்தியரி யுந்து முந்துகணை சிந்தி
நத்துறு கரத்த னற்றனுவை யொற்றை
நன்கணை துரந்து நந்திடல் புரிந்து
கொத்து முவணத்த டற்சிறகை மிக்க
கொன்கணை யிரண்டு கொண்டரிதல் கண்டு
மைத்திரு நிறத்தன் மற்றிகிரி யுய்ப்ப
வந்தது விரைந்து மண்டல நடுங்க. 160

வேறு

அங்காழிப் படைவருத றெரிந்தா
னடல்வீரன் கடிதுபிடித் தயின்றான்
கொங்காரு நறுந்துளப நெடியோன்
கொடுவாள் கொண்டிறையோன்முன் குறுக
வுங்காரஞ் செய்தனனெம் பெருமா
னேவியம்போன் மாயவனுங் குறைந்தான்

மங்காத பெருஞ்சினமென் னினைந்தோ
மருவினு னுதல்விழியான் மதலை. 161

எம்பெருமான் சினந்திடலுஞ் சினவே
லெனவிசும்பில் வாசகமொன் றிசைப்ப
வும்பர்பிரான் றனதுசுத னதுகேட்
டுள்ளெழுவெஞ் சினமகன்றுங் குறலுஞ்
செம்பதுமத் தணங்குரத்தோன் புகழ்ந்தே
சிதடனேன் புரிந்தபிழை செழுந்தீ
யம்பகநா யகன்புதல்வ பொறுத்தீண்
டளித்தியென வருள்புரிந்தா னமலன். 162

அவ்வேலை வேலைவிட மருந்தி
யமரர்தம துயிர்காத்த வமலன்
வைவ்வேலை முனிந்தநெடுந் தடங்கண்
மாதோடு வான்மீது வரலுஞ்
செவ்வேணித் திறல்வீரன் றொழுதான்
றிருமாலு மயனுமமர் செய்யுங்
கைவ்வேழ முரித்தபிரான் றிருத்தாட்
கமலமல ரெதிர்பணிந்து களித்தார். 163

ஓங்குமகக் களத்தினிடை மடிந்தே
யுறுகின்றோர் தமையெமையா ளுமைகண்
டீங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா
ரிறைவபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப
நீங்கருந்திண் டிறல்புனைதன் சுதனு
னிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேற்
றூங்கியெழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர்
துகடீரு முனிவரொடு சுரர்கள். 164

உஞ்செழுந்த வமரர்மால் விடைமே
லுயர்விசும்பி லிறைவனுமா தொடுங்கண்
டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிரு
டருளாள னஞ்சலிரென் றருள
நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார்
நெடுமலரோன் மகற்காணு நிமலன்
கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந்தென் மகனுங்
கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. 165

ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென்
றயனிரப்ப வுமைபாக னருளாற்
சையநிகர் புயவீரன் கடிதே
தக்கனுடன் மீதுமறித் தலையொன்
றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங்
குளநாணி வெருவவிட மும்மிழும்
வெய்யபணிச் சடையாளன் றக்க
வெருவேலென் றருள்புரிந்தான் மிகவும். 166

ஆசறுநல் லறிவொருவி மையா
மறிவுறலா லானனமு மனைத்தாய்க்
காசினியி லெழுந்தவனம் பெருமான்
கழல்பணிந்து புகழ்ந்திடலுங் கருணை
நேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு
நிகரிலா வீரனொடு நிமலன்
வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந் தடல்சேர்
வீரனுக்கோ ருலகளித்து விடுத்தான். 167

வேறு

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னூடே
யுற்றிடு மும்பரி லுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகந்தெரிந்து பேதா
யெற்றை யியற்றினை யென்றினைய கூறும். 168

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்போ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்திடுதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. 169

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ஞானிறை யென்றன ஞரண னெவர்க்குந்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். 170

வெஞ்சமர் செய்குதும் வென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படு தாணுவென வோதிக்
கஞ்ச மடக்கொடி காதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி ழைத்தோம். 171

அங்கரி தங்கிய வங்கனைமை யாள்வான்
வங்கெரி யாகியு மண்ணும்விண்ணு மொன்று
யுந்துபு நின்றிட வொல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டுத்தேம். 172

திண்டிற லின்ன சிலம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோதின்முடி தேடிக்
கண்டிலம் வன்மை கழிந்தகந்தை விட்டேம். 173

சம்புவை யன்பொடு தாழ்ந்தடி பணிந்தே
யெம்பிழை யெண்ணல னின்னருள் புரிந்தா
னம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயு
நம்பி வணங்குதி நல்குமரு ளென்றான். 174

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
கன்ன னெருங்கிய காசிநக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம ரன்றாள்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். 175

வந்துக ணப்படை மன்னவ னெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யிந்து நெடுஞ்சடை யெந்தைபெரு மானைப்
புந்தியி லன்பொடு பூசனை புரிந்தார். 176

என்றிவை யாவு மிருங்குலிச வேலாற்
குன்றி னெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருந்து வியாழனெனு மேலோ
னென்றொழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். 177

வேறு

கூறிது நின்றிட வேறொரு நான்முக குந்த னெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த வசிட்டனை வந்துபணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட னல்கிய வாறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைத்தரு ளென்று விளம்புதலும். 178

வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் வைகன்முறை
வெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேந்திய வேந்தறரும்
வள்ளன் மகிழ்ந்தருள் விரத மெனப்புகழ் மாதவ னோதியரோ. 179

அன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
துன்னரு மேன்மை யடைந்தவர் தம்மையு மோதின னோதுதலு
மின்னலின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புவி யிற்புரியா
வொன்னலர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. 180

மேலொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும் விண்ணுல கத்தணுகித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
றேவில் பெரும்புக ழேழு விடங்கரை யொண்புவி மீதுகொணர்ந்
தேவரு மன்பொடு காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. 181

சொற்றிடு மின்ன திருக்க விருப்பொடு தொண்டைநன் னாடதனின்
மற்றொரு வெற்பிடை பொற்புறு நற்சிவ மாமுனி மேவியகா
னற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். 182

குன்றவர் வள்ளியின் மூல மெடுத்த குழிப்புடை வந்தணுகா
நன்றி பெறுந்திரு மங்கையை யங்கதி னல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருந்தது கண்டு வெருண்ட தகன்ற தகன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே. 183

தெரிந்து மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்புடையுற்
றிருந்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளி யெனப்பெயர் சொற்றிட
பரிந்து சிறப்பொடு குன்றவர் மன்னது பாரில் வளர்த்திடுநா [வே
டிருந்திய யாண ரிளங்குயி லாறிரு திருவய துற்றனளால். 184

ஏவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படை யென்ன விலங்கியகட்
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல் புரந்திட வைத்திடலுங்
காவல் புரிந்தித ணத்துறு நாளுயர் கந்த விலங்கலொரீஇச்
சேவ னெடுங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே. ()

வந்து செருத்தணி யற்புத வெற்பிடை வள்ள விருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னாகிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணிணங்கி வணங்கி யிசைத்திட மாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன் வேடுவர் போல வுருக்கொடு சென்றனனே. 186

விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி விலங்க லிலாவெழிலோ
டண்டரி தாமித ணத்தி லிருந்தவ ருங்குற மாதுதனைக்
கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடு நின்றுபுகழ்ந்
தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன் மாதினொடும். ()

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோடவ ளத்த னடைந்திடலும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கில் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வளைந்துசினந்
தீங்கிது வல்லை பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனரே. 188

அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
வின்னதி யாதென வேது மறிந்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய வின்னது நின்றுணை யாகி வளர்ந்திவ ணிற்கவெனா
வந்நிலை தன்னி லகன்றனன் முன்பென வண்ணலு நின்றனனே. ()

இன்பொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமிலை
யன்புட னுறுதி யென்றனை யென்றெம தன்னையொ டோதலுமே
பின்பு மிருங்குற வர்க்கிறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயின னங்கவனேர். 190

ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தன னாசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்குமரி
தீதற வாடுற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுநம்
மாதி னொடுந்துணை யாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வுற்றனனே. ()

வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா
னுள்ளுறு நீரில் விடாயுடை யோனென வோதவ தற்கொருசா
ரெள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்சுனை யின்கரை யெய்த மெலிந்தவர்போ
லள்ளியரும்புன னுண்டெமை யாளுடை யண்ண லறைந் தருள்வான்.

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை யென்னை யினித்தழுவிக்
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாது சினந்து படர்ந்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமரா
னாதர வோடு நினைப்ப வெதிர்ந்தன னானைய தாயெதிரே. 193

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கந்தனை வந்துதழீஇக்
கொண்டன ளும்பல கற்றிடி னீர்நகை கொண்டது செய்வனெனா
வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த வெழுந்தருளென்
றொண்டிறல் வேழமொ டோதலு மன்னது வப்பொடு சென்றதுவே.

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாசையொடும் புணராப்
பன்னிரு கையொ டிருந்திட மங்கை பணிந்து புகழ்ந்திடலு
மன்னு தினைப்புன மேகுதி யாமவண் வந்திடு வோமெனவே
துன்னிய வேன லுறும்படி யுற்றன டோழியு மெய்தினளே. 195

ஏனல ழிந்திட வெங்ஙன மேகினை யென்று விளம்புதலும்
பூநறு மென்சுனை யாடிவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைத்துணை விம்ம வெருத்திட வாய்புரியு
மூனமி றண்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள தோமென வோதினளே. ()

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொர்குற்ற நவின்றனை யென்று வெகுண்
டொன்றி யிருந்துழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு வெய்யமதந்
துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு சோரி சொரிந்திடவே
யின்றிவண் வந்துள தோவென வோதின னேதமின் மாதர்கண்முன்.

அவ்விடை யிற்குகன் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வையினுன்
மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறலுங்
கவ்விய வேலவ னன்னவண் முன்புக லங்கெழில் வள்ளியையெற்
கிவ்விடை யீகுதி யல்லதி யான்மட லேறுவ னென்றனனே. 198

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை யெய்தி யிணங்குறு மாறுரையா
மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட வள்ளியும் வேலவனு
மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபி னேனல் புரந்திடவே
பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலு மெம்மனை போயினள் சேடியொடும்.

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றடிந்திட மேவினர் மாதினையிற்
சென்றிட னத்துணை மாதொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்
பொன்றிகழ் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதின்
வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே. 200

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்
கோலமொ டுங்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவளைச்
சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றலு நம்மிடைநீ
மாலைந றுங்குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. 201

என்று புகன்றவ னின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதினொடுஞ்
சென்றொரு காவி லிருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்ளிதனைத்
துன்றெயி னர்க்கிறை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றமொ டுங்குழுமிப்
பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை யுற்றனனே. ()

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனைசெய்
தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்வ தென்றிட வன்றெதிர் சூருயிரைக்
கொண்டிடு மெஃக மிருந்துள தஞ்சலை கொல்லுதும் யாமெனவே
மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்கணை வீசினரே. 203

மாரியெ னும்படி வாளிசொ ரிந்திட வள்ள றனுதருளாற்
சீரிய கையிலு றுங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றந்தனர் வேலவ னங்க ணகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாது தொடர்ந்து படர்ந்தனளே. ()

மேதகு நாரத னவ்விடை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
வோதுதி யிங்ங னியற்றிய தென்ன வுவப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில் வேலவ னிங்ங னியற்றிய யாவும றைந்திடவே
தீதறு நாரத னாகிய பேருள சீர்முனி கூறுவனால். 205

எம்பெரு மானிவண் வேடுவர் யாரு மிறப்பவி யற்றினையிக்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதிகொ லோவென வோதுதலு
மும்ப ரிடுக்கண கற்றிய வேலனு வந்து திரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி யொடுங்கடிதே. 206

ஒல்லையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொ டுன்றம ருய்ந்தெழவே
சொல்லுதி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற்றிடலு
வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறு வள்ளலை யன்பொடுகண் [ம்
டெல்லை யிலாத வெருக்கொ டிறைஞ்சி யிசைத்திடு வாரிவையே. 207

எங்கள் பிரானினி யெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னைமணந்
தங்கொரு நின்பதி யேகுதி யென்னலு மன்ன செயற்கிசையா
மங்கு னெருங்கிய குன்றுறை கானவர் மன்னவ னிற்குறுகித்
துங்க நெடும்புலி யாதன மீது துலங்க விருந்தனனே. 208

அங்கது காலையில் வள்ளியை யன்பினொ டண்ண றெரிந்திடலுங்
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில் வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன் மன்னின ளின்னதுகண்
டிங்கிவ ளெம்புடை வந்தது நந்த மிருந்தவ மென்றனரே. 209

கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
மற்றிணை யற்றுயர் வள்ளி கரத்தினை வள்ளல் கரத்தினில்வைத்
துற்றிடு மென்மக ளைக்கும ரேச வுனக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைந்து சிறந்த வரும்புன லுய்த்தனனே. 210

அன்னது காலையி லெஃக நெடுங்கர வண்ண றனுதருளாற்
றன்னிகர் நாரதன் மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரிந்திடலுந்
துன்னிய விண்ணவர் கண்ணன யன்புடை சுற்றி வழுத்திடவே
கன்னி மடந்தையொ டந்தர மீதிருள் கந்தரன் வந்தனனே. 211

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு தந்தி முகற்கிளவல்
சிந்தை களித்தெவ ரும்முண ராவகை செய்ய கரங்கள்குவித்
துந்து பெரும்புக ழும்பர் தமக்கு முவந்தருள் செய்திடலும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு புராந்தக னேகினனே. 212

சம்புவ கன்றுழி நாரத னுற்று சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்க ளாசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் மன்னொ டுரைத்திடு வானிவையே. ()

அருத்தி பொருந்தி யவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவிங்
கிருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுத்தி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று பிறங்கு வளங்குலவுஞ்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுந்திய சேவ லுயர்த்தபிரான். 214

அண்டர்கள் கம்மிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுற்
றொண்டொடி யோடு மிருத்தலு மங்கை யுவந்து வணங்கியெழிற்
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதி யென்றிடலு
மண்டிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல் புகன்றனனே. ()

உய்வகை தந்திடு கந்த னதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ
* னைவகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்தகி னுள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலின் மந்திர முற்றனனே. 216

வேறு

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்த திருமங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
லண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யணைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள். 217

ஈறுன தற்றபுகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறு நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீறுன கொங்கையொடு கொங்கைக ணெருங்க வுரமீதே
பாறுனி கர்த்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். 218

---

* ஐவகைமேனியி லோர்வடிவு என்றது சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் ஒன்றாய்ப் பீடலிங்க ரூபமாய் உள்ள கர்மசாதாக்கியத்தை.

மின்னா நுசுப்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
யொன்னா ருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்
பொன்னா டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்னா டனக்கிவை யுரைக்குமெமை யாளுடைய வண்ணல். 219

முன்னாண் முகுந்தனிடை வந்தீ ரமைத்தழுவ முன்னிப்
பன்னா ணெடுஞ்சர வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றீ
ரந்நா ளினும்புடை யடைந்தே மகத்திறை யகத்து
மின்னார் படைப்பு ளினர்கண்ணும் வளர்வீரென விடுத்தாம். 220

மருந்தான வின்பமொழி யிந்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருந்தா யிருந்துழி மணந்தா முனக்கிளைய வின்னா
டிருந்தார் வணங்கெயினர் பால்வளர யாமினிது சென்றே
பொருந்தா சையோடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில் புரிந்தாம். 221

செந்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய கரத்தா யிருந்தொளி பரப்பு
மிந்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையொடு மிங்ஙன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தாண் மருத்துவன் மடந்தை. 222

சீரா ரடற்குலிச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாரார் முலைக்குறவர் மாதுமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ரடற்குமர நாயக னுவப்புட னிருந்தான். 223

மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சிந்துற் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரு
மெந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரிந்தவ ணிருந்த
கந்தப் புராணச் சுருக்கமு நிறைந்தது களிப்பால். 224

வேறு

வேல்வாழி மயில்வாழி சேவல்வாழி
வேறுமுள படைவாழி விளங்குதண்டைக்
கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகள்வாழி
கவின்குலவு மீராறு கரங்கள்வாழி
மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்துவாழ்த்து
மலைமாது தருமுருகன் மகிழ்ந்தவாறு
பால்வாழி யெனையாளுங் கருணைவாழி
பங்கிருந்த மங்கையர்தம் பதங்கள்வாழி. 225

வேறு

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. 226

மெத்து மின்பவி யாபக மாகிய
முத்தி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பந்தன் கமலைவா
மூத்தன் வாழி யடியவர் வாழியே. 227

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்ந்திடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்ந்திடச்
சீரு லாவிய செந்தி னகரிடை
யேரி னோடரங் கேற்றிய திந்நூல். 228

வேறு

தூயதா மறைக ளாலுந் துதித்திட வரிய தான
செய்யவே ளடிகள் வாழ்க சேவலு மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கீண்ட வேற்படை வாழ்க வன்னான்
பொய்யில்சீ ரடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவன மெல்லாம். 229

ஆறுவது தக்ஷகாண்டம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 1049.

கந்தபுராணச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை

காஞ்சீபுரம்-குகனேரியப்ப நாவலர்

அருளிச்செய்த

உபதேசகாண்டம்

சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்

காப்பு

குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோற் குனித்தமா தவத்தி
னிழைத டம்புன லருவிதா ழிமையமீன் றளித்த
மழைம தர்த்தகண் மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்திபொற் சரணமே சரணம்.

வேறு

உள்ள மோர்ந்தனர் கேட்டுழி
யெம்முழை யொருங்குணர்ந் தொருங்காகப்
பள்ள வார்மடைப் புனலெனத்
தொகுத்தனை யாமதன் பயன்றுய்த்தேம்
வெள்ளை யிற்றுவெஞ் சூரனை
முதலியோர் விளிந்தபின் னவராவி
கொள்ளை வேற்படை யொடுக்கிய
தன்மை யைக்கூறுதி யெமக்கென்றார். 1

பன்னு மாதவத் துறையுளோர்
கேட்டுழிப் பழவினைப் பகைவென்றோன்
பின்ன லஞ்சடை நெடுமுடி
துளக்கின னுவகையிற் பெரிதுற்று
னன்ன காரண மறைகுதுங்
கேண்மினென் றறைகுவா னொருகாலம்
பொன்னி லங்குதார்ப் * பன்னிரு
தடம்புயப் புங்கவ னெங்கோமான். 2

* இச் சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிரதம மகாசிருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றியவர். இது வாதுளாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கான வண்டறுக் கற்பகப்
பொதும்பர்சூழ் கந்தமா தனநின்று
மான வேலொடு மரகதக்
கலவமா மயிற்புற மினிதேந்த
வேனை மாநிலத் திருவிளை
யாடலுக் கெழுந்தரு ளியஞான்று
ஞான நாயக னுமையொடு
மினிதுறை கயிலையை நணுகுற்றுன். 3

உற்ற காலையிற் களிமயிற்
புறனிழிந் தொலிதரு சிறுதண்டைச்
சிற்ற டித்துணை நோவர
மென்மெலச் சென்றவச் சிறுகாலைக்
கொற்ற வார்கொடி மயிலொடுங்
கயிலையின் கீழுறக் குமரேசன்
கற்றை வார்கதிர்க் கயிலைசென்
றிறைஞ்சினன் பன்னிரு கரங்கூப்பி. 4

கறுத்த கண்டனைக் கண்ணுதற்
பரமனை யடியவர் கருத்தீமை
வெறுத்த நாதனை வெண்ணிலாச்
சடிலியை வெருவலர் புரந்தீய
வொறுத்த வாணகைப் புனிதனைக்
கண்டுகண் களித்தன னுளநெக்கான்
மறுத்து வார்குழன் மரகதக்
கொம்பரை வணங்கினன் மகிழ்பெற்றுன். 5

வருக ழுற்சிறு தண்டையஞ்
சீறடி மைந்தனை யெதிர்நோக்கி
யுருகு காதன்மிக் கெழுந்தன
னுவகையா னும்பரிற் றலைநின்றுன்
றிருந டம்புரிந் தனனது
நோக்கினன் சிந்தையன் பொடுநெக்கா
னருகு நின்றனன் மெய்பொடித்
தரும்பின னயர்ந்தன னக்காலை. 6

முடங்கு வெண்டிரை பொருதிருப்
பாற்கடன் முன்றிலின் முடத்துத்திப்

படங்கொள் பாம்பணைக் கண்டுயில்
படலையம் பசுந்துழாய் மணிமார்பன்
றடங்கொ டுஞ்சிறை யுவணமீப்
பொலிந்தொரு மேருவின் றலைமுந்நீ
ரிடங்கொள் கார்மழை முளரிபூத்
தனவென வெழுந்தனன் வருகின்றான். 7

தேவி வாழிய திருமறு மார்பினன்
சென்றுறுந் திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைத்தன னான்முகச்
சுருதியெம் பெருமானு
மேவு கற்பக நறுநிழ லினிதுறை
விண்ணவர் கணஞ்சூழ
மூவெ யிற்புரஞ் செற்றவ னுற்றுறை
கயிலையை முடுகுற்றார். 8

ஆழி மாயனு மருமறைக்
கிழவனு மவணிழிந் தயலாகப்
பாழி வெண்சிறை யுவணமு
மன்னமு மொழித்தனர் படர்கின்றா
ரூழி பற்பல காண்கினும்
பிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மால்வரை கயிலைமீச்
சென்றனர் திருநடந் தொழுதேத்த. 9

தொழுத கையினர் துளங்கிய
மெய்யின ருருகிய தொடர்போடு
மழுத கண்ணின ரன்பினர்
சென்றுழி யணிநெடு மணிவாயின்
முழுது ணர்ந்தறி நந்திகைப்
பிரம்படி முடிதொட நெருக்கூடு
வழுவி யேகினர் திருநடந்
தொழுதனர் வழுத்தின ரயனின்றார். 10

மறை முழங்கிய முழக்கொலி
யளவறு மாதிரங் கிழித்தோட
வறைக ருங்கழ லரிமுதற்
புலவரேத் தண்டகோ ளகையோங்க

விறைதி ருப்பதச் சிலம்பொலி
மன்னுயிர்க் கினிதளித் திடரோட்ட
நிறைபெ ருங்கண மாகர
வெனுங்தொனி பெருநெடு நிலம்போர்ப்ப. 11

தேவ துந்துமி முருடொடு
பஃறுளைச் சில்லரிச் சிறுபாண்டில்
பாவு கண்படு மார்ப்பொடு
திமிலைவெம் பல்லியத் தொகையார்ப்ப
மேவ ருஞ்சடைப் பகீரதி
யுவட்டெழ விண்ணவர் கணஞ்சூழத்
தாவி னந்திகைப் பிரம்பினு
விமையவர் முடிமணி தகர்ந்தோட. 12

பணிப்ப டாம்பொதி யிமயமீன்
றளித்தருண் மரகதப் பசும்பாவை
கணித்த சிந்தையி னருகுநின்
றியற்றிய கமலமென் கரப்பாணி
தொனித்த பன்முறைச் சதிவழி
சீர்தொறுந் தூக்கிசை செவிதூங்கக்
குணித்த நாயகன் றிருநடந்
தொழுதனர் விண்ணவர் குழாத்தோடும். 13

குழைந்த சிந்தையர் குமிழ்விட்
டொழுகிய கண்ணினர் குழையாநின்
றிழைந்த வன்பின ருருகிய
வென்பினர் முகிழ்த்தகை யிணைவாங்கார்
விழைந்த வேட்கையி னின்றன
ரயர்ந்தனர் மெய்பொடித் துளநெக்கார்
தழைந்த செஞ்சடைப் பரமனு
ராடல்கண் டுவப்பொடுந் தலைநின்றார். 14

இன்ன ரின்னண மாடல்கண்
டுவப்புழி யெறிகதிர்க் கயிலைக்கீழ்
மன்னு சேவலு மரகதக்
கொடுஞ்சிறை மயூரமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற் சூரனும்
பதுமனு மரிமுகத் தவனுங்கூர்

மின்னு வெள்ளெயிற் றடுசினத்
தாரக னெனப்படு வெய்யோனும். 15

பூத வெங்கணக் குலத்திவர்
நால்வரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்
பாத கிண்கிணிப் பங்கயம்
பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்றோ
கேத னத்திறற் குக்குடத்
தடுதிற லெவர்களத் துவர்கெட்டேம்
போதி னுன்முகத் தலைவனு
நும்மடி போற்றுத லெளிதன்றே. 16

இவைய றிந்துமற் றறிகில
ராமென வெறுழ்வலிக் குடையோர்போற்
கவர்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனு
மன்னமுங் கருத்துற மதியாவா
யவம தித்தன வறிந்திலீர்
போலுமற் றும்மொடு மடுபோர்க்கென்
றுவைசெ றுப்புழி நும்மொடு
நால்வரு முருத்தெழுந் துடணிற்பேம். 17

எனமொ ழிந்தன விருசெவித்
துளைபுக வெரிப்பொறி விழிகால
வனம யில்குலச் சிறைபுடைத்
தெழுந்தது வாரணஞ் சினஞ்சீறிப்
புனைபு டைச்சிறை யடிதொடப்
போர்த்தது பொரத்துணிந் ததுபூதத்
தினர்வி ழிக்குலம் வடவைகக்
கியவுருத் தெழுந்தன வெதிர்நோக்கி. 18

உருவு சீற்றமொத் தெதிர்வர
நோக்கிய வுவணமு முலகோங்கிப்
பொருபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ்
சுவற்றிய புடைச்சிறை புடைத்தார்ப்ப
விருகொ டுஞ்சிறை மலரய
னன்னமு மெதிர்கடந் ததுதம்மிற்
செருவி ளைத்தடு திமிலமிட்
டுரப்பின திருகின சினஞ்சீறி. 19

வேறு

தெழித்தன வுரப்பின சினத்தன கனற்பொறி தெறிப்ப வெதிரே
விழித்தன கடித்தன மிதித்தன வலங்குதிரை வேலை சிறையாற்
கழித்தன வுவட்டெழ நெடுங்கிரி முடித்தலை துளங்கி யதிரக் [மறுக.
கொழித்தெழு நிலத்துகள் கொழுந்தொடு படர்ந்துதிசை கொண்டு

ஆதவ னொளித்தன னசும்புறு பசும்பொனுல கண்டர் வெருவிப்
போதர நினைத்தன ரிடிக்குல மிடிப்பொடு பொரிந்து திருமான்
மீதொடு நெடுஞ்சிகர மாயிர நிரைத்தவட மேரு வரையு
மாதிர முழக்கவரு மாருத மெனப்பதறி மம்ம ருறுமால். 21

வாளெயி றதுக்கிய கணத்தலைவர் நால்வரு மனஞ்சி னவினர்
கோளுறு சிறைக்கலுழ னேடெதிர் மலைந்தமர் கொடுத்த னர்களாற்
றூளொடு செடித்தலை கடித்துதறி டச்சிகி தடஞ்சி றையினன்
மூளுறு சினக்கலுழ னைப்பிடர் புடைத்தது முழக்க மெழவே. 22

ஆரண முதற்றலைவ னேறிய தடஞ்சிறை யனத்தி னுடனே
வாரண நெடுங்கொடி மலைந்ததிற லீதென வழங்க வசமோ
கூரடி யுகிர்ச்சுவடு கொண்டெகின நெஞ்சுகுறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியுக ளித்தெழ வயச்சிறை புடைத்தது துறக்க மதிர. 23

இத்தலை யருஞ்சம ரிழைத்தகரு டக்கொடி யிழந்து நெடுவான்
மொய்த்தசிறை தட்டியெழ வோதிம மதன்பிறகு முந்து றுவதாற்
கைத்தலை நெடுங்கதை பொறுத்தெறி கணத்தலைவர் கண்டு கதழ்வார்
சித்திர மயிற்கொடிய குக்குட மவற்றின்வழி சென்று தொடர. 24

சென்றிடுபெ ருந்திசையு மண்டமு மதிர்ந்துயிர் சிதைந்து மறுக
மன்றன்மல ரோனுல கடைந்தெகின் மறைந்தது வயக்க லுழனு
நின்றெழுது ணுக்கொடு முகுந்தனுல கத்திடை நிமிர்ந்து மறையக்
கன்றியம னத்தொடு தொடர்ந்தடி படர்ந்தது கலாப மயிலே. 25

ஆயிர மிதழ்க்கமல பீடிகை யிருக்குமய னுதி யுலகிற்
பாயது கணத்தினி லனைத்துயிர் செகுத்தது படர்ந்து நெடுவா
னேயது முகுந்தனுல கெய்திய விருஞ்சிறை வயக்க லுழனைப்
போயுயிர் பறித்தது முகுந்தனுல கம்பொடி படச்சி தறியே. 26

அங்கணம ரர்க்குமுத னுயக முகுந்தனுல கத்தை யழியாச்
செங்கமல நாயக னிருந்தவுல கப்பதவி சிந்தி டமுனிந் [சூழ்
தெங்கணும் வெகுண்டுகொடி வாரண முயிர்ப்பொறை கொறித்த தெரி
வெங்கணிகல் வாளெயிறுடைத்தலைவ ரெங்கணும்வெகுண்டுமுனிவார்.

இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திடு மதிர்ப்பினி லெழுந்த விமையோர்
கப்படி விரற்பத முறுத்தநெடி தோடினர் கலக்க முறுவா
ரெப்படி யினிக்குடி யிருப்பதென விம்மலி னிரங்கி வெருவா
மைப்படி களத்தனட னம்புரி தருங்கயிலை வந்த ணுகினார். 28

அன்னவர் திருக்கயிலை யண்மினர் கொடுஞ்சம ரடர்ந்த மயிலு
மின்னெயி றுடைக்கணமும் வாரணமு மக்கயிலை வெற்பு மருவி
மன்னியொரு பாகமுற முந்தமர ரம்பொனணி வாயி லினுறா
வின்னலிவை யாரொடும் விளம்புது மெனத்தனி யிரங்கி மெலிவார்.

ஆயது நிகழ்ந்தபொழு தாரண முதற்பரனை யாடல் பரவிச்
சேயொளி விரிந்தபத பங்கயம் வணங்கினர் திரும்பி வரலு
மாயனை யெதிர்ந்துநெடு வானவர் குழாமொடு வணங்கி வழிபா
டேயது புரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறை யிரந்து புகல்வார். 30

வேறு

மூவா முதலே முளரித் திருநாபிப்
பூவா லுலகளித்த புண்ணியனே யெம்முயிரைக்
காவா யெனிலெவரோ காப்பார் கடலுறங்குந்
தேவா பசுந்துழாய்ச் சென்னிப் பெருமானே. 31

அன்றோர் களிறாதி மூல மெனவழைப்பச்
சென்றோடி யோடா விடர்தீர்த்த சேவகனே
குன்றா னிரைகாத்த கோவே யுலகளந்து
நின்றா யெரிவிழிக்கு நேமிப் பெருமானே. 32

அய்யோ வமர ருலகிழந்த தாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னன்றி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரக் கடுஞ்சி றையாற்
செய்யா ளுறைநின் றிருநாடுஞ் சிந்தியதே. 33

வாழி மலரோ னிருக்கு மலர்க்கோயில்
பூழி படச்சிதைந்து போயினதே புங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
ஊழி யிகந்தா யெளியே முணரேமால். 34

நீரேறு தாமரையோ னேறு நெடுந்தூவிச்
சீரேறு மன்னஞ் சிதைந்ததாற் றேந்துளவக்
காரேறே பூங்கமலக் கண்ணா கடல்வண்ணா
போரேறே நீயேறும் புள்ளரசும் போயிற்றால். 35

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாய்க் கணநால்வ
ருண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடையப் போதுமோ
வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ ரிருப்பெல்லாங்
கண்பாற் கருணை சிறிதுளவேற் காண்பேமால். 36

என்று வணங்கி யிமையோ ரெதிர்நிற்பப்
பொன்னுண் முளரி புயல்பூத் தனையோனும்
பன்னுண் மலர்க்கமலப் பண்ணவனும் போயினார்
மின்னு ரலங்கிலைய வேலோற் குறுகினார். 37

கண்டா ரிருகண் களிகூர்ந்தா ரோர்மருங்கு
தண்டா மரைமேக மன்னான் றனிநின்று
ரெண்டா மரைத்தவிசில் வீற்றிருக்கு மோதிமத்தோன்
விண்டா னுழந்த பரிசெல்லாம் விளம்புவான். 38

வாரார் முலையுமையா ளீன்ற மகவேயெம்
போரேறே வானுலகங் காத்தளித்த புண்ணியனே
தாரே றியகடப்பந் தாரோய் சமர்கடந்த
வீரா மயூரா விளங்கிலைய வேலோனே. 39

தேவே புரந்தரனார் செல்வமே செங்கமலப்
பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
தூவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியறுக்
கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே. 40

நாதா வொருதனியே நான்மறையே நாப்புரட்டி
யோதா மறையேய் பிரணவத்தி னுண்மையே
பூதாதி நின்றும் புலப்படாப் போர்க்களிறே
வேதா கமத்துறையே தண்கருணை வெள்ளமே. 41

தேங்கு திரைததும்பு தெண்ணீரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரம்பு சரவணத்தி னுற்பவமே
தாங்கு சிறியதண்டைத் தாளோ யிடையறுப்
பூங்கருணை யாறுமுகம் பூத்தபொலம் பொற்கிரியே. 42

கூற்ற முரணறுக்கு மாறெழுத்துக் கொண்டடியேம்
போற்று மெளியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற வரும்புலத்தை வென்றோ ரகந்தெளிய
நோற்றிழைத்த வெண்ணா னுடங்குமணி மார்பனே. 43

என்று பலவு மெடுத்தேத்திக் கைகூப்பி
நின்று மலர்வாய் புதையா நிகழ்த்துவான்
கன்று சினக்கணமுங் குக்குடமுங் கார்மயிலுஞ்
சென்றெகினத் தோடுங் கலுழனொடுஞ் சீறினவால். 44

சீறுஞ் செயலொழிந்த திண்சிறைய வன்கலுழ
னேறுந் தமியே னெனைத்தாங்கு மோதிமத்தோ
டாறுஞ் சிறகோய்ந் தலமந் தமரிழந்து
மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த. 45

பின்போ யெனதிருக்கை மாளப் பெரிதிழைத்து
வன்போடென் னேதிமத்தை மாய்த்து வயக்கலுழ
னென்போ டொடிய முடித்துமறிந் தேகினவாற்
பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிற்றால். 46

வானோ ரனேக ரிருந்தாரவ் வானோரி
னேனோர் வடவரையும் பல்வரையு மெய்தினோர்
யானோ புகல்வ னிவர்பிழைத்தா ரீங்குற்றார்
தேனோ டினவண் டுழுபூந் தெரியலாய். 47

என்றுரைத்த வெல்லாந் திருச்செவிதாழ்த் தெம்பிரான்
குன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்று
னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
* மன்றிழைத்த சூரன் முதலோர்வந் தண்மினார். 48

நாவாய் வறப்பக் குறுத்தா ணடுநடுங்க
வோவாத் திறலோய்ந் துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
மேவா வெருவருத்த நின்றனரால் வெங்காலத்
† தீவாய்ந்த கண்களுடன் பாலிற் றெளிந்தனவால். 49

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவரைத் தனிவே லிறைநோக்கிச்
செந்தா மரையுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்
நந்தா வலிதொலைத்து வானவர்க ளுடழித்தீர். 50

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப்
பாவ நிருதகுலத் துற்பவித்துப் பன்முறையாற்
றேவ ரிவர்க்கிடுக்கண் செய்வீர் கடைமுறையெம்
பூவிலைய வேலாற் றொலைந்து கதிபுகுவீர். 51

---

* அன்று-பகைமை.

† தீவாய்விழித்தவிழிபாலிற் றிகழ்ந்தனவால் என்றும் பாடம்.

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்பூதர்
மின்னுஞ் சுடரிலைவெள் வேலோற் பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதர்குலம் வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டுமால். 52

ஈதன்றி மற்றொன் றுளதா லெளியேங்கள்
போதுங் குலத்துப் புரிதவத்தா னெட்டிலைவேல்
காதுந் திறத்திறக்குங் காலை மயிலாகிப்
பாதம் பொறுக்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய். 53

ஆய வரமிரண்டு மெம்பா லருடியெனத்
தூய முறுக்கெயிற்றுச் சூரன் பதுமனொடு
மேய வுவகையொடும் பெற்றான் மிகுதவத்தான்
மாயை வயிற்றிலிவர் நால்வோரும் வைகினர். 54

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
றாளார விந்தனு ரேறுந் தனியெகினந்
தூளாய் முடிந்த சுரருலக மெம்பிரான்
றோளா றிரண்டுடையான் சொல்லினிலை பெற்றனவால். 55

மூரிக் கமல விழியாற்கு மூதுணர்ந்த
வேரிக் கமலத் தயற்கும் விடையருளி
வாரிக் கருணைப் பெருமான் மயிலுகைத்துப்
பாரித்த கந்தப் பணிவரையிற் போயினான். 56

என்று மிளையா னியம்பு மொழிதிறம்பாத்
துன்றுந் துணைத்தடந்தோட் சூரன் பதுமனொடு
மொன்று தனிவயிற்றி னேருருவா யுற்பவித்தான்
நின்ற விருவ ருடன்பிறந்தார் நீணிலத்தில். 57

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம னென்றொருவன்
சீலக் குணமொழிந்த சிங்கமுக னென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாரகனென் றொன்றொருவன்
ஞாலத் தசுரர்குல மன்னவராய் நண்ணினர். 58

பூவிற் பொலியும் புனைகழலோன் போர்வேலாற்
காவற் கணத்தோ டிருவர் கலந்தொழிந்தார்
தூவிற் பொலிசூலச் * சூர னுயிரிறந்து
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச் சென்றொழிந்தான். 59

* சூரபன்மாவிறந்து சென்றொழிந்தார் என்றும் பாடம்.

ஈது நிருதர்பிரா னெய்தியவா றிக்காதை
யாதி முதனு ளரும்பியதா லென்றருளிச்
சூத னுரைத்த பரிசெல்லாந் துரிசறுத்த
மாதவத்தோர் கேட்டு வழுத்தி மகிழ்சிறந்தார். 60

வேறு

ஈங்கிவனிப் பரிசாய தெனவுணர்த்த வுணர்ந்தனம்யா
மினிநீ யைய
வாங்குபிறை வளையெயிற்று வாளவுண ருயிரொழிய
மடிந்த ஞான்று
வீங்குதுணைப் பணைத்தமுலை யசமுகியு மிவட்பயந்த
வெய்ய வேற்கட்
டாங்குகருங் குழன்மாயை யெனுமவளு மொழிந்தவழி
சாற்ற வேண்டும். 61

என்றுமுனி வரரியம்ப விருந்தவத்தி னிருங்கொழுந்தா
யெழுந்த சூதன்
வென்றுபுலன் களையிகந்த மாதவத்தீர் கேண்மினென
விளம்பு மேனாட்
பொன்றிகழ்கிண் கிணிமுளரித் தண்டையந்தாண் முருகனொடும்
பொருத ஞாட்பின்
மன்றலெழுங் குழன்மாயை கதிர்ப்பகைக்கோர் மறையமைந்து
மறைந்து போனாள். 62

போயநெறித் தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்துன் னொடும்பிறந்த
புதல்வர்க் கெல்லா
மேயவிற லினிப்புகுதா தொருகுமரன் றிருக்கைவடி
வேலால் வீவ
ராயதுவந் துறுமளவை யிவணிருத்தி மந்தரவெற்
படைகின் றேன்யான்
றீயநெறிக் கொடுஞ்சூரன் முதலியோர் களத்துலக்குஞ்
செயனீ யோர்வாய். 63

மந்தரவெற் பினையடைந்து சீகுலமாப் பருப்பதத்து
வருகின் றேன்யா
னிந்தநெடுங் கொடுஞ்சமரி னிவரிறப்ப துணர்ந்துபின்ன
ரிவணுறுது
வந்தொழிதி வருந்தலைநீ சீகுலவெற் பினைநோக்கி
வருதி யென்னா

வந்தரவா னவர்குறித்து நகைவழங்க மாயையவ
ணகன்று போனாள். 64

பொருசினத்த வாளவுணர் கிளைமுழுது மடுகளத்துப்
புலவு வேலாற்
செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தளித்த
தீயோ னோடுந்
தருவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனரு ளிரணியன்பா
தலத்துச் சார்ந்தா
னுருகியசெம் பெனத்தெளிந்த கண்ணியச முகியாற்றி
யோடி னாளால். 65

மலைத்தலைவெம் முலைத்தலத்தி னிடியெனத்தன் கரம்புடைக்கு
மருளு மேங்கும்
பிலப்பகுவாய் திறந்துமுக டதிரவெடுத் தழுதாற்றும்
பின்பார்த் தோடுங்
கொலைத்தலைமுத் தலைப்படையோன் கொடுத்தவர மின்றளவோ
வென்று கூறு
முலைத்தலைநின் றுருகுமெழு கெனக்குழைந்து தனையீன்றா
ளுறையு ளுற்றாள். 66

சீகுலமாப் பருப்பதத்தி னழுதாற்றிச் செல்வாளை
யெதிர்ந்து செல்லா
மாகுலமுற் றறமுடிந்த தெனவுணர்ந்த மாயைநெடு
மண்ணில் வீழ்ந்தாள்
சோகமெடுத் தலைப்பமற்றை யசமுகியு மவளடியிற்
றுயர்ந்து வீழ்ந்தா
ளாகுலத்துக் கொருநிலைய ருலகதிரத் தழுவியழு
தாற்றி னாரால். 67

அந்தரவா னவர்பணித்த பணிதலைக்கொண் டியற்றுமுடம்
பயர்வு தீர்ந்தார்
கந்தருவ ரியக்கர்சித்தர் விஞ்சையர்தந் தீராத
கவ்வை தீர்ந்தார்
சுந்தரிமங் கலந்தடவி நெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்துத்
துயரந் தீர்ந்தா
ளிந்திரனை முதலினோர் காற்றழும்புங் கரத்தழும்பு
மிழந்தா ரின்றே. 68

பொருவருவெண் குடைநிழற்றிப் பொதுக்கடிந்து பலவண்டம்
புவன மெல்லா
மருவரம்பெற் றினிதளித்த வசுரர்குலம் பொருகளத்தி
னவிந்து மாளத்

தருவிழந்த விந்திரற்கன் றடுகளத்தி னெதிர்ந்துபுறந்
தந்துமானச்
செருவிழந்த தலைவரினி முகமலர்ந்து தமதுபதஞ்
செலுத்து வாரால். 69

அரிமுகவ னெடுத்துரைத்த மொழியுணரா யண்டமுற்று
மளந்த செங்கோ
லெரியினுக்குத் தனைபோலும் பெருவரனு மெறுழ்வலியு
மிழந்தாய் போலு
முரியவுயிர்த் துணைவரென வொருவரா யினிப்பிறப்பா
ருளரோ கேட்டேன்
விரிதருகற் பகநீழ லிந்திரனு ராசுகொண்ட
வெகுளி வேலோய். 70

ஒழியாத பெருவளனு மூவர்க்குஞ் சலியாத
வரனு மென்று
மழியாத பெருவரனு மழிந்தனைமற் றனதெழிலு
மழிந்த தேயோ
சுழியாறு சடைக்கரந்தோன் மதலையிவ னெனவுரைத்த
சொற்கே ளாயாற்
பழியாவி சுமந்துநும்மை யிழந்திருந்தே னுடன்பிறந்த
பரிசு நன்றே. 71

எனவரற்று மசமுகிகட் குமிழியெடுத் தெறிபுனலை
யிருகை மாற்றி
மனமயக்க மொழிதியென மாயைமகட் கருகிருந்து
மம்மர் தீர்ப்பாள்
புனைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெறற்கரும்பே றினிதுபெற்றுப்
பொலிந்தான் முன்னே
னனமுகைக்கு நான்முகனு மரியுமிவ னடிதொழுதற்
கணிய ரன்றே. 72

பண்டிழைத்த மாதவத்தாற் கிடைத்தனன்மற் றிதுவிதன்மேற்
பதவி யுண்டோ
தண்டையஞ்சி றடிகதுவுந் துகள் * படியப் பெற்றனனெத்
தவமோ வென்ன
வண்டிமிர்பைந் துணரோதி யன்னையுரைத் தனளவளை
வதன நோக்கிக்
கெண்டையங்க ணசமுகியுஞ் சிறிதுமனக் கவலொழிந்து
கிளப்ப தானாள். 73

* இழுகப்பெற்றனன் என்றும் பாடம்.

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகர்முகத்த வேலினுரந்
தொலைந்து வெற்றி
வீரநெடுஞ் சிறைமயிலுஞ் சேவலுமா யினனென்ன
விளம்பி னுயத்
தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுணரேன்
றமியே னன்னோர்
சோரிசொரி முத்தலைச்சூன் மறலிவலைப் பட்டனரோ
சொல்க வென்றாள். 74

ஆயதுமுற் றுணர்ந்தறிவா னுரைக்கின்றே னசமுகிமற்
றறிதி யென்ன
மாயையுரைத் திடுமனையோர் கயிலைவரு கணத்தினொடும்
வாழ்ந்தா ரென்னத்
தீயவினைத் திடுமிவரிப் பெறற்கரும்பே றடைந்ததென்னை
செப்பு கென்று
டாயெனநின் றிவட்பயந்தா ளவட்கறிந்த முறையனைத்துஞ்
சாற்ற லுற்றாள். 75

முன்னொழிந்த நெடுங்காலத் திரைதிரைநின் றுவட்டெடுக்கு
மூரி முந்நீர்
தன்னகத்து நவதீவிற் சாகத்தீ வொன்றுளதா
லதனுட் டோன்றி
மன்னியசெங் கோலோச்சி யொருகுடையி னுயிர்புரக்கு
மன்னர் மன்னன்
பொன்னவிர்பைங் கழற்காற்ப்ர பாகரனென் றுளனொருவன்
புலவு வேலோன். 76

அனையவனுக் குயிரனையா ளொருத்தியக மாட்சிபுரந்
தளிப்பா ளன்னாள்
புனைமணிமே கலையசுகு மாரியெனும் பெயருடையாள்
பொற்பி னீங்காள்
கனைகழற்கா லரசனெறி முறைதிறம்பா ளருந்ததியிற்
கற்பி னிற்பா
ளினையறிவ ரளவிறந்த நெடுங்கால மரசுபுரிந்
திருந்தா ரன்றே. 77

ஈங்கிவர்நின் றிழைத்தபெருந் தவப்பயத்தா லினிதுவப்பி
னெடுத்து மோப்பத்
தீங்குதலை மதலையொரு நால்வர்பிறந் துளரிவர்க்குச்
செங்கோல் வேந்த
னோங்குதிறற் சூரனென்றும் பதுமனென்று மிரட்டையருக்
குரைத்தே னோர்க்குத்

தாங்குகழற் சிங்கனென்றுந் தாரகனென் றும்புனைந்தான்
றூம வேலான். 78

தங்குலத்து முதியோர்பே ரீன்றெடுத்த மதலையர்க்குத்
தந்த பின்னர்ப்
பொங்கொளிப்பைங் கழலிவர்க்குண் முன்பிறந்த சூரனுக்குப்
புரவு நல்கிச்
சிங்கவா தனத்திருத்தித் தேவியொடு மருந்தவத்திற்
சென்றா னன்னோ
னங்கணவ னுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிர்க்குதவி
யருளி னானல். 79

அறநெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதளிக்கு
மந்நாட் டென்பாற்
குறுமுனிகுண் டிகைதூக்குங் கரத்தினனா தரித்திடுகைக்
குடைய னாகி
மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டு வந்தனையோன் றனதிடத்து
வரவு நோக்கி
முறையினினி துயிர்புரக்குஞ் சூரனருந் தவற்கெதிர்போய்
முறையிற் றாழ்ந்தான். 80

அருந்தவமே யருந்தவத்தோர்க் கருமருந்தே யாரணமே
யளியேம் பெற்ற
பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தருளப்
பெற்றே னெந்தை
திருந்துமல ரடிதீண்டக் கடற்கிடந்த தீவுஞ்செய்
திறனன் றென்னாக்
குருந்தமலர்த் தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனியைத் தன்கோயில்
கொண்டு புக்கான். 81

புக்கமுனி வனைத்தரளங் குயிற்றுமரி யாசனத்தி
னிருத்திப் போற்றித்
தக்ககடன் முறையாவுந் தம்பியரோ டினிதியற்றத்
தமிழின் வேந்தன்
மிக்கெழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் தூவட்டெறிய
வியந்து நோக்கிப்
பக்கமருங் கிருத்திரெனத் தொழுதிருந்தா ரன்னவர்க்குப்
பகர்த லுற்றான். 82

வேறு

தூய வெண்குடை நீழலி னவனிகாத் தளிக்குந்
தூய சிந்தையிற் றுரிசறு பெருங்குண முடையீர்

மேய நுங்களைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தோ
மேய நுண்பொரு ளொன்றுள தியம்புதுங் கேண்மின். 83

அறிவி னாலுளந் தூயவர்க் கன்றிமற் றறிவிற்
சிறிய சிந்தையிற் றீட்டுவ தன்றிது தெரிக்கின்
மறுவின் மாட்சியின் மந்திரத் துபநிடத் துச்சி
யுறுவ தியாரினும் புலப்படா தொருபொரு ளுளதால். 84

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலன் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பது மெண்ணுறு புலன்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலெனு மெவற்றிற்கு மேலாய்
நண்ணிக் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் நவில்வார். 85

திருமு கங்களோ ராறுடன் றீவினை யனைத்தும்
பொருது வென்றுளன் பன்னிரு புயமுளன் புலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார்
குருதி யூற்றெழு வேற்படை திருக்கரங் கொள்ளும். 86

தெய்வ மாமயி லொன்றவன் சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளந் தறிவார்
வைய முற்றவுங் கொறிக்குமோர் வாரணக் கொடியன்
பொய்யில் கேள்வியீ ரதன்றிறம் யாவரே புகல்வார். 87

முருக நாயகன் சீறடி முளரியிற் சிறுதூள்
பொருவின் முக்கணன் புயங்களு முமைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழ்ந்தன சிறிதுநாண் மாமயிற் பெருமா
னொருவில் வைகலும் பொறுத்தன னென்னிலென் னுரைக்கேம். 88

மூவ ராகிய முப்பெருந் தொழிலுடை யவர்க்குந்
தேவ ரியாவர்க்கு மருந்தவஞ் செய்தியற் றுநர்க்கு
மோவி லெண்குணத் தனையனை யுளத்தமைத் தல்லால்
யாவ தாகுவ தன்னவர்க் கெடுத்தியா மியம்பில். 89

ஈது ளப்படுத் திருத்திநீ ரெம்பிரா னிருதாட்
போது வைகலும் போற்றுதி ரென்றனன் புகலா
வாதி நாயகற் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன்
வேத வேதிய னாசிகண் மொழிந்தனன் வியப்பின். 90

சாகத் தீவினின் றருந்தவத் தவமுனி தணவா
யோக நாயக னொருவழிப் புகுந்தன னுவர்க
டோகை வாகன மெம்பிரான் சேவலந் துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுதம் மருமனத் தடைத்தார். 91

திரண விந்துவென் றொருமுனி சென்றனன் றிரைநீ
ரரண வேலியச் சாகத்தீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச்
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றாரகன் சிந்தை
முரண கற்றரி முகவனும் பணிந்துகைம் முகிழ்த்தான். 92

முகிழ்த்த கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழ்த்த நெஞ்சினர் புனற்படு கண்ணினர் நிறைந்த
மகிழ்ச்சி கூர்தர மாமதிற் கோயில்கொண் டணைந்தா
ரிகழ்ச்சி யில்லதோர் முழுமணித் தவிசக மிருத்தி. 93

செய்ய வேண்டுவ வரன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவம் யாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாயினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென வியந்தார். 94

அன்ன மன்னவர்க் காசிசொற் றங்கையா லமைத்து
மன்னு யிர்க்கினி தோர்குடை நீழலின் வகுத்தீர்
பன்னு நூன்முறை திறம்புறு தறனெறி பயந்தீ
ரின்னு மொன்றுள துமக்கெடுத் தியம்புவா னியைந்தேம். 95

அதுக ருத்துணர்ந் தறிகுதி ரரியாற் கெனவோர்
மதலை தோன்றினன் மாநிலத் துயிர்புரந் தளிப்பான்
விதுமு டிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டரற்றும்
புதுந றுந்துழா யவனையு மொழித்துயிர் புரப்பான். 96

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் கலுழிமால் யானை
புவன முற்றுற விடிபடுத் தண்டமேற் புரட்டி
யிவர்த டந்திரைப் பிரளய நடப்புறி னெதிர்போய்க்
கவர்து ளைக்கரத் தறிஞ்சிநின் றுருயிர் காக்கும். 97

அன்றி யின்னுமோ ரருமறைப் பொருளுள தறைவாங்
குன்று யிர்த்தெழு மரகதக் கொழுங்கொடி யுருவாய்
மின்றி ரித்தன முத்தலை வேற்படை பொறுத்தாள்
பொன்றி கழ்ந்திடு மேருவும் வையமும் புரந்தாள். 98

புரந்து மாநிலம் பலகையுஞ் சுரிகையும் பொறுத்துக்
கரந்து பல்லுயி ரனைத்தையு மொருநெறி காப்பாள்
சுரந்த கங்கையஞ் சடையின ருடனடந் தொகுத்தாள்
பரங்கு றித்திடி லவளல துயர்ந்துளோர் பகரார். 99

அனைய ணூபுரத் தளிரடி தாங்குவா ளரிக்குப்
புனையு நான்மறை நாற்பத மெனத்தவம் புரிந்த
சினவு வள்ளுகி ரெனத்தவம் புரிந்தது திங்கள்
கனலி யீற்றெழூஉந் துருப்பினு மெதிருறீஇக் கவரும். 100

நமக்கு வேண்டிய திக்கதி நோக்கிமற் றினையோர்
தமக்கு வேண்டிய பூசனை வரன்முறை தந்து
சமர்த்த லைப்பகை கடந்துபுன் பிறவிநோய் தவிர்ப்ப
தெமக்கு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழூஉந்தான். 101

முனைவ னேகிய பின்னரிந் நால்வரு முயலாத்
தனையர் பாலுல களித்தனர் தவஞ்செயத் தணந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகர்மா
நினையு நெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார். 102

மஞ்சி யங்கிய பருப்பத வனத்திடை வைகிப்
பஞ்ச வக்கினி நாப்பணின் றருந்தவம் பயில்வார்
செஞ்சு டர்க்கதிர் பொழிமழை யிரும்பனித் திவலை
நஞ்செ திர்ப்பினு மந்நிலை யல்லது நடுங்கார். 103

இக்க ணின்னவ ரருந்தவ மியற்றிடு மெல்லைத்
தொக்க நான்முக னரிமுதல் வானவர் துவன்றப்
புக்கி யாமளை புதல்வன்மற் றரியரன் புதல்வன்
முக்க ணன்திரு நடந்தொழக் கயிலையின் முன்னி 104

தத்த மூர்தியக் கயிலையின் மருங்குறத் தணவா
வத்த னைத்திரு நடந்தொழக் கயிலைவெற் படைந்தா
ரித்த லைச்சிறைக் கலுழனு மன்னமு மெதிர்ந்த
சித்தி ரக்கலா மயிலினை யடைந்தன செப்பும். 105

சாகத் தீவகத் தரசரோர் நால்வருந் தழுவித்
தோகை யுங்கொடிச் சேவலுந் தூர்க்கைவா ளரியும்
வேக வெம்பரிச் சாத்தனின் றுகைக்கும்வெங் கரியு
மாக வேண்டிநின் றருந்தவ மழன்முகத் திழைப்பார். 106

வருட நாற்பதி னுயிரஞ் சென்றன மதியீ
ரருட ரும்பத மூங்களுக் கிழக்குநா ளடுத்த
பொருவி னும்பத மின்றுகொ ளூளைகொல் புகுவார்
வெருவ ரும்புனல் வருமுன மணைசெயல் வேண்டும். 107

என்னக் கூறியே கலுழனு மன்னமு மேக
வன்னக் கார்மயின் முதலிய வாகனங் குழுமித்
தின்னச் சிறிய வாமெனு மடுசினந் திருகிக்
கன்னற் போதினி லவருழைக் கடுகின கனலா. 108

கனல்வி ழித்தன வனமெலாம் பொடித்தன கதுவி
யனன்மு கத்துநீ ரருந்தவ மிழைத்தவா றறைவீ
ரெனவு ரப்புரை செவிபுக நால்வரு மேங்கி
மனன டுக்குற வரன்முறை நினைந்தவா வலித்தார். 109

அச்சொற் கேட்டலு மயின்முதற் கூடிய வனைத்தும்
விச்சை மாதவம் புரிந்தருள் வேந்தரை வெருளா
விச்சை யெம்பதம் விரும்பினீ ராதலி னினிநீர்
கொச்சை மாகணக் குலத்தொடுங் கலத்திரென் றுரையா. 110

மீண்ட டைந்தன கயிலையின் மருங்குற வேந்தர்
மாண்ட வெங்கணத் தலைவராய் வதிந்தனர் மறித்து
மீண்டு மாமயின் முதலிய வவற்றொடு மெளியேம்
வேண்டு மாதவ முறுங்கொலென் றிரந்தனர் விளம்ப. 111

மயிலுஞ் சேவலு முதலிய மனநெகிழ்ந் திரங்கிக்
கயிலை மாகணத் திருந்துநீர் நாள்பல கழித்தான்
முயலு நுந்தவப் பயனெலா முற்றுதி ரென்னப்
புயனி றக்கண மண்டவா பரணனிற் புகுந்த. 112

மாய னூர்தியு மலரய னூர்தியும் வனத்தி
னேய நந்தவ மழிப்பதற் கியற்றின வென்னத்
தீய சிந்தையிற் கிடத்திபக் கணத்தவர் சினவி
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றுபோர் விளைத்தார். 113

முக்க ணன்றிரு நடந்தொழு முதன்மையோர் யாரு
மக்க ணத்தினிற் றம்பதி யடைந்தன ரதன்பின்
மிக்க நால்வரு மறுமுக னணையால் விரிநீர்
தொக்க மாநிலத் தசுரரிற் றோன்றினர் தொடர்பால். 114

ஆய தன்மையி னசுரரிற் றோன்றின ரென்றாற்
சேய வானவர் தங்களைத் தீமைசெய் தொறுப்பா
னேய காரண மென்கொன்மற் றியம்புதி யென்றுண்
மாயை தன்மக ளசமுகிக் குணர்த்துவான் மறித்தும். 115

பூத ராயிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தசுரரு மமரருங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரம ரிழந்தனர் முரிந்தார்
பாது காப்பிரென் றிவரைவந் தடைந்தனர் பதறி. 116

அன்று வானவர்க் குதவுவா னகலிடத் தடைந்து
குன்று ருத்தெனக் குவலயப் பூதரிற் குழுமிச்
சென்று ருத்தெழு நிருதர்வெஞ் சேனையைச் செருவிற்
கொன்று வானுல கிந்திரற் குடியிருத் தினரால். 117

அந்த ரத்தவர்க் குதவிவான் கயிலையை யடைந்தார்
சந்த வார்புயத் தகுவர்கோ னிடரொடுந் தமித்து
வந்தி ரங்கிய வண்டவா பரணனை வழுத்தி
யெந்தை கேண்மதி யெம்முறை யுளதென விசைப்பான். 118

நின்ன தாணையி னிலைபெறு பூதரோர் நால்வ
ரென்ன தாகிய சேனையை யுயிர்செகுத் திறுத்துப்
பின்ன ரீங்கிவ ணடைந்தன ரென்றனன் பிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகன்வெகுண் டனனால். 119

வருதிர் நால்வரு நீவிரென் னாணையை மதியா
தொருவி வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வாளெயிற் றசுரர்வெங் குலத்திடைத் தோன்றித்
தருவி னுட்டவர்க் கிடும்பைசெய் தகனிலஞ் சரிப்பீர். 120

என்று ரைத்தன னண்டவா பரணன்மற் றிவரு
மன்ற வன்சொலுஞ் சாபத்தா லம்பரத் தவர்க்குக்
கன்று வெஞ்சினத் திடும்பைமுற் றிழைத்தனர் கண்டா
யன்று தொட்டவ ரிழைத்திடு மிடும்பையின் றகன்ற. 121

இவணி கழ்ந்தன வின்னண மீங்கிதன் மேனாட்
டவறின் மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
ரவரை மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக்
கவரொ ளிக்கழன் முருகவேள் வெகுளியிற் கழறும். 122

கொடியெ னப்பிடித் துயரிய சேவலைக் கொழுங்கார்
நெடிய தோகைமா மயிலினை நீவிர்போ யுருத்து
முடிவின் மாதவ முயற்சியை யொழித்தனி ரதனாற்
கடிய பாதக மடைந்தனி ரெனமனங் கறுத்தான். 123

இற்றை நாண்முத லெம்மடி தாங்கலே யினிநீ
கொற்ற வார்கொடி யல்லையென் றிவற்றினைக் குறித்துச்
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக் கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்துநின் றினையன விளம்பும். 124

இன்று காறுநின் னிணையடித் தொண்டுபூண் டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெனமனத் துணரேம்
வென்றி பூத்தொளிர் விளங்கிலை வேற்படைப் பெரும
வொன்றிவ் வேழையேம் புரிகுவ துரைத்தியென் றிரப்ப. 125

கஞ்சி மாநக ரடைந்துநீ ரெமையுணர் கருத்தான்
மஞ்சு தோய்வரை மாதவம் புரிகுதிர் புரிந்தாற்
றஞ்ச மெம்மடி தருகுது மெனச்சென்று சாரா
வஞ்சி லம்படி நினைந்துநின் றவனடி யடைந்த. 126

பயிலுஞ் சூரனும் பதுமனு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினர் வாளரி முகனு
மியலுந் தம்பியு நினைந்தன முடிப்பதற் கெண்ணிப்
புயலுண் டேகுறு கயிலை னந்திபாற் புகுந்தார். 127

நந்தி நாதனின் னளிர்கழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூர்தவ நாள்பல கழிதரப் புரிந்தேம்
விந்தை யூர்தியும் வெண்ணிறச் சூர்ப்படைச் சாத்தன்
றந்தி யூர்தியு மாகுவ மெனமனந் தரித்து. 128

அளிய மாற்றிய வருந்தவ மவப்படா தருளி
யொளிய நீறணி யெம்பிரா னருடியென் றுரைப்ப
வெளிய வாளெயிற் றிவர்முக நோக்கினன் வியவாத்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும். 129

நீற ணிந்தரு ளெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
டேற வர்க்குள வூர்திகட் கிருங்கதி கொடுக்குங்
காறு மெம்முழை யிருத்திரென் றுரைத்தனன் கருதி
வேறு கொண்டில ரிருவருந் தமதுளம் வியந்தார். 130

இப்பெ ருங்கதை கேட்டுழி யசமுகி யென்பாள்
கப்பி ளந்தனச் சுமையுடைத் தாயொடுங் கவைக்கோட்
டொப்ப ருந்திற லேற்றினு லூர்திக ளனைத்துந்
தப்பில் வான்கதி பெறுவன சாற்றெனச் சாற்றும். 131

வெள்ளி யங்கிரிக் கோட்டக மேவரு மிறைவன்
வள்ளி நுண்மருங் குமையிடைத் தூர்க்கையை வருத்திப்
புள்ளி வண்டறை துளவணி முகிலிடைப் புலவு
னள்ளி லைப்படைச் சாத்தனை வருத்தின னதுநாள். 132

இனையர் போந்தன ரெம்பிரான் றிருவடி யேத்தி
வினைய வூர்திமற் றெங்களுக் கருளென வேண்ட
வனைய வேற்றினை யழைத்திவர்க் கூர்திநீ யருள்வா
யெனவு ரைத்தலு மெறுழ்வலித் துணைமருப் பிடபம். 133

அருவி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறச் சரிக்குந்
திருகு சீற்றவெஞ் சீயமோன் றிழிமதச் செருக்கி
னெரிவி ழிக்கரத் தந்தியோன் றீங்கிவர்க் களிப்பக்
கரியு மத்திற லாளியுந் தனிமனங் கவலா. 134

இடப நாயக யாங்களிக் கயிலையி னிருந்துன்
படரொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருந்தவம் பயின்றே
மிடையி னீங்கிது பலித்தவா றெதுவென விசைப்ப
வடன் மருப்புடை விடையவைக் கின்னண மறையும். 135

சேய காலமற் றினையவர்க் கூர்தியாய்த் திரிந்து
போய பின்கதி யளிக்குதும் போமினென் றவற்றை
யேய பின்னர்மற் றவர்க்கவை யூர்தியா யிருந்து
மாயி ரும்பத மேற்றினு லடைந்தன மகிழ்ந்து. 136

ஏறு மூர்த்திமற் றிலமென விருவரு மெதிர்ந்து
கூறு நான்மறை யேற்றொடு முரைத்தனர் குறுகி
நீறி லங்கொளி நந்திதன் னுளத்தொடு நினைந்தான்
வேறு கொண்டிவ ரிருவரைக் கொடுத்தனன் விரும்பி. 137

சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவசண்முகன் றுணை

அசமுகி சருக்கம்

ஈது கேட்டுநின் றசமுகி பின்னரு மினிநீ
தாது வார்குழ லன்னையென் னிலைசொலத் தகுமென்
றோத வோதுவன் கேண்மதி யென்றன ளுரைப்பாள்
சீத வார்பெருங் கடலகத் துளதொரு தீவு. 1

தேங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதகத் தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றுளனொரு மறையோ
னோங்க வன்றனிச் சுவேதையை வேட்டன னவள்பா
லோங்கு மாதவத் துதித்தனள் சித்திர ரேகை. 2

அழகெ லாந்திரண் டோருருக் கொண்டன வனையாள்
குழவி மானிளம் பிடியெனத் தவழ்தொறுங் குழைவாள்
மழலை வாய்மொழிக் குதலையைக் கேட்பினு மரனுந்
தழையு லர்ந்தன வாயினு மரும்பின தழைக்கும். 3

குழைத்த செம்பொனு வியற்றிய புனைந்தகூன் சிலம்பு
தழைத்த சில்லொலி கலிப்புறத் தளர்நடை பயின்று
ளிழைத்த மாதவத் தன்னைகண் களித்தன ளிருப்ப
மழைத்த வார்குழ லேழ்வய தூற்றனள் வளர்நாள். 4

அனைய தீவகத் தயல்கிளர்ந் துளதொரு நகரந்
தனையு ரைத்திடிற் றயங்குபூச் சக்கர மதன்பா
னினையு நான்மறைக் குலத்தரி சன்மனென் றெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோன்றின னொருதனி மதலை. 5

புனித மாதவன் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
றனிம றைப்பெருந் தலைவனத் தையலை மணந்தா
னினிது கொண்டுபோய்த் தனதகத் திருத்தின னிவளை
வனைக னங்குழை புதுவனப் பொருங்குற வளர்வாள். 6

எரியு நஞ்சமு மமுதமு மெடுத்துறக் குழைத்துப்
பரிவி னீட்டின கிடைத்தன வாமெனப் பதைத்த
வரிப ரந்தன வயல்பிறழ்ந் தணிகுழை நடந்த
கரிய வாயின வெளிய வாயினதடங் கண்கள். 7

ஆரி ருட்பிழம் பொழுக்குவிட் டனையதோ கமஞ்சூற்
காரி ருட்கொழுந் தொருவழிக் கான்றதோ கமழ்ந்த
வேரி யஞ்சன மயிரென விழுதுவீழ்ந் ததுவோ
வாரி ணர்ச்சுரு ளோதியை யாதென மதிப்பாம். 8

முளைத்த வான்பிறை முத்தின முற்றிய பின்னர்க்
கிளைத்த வாரிருட் கீழ்வடிம் பிணைப்பெறக் கிடத்தித்
தளைத்த வாமெனக் கரும்புரு ரத்தொடுந் தயங்குந்
திளைத்த சிந்துர வாணுதல் யாதெனத் தெரிப்பாம். 9

பயிற்செய் கானக மரகதப் பசும்பணித் தோகை
மயிற்கு லங்குழீஇ மயங்கின சாயலின் மயங்கு
முயிர்த்த பூந்தழை மாஞ்சினை யிடனுறைந் திசைக்குங்
குயிற்கொ ழுங்குர லமுதொடுங் கூட்டின குதலை. 10

முழுத்த பானிலாப் பிதிர்த்தன முறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தவோ வமிழ்தினை யரும்பென லாக்கிப்
பழுத்த வெண்ணிலாப் படுத்திவைத் தனகொன்மற் றறியே
மொழுக்கு வாணகை யாதென வுணர்ந்தில மின்னும். 11

வட்ட வார்சுரு ளோலையிற் பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனுக் கன்றுயிர் கொடுத்ததிக் கிளையே
தொட்ட வார்திரைப் பரவைமா நிலத்துயிர் சூறை
யிட்ட ருந்துற மறலிகைத் திருத்திய விலக்கே. 12

இலவு பூத்ததிற் பவளமென் கொழுந்தொளி யிருத்தி
மலர்மு ருக்கிதழ்ச் சேயொளி வழித்ததின் விரவிக்
குலாந றுங்கனி வீழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலை கடற்படு மாரமு தரும்புசெவ் விதழாள். 13

அரும்பு கண்கறுத் தாரமு தகம்பொதிந் தமிழ்தின்
குரும்பை யொத்தணி திதலைமீப் பொடித்தறக் குழைந்த
மருங்கி னுக்கிரங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்து
முருங்கு தன்மைபெற் றெழுந்தன முகிழ்த்தவெம் முலையாள். 14

மறுவின் மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுறுவ தின்மைபெற் றுலகெலா மயக்கிய மார
னிறுதி பெற்றபின் னெடுத்தவோ ருருவென லாகிச்
சிறிய சிற்றிடை யவனுயி ராமெனத் திகழும். 15

அருப்பி ளந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவ்வள வவ்வள வாகிய விரிவா
யுருத்து ருத்தமு தூற்றிருந் தன்னவ ருளம்போற்
பெருத்த றக்கனிந் தகலிய வல்குல்பெற் றுடையாள். 16

பாயொ ளிப்பனித் தாமரை பரிதிவிட் டுமிழுங்
காயொ ளிக்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
மீயொ ளிப்பட மென்மையுந் தண்மையும் விரவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிவந்தன சீறடிச் சிலம்பு. 17

சாந்த ளாவிய பொதியநின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழவியோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராருயிர் மயக்கிய மடநடைக் குவமை
கூந்த லம்பிடி யன்றிமற் றியாதெனக் குணிப்பாம். 18

இவளை யின்னுயிர்க் குயிரெனத் தழுவின னிருந்தான்
புவன முண்டுமிழ்ந் தளந்தவ னிணையடி போற்றித்
தவமு யற்சியி னெழுகுவா னறநெறி தவறா
னுவர்க ருங்கட லுலகமொத் தொழுங்குற வாழ்வான். 19

துளப மார்பினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யத்த
னளவு தாமரை மணியின னாரமு தளைந்த
கிளவி மென்குயி லம்புயத் திருமகள் கேள்வ
னுளனி னைந்திடு வயிணவத் தலைமைபெற் றுடையோன். 20

பொருவின் மாதவப் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
மருவு சித்திர ரேகைபூண் வனமுலை மயங்கி
யொருவு றாவருங் காமவெங் கடற்படிந் துற்றான்
றிருகு சிந்தைய ளிவனெடுஞ் சிறந்தனள் சிலநாள். 21

மறைக்கு நாயக னீங்கிவன் வறுமைகண் டிரங்கி
நறைப்ப சுந்துழாய் நாயக னொருமணி நல்க
நிறைத்த மாநிதிக் குப்பையங் கதுதர நின்றான்
செறித்த வாயிரஞ் சீடருக் கருளினன் சிறந்தான். 22

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சியி னிழிந்தா
ளவன டித்துணைச் சீடரை யவாவின ளணைந்தாள்
குவிமு கிழ்த்துணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே றாநக்
கவரு ளத்தினள் காமமிக் கடர்தரக் கவல்வாள். 23

வாள ரித்தடங் கண்களா லுயிருக மருட்டு
மூளெ ரிக்கடுங் காமவெந் நோய்கெட முயங்கு
நாளொர் நாழிகை யாயினு மொழிவுறு ணயப்பாள்
வேள்வி கற்பமே யல்லது வேண்டுழி வேண்டாள். 24

அள்ளல் வார்கட லகனிலத் தாடவ ரனேக
ரெள்ளி றைப்பொழு தொழிவுறு தியற்றினுந் தமித்தாற்
கள்ள வாணெடுங் கண்ணிதன் னனுபவக் கலவி
யுள்ள மோர்ந்துமெய் பொடித்திருங் காமநீ ரொழுகும். 25

கோட்டி ரும்புனற் கொள்ளையக் கோடிற முறித்து
நீட்டி நீடொறு மாயிரங் கவர்த்தலை நிமிரும்
வாட்ட டங்கணு மனையன மாந்தரிற் படருந்
தோட்ட லங்கலாள் சிந்தையு மவ்வழித் தொடரும். 26

மனையி ழந்தனர் மாநிதி யிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழந்தனர் நெஞ்சிழந் தனர்நிலை யிழந்தார்
புனைசெய் மாநகர் மாந்தரி லவளொடும் புணர்ந்தா
ரினைய ரென்பெழுந் தியங்கிய வாக்கைய ரிளைத்தார். 27

வேறு

ஆய வின்னண மவ்வழி யெய்துற
மேய வேத வயிணவ வேந்தனை
நேய நெஞ்சொடு நீண்மறை யோரொடுந்
தூய சிந்தைத் துருமுனி யெய்தினான். 28

சென்ற வத்துரு வாசற் கெதிர்செலா
வொன்று சிந்தை யுருக வுருகினா
னின்று நீவரற் கெத்தவஞ் செய்தனன்
வென்றி மாதவ வென்று விளம்பினான். 29

பொய்யின் மாதவப் புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாத்தினை யாதலி
னெய்து மென்னக மெத்தவஞ் செய்ததோ
செய்த மாதவ வுண்மை சிறந்தன. 30

என்ன வன்பி னெடுத்தெடுத் தேத்துபு
வுன்ன ருந்த னுறையுள்கொண் டேகினான்
னுன்ன ருந்துரு வாசனெ டுஞ்சுடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம் வைகினான். 31

ஆச னந்தந் தருச்சனை செய்தபின்
போச னஞ்சொற் றமைக்கப் புகுந்தனன்
பாசி ழைக்குப் பரிந்துரைத் தானவண்
மாச கற்றி யமைத்தனண் மாட்சியின். 32

இயலு மன்பி னடிசி லிழைத்தபின்
புயன றுங்குழல் கொண்டனை போவெனக்
கயனெ டுங்கட் கரும்புகொண் டேகினா
டுயிலி னெஞ்சிற் றுயில்வளர் வான்றனை. 33

கண்டு வெஃகிய காமக் கலவியுட்
கொண்டு வீழ்ந்து குலத்தோ டழிவினா
ளண்ட ரேத்து மருந்தவன் றன்விழி
விண்டு நோக்க வெருவர வோடினாள். 34

ஓடி நாற்சதுக் கத்துய ராலடிக்
கூடி னாள்செந் * துருவைக் குழாத்திடை
நீடு மாதவ னின்றுவெ குண்டுதன்
சீட னைக்கடிந் தன்னவட் டேடென்றான். 35

விரும்பு சீடன் விரைவிற் றுருவியு
மரும்பு கொங்கையை யவ்வுழிக் கண்டிலன்
றிரும்பி மாமுனி தன்னொடுஞ் செப்பினா
னிருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினான். 36

தழுவி நாலு சதுக்கந் தருதெரு
வெழுவு மாலி னிருநிழற் றுஞ்சியே
குழுவு பள்ளைக் குழாத்துட் கரந்தனள்
வழுவி நின்று வரம்புசி தைந்துளாள். 37

† தவறி னில்லறத் தாறிழிந் தாடனைக்
குவளை யுண்கட் பொதுமகட் கொண்டுபோ
யிவர்த டஞ்சினை யாலிடத் தேற்றியுன்
றவமு யற்சியைக் காட்டுதி தன்மையோய். 38

சேறி யென்றவத் தீதறு சிந்தையோன்
கூறு சொற்றலைக் கொண்ட குலத்தவன்
வேறு கொண்ட விருப்பின ளைப்பிடித்
தேறு தொன்மரத் துச்சியி னேற்றினான். 39

* துருவை-ஆடு. † அவனையில்லறத்தாறிழிந்தாடனை என்றும் பாடம்.

ஊடு வாடை புகுந்தொறு மென்சினை
யாடு தோறு மலமந் தலறுவாள்
கோடு பற்றிக் கிடந்து குலுங்குவா
ணீடு நெஞ்சி னிழிய நினைந்துளாள். 40

மான மாநகர் மைந்தரு மாதருங்
கான வார்குழற் கன்னியைக் கண்டுவிண்
போன மாமரத் தெவ்வணம் போயினாண்
மோன ஞானி மொழிகொடி தென்றனர். 41

அறிந்த வட்குயி ராகிய வந்தணன்
பிறிந்தி ருக்கப் பெறுகிலன் பேரருட்
செறிந்த மாதவச் செல்வனை யேத்துறா
மறிந்து வீழ்ந்த மரமென வீழ்ந்தனன். 42

ஐய நின்னரு ளின்மையென் னாயிழை
வையம் யாவும் வழுச்சொல வைகினாள்
வெய்ய வாலைவி டுத்திழி தற்கருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவருள் செய்கென்றான். 43

இல்ல றத்தை யிகந்தொழி வாளிவள்
புல்லொ ழுக்கம் பொருந்துறு புன்மையோய்
வல்ல றுத்த வனமுலை மாநிலத்
தெல்ல வர்க்கு மினிதளித் தாளரோ. 44

இன்ன தன்மை யிவளை யுனக்கென
வன்னி முன்னர் வழங்கின ராலவ
டன்ன லம்பிறர்க் காகச் சமைந்தன
ளுன்னை யோர்பொழு துள்ளுகி லாளென்றான். 45

ஏது குற்ற மிழைத்தன ளேனுமம்
மாது குற்ற மனக்கொள லையநீ
மீது யர்ந்த வடதரு விட்டிவள்
போத வொன்று புகலுதி யென்றனன். 46

கற்பி னின்ற கனங்குழை யாயினின்
சொற்ப டிக்குயர் தொன்மர நீங்குவா
ளற்ப டுஞ்சினை பற்றி யிறங்குவாண்
முற்ப டப்போய் மொழிகுதி நீயென்றான். 47

வந்து நின்றெறன் மனைவி வருகெனச்
சந்த வார்முலை நாலடி தாழ்ந்தன
ளிந்த வெல்லை யிறங்கப்ப டாதென்றாள்
குந்தி யோடினன் மாதவற் கூடினான். 48

நால டிச்சினை தாழ்ந்தன ணம்பவென்
னேல வார்குழல் பின்ன ரிறங்கிலண்
மால டிக்கொண்ட மம்மரி னேனினிச்
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான். 49

மங்கை கொங்கை மயங்கி முயங்கினா
ரங்கண் மாநிலத் தாடவர் யாவரும்
பொங்கு மாலடிப் போந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மென்ன நவிற்றினான். 50

மைய லொன்று மனக்கொ டிருந்தவர்
தைய லைப்புணர்ந் தாரவர் யாரையும்
வெய்தி னோடுங் கொணர விளித்தன
ரெய்து மாமரம் பாதி யிறங்கினாள். 51

இப்பு றத்தி னிறங்கரி தாயவ
டப்ப றத்தழு விச்சினை சார்தலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினான்
குப்பு றுத்த முகத்தினன் கூறுவான். 52

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள் செய்யென
நின்ன ருட்பெறு வார்நின்று கூவிலுன்
பொன்ன னாளுமி றங்குவள் போவென்றான். 53

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகர்ந்தனன்
பின்ன ரன்னவர் கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கவை வந்திருந் தாளரோ. 54

* கூண்ட பின்னற் குடுமி யலைந்திடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான். 55

* கூண்டபின்னல் - கற்றையாகிய பின்னல்.

கவர்த ருஞ்சினைக் கப்பி னிறங்கினா
ளிவளை முற்று மிறங்கப் பணித்தியென்
றவனை யேத்தி யிரந்தன னந்தணன்
புவன மேத்து முனிபுகல் வானரோ. 56

பேதை தன்னைப் புணர்ந்தவர் பேரெலா
மோதி யோதி யுணர்த்தி லிறங்குமென்
றாதி வேத மளந்தவன் சொற்றுழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீண்டனன். 57

ஏடி நின்னிளங் கொங்கை யிணைத்தடங்
கூடி னார்பெயர் முற்றுறக் கூறினீ
தோடு வார்ந்த தொடுசினை விட்டடி
மூடி றங்குவை யென்று மொழிந்தனன். 58

இன்ன வாசகங் கேட்டலு மேந்திழை
யன்ன கேள்வ ரனேகரை யெண்ணினாள்
பின்ன ரந்தப் பெருங்கவை நீத்ததின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதிந்தனள். 59

எவற்றி னாலு மிறங்ககி லாளினிச்
சிவத்தி றந்தெரி நீயவட் சென்றிடிற்
கவர்த்த டம்பணைக் கைவிடு மெய்துவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர ணென்றனன். 60

மூர வித்த முகத்தின னந்தணை
னார்வ நோக்கி யகநெகிழ்ந் தாரணச்
சீர ளந்தறி சிட்டர் குழாத்தொடும்
பார வெம் * பழு வத்தரு கெய்தினான். 61

எய்தி யன்ன ளிளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி னான்மறைப் புண்டரி கன்றனை
வைதி கத்தனி மாமுனி நோக்கினின்
செய்கை சிற்றொழுக் கத்திற் சிறந்ததால். 62

வாளை வென்ற மதர்விழி யாளிவள்
† சூளை யென்ப துணர்ந்துந் துணைமுலை
மூளு மாசையின் முற்றி முயங்கினாய்
கோள றுந்தவத் தன்மை குறைந்தனை. 63

* பழுவம் - ஆலமரம். † சூளை - வேசை.

மற்றோர் மாதை மணந்திலை மாதிவள்
பெற்ற பாவம் பிரிந்தொரு பாதியு
முற்ற தாலுனை யோங்கெயின் முப்புரஞ்
செற்ற தேவ னடித்துணை சேர்கலாய். 64

புண்ட ரீக னதுபுலத் தோர்ந்தனன்
விண்டு வாய்மொழி யொன்றும் விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற் சமய விரோதமுட்
கொண்டெ னக்கிது கோளுரைத் தாயென்றான். 65

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டு தன்மன
மாக வற்சி தரத்துரு வாசனும்
யோக சித்தனை யோனி. மனத்தின
னாக நின்பெய ரென்றறைந் தானரோ. 66

புன்பு றச்சம யப்புற நின்றுநீ
யென்பெ ருக்கணி யெந்தை பிரானடி
யன்பு றப்பெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றக்கும் விபூதியும் வேண்டலை. 67

ஆகி யப்புறப் புன்சம யத்தனாய்ப்
போக போக வெனப்புகன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுஞ் சீடரைப் பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீக்கொண் டுறைகுவான். 68

பின்னு சிந்தைப் பிணக்கறுத் தாரணை
மன்னு சிந்தைய ராக்கிய மாதவன்
பன்னி கொங்கையிற் பற்றுவைத் தீர்களும்
மின்ன னார்களும் வேசைய ராகுவார். 69

என்று கூறி யெரிவிழித் தாங்கவர்க்
கொன்ற லாத பலமுனிந் தோதினான்
கன்று நெஞ்சக் கனங்குழை வைகிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொன்மர நோக்கினான். 70

வார்ந்த கூந்தல் கவிந்திட மாமரஞ்
சேர்ந்த மார்பங் குருதி சிலும்பிடச்
சோர்ந்து மாமரந் தொத்தி யிருந்தன
ளோர்ந்த சிந்தை முனிவ னிகழ்த்துவான். 71

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி நீயிவ
ணெம்மை மேல்விழுந் தெம்முருத் தீண்டலா
லம்ம வெங்க ணசுரரிற் றோன்றியே
வெம்மைக் காம விகாரம் பெறுதியால். 72

அயக்கு லத்துட் கரந்தனை யாதலின்
மயக்கு நின்முக மட்டய மாகுமால்
வியக்கு மக்குல மேவியும் வெம்முலை
முயக்கு காம முடிவொழி யாயென்றான். 73

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கினை
போதி யென்ன விறங்கிப் புகுந்தனள்
கோதின் மாதவன் பாதங் குறுகினாண்
மாத ரார்க்கு மரபு வழுச்செய்தாள். 74

எந்தை நீயிவ ணென்னுடைக் கேள்வனைத்
தந்தை கேள்வித் தலைவரைச் சாபியா
நிந்தை தந்தனை யாயினு நின்னுழைச்
சிந்தை தந்தன னென்கொடு தேறுகேன். 75

ஈது பட்டு மெளிய னிணைமலர்ப்
பாதந் தீண்டப் பணித்திலை போலுமென்
றோத ரத்தி னவளிரப் பத்தனி
வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான். 76

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
பைகொண் மாநில மோதும் பழமொழி
யைய நுண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
தைய னின்பவந் தானே தொலைந்ததால். 77

பெண்ணு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
நண்ணி நாளருங் காம நயப்பினாற்
கண்ணி ணைக்குரி யார்தமைக் கைக்கொளா
வண்ண வெம்முலைக் கோட்டின் மருவுவாய். 78

ஆய காலத்தி யாமவ ணெய்துவந்
தூய வெம்மைத் தொடர்ந்தனை யாகிநீ
மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
தேய மைந்த ரிருவர்ப் பெறுதியால். 79

மாக்க ணத்தொடு வைகிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதைக் காளர் கரத்தினான்
மூக்கு மிந்த முலையுங் கரத்தொடும்
போக்கி வீழ்ந்து புலம்புவை நீயெனா. 80

ஆங்க வன்றொட வன்றளை வுன்வயி
னோங்கு பாவ மொழிந்துணர் வுற்றுநீ
தேங்கு தண்சுனைச் சீகுல வெற்பிடை
வாங்க ருந்தவ மன்னுதி யேகென்றான். 81

அனைய ளாயவ ணீயென் னருந்தவத்
தனைய ளாகச் சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னோதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவத்தை விரும்புவாய். 82

அசமுகி சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - 219.

உ

சிவசண்முகன் றுணை

மாயைசருக்கம்

என்றுரைத் துணர்த்து மாயை தன்முக மினிது நோக்கி
வன்புற முருட்டுக் கொங்கை யசமுகி மறித்துங் கேட்கு
நின்றவென் னியற்கை யெல்லா நிகழ்த்தினை நிகழ்த்தா நின்ற
வுன்றன தியற்கை யெல்லாம் புலப்பட வுரைத்தி யென்றாள். 1

முற்படு தொல்லை நாளிற் காசிப முனிவற் கியானோ
ரிற்படு பன்னி யாகி யில்லறத் தொழுகி நின்றேன்
பற்பல மைந்தர் கோடி பயந்தன னவற்கு வானோ
ரெற்படு படையி னன்னோ ரிறந்தனர் மடிந்து போனார். 2

செருமுகத் திறந்து போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டிப்
பருவரற் கிடனாய் நின்று பற்பக லிரங்கி மாழ்கித்
தருநிழற் பகையை வெல்வான் கருதியித் தரணி சார்ந்து
பொருமுகட் டுச்சி யேறி வீழ்ந்துயிர் போக்கி னேனால். 3

பின்னருந் தகுவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை
யென்னுமோர் பெயரா லந்தக் காசிபற் கினிய ளாகும்
பன்னியாய் நும்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைத்த தேவர்
பொன்னிநா டனைத்து மீளாச் சிறைபுகப் பொரும றீர்ந்தேன். 4

பிள்ளைக ணால்வர் யார்க்கும் பெறற்கரும் பேறு பெற்றார்
வள்ளைவார் குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே
னெள்ளருந் தவத்தைப் பன்னா ளிழைத்தருங் கயிலை சேர்வேன்
வெள்ளியங் கிரியி னம்மை யுமைபதம் பெறுவன் மேனாள். 5

நீபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னீயு மற்றம்
மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனண் மகிழ்வு கூர்ந்தாள்
கோபவெந் தீயிற் றோன்றுங் கொடியவ ளென்னை நின்னைத்
தாபதன் பிரிந்த ஞான்று தனித்தவா சாற்று கென்றாள். 6

குனிசிலைப் பகழி மாரி யனங்கவேள் குறித்து நீட்டத்
தனிகிடந் துயிர்த்து வாடை தைவரத் தழலா நின்றான்
பணிமதி வடவை காலப் பதைத்தன னாகித் தென்பா
லினியபூந் தென்ற னோக்கி யெரிமெழு கென்ன லானான். 7

அங்கிலை கமல பீடத் தந்தண னுணர்ந்து போந்தா
னுன்னருந் தவத்து ளோரி லொருங்கிருந் தவத்தின் மிக்காய்
கன்னல்வெஞ் சிலையிற் றாங்குங் கணைக்கிலக் கென்ன நின்றா
யின்னலுற் றழுந்தாய் கெட்டே னீதுனக் கியைவ தன்றால். 8

என்றன பலவுங் கூறி யிடரொழித் தாற்றி நின்றான்
றன்றவத் தலைமை யோனுந் தனித்துய ரொழிந்து பின்னர்ப்
பொன்றிக ழுருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
நின்றன னொழியப் பெற்றா னெடுந்துயர் விரக வெந்தீ. 9

அன்னைசொற் றறியப் பெற்றா ளதிசய மடைந்தா ளின்ன
வென்னநீ யறியப் பெற்ற காரண மியம்பு கென்றா
ளுன்னருந் தவத்துட் டோன்றுஞ் சுக்கிர னுரைப்ப மேனா
ளிங்கிலை யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணர்வே னென்றாள். 10

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ முயற்சி பெற்றா
ளிவர்கருங் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கயிலையை யடைந்தா ளன்றே. 11

* மாயை சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-230.

---

* இம் மாயைசருக்கத்தின் இறுதிச்செய்யுள் சிவமுனிவர் முதலியோர் வரலாற்றின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டது.

உ

சிவசண்முகன் துணை

மாயன் வரம்பெறு சருக்கத்தில்

சிவமுனிவர்முதலியோர் வரலாறு

செய்ய நாண்மலர்த் தாமரைச் செங்கணான்
வைய மேழ்தொழ வாமன னாகியே
யுய்தி றந்தந் துபேந்திர னென்னவே
* பொய்யில் கேள்விய னோடும் பொருந்தினான். 1

ஆய காலையிற் குல்லை யலங்கலோன்
மேய வைகுந்த நாட்டக மேயினான்
காய்க திர்ச்செங் கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருந்தன னங்கது போழ்திடை. 2

கண்ணு வப்பெயர் மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டு வாழ்த்திட வேண்டுவா
னெண்ணி யெய்தின னீங்கிவர் நோக்கினா
ருண்ணெ கிழ்ந்தவற் கொன்றும் விளம்பலார். 3

ஈது நோக்கி யெரிந்தெழு கண்ணினன்
காது சிந்தையன் கண்ணுவன் கண்ணுதன்
மாது பாகன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
தீது செய்திகழ்ந் தீரெனச் செப்பினான். 4

மாய நீயு மறிதிரை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய வூமரி னாதியென் றேயினான்
சேய பங்கயச் செல்வியைக் கண்ணுறா. 5

---

* பொய்யில் கேள்விய னோடும் பொருந்தினான் என்பதற்குப் பாத்து வாசரோடு வேதமுதலிய பயின்றிருந்தனன் எனப் பொருள்கொள்க. இதனைக் "கரியபூங் திங்களிற் கதிரொ றித்தொளிர், திருமறு மார்பினன் றிருந்து கேள்வியோர், பரவுற மேம்படும் பாத்து வாசன்பா, லருமறை முதலிய வனைத்து மோதினன்." என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளான் அறிக.

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்ன லங்கொளி மாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மானெனப் போதியென் றுன்கணத்
தின்ன தன்மைய ராயின ரீங்கிவர். 6

உருத்து நோக்கியு பேந்திரன் றன்னையும்
விருத்த வேடுவ னாதியவ் வெவ்வனத்
திருத்தி யென்றனன் றன்னுழை யேகினான்
மருத்து மாயவன் றன்மை வழங்குவாம். 7

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்ப வருச்சனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப் போர்வையன் வந்துற
நத்த னிந்தகைந் நாதன் வணங்கினான். 8

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருக்கினான்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினான்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதளித் தானரோ. 9

என்னை வேண்டி யெமையருச் சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கை நிகழ்த்தெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கன்னி பாகற் கினைய கழறுவான். 10

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ண ருத சனன மெடுத்துநீ
மண்ண கத்திழி யூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழ்ந்திரங் காதிவை யோதினான். 11

யானு டைப்பெருந் தேவியை யின்னிள
மானி னத்தொடு போக வழங்கினான்
ரூன நீங்கியு பேந்திரன் றன்னையு
மீன வேடுவ னாதியென் றெய்தினான். 12

ஓது சாப மொழித்திட வேண்டுவே
னீத ளித்தியென் றுனியன் மாதவ
னாதி நாத னவையுணர்ந் தானரோ
தீதில் சிந்தை நெகிழ்ந்தருள் செய்குவான். 13

கண்ணா ருந்தவக் கண்ணுவற் கூயிவற்
றெண்ணா ரும்பிறப் பாகவென் றுயது
நண்ணா ரும்பிறப் பொன்றென நல்கெனத்
தெண்ணி லாவணி வேணியன் செப்பினான். 14

சிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
நந்து மேய நளினக் கரத்தினான்
மைந்த ரிற்சிவ மாமுனிப் பேரொடும்
வெந்த ழற்சுரத் தூமரின் மேயினான். 15

அவ்வ னத்திலு பேந்திர னாமவன்
வெவ்வி ராதகு லத்தொடு மேயினா
னவ்வி யாகத்தண் டாமரை நங்கையுஞ்
செவ்வி யிற்றம சிந்தைதெ ருண்டிலார். 16

கால மிங்ஙன மெண்ணில் கடந்தன
சீல மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
லாலு மாதவ னாங்கெதிர் நோக்கினான். 17

நோக்க நோக்கிய மான்பிணை நோக்கினா
லாக்கு தன்னுட் கருப்பமுண் டாயதாற்
றாக்கு வேடர் கிழங்ககழ் தாழ்குழிப்
போக்கி லந்தப் புனப்பிணை யீன்றதால். 18

ஈன்று வீழ்ந்ததை நோக்கியி தெம்மினம்
போன்ற தன்றெனப் போயதப் பொற்பிணை
தோன்று பேந்திர வேடன் றொடுத்தெடுத்
தான்ற சாரற் குடிகலத் தண்மினான். 19

* கான மார்வள்ளிக் கந்த மகழ்ந்தெடுத்
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ் வாரணங்
கேனை வானவர் மங்கைய ரீன்றதோ
தேன ருமலர்ச் செல்விகொ லோவெனா. 20

அயிர்த்த சிந்தைய னாங்கவ னாசையான்
மயிற்கு லங்கொ லெனவளர்த் தானிளங்
குயிற்கொ ழுங்குத லைக்கொரு கோலமா
னுயிர்த்த வள்ளியென் றோர்பெய ரீந்தனன். 21

* கானவேலிக்கவலை யகழ்ந்தெடுத்து என்பதும் பாடம்.

இன்ன தன்மைய வேலப் புரிகுழ
லன்ன மென்னடை யாளை யலங்கிலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கீதலாற்
சொன்ன சாபந் துடைத்தனர் மூவரும். 22

வேறு

எனவிவ ணிகழ்ந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்துக் காட்டி
நனைமலர்ப் படப்பை சூழ்ந்த நைமிசா ரணியத் தோங்கும்
புனைசடை மவுலி யோர்க்குப் புகன்றனன் சூதன் கேளா
வனையவர் மகிழ்ச்சி கூர வணிமுடி துளக்கி னாரால். 23

மாயன் வரம்பெறு சருக்கத்தில்

சிவமுனிவர் முதலியோர் வரலாறு

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-253.

கந்தபுராணச்சுருக்கமுட்படச் செய்யுள்-1302.

வேலுமயிலுந்துணை.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1